

ΔΥΑΣΥΕΝΗΝΗΣΗ

- Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΚΑΙ Η ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΞΩΡΑΙΣΜΟΥ ΤΗΣ
- ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΗ ΚΑΜΠΗ
- ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΕΣ ΗΓΕΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
- ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
- Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΗΠΕΙΡΩΝ ΣΤΗΝ ΑΒΑΝΑ
- «Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ»
- ΟΙ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΕΣ ΠΡΟΔΩΣΑΝ ΤΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΗΛΩΣΗ

15-16

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1965-ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1966

μηνιαία πολιτική επιθεωρηση

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΤΣ 27 (ΤΗΛ. 634-070) - ΑΘΗΝΑΙ (141)

Διευθύνεται από 'Επιτροπή — Χρόνος Β' 'Αρ. Τεύχους 15·16, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1965·ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1966

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

'Εσωτερικού { 'Ετήσια δρχ. 120 'Εξωτερικού { 'Ετήσια δρχ. 240 Κύπρου { 'Ετησία δρχ. 150
 'Εξάμηνη » 60 'Εξάμηνη » 120 'Εξάμηνος » 75

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
— 1965 — 1966	1
— 'Η πρόκληση τοῦ ἀμερικανοῦ Προέδρου	6
— 'Η κρίση τῆς Δεξιᾶς καὶ ἡ ρεβιζιονιστικὴ προσπάθεια ἐξωραϊσμοῦ τῆς	9
— Τὸ ἔργατικὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα σὲ κρίσιμη καμπή	12
— 'Επιστολὴ σερβιτόρου συνδικαλιστῆ	14
— Καὶ πάλι γιὰ τοὺς ρεβιζιονιστές ἡγέτες καὶ τὸν ἐπαναπατρισμὸ τῶν πολιτικῶν προσφύγων	16
— Σχόλιο πάνω στὸ ἄρθρο τοῦ Π. Ρούσου	18
— Τὸ φοιτητικὸ κίνημα: Συμπεράσματα καὶ προοπτικὲς	21
— 'Ο Γαλλο-αμερικάνικος ἀνταγωνισμὸς βαθαίνει	24
— · Κάθε δουλειά μας νὰ ὑπηρετεῖ τὴν ἐπανάσταση»	26
— Τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα στὴν ἀρχὴ του καὶ στὴν ἔξελιξή του	30
— 'Η διάσκεψη τοῦ Λ.Α.Σ. γιὰ τὴν πολιτικὴ δουλειά	33
— 'Η Πρώτη Διάσκεψη 'Αλληλεγγύης τῶν Τριῶν 'Ηπείρων στὴν 'Αβάνα	35
— 'Η δλήθεια γιὰ τὸ ἐμπόριο Κίνας—Κούβας	41
— Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακόψει τὸ ρεῦμα τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ὅγωνα τῶν λαῶν	43
— Ζήτω ὁ νικηφόρος λαϊκὸς πόλεμος	46
— Λένιν: 'Ο Ιμπεριαλισμὸς καὶ ἡ διάσπαση τοῦ σοσιαλισμοῦ	53
— Οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητές πρόδωσαν τὴ Διακήρυξη καὶ τὴ Δήλωση	59
— Σχόλιο γιὰ ἔνα ἀντικινέζικο ἄρθρο τῆς «Πράβδα»	64

Έκδότης: ΙΣΑΑΚ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ
Νικομηδείας 46 - Νίκαια Πειραιεύς

Υπεύθυνος Συντάκτης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΤΖΕΑΣ
Λασιμαχίας 50, Αθήναι (409)

Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ ΚΟΤΤΑΚΗΣ
N. Βότση 4
Αθήναι

1965 - 1966

Ο χρόνος που πέρασε ήταν ένας χρόνος πλούσιος σε γεγονότα. Η πάλη άναμεσα στις δυνάμεις του πολέμου και της ειρήνης, στις δυνάμεις της αντίδρασης και της προόδου, άναμεσα στὸν Ιμπεριαλισμὸν μὲ ἐπικεφαλῆς τῆς ΗΠΑ καὶ τοὺς καταπιεζόμενους λαοὺς καὶ ἔθνη τοῦ κόσμου πῆρε νέα ἔνταση. Τὸ ἔδιο, ὁ χρόνος αὐτὸς ήταν ένας χρόνος παραπέρα ἐπιτυχιῶν τῶν χωρῶν που χτίζουν τὸ σοσιαλισμό, δύνασης καὶ ἔκείνων που ιππήκαν στὸ δρόμο μᾶς πραγματικῆς ἀνεξάρτητης οἰκοδόμησης, ἐνῷ ταυτόχρονα ήταν χρόνος ποὺ οἱ ἐσω-ἴμπεριαλιστικὲς ἀντιθέσεις δεξύνθηκαν ἀκόμα περισσότερο καὶ ἡ καπιταλιστικὴ οἰκονομία δρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ φάσμα μᾶς ἐνδεχόμενης κρίσης, ἀνάλογης μὲ ἔκείνην τοῦ 1929—31.

Τὸ 1965 ήταν χρόνος μεγαλύτερης ἔντασης τῶν πολεμικῶν καὶ ἐπειμβατικῶν τυχοδιωκτισμῶν τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα τοῦ ἀμερικάνικου Ιμπεριαλισμοῦ σὲ διάφορες περιοχὲς τοῦ κόσμου. Ήταν χρόνος ἀμειώτης σύγκρουσης ἀνάμεσα στὶς δυνάμεις ποὺ προσπαθοῦν γὰρ γυρίσουν πρὸς τὰ πίσω τὸν τροχὸ τῆς ἴστορίας καὶ ἔκεινων ποὺ προωθοῦν τὸν τροχὸ τῆς ἴστορίας πρὸς τὰ ἐμπρός, ηταν χρόνος δεξύνσης τῆς πάλης ἀνάμεσα στὶς συνεπεῖς δυνάμεις τοῦ παγκόσμιου προσδευτικοῦ κινήματος καὶ στὸς σύγχρονους ρεβιζιονιστὲς-διπορτουνιστές.

Ο κόσμος ἀποτελεῖ σήμερα ἕνα ἀπέραντο θέατρο συγκρούσεων, αίματηρῶν καὶ «ἀναίματων», συγκρούσεων στὸ ίδεολογικό, πολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ πεδίο. Παντοῦ οἱ ἐπιθετικὲς δυνάμεις τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ σὲ πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀμερικάνικου Ιμπεριαλισμοῦ, προσπαθοῦν γὰρ ἀνακόψουν τὴν κίνηση τῶν λαῶν καὶ ἔθνων πρὸς τὰ ἐμπρός, παγτὸν μεταχειρίζονται ὅλα τὰ μέσα, ἀπὸ τὴν ἀνοιχτὴ, θηριώδη δία μέχρι τὶς μαγοῦδρες καὶ τοὺς ἔκβιασμοὺς γιὰ νὰ συγκρατήσουν τὸ «οἰκοδόμημα» τοῦ «ἔλευθερου» κόσμου τους. Πιασμένοι στὴ μέγγενη τῶν δευτάτων ἀντιθέσεων τους, ἐπιζητοῦν μὲ κάθε τρόπο γὰρ ἐκμεταλλευθοῦν τὰ πλεονεκτήματα ποὺ ἔχουν ἀπὸ τὴν ἀποστασία τῶν ρεβιζιονιστῶν-διπορτουνιστῶν ἥγετῶν γιὰ νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὴν παθητικότητα ποὺ τοὺς ἔχει ρίξει ἀπὸ στρατηγικὴ ἀποφῆ νὴ ὁρμητικὴ θύελλα τῶν λαϊκῶν μαζῶν, σὲ πρώτη γραμμὴ τῶν λαϊκῶν μαζῶν τῶν καταπιεζομένων λαῶν καὶ ἔθνων.

Ἐτσι, στὸν περασμένο χρόνο ἐγένεται τὸ ληστρικό

τους πόλεμο στὸ Βιετνάμ χρησιμοποιώντας μέσα ποὺ δὲν χρησιμοποίησαν καὶ αὐτὸι οἱ χιτλερικοὶ ἐγκληματίες, ἐγὼ παράλληλα κινητοποίησαν τὶς ἀμεσες καὶ ἔμμεσες ἐφεδρεῖς τους, τιτοῦκούς καὶ χρουστσώφικούς ρεβιζιονιστὲς γιὰ νὰ ὑπογομεύσουν τὴν ἐνότητα καὶ τὴ μαχητικὴ θέληση τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ. Ἐναλλάσσοντας τὴν γρησιμοποίηση τῆς δίκαιας μὲ τὰ ἀπατηλὰ κηρύγματα τῆς «εἰρηνικῆς λύσης» τοῦ Βιετναμέζικου προ-βλήματος ἔρριξαν στὴν πλάστιγγα κάθε δύπλο ποὺ είχαν γιὰ νὰ φθάσουν στὶς ἀρχές τοῦ χρόνου αὐτοῦ σὲ ἔνα ἀδιέξοδο γωρίς προηγούμενο. Η πάλη τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ ήταν τὸ κυρίαρχο γεγονός σὲ δῆλη τὴ διάρκεια τοῦ χρόνου ποὺ πέρασε. Γύρω ἀπὸ τὴν πάλη αὐτὴ κρίθηκε ἡ ἀλήθεια τῶν διακηρύξεων δλων τῶν πολιτικῶν δυνάμεων ποὺ θέλουν γὰρ ἐμφανίζονται προ-οδευτικές. Οἱ λαοὶ ὑπεριγιάνωνται τὰ ἐμπόδια ποὺ ἔδαξαν μπροστά τους οἱ ἀντιδραστικὲς κυβερνήσεις καὶ οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστὲς-διπορτουνιστὲς τάχθηκαν ἐνεργητικὰ, σ' αὐτὸ ἢ σὲ κείνο τὸ βαθμό, μὲ τὸ μέρος τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ. Μιὰ σειρὰ στοιχεῖα τῆς ἀστικῆς τάξης ἔσπεργνωτας τὶς συγχύσεις ποὺ ἔξαπολύει ἡ Ιμπεριαλιστικὴ προπαγάνδα καὶ οἱ μαγοῦδρες τῶν ρεβιζιονιστῶν ἐγώθηκαν μὲ τοὺς λαούς. Οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστὲς περιώντας ἀπὸ τὴ θέση τῆς ἀνοιχτῆς ἀντίθεσης στὸν ἀγώνα τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ ποὺ είχε υἱοθετήσει ὁ Χρουστσώφ στὴ θέση τῆς πολιτικῆς τῆς «παρουσίας» προσπαθοῦν μὲ ἔγκεντρο τρόπο γὰρ ἐντάξουν τὸν ἀγώνα τοῦ Βιετνάμ στὴν τροχιὰ τῆς πολιτικῆς τους τῆς ἀμερικανοσοδιετικῆς συγεργασίας γιὰ τὴν κυριαρχία στὸν κόσμο. Η τελευταία Διάσκεψη τῆς Ἀδάνας ἀποτελεῖ ἔνα ἀκόμα στοιχεῖο σχετικὰ μὲ τὴν ἐπιδίωξή τους αὐτὴ.

Πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς δημιουργίας ἐνὸς ἀντιπερισπασμοῦ στὸν ἀγώνα τῶν λαῶν τῆς N.A. Ἄσίας, ποὺ ξεχύνεται σὰ μανιασμένη θάλασσα, οἱ ἀμερικάνοι Ιμπεριαλιστὲς σὲ συγεργασία μὲ τὴ Δεξιὰ τῆς Ἰνδονησίας καὶ κάτω ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν ρεβιζιονιστῶν - διπορτουνιστῶν, ἔξαπόλυτα τὸ γνωστὸ στρατιωτικὸ πραξικόπημα τῆς 1 Οκτωβρίου 1965. Μπροστὰ στὸν ἡρωϊκὸ λαὸ τῆς Ἰνδονησίας τίθεται τὸ καθῆκον γάρ την περιφοργή τῶν κατακτήσεών του, γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς μιλιταριστικῆς κλίκας τῶν ἀνδρεικέλων τῶν ΗΠΑ

καὶ γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ ἔθμους του.

Στὴν Ἀφρικὴ ὁ ἡμεριαλισμὸς δογμούμενος ἀμεσαὶ ἀπὸ τοὺς ρεβιζιονιστὲς πέρασε στὸν τελευταῖο χρόνο σὲ ἐπίθεση ἐγαντίον τῶν ἑθνικοδημοκρατικῶν κινημάτων, ὅργανώνοντας πραξικοπήματα, πολεμικὲς ἀναταραχὲς καὶ μηχανορραφίες ποὺ ἀποσκοποῦσαν στὴν πρώθηση κυβερνήσεων ἀνδρεικέλων, γιὰ τὴν καταστολὴν τῆς πάλης τῶν ἀφρικανικῶν λαῶν, γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς θεωρίας τῆς συνύπαρξης ἀνάμεσα σὲ καταπιεστὲς καὶ καταπιεζόμενους, ἀνάμεσα στοὺς ἀποικιστὲς καὶ στοὺς σκλάδους. Ἡ ἐπίθεση αὐτὴ δρίσκεται τώρα σὲ πλήρη ἔχαρση. Οἱ λαοὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς πρωτοπόρους μαχητὲς τῆς ἑθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς κοινωνικῆς προόδου, ἀγωνίζονται συσπειρώνοντας γύρω τους ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ μποροῦν γὰρ συγκεντρωθοῦν γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῆς ἐπίθεσης αὐτῆς καὶ γιὰ τὴν ἐπιτάχυνση τῆς πάλης τῶν ἀφρικανικῶν λαῶν. Ἀποκρούουν ἐπίμονα τὴν ἀποφῆ τῆς «τρίτης θέσης» τῶν συμφιλιωτῶν ὀπορτούντων καὶ σηκώνουν φηλὰ τὴ σημαία τῆς συνέπους ἀντιμπεριαλιστικῆς πάλης.

Ἄλλὰ τὸ διειθνὲς ἀντιμπεριαλιστικὸ μέτωπο ἐπεκτείνεται καὶ βαθαίνει παντοῦ, παρὰ τὶς προσωρινές δυσκολίες, τὶς ὑποχωρήσεις καὶ τὶς ἀποστασίες δρισμένων παραγόντων. Στὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ οἱ λαοὶ περιφρουρώντας τὴ σοσιαλιστικὴ Κούβα ἀνεβάζουν τὴν πάλη τους, διδάσκονται ἀπὸ τὴν πετρὰ τῶν ἑθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων τῶν ἄλλων ἥπερων, ἰσχυροποιοῦν δόλο καὶ περισσότερο τὸ ἀντιμπεριαλιστικὸ τους μέτωπο. Στὸν «Ἀγιο Δομίνικο, στὴ Βενεζούελα, στὴ Βραζιλία, παντοῦ ὑψώνονται τὰ κύματα τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα». Τὸ φλογερὸ παράδειγμα τοῦ ἀλύγιστου ἀγωνιστὴ Γκουεδάρα ἔδωσε νέα φτερὰ στοὺς πρωτοπόρους ἀγωνιστὲς τῆς ἀντιμπεριαλιστικῆς πάλης. Παίρνει παντοῦ σάρκα καὶ δοτᾶ τὸ προσκλητήριο σάλπισμα: «Προλετάριοι καὶ καταπιεζόμενα ἔθνη δόλου τοῦ κόσμου, ἔγωθεῖτε».

Στὴν ἵδια τῇ φωλιά του ὁ δορειοαμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἀποικογόνεται καὶ στριμώχνεται ἀπὸ τὸν ἵδιο τὸ «δικό» του λαό. Τὸ ξεσήκωμα πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν ἐγαντίον τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ, οἱ ἀγῶνες τῶν γέργων, οἱ λυσσαλέες συγχρούσεις μέσα στοὺς κόλπους τῶν μονοπωλιστῶν, ἔξασθενίζουν τὸ δορειοαμερικάνικο ἡμεριαλισμό, ἐνῷ τὸ φάσμα μιᾶς ἐπερχόμενης κρίσης τὸν σπρώχγει σὲ κάθε εἶδους ἀπεγνωσμένους τυχοδιωκτισμούς.

Στὴν Εὐρώπη, ἡ «ἀνταρσία» τοῦ Ντὲ Γκάλ δέσποσε στὸ 1965 στὶς σχέσεις ἀνάμεσα στοὺς «συνεταίρους» τῆς «Ἐγωμένης Εὐρώπης» καὶ στὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό. Τὸ καράδι τοῦ NATO τρίζει ἀπ’ δόλες τὶς πλευρές. Οἱ ἀντιθέσεις ἐξάλλου ἀνάμεσα στὸ γαλλικὸ καὶ στὸν ἀγγλικὸ καὶ δυτικο-γερμανικὸ ἡμεριαλισμὸ ἀποτέλεσαν ἔνα πρόσθετο στοιχεῖο καὶ συνετέλεσαν στὴν παραπέρα ἐξασθένηση τοῦ παγκόσμιου ἡμεριαλισμοῦ. Οἱ ἀνταγωνισμοὶ ἀνάμεσα στὶς δυνάμεις αὐτές δρῆκαν τὴν ἔκφρασή τους καὶ στὰ προβλήματα σχετικὰ μὲ τὸν πυρηνικὸ ἀφοπλισμὸ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ μὲ τὴν Κοινὴ Ἀγορά, διπλαὶ μὲ τὴν προσπάθεια διείσδυσης καὶ ἐλέγχου στὶς χῶρες ποὺ ἀπέκτησαν πρόσφατα τὴν ἀνεξαρτησία τους καὶ στὶς χῶρες τῆς A. Μεσογείου.

Σημαντικὸ συστατικὸ στοιχεῖο τῆς δραστηριότητας τῶν ἡμεριαλιστικῶν δυνάμεων παραμένει ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν πιὸ πέρα διάδρωση τῶν καθεστώτων τῆς Λ.Δ. στὴν Α. Εὐρώπη, ἀλλὰ καὶ στοιχεῖο ἀντιθέσεων μεταξύ τους. «Οπως π.χ. οἱ φιλοδοξίες τῆς «Ἀντιαμερικάνικης» γαλλικῆς μονοπωλιακῆς ἀστικῆς τάξης γιὰ μιὰ «ένιαίκα Εὐρώπη μέχρι τὰ Οὐράλια».

Στὸ χρόνο ποὺ πέρασε ὀλόκληρο τὸ σύστημα τῆς ἐπεμβατικῆς φιλοπόλεμης ἀμερικανικῆς πολιτικῆς ποὺ συμπυκνώνεται στὸ «Δόγμα Τζόνσον» καὶ στὴ θεωρία τῆς «κλιμάκωσης» ποὺ ἀποτέλεσε ἔνα στοιχεῖο ποὺ ἐπιθετικώς γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ τὸν ἀμετάβλητο χαρακτήρα τοῦ ἡμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ, δοκίμασε χρεωκοπία παρὰ τὴ δούθησια ποὺ δέχθηκε ἀπὸ μέρους τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ. Ἀπὸ τὸ Βιετνάμ μέχρι τὸν «Αγιο Δομίνικο καὶ ἀπὸ τὴν Ἰνδονησία μέχρι τὴν Ἐλλάδα ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς στιγματίστηκε μὲ τὸ ἀνεξίτηλο στῆγμα τοῦ ληστή, τοῦ ἐπιδρομέα, τοῦ κοινοῦ ἔχθρου δλῶν τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Οἱ λαοὶ συνειδητοποίησαν ἀκόμα περισσότερο τὴν ἀνάγκη τῆς συγένωσης δλῶν τῶν προσπαθειῶν τους γιὰ τὴν καταπολέμηση αὐτοῦ τοῦ αἰματοδοκμένου ἔχθρου τῆς εἰρήνης, τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας. «Ἐγα πλατὺ ἐνιαίο ἀντιμπεριαλιστικὸ μέτωπο διαμορφώνεται, ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸ Βιετνάμ, διατρέχει δλες τὶς χῶρες ποὺ στενάζουν κάτω ἀπὸ τὴν ἀποκιακή καταπιεση καὶ ἀγγίζει τὰ κέντρα καὶ τὴν Ὑπαιθροῦ τῶν καπιταλιστικῶν μητροπόλεων.

Σ’ αὐτές τὶς συγθῆκες ἡ γέα ρεβιζιονιστικὴ καθοδήγηση τῆς Σοδιετικῆς «Ἐνωσης ἀντὶ γὰρ προσπαθήσει νὰ συντογίσει τὸ δῆμα της μὲ τὰ δῆματα δλῶν τῶν λαῶν ποὺ ξεχύνονται δρμητικὰ γιὰ νὰ ἀνατρέψουν τὴν ἡμεριαλιστικὴ πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου, ἐφαρμόζοντας ἀμετάβλητα τὸ χρουστσώφικὸ ρεβιζιονισμὸ χωρὶς τὸν Χρουστσώφ, προχώρησε ἀκόμα περισσότερο στὸ δρόμο τῆς κατάργησης τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, στὸ δρόμο τῆς καπιταλιστικῆς παλιγόρθωσης στὴν ΕΣΣΔ, στὸ δρόμο τῆς ἀνοιχτῆς συνεργασίας μὲ τὸν ἀμερικανικὸ ἡμεριαλισμό, στὸ δρόμο τῆς ἀνοιχτῆς διάσπασης στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σοσιαλιστικοῦ συστήματος καὶ τοῦ παγκόσμιου προοδευτικοῦ κινήματος προβάλλοντας τὴν ἀπάτη τῆς «ένότητας δράσης». Αναμισσώντας μερικὰ ἀντιμπεριαλιστικὰ συνθήματα καὶ ἐφαρμόζοντας στὴν πράξη φιλοϊμπεριαλιστικὴ πολιτικὴ, προσπαθεῖ νὰ διεισδύσει στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἀντιαμερικανικοῦ λαϊκοῦ μετώπου, γὰρ σπέρει τὴ διχόνια καὶ νὰ προσφέρει ἔτσι μιὰ ἀκόμα ὑπηρεσία στὸν ἀμερικανικὸ ἡμεριαλισμὸ σὲ μιὰ κρίσιμη γι’ αὐτὸν στιγμή. Ἐπιδιώκοντας νὰ ἀποκαταστήσει μιὰ πραγματικὴ ἐνότητα δράσης μὲ τοὺς πολυκεντρικοὺς ρεβιζιονιστὲς συνεχίζει τοὺς πολιτικοὺς τυχοδιωκτισμοὺς ἀλλὰ Χρουστσώφ (π.χ. Γαλλία) καὶ χρησιμοποιεῖ κάθε μέσο γιὰ νὰ ἐπεκτείνει τὴ διάδρωση τῶν προοδευτικῶν κινημάτων στὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης. Παρέχοντας στὴ διάση μιᾶς «κλιμάκωσης» μιὰ δρισμένη δούθησια στὸ Βιετνάμ, προσπαθεῖ νὰ διασπάσει τὸ Βιετναμέζικο λαό, ἐνῷ στὶς ὑπόλοιπες χῶρες τῆς A. Ασίας, τῆς Αφρικῆς καὶ τῆς Λ. Ἀμερικῆς πασχίζει ἀσταμάτητα νὰ διοτάξει τὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα στὴ γραμμή τῆς τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης».

‘Η Λαϊκή Κίνα, στὸ χρόνο ποὺ πέρασε, παραμένοντας πάντα σταθερὰ στὴν πρωτοπορία τῆς πάλης ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ πρὶν ἀπ’ ὅλα τοῦ ἡμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, γιὰ τὴν ἔθνικὴ ἀπελευθέρωση, τὴν Λαϊκὴ Δημοκρατία, τὴν εἰρήνη καὶ τὸ σοσιαλισμό, αὔξησε τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἀμυντικὴν τῆς ἴσχυού, ἐνῶ ἡ ἰδεολογικο-πολιτικὴ τῆς ἀκτινοβολίας μεγάλωσε ἀκόμα περισσότερο. Στάθηκε στὴν πρώτη γραμμή τῆς πάλης γιὰ τὴν καθαρότητα τῆς προοδευτικῆς ἰδεολογίας γιὰ τὴν πραγματικὴ συσπείρωση τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων, γιὰ τὴν πιὸ πέρα ἴσχυροποίηση τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου καὶ γιὰ τὴν συγκρότηση ἐνὸς εὐρυτάτου ἑνιαίου διεθνοῦς ἀντικαπεριαλιστικοῦ μετώπου.

**

Μέσα σ’ αὐτὰ τὰ διεθνῆ πλαισία, τὸ 1965 ήταν γιὰ τὴν χώρα μας χρόνος ἐφαρμογῆς τοῦ «Δόγματος Τζόνσον» καὶ τῆς ἡμεριαλιστικῆς «κλιμάκωσης», χρόνος διξιάτων συγκρούσεων ἀγάμεσα στὶς δυνάμεις στηρίγματα τῶν ξένων ἡμεριαλιστῶν καὶ στὶς λαϊκές μάζες, χρόνος σκληρῶν ἀνταγωνισμῶν ἀγάμεσα στὶς διάφορες ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις καὶ ἐπιρροές, χρόνος σοσιαρῶν ἀνακατατάξεων στὶς πολιτικές δυνάμεις τῆς χώρας καὶ πάνω ἀπ’ ὅλα τὸ 1965 στάθηκε ἔνας χρόνος ποὺ σ’ αὐτὸν ἀποκαλύψθηκε σὲ τεράστια ἔκταση ἡ βαθύτατη κρίση τοῦ καθεστῶτος τῆς ξενοκρατίας καὶ τῆς ὑποτέλειας. Τέλος τὸ 1965 ήταν ἔνας χρόνος ἀποκάλυψης τῆς ὀπποστονιστικῆς πολιτικῆς τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ καὶ χρόνος σκληρῶν ἀλλὰ γινεφόρων μαχῶν γιὰ τοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστὲς τῆς Αριστερᾶς στὸ ἰδεολογικὸ πεδίο καὶ σοσιαρῶν ἐπιτυχιῶν στὴν προώθηση τῆς γενικῆς ὑπόθεσης τῆς ἀναγέννησης τοῦ κινήματος καὶ τῆς χώρας μας.

Τὸ 1965 ἀρχισε μὲ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἀντικομμουνιστικῆς ἐκστρατείας τῆς Δεξιᾶς καὶ τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ. Ἡ πρώτη φάση τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς ἔκλεισε μὲ τὴ συγκέντρωση τῆς ΕΡΕ στὶς 19.2.1965 καὶ μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ «ὑπέρτατου ἀγῶνος» τοῦ κ. Κανελλοπούλου, μὲ τὶς ἀντικομμουνιστικὲς ἔξορμήσεις τοῦ κ. Παπανδρέου. Σὲ συγέχει ἐντείγονται οἱ ἐσωτερικὲς διαιράχεις στοὺς κόλπους τῆς Ε.Κ., ἡ Δεξιὰ παίρνει τὸ ἔπαθλο τῆς «παραγραφῆς» καὶ προχωρεῖ στὴν πραγματοποίηση τοῦ συνθήματος τοῦ κ. Κανελλοπούλου: «Κυδέρνηση ἀπὸ τὴν ΕΚ χωρὶς τὸν κ. Γ. Παπανδρέου». Τελικὰ φθάσαμε στὴν προδολὴ τῆς ὑπόθεσης «ΑΣΠΙΔΑ» καὶ στὰ γεγονότα ποὺ συνδέονται μὲ τὸ γνωστὸ «προαγάκρουσμα» τοῦ πραξικοπήματος τῆς 15 Ιουλίου. Δὲν πρόκειται ἐδῶ νὰ ἀπαριθμήσουμε καὶ νὰ σχολιάσουμε τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πρᾶγμα ποὺ ἔχει γίνει στὰ ἀντίστοιχα τεύχη τῆς «Ἀναγέννησης». Θὰ σταθούμε μόγο σ’ ἔνα σημεῖο: Μὲ τὴν ἀπόσταση τοῦ χρόνου ποὺ μᾶς χωρίζει μποροῦμε νὰ ἀντιληφθοῦμε τὴν διαδοχὴν καὶ τὴν σύνδεση τῶν γεγονότων στὴν περίοδο τοῦ πρώτου ἔξαμήνου τοῦ 1965 ποὺ ἐπικυρώγουν τὴν ἀλήθεια τῶν θέσεων ποὺ υἱοθετήσαμε ἀπὸ τὶς στήλες αὐτές. Γράφαμε σχετικὰ στὶς ἀρχές τοῦ 1965: «Προώθηντας (ἡ Δεξιὰ) ἀδιάκοπα τὶς προσπάθειές της γιὰ τὴν ἀνασύνταξη τῶν δυνάμεων της, γιὰ τὴν ἐκμετάλευση τῆς δυσφορίας τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀπὸ τὴν πο-

λιτικὴ τῆς κυβέρνησης τῆς Ε.Κ. καὶ συνεχίζοντας ἀμετάβλητα τὴν παρασκηνιακὴ δραστηριότητά της γιὰ τὸν προσεταιρισμὸ πολιτικῶν δυνάμεων, τὴν κατασκευὴ σχημάτων, ἐπιμένοντας ἀμετάβλητα σὲ ἀνώμαλες λύσεις, στρέφει τὰ κύρια πυρά της κατὰ τῶν μαζικῶν λαϊκῶν ὄργανωσεων, ἐπιδιώκοντας νὰ δημιουργήσει κλῖμα φοβίας, νὰ σπάσει τὶς ἀγωγιστικές διαθέσεις τῶν μαζῶν, νὰ ἔξασφαλίσει τὴν ἀσυδοσία στὶς παρακρατικές ὄργανωσεις τῆς Δεξιᾶς παρουσιάζοντας τοὺς «ἔθνικόφρονες πολίτες» νὰ «τελοῦν ὑπὸ τὸ καθεστώς τῆς ἐρυθρᾶς τρομοκρατίας» (1). Ἐπίσης σχετικὰ μὲ τὴν ἡγεσία τῆς Ε.Κ. «Μετὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ Γοργοποτάμου δρῆκε (δ. κ. Γ. Παπανδρέου) τὴν εὐκαιρία νὰ δημιουργήσει «νέα» ὁρμή (στὴν ἀντικομμουνιστικὴ του ἐπίθεση) γὰρ γενικεύει τὴν ἀπαγόρευσή του κατὰ τῶν ἐκδηλώσεων ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση, νὰ δεύνει τὴ σάστη του ἀπέναντι στὴν Αριστερά, γὰρ γενικεύει τὴν «ἰδεολογική» του ἐπίθεση» (2). Μιλώντας γιὰ τὸν «ὑπέρτατο ἀγῶνα» τῆς ΕΡΕ ἀργότερα τοιούτας: «2) Οἱ σχέσεις (τῆς Δεξιᾶς) μὲ παράγοντες τῆς Ε.Κ. ἀναπτύσσονται κυρίως ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς μερίδας τῆς Δεξιᾶς, ποὺ ἐπηρεάζεται ἀμεσαὶ ἀπὸ τοὺς ἔξωπολιτικοὺς κύκλους τοῦ συγκροτήματος «Μεσημβρινή-Καθημεριγή», καὶ κατὰ δεύτερο λόγο ἀπὸ τὸ συγκρότημα «Ακρόπολις-Απογευματινή». Πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴν ἐνισχύονται καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ διμάδων τῆς Ε.Κ. ποὺ χρησιμοποιοῦν σὰν ὅπλο τὶς τέτοιου εἴδους σχέσεις τους, γιὰ γὰρ ἵκανοποιοῦν τοὺς δικούς τους σκοπούς στὸ χῶρο τῆς Ε.Κ. 3) «Ἐκφραση τῶν προσπαθειῶν αὐτῶν ἀποτελεῖ τὸ σύνθημα τῆς Κανελλοπουλικῆς ἡγεσίας τῆς ΕΡΕ γιὰ κυβέρνηση χωρὶς τὸν κ. Παπανδρέου, γιὰ ὑπηρεσιακὴ «ηδυχημένης ἔθνικῆς ἀνάγκης» ποὺ δέσποζαν στὴ συγκέντρωση τῆς 18ης Φεβρουαρίου. Οἱ ἀνάγκες τοῦ «ἀγώνα» γιὰ τὴν ἡγεσία στὸ χῶρο τῆς ΕΡΕ διευκολύνονται ἀπὸ τὴν προβολὴ τῶν συνθημάτων αὐτῶν καὶ ἐπιφέρουν μιὰ ὁρισμένη σταθεροποίηση τῶν καταστάσεων αὐτῶν, ἀπαραιτητῶν γιὰ τὴν «κοινὴν ὑπόθεσην τῶν παραγόντων ποὺ δοίσκονται στὴν κορυφὴ καὶ πίσω ἀπὸ αὐτήν, τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΡΕ» (3). Ἄναφερόμενοι ἐπίσης στὴ σάστη τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ. γράφαμε: «Στὴ συζήτηση τῆς ἐπειοώτησης στὴ Βουλὴ γιὰ τὸν «κομμουνιστικὸ κίγδυνο» ὑπῆρξε (δ. κ. Παπανδρέου) μὲ τὸ παραπάνω ἀδρός ἀπέναντι στὴν ΕΡΕ, ρίχνοντας τὸ δάρος του στὴ δημιουργία καὶ ἀπὸ τὴν πλευρά του «κλίματος», «ἀτμόσφαιρας» ποὺ νὰ διευκολύνει τὴν προδολὴ τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ τοῦ τοῦ τοῦ ποὺ πίση ἀποτελεσματικοῦ στὶς σημειώνες συγθήκες» (4). Καὶ καταλήγοντας τοιούτας:

«Ωστόσο, δοσ μεγάλη καὶ ἀν εἶναι ἡ ἵκανοτέτη τα τοῦ κ. Παπανδρέου στοὺς χειρισμούς ποὺ κατευθύνονται στὴ διασφάλιση κάποιας ἔνότητας στὶς γραμμές τῆς Ε.Κ., στὴ συνεχῆ ἐξαπάτηση τῶν λαϊκῶν μαζῶν, στὴν καλ-

1) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 3—4, Δεκέμβριος—Ιανουάριος 1965. «Αντικομμουνισμὸς καὶ Δημοκρατία», σ. 11.

2) Στὸ ίδιο.

3) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 5, Φεβρουάριος 1965, «Ἡ ἀντικομμουνιστικὴ ἐκστρατεία καὶ ὁ «ὑπέρτατος ἀγῶνας» τῆς ΕΡΕ, σ. 3—4.

4) Στὸ ίδιο σ. 4.

λιέργεια αύτα πατάτων στὸ χῶρο τῆς Ἀριστερᾶς, δὲν μπορεῖ γάρ ἀποτρέψει τὶς συγένειες μιᾶς πολιτικῆς θαθύτατα ἀντιδραστικῆς καὶ ἀντιλαξικῆς. Τὸ γεγονός αὐτὸ μὲ τὴ σειρά του καθορίζει πώς δὲ θὰ μπορεῖ γὰρ συγχρατεῖ ἐπὶ ἀπειρο τὴν «ένοτητα» καὶ «συνοχή» τοῦ συνασπισμοῦ τῆς Ε.Κ. ποὺ ἀποτελεῖ ἔνα συνασπισμό ἑτερογενῶν σὲ ἀρκετὸ δαμιό δυγάμεων καὶ ποὺ εἶγαι ἀκριθῶς προϊόν ἑνὸς ἀντιδραστικοῦ συμβούλιασμοῦ» (1). «Οταν γάρ ἡ ἐκστρατεία τῆς Δεξιᾶς ἔφτασε στὸ ἀποκορύφωμά της μὲ τὴν ὑπόθεση «ΑΣΠΙΔΑ», τὰ σαμποτάξ κλπ. σημειώναμε: «Ἀπὸ ἐσωτερικὴ ἀποφῆ γάρ ἡ ἐκστρατεία τῆς γεοφραστικῆς Δεξιᾶς ἔχει πιὸ εὐδιάκριτους σκοπούς: Νὰ δημιουργήσει τὸ «κατάλληλον πολιτικὸ κλίμα ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴ διατήρηση καὶ τὸ δυγάμωμα τῶν θέσεων τῆς στρατοχρατίας στὸν κρατικὸ μηχανισμὸ (ἰδιαίτερα στὶς ἔνοπλες δυγάμεις) καὶ διλόγησον τοῦ παραχρατικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Δεξιᾶς καὶ μέσο τῆς τέτοιας κυριαρχίας τῶν στρατοχρατῶν γὰρ ἐπιβάλει τὴν ἐπάνοδο τῆς εἰτὲ μὲ «κοινοδουλευτικὴ» μορφὴ εἴτε μὲ τὴ μορφὴ στρατιωτικοῦ φασιστικοῦ πραξικοπήματος» (2). Καὶ παρακάτω: «Ἡ προετοιμασία τοῦ πραξικοπήματος ἐχφράζει τὴ βαθειὰ κρίση ποὺ χαρακτηρίζει τὸ καθεστώς τῆς ἔγονοδουλείας καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑποτέλειας καὶ ἀποτελεῖ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια ἀγνιμετώπισής τῆς» (3). «Τὰ γεγονότα δείχγουν κατὰ τρόπο ἀδιαμφισβήτητο πώς γάρ καὶ διαμορφώνεται τὸ δρόμος της Δεξιᾶς καὶ τὸν πολιτικὸν ποὺ ἔφαρ μόδιον εἰσι τὸν πολιτικὸν ποὺ δρόμον στὸν ἀπροκάλυπτο φασισμό, στὴν ἐπιβολὴν γοιχτῆς φασιστικῆς δικτατορίας τῆς Δεξιᾶς συγχρούεται σήμερα μὲ τὰ συμφέροντα τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ., γιατὶ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση γάρ τελευταία θὰ ἔχανε τὴν κυβερνητικὴ ἔξουσία καὶ διλατά τὰ «ῷφελήματα» ποὺ προκύπτουν γιὰ αὐτῆς καὶ γιὰ τὶς δυγάμεις ποὺ ἐχφράζει καὶ ὑπηρετεῖ, ἀπὸ τὴν κατοχὴ τῆς ἔξουσίας αὐτῆς...» Ετσι διλέπουμε ἐδῶ γάρ ἐχφράζεται ἐπίσης γάρ διευνόμενη ἀγτίθεση καὶ πάλη γιὰ τὴ διατήρηση καὶ κατάχτηση θέσεων κυριαρχίας διαμέσα στοὺς διάφορους ἴσχυροὺς οἰκογομικοὺς κύκλους καὶ τοὺς πολιτικοὺς ἐκπροσώπους τοὺς» (5).

Τὰ γεγονότα ποὺ ἐπακολούθησαν ἀπέδειξαν τὴν ἀλγήθειαν τῶν τοποθετήσεων αὐτῶν μὲν παγηγματικὸν τρόπον

Τὴν περίοδο μετά τὸ πραξικόπημα τῆς 15 Ιουλίου μποροῦμε γὰ τὴ χωρίσουμε σὲ δύο φάσεις: ἡ πρώτη ἔκτεινεται μέχρι τὸ σχηματισμὸν καὶ τὴν ὑπερφήψιση τῆς κυβέρνησης Στεφανοπούλου.

Հետո այս պահին այս գործոց ընչափ մէջ առաջ է առաջանալ:

λοις φανερό πώς σ' αὐτήν κυριαρχεῖ τὸ γεγονός τῆς παρουσίας τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα, ἐνώ στὴ δεύτερη διαπιστώνουμε διατικὰ ἐντελῶς ἀγτίθετο φαινόμενο.

Φυσικά τὸ φαινόμενο αὐτὸ δὲν εἶναι «ἀγέξηγητο». "Οπως καὶ ἀλλοτε ἔχουμε τούτους ή νόποτα γή τοῦ μεγαλειώδους λαϊκοῦ ξεσηκωμάτου στις ἐπιδιώξεις τῆς ήγεσίας τῆς Ε.Κ. ἀποτελεῖ τὴν κύρια αἰτία τοῦ «φαινόμενου» αὐτοῦ. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ή ἀγτίδραση πέτυχε τὸ σκοπό της. Οἱ λαϊκές μάζες ἔξαχολούθησαν γὰρ ἀγτιστέχονται καὶ τὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ήμερῶν τὸ ἐπιβεβαιώγουν.

Αύτό που ταυτόχρονα έγινε σαφέστερο είναι ότι εκείνο που τονίζαμε και άλλοτε: «Έκφράζοντας τὰ συμφέροντα μιᾶς μερίδας τῆς πλουτοκρατικῆς δηλιγαρχίας τῆς χώρας μας, δ Παπανδρέου δίνει σήμερα ωά πραγματικά περίπλοκη και πολυμέτωπη μάχη έναντίον τῶν ἀνταγωνιστῶν της ἀπό τὸ ἴδιο ταξικὸ στρατόπεδο. Δὲ παραβλέπει δημως καὶ τὰ εὐρύτερα γενικά συμφέροντα τῆς μεγαλοστικῆς τάξης καὶ τῶν ξένων ἡπειριαλιστῶν. Γι' αὐτό καὶ ἡ γραμμή του ἔχει δύο στόχους: γὰρ ἔξουδετερώσει τοὺς ἀνταγωνιστές του ἀπό τὸ ἴδιο ταξικὸ στρατόπεδο, στηριζόμενος στὴν ὑποστήριξη τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ ταυτόχρονα ἐμφανιζόμενος μὲ τὴ σημαία τοῦ «Ἀγνέδοτου» ἀγωνιστὴ καὶ ὑπερασπιστὴ τῆς δημοκρατίας, γὰρ εὐνουχίσει τὶς λαϊκὲς μάζες ἰδεολογικο-πολιτικά, γὰρ τὶς ὑποτάξει στὸν πλήρη ἔλεγχό του, ἔξουδετερώνοντας ἔτσι κάθε κίνδυνο «ἀπὸ τὰ ἀριστερά», καὶ ἐπανερχόμενος στὴν ἔξουσία γὰρ ἔξαστης τὴν παράταση τοῦ ἴδιου σημερινοῦ καθεστώτος «πρὸς ἴδιον ὄφελος» φυσικά. Καὶ στὴ γραμμή του αὐτὴ ἔχει πρόθυμο συνεργό καὶ ὑποστηριχτὴ τὴν ΕΔΑ» (1).

Σήμερα ή ήγεσία της Ε.Κ. άφοι προσπάθησε για «έλιχθει» στὸ διάστημα ποὺ μεσολάθησε ἀπὸ τὴν ὑπερφύγιση τῆς κυβέρνησης Στεφανοπούλου, προσφεύγει πάλι στὸ λαϊκὸ παράγοντα, ποὺ στὸ διάστημα τῶν «έλιγμῶν» τῆς ἔκανε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ γὰ τὸ ἀκινητοποίησει, ἐγὼ ὅφει τῆς συγκέντρωσής της τῆς 16 Φεβρουαρίου. Τὸ ἵδιο, ἀκολουθώντας κατὰ πόδι κάγει καὶ ἡ ὀπτορουνιστικὴ ήγεσία τῆς ΕΔΑ. Σήμερα γορίζει δὲ εἶναι «ῷραιμες» οἱ συνθῆκες γιὰ λαϊκὲς κινητοποίησις, ἐγὼ πρὶν 1, 2 καὶ 3 μῆνες θεωροῦσε τὶς συνθῆκες σὰν «ἄγωραιμες». Φυσικὰ ἡ κίνηση τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα πρέπει νὰ ἔγινεται στὰ πλαίσια ποὺ αὐτὴ ἀνέχεται καὶ ἐπιθυμεῖ. Βέβαια, σήμερα ἡ Δεξιὰ μαζὶ μὲ τοὺς ἀποστάτες τῆς Ε.Κ. προχωροῦν ἔκβιαζόμενοι «οἱ μὲν ἀπὸ τοὺς δέ» σὲ μᾶς σειρὰ ἐνέργειες ποὺ θίγουν ἀμεσα τὴν ήγεσία τῆς Ε.Κ. Καὶ αὐτὸς εἶναι ἔνας ἐπιπλέον λόγος τῆς προσφυγῆς της στὸ λαϊκὸ παράγοντα. Τὸ ἔνδιαφέρον εἶναι δὲ σήμερα ἡ ὀπτορουνιστικὴ ήγεσία τῆς ΕΔΑ ποὺ πραγματοποιεῖ λαὶ «ἀνοίγματα» πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς Κανελλοπούλικῆς ήγεσίας τῆς ΕΡΕ στὸ ὄνομα τῆς «κοινῆς ἐμφάνισῆς τοῦ πολιτικοῦ κόσμου» παρατίθηκε καὶ ἀπὸ τὴν τυπικὴ καὶ ἀγωνιητικὴ τῆς Ε.Κ καὶ προσγένεσε

1) Στὸ ἔδιο σ. 5.

2) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 9, 'Ιούνιος 1965, «Μὲ τὴν παλαιὴν ἐνότητα καὶ πάλιν είναι δυνατὸν νὰ ματαιωθοῦν τὰ σχέδια τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης», σ. 1.

3) Στόιδιο.

4) Στὸ ἔδιο σ. 2.

5) Στὸ ἔδιο.

1) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 10—11, 'Ιούλιος—Αύγουστος 1965, «Για τη συντριβή της Ιμπεριαλιστικής συνωμοσίας — Για την έπιβολή μαζί δημοκρατικής λύσης», σ. 8.

στήν έξάλειψη και τών πιὸ ἀπλούστατων τυπικῶν προσχημάτων ποὺ «κρατοῦσε» ὡς τὰ τώρα σὲ σχέση μὲ τίς ἐνέργειες τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ. χωρὶς φυσικὰ γὰ παραιτεῖται ἀπὸ κάποιες «ἐλπίδες» ποὺ στήριξε (1) (καὶ ἵσως συγεχίσει γὰ στηρίξει) πρὸς τὴν πλευρὰ δρισμέγων ἀποστατῶν τῆς Ε.Κ. ποὺ «πρωτοστατοῦν» στὴ λήψη «Θετικῶν» μέτρων, δπως λ.χ. τὸ γομοσχέδιο γιὰ τὴν «ἀποφυλάκιση» τῶν κρατουμέγων κλπ.

Ἐναὶ ἄλλο χαρακτηριστικὸ «φαινόμενο» καὶ τῶν δύο περιόδων, ἀλλὰ κυρίως τῆς δεύτερης, εἶγαι ἡ ἐπιταχυνομένη πορεία ἀλληλοφαγώματος καὶ ἀποσύνθεσης τῶν πολιτικῶν σχηματισμῶν. Ἡ εἰκόνα ποὺ παρουσιάζουν καὶ τὰ δύο «ἔθνικὰ κόμματα», ἀλλὰ καὶ τὸ νεοσύστατο ΦΙΔΗΚ εἶγαι χαρακτηριστική. Ὁμάδες ἐπὶ διμάδων, «πτέρυγες», κλίκες, ἀγταγωνισμοί, μηχανορραφίες δρίσκοιται στὴν ἡμερησία διάταξη. «Καστρικοί», «παρακαστρικοί», «ἀγδρεοπαγδρεῖκοι», «παλαιοφιλελεύθεροι», «γεοφιλελεύθεροι», «παπαπολιτικοί», «βενιζελικοί» τοῦ Νικήτα, «βενιζελικοί» τοῦ Ἀγδρέα, «κανελλοπολικοί», «καραμανλικοί», «ἀντικαραμανλικοὶ — καραμανλικοί», «τεταρτοαυγουσιανοί», «γεοτεταρτοαυγουσιανοί», «μητσοτακικοί», «τσιριμωκικοί», «κωστοπολικοί» κλπ. κλπ., δλόκληρος δ ἀστικὸς πολιτικὸς κόσμος δρίσκεται σὲ μὰ συνεχῆ διάλυση καὶ «ἀνασύνθεση». «Ολοὶ οἱ ἔξωπολιτικοὶ κύκλοι, ἀγκατορικοί, πολιτικο-οἰκονομικὰ συγκροτήματα τύπου, κιγοῦνται, «κατακευάζουν», μηχανορραφοῦν, «συγδυάζουν» κάτω ἀπὸ τὴν μπαγκέττα τῶν ἡμεριαλιστικῶν δυγάμεων, ἀπὸ δπου ἀμεσαὶ ἡ ἔμμεσα κατευθύνονται ἡ ἐπηρεάζονται. Τὸ παρασκήνιο σὲ πολλὲς περιπτώσεις μεταβλήθηκε σὲ προσκήνιο. Οἱ ἀντίπαλες διμάδες καὶ δυγάμεις δργάζουν στὴ δημοσιότητα γεγονότα, κάγουν ὑπαιγιγμούς, ἀναφέρονται σὲ «ἄλλα παρασκήνια» καὶ ἡ ἀλυσίδα συνεχίζεται... Εἶγαι εὐνόητο δτὶ ἐφόσον συμπλέκονται οἱ ἔνεας ἐπειδάσεις καὶ ἐπιρροές τόσο καὶ περισσότερο γίνεται ἀντιληπτὸς δ ῥόλος τους ἀπὸ τὶς πλατιές μάζες τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, παρὰ τὴ γνωστὴ στάση τῆς δημοσιευτικῆς ἡγεσίας τῆς Ἀριστερᾶς ποὺ ἐπιμένει γὰ προφέρει μόνο μερικὲς ἀντιαμερικάνικες φράσεις κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν γεγονότων, προβάλλοντας μονάχα τὸν τελευταῖο καρό μὰ κούφια ἀντιμοναρχικὴ φράσεολογία...

Τὸ γνωστὸ δασιλικὸ διάγγελμα τῆς Πρωτοχρονιᾶς ἀποτέλεσε ἔνα γεγονός πάγω σὸ δποτο ἀποκαλύφθηκαν δικόμα πιὸ καθαρὰ οἱ ἀντιθέσεις στὶς δημοτικές παρα-

1) Βλ. καὶ «Πρὸς ἀποστάτες θστατη παραίνεση».

δέργουν τὰ ἀστικὰ πολιτικὰ κόμματα, ἀλλὰ ἀποτέλεσε καὶ μιὰ εὑκαιρία γιὰ τὴν δημοσιευτικὴ ἡγεσία τῆς Ἀριστερᾶς γιὰ νὰ «πρωαθήσει» τὴν προσπάθειά της γιὰ τὸν ἔξωραϊσμὸ τοῦ ἀστικοῦ πολιτικοῦ κόμμου, ἀνακαλύπτοντας «γηγήσια δημοκρατικὴ καὶ κοινοβουλευτικὴ συνειδηση» στὸν ἀρχηγὸ τῆς ΕΡΕ. Εὑθυγραμμικομένη μὲ «ἔλαφρὰ» καθυστέρηση μὲ τοὺς γνωστοὺς «ἔλιγμούς» τοῦ κ. Παπανδρέου πρὸς τὸν ἀρχηγὸ τῆς ΕΡΕ κατέβαλε καὶ καταβάλλει κάθε προσπάθεια ἔξωραϊσμὸ τῆς ἡγεσίας τῆς ἀντιδραστικῆς Δεξιᾶς, πρωθώντας τὸ γνωστὸ σύνθημα «Χτυπᾶμε ἀπὸ κοινοῦ» ποὺ εἶχε υἱοθετήσει λίγους μῆνες πρὶν τὸ ἔγκλημα τοῦ Γοργοποτάμου. Τὴν ἴδια στιγμὴ δ κ. Κανελλόπουλος ρίχνοντας γέφυρα πρὸς τὴν ἡγεσία τῆς Ε.Κ. ἐργάζεται δραστήρια γιὰ τὴ συγκρότηση ἐνδές κεντροδεξιοῦ σχῆματος, μαγουράρει πρὸς κάθε κατεύθυνση γιὰ γὰ ἀντισταθεὶ στὶς κεντρόφυγες τάσεις ποὺ ἀναπτύσσονται στοὺς κόλπους τῆς Ε.Ρ.Ε. Ἀπαργουμένη ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ τὴ δράση τῶν μαζῶν «μαθητεύει» σὲ κάθε εἴδους συγδυασμοὺς καὶ συγαλλαγές, εἰσπράττοντας διμως γιὰ ἀνταμοιδὴ ραπίσματα, τὴν ἐπαύριο τῶν «ἔλιγμῶν» της, σὰν τὸ γνωστὸ ράπισμα τῆς συμφωνίας Στεφανοπούλου-Κανελλοπούλου μὲ τὴ γομοθετικὴ ἀντιμετώπιση τῶν λαμπράκηδων καὶ ἀλλων δργανώσεων γεολαίας. Ο κ. Κανελλόπουλος τὴν ἀντάμειψε γεγγαιόδωρα γιὰ τὴν «ἀγακάλυψή» της περὶ «δημοκρατικῆς καὶ κοινοβουλευτικῆς συνειδησεως».

**

Τὸ 1966 ἀρχισε μὲ τὸ «Βασιλικὸ Διάγγελμα», τὴν ἐφαρμογὴ τῶν νέων φορολογικῶν καὶ μὲ τὴν προσφυγὴ τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ. σὸ δ λαϊκὸ παράγοντα. Ὁπως ἐπίσης μὲ τὴν δξύτατη διαμάχη στοὺς κόλπους τῆς Δεξιᾶς, καθὼς καὶ μὲ τὴν ἔνταση τοῦ ἀλληλοφαγώματος σὸ δημοσιότατο ΦΙΔΗΚ. Οἱ λαϊκὲς μάζες ἀρχισαν πάλι νὰ κιγοῦνται. Ἡ δημοσιευτικὴ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ συνεχίζει τὸ παιχνίδι τῶν «παρασκηνῶν» καὶ τῶν «ἔλιγμῶν». Μπροστὰ στὴν ἐργαζόμενη τάξη, σ δλο τὸν ἐργαζόμενο λαὸ τῆς χώρας μας στέκει πλήθος ἀπὸ ἐμπόδια καὶ δυσκολίες. Εἶναι παραπάνω ἀπὸ σίγουρο πώς στηριγμένος στὶς ἀγωνιστικές του παραδόσεις, στὰ πλούσια ἀγωνιστικὰ ἀποθέματα ποὺ διαθέτει, θὰ προχωρήσει πρὸς τὰ μπρός, θὰ συσπειρωθεὶ γύρω ἀπὸ τὴν τίμια ἀγωνιστικὴ σημαία καὶ θὰ δώσει καὶ θὰ κερδίσει μιὰ σειρὰ γικηφόρες μάχες γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδας μας, γιὰ τὴ δημοκρατία, τὴν εἰρήνη καὶ τὴν κοινωνικὴ πρόοδο.

● Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Τ

Ο ΧΡΟΝΟ ούτο, τὸ Διάγγελμα τῆς "Ἐνωσης τοῦ Τζόνσον" εἶναι ἔνα Διάγγελμα γιὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ. Εἶναι ἐπίσης ἔνα διάγγελμα γιὰ τὴν ἔνταση τῆς ἐπίθεσης ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ.

Παρὰ τὸ ὅτι ὁ Τζόνσον χρησιμοποιεῖ ὡραῖα λόγια γιὰ νὰ ἔξαπατῇσει τὸ λαό, ὁ τόνος ποὺ κυριαρχεῖ στὸ Διάγγελμα εἶναι ἔνας ἔφρενος πολεμοκάπηλος τόνος καὶ μὰ ἀπροκάλυπτη ἀξίωση ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο λαό γὰ σφίξει τὴ ζώνη του.

Ἄπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος ὀλόκληρο τὸ Διάγγελμα ἀγαφέρεται στὸ βιετναμικὸ πρόδηλημα. Γιατὶ τὸ πρόδηλημα αὐτὸ ἔγινε τὸ ὑπ' ἄριθ. 1 πρόδηλημα γιὰ τὴν κυρέρηση Τζόνσον; Γιατὶ τὸ Διάγγελμα ἀποπνέει μιὰ τέτοια μυρωδιὰ μπαρούτης;

"Ο ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς ἔχει πάθει σοβαρὲς ζημιές ἀπὸ τὸν ἐπιθετικὸ του πόλεμο στὸ Βιετνάμ." Εχουν σταλεῖ 200.000 ἀμερικανοὶ στρατιῶτες γιὰ νὰ σώσουν τὶς ΗΠΑ ἀπὸ τὴν ἥττα. Ἡ «κλιμάκωση» δὲν ἀπέδωσε τίποτα καὶ οἱ ἀπάντες τῶν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης» ἔξαπολύονται ἢ μιὰ μετὰ τὴν ἀλλη. Οἱ ἥττες που δέχτηκε ὁ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς στὸ Νότιο Βιετνάμ ἀνέτρεψαν τὴν «παγκόσμια» ἀντεπαναστατικὴ «στρατηγικὴ» του. Στὸ Διάγγελμά του, τῆς "Ἐνωσης, ὁ Τζόνσον ἀναγκάζεται νὰ ἀναγνωρίσῃς: «Ἐξαιτίας τοῦ Βιετνάμ δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε αὐτὸ ποὺ ἔπρεπε καὶ ποὺ θέλαμε νὰ κάνουμε».

Ἡ ἔνταση τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ δῆγγησε στὴν ἐπιδείνωση τῶν ταξικῶν ἀντιθέσεων στὶς ΗΠΑ καὶ σὲ μιὰ γένα πολιτικὴ ἀφύπνιση τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ. Ἡ ἀνοδος τοῦ ἀγώνα τῶν γέργρων ἐναντίον τῆς τυραννίας καὶ ἡ ὀρμητικὴ ἀνάπτυξη τοῦ ἀντιπολεμικοῦ κινήματος τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ ἔγιναν δύο βραδυφλεγεῖς θόμβες μέσα στὴν ἵδια τὴν καρδιὰ τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ. Στοὺς κόλπους τῶν κυρίαρχων ἀμερικάνικων κύκλων ἔσπειρε συνεχῶς συγκρούσεις σχετικὰ μὲ τὶς ἀμερικάνικες ἥττες στὸν ἐπι-

θετικὸ πόλεμο στὸ Βιετνάμ. Αὐτὴ ἡ κατάσταση στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῶν ΗΠΑ αὐξάνει τὴν ἀνησυχία καὶ τὶς στενοχώριες τῆς κυβέρνησης Τζόνσον.

"Οπως ἀγαφέρουν οἱ «Νιὸν Γιόρκ Τάϊμς»: «Οἱ ΗΠΑ δυθίζονται σ' ἔνα ἀγνωστὸ θάραυρο τὴ στιγμὴ ποὺ ἀρχίζει τὸ 1966. Ποτὲ στὴν ἀμερικάνικη ἱστορία οἱ Η. Π.Α. δὲν εἶχαν ὑποστεῖ μὰ τέτοιας σοβαρότητας ἥττα σ' ἔναν ἐπιθετικὸ πόλεμο καὶ δὲν εἶχαν δεχθεῖ ἔνα τόσο διαιτηκό χτύπημα μὲ τόσες ἀπανωτές ἀποτυχίες».

Ωστόσο, ὁ Τζόνσον δὲν ἔχει καθόλου τὴν πρόθεση νὰ δηγεῖ ἀπὸ τὸ τέλμα ποὺ ἔχει διθιεθεῖ. Ἐπιζητεῖ μάταια μιὰ διέξοδο ἐπιμένοντας στὸν ἐπιθετικὸ του πόλεμο καὶ ἐπεκτείνοντας τοὺς στρατιωτικούς του τυχοδιωκτισμούς.

"Ολοὶ οἱ ἀντιδραστικοὶ στὴν ἱστορία διαπράτουν ἀγαπόφευκτα τὸ ἔνα λάθος πάνω στὸ ἄλλο μέχρι τὴν τελική τους πτώση. Κύριος στυλοβάτης ὅλης τῆς σύγχρονης ἀντιδρασης, ὁ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμός, δὲν μπορεῖ φυσικὰ νὰ ἀποτελεῖ ἔξαρτηση. Ἡ κυβέρνηση Τζόνσον δὲν ἔχει διγάλει καγένα δίδαγμα ἀπὸ τὴν ἀλυσίδα τῶν ἀποτυχιῶν ποὺ διέσταται στὸ πεδίο τῆς μάχης στὸ Νότιο Βιετνάμ.

Στὸ Διάγγελμά του ὁ Τζόνσον διακηρύσσει, σὲ πολλὲς περιπτώσεις, πώς οἱ ΗΠΑ «παραμένουν ἀποφασιστικά» καὶ «θὰ παραμείνουν καὶ στὸ μέλλον» στὸ Νότιο Βιετνάμ. Τὶ σημαίνει αὐτό;

Σημαίνει πώς ὁ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς δὲν θὰ ἀποσύρει ποτὲ τὶς δυνάμεις του ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ μὲ τὴ δικὴ του θέληση. Τὸ Διάγγελμα ἀγαφέρει καθαρὰ πώς «θὰ παραμείνουν ὥσπου νὰ σταματήσει ἡ ἐπίθεση». Μὲ ἀλλα λόγια δὲν θὰ ἀποσύρθοιν δόσο διετναμέζικος λαός δὲν ἀπαρνεῖται διοληγρωτικὰ τὸν ἀγώνα του ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας καὶ δόσο διοληγρωτικὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ δὲν γίνεται μιὰ ἀποικία τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ.

Σημαίνει πώς ὁ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς σχεδιά-

ζει νὰ ἐπεκτείνει ἀκόμα περισσότερο τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμο. Ο Τζόνσον δῆλωσε πώς στὴν προσεχῆ οἰκονομική χρήση οἱ ΗΠΑ θὰ αὐξήσουν ἀκόμα περισσότερο τὶς στρατιωτικές τους δαπάνες γιὰ τὸν διετναμικὸν πόλεμο κατὰ 5.800 ἑκατομμύρια δολλάρια καὶ πώς θὰ ζητήσει ἀπὸ τὸ Κογκρέσσο διεῖς «συμπληρωματικὲς πιστώσεις» χρειασθοῦν γιὰ τὸν πόλεμο. Ὑπογράμμισε ἐπιπλέον, πώς «δποιοδήποτε κι' ἀν εἶναι τὸ τίμημα καὶ δποιαδήποτε κι' ἀν εἶναι ἡ πρόκληση», οἱ ΗΠΑ θὰ συνεχίσουν τὴν «μάχη».

Ἄυτὸν σημαίνει ἀκόμα πώς ὁ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς θὰ κάγει κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ μετατρέψει τὸ Νότιο Βιετνάμ σὲ μὰ πολεμικὴ βάση στὴν Ἀσία. Ο Τζόνσον δὲν μασάει καθόλου τὰ λόγια του γιὰ νὰ δηλώσει πώς οἱ ΗΠΑ θέλουν γὰρ «παραμείνουν» στὸ Νότιο Βιετνάμ γιατὶ δὲν θέλουν γὰρ ἔγκαταλείψουν τὴν Ἀσία.

Ἄπὸ τὸ Διάγγελμα τῆς Ἔγωσης τὸ συμπέρασμα ποὺ μποροῦμε γὰρ θγάλουμε δὲν μπορεῖ γὰρ εἶναι παρὰ μόνον αὐτό: Ο Τζόνσον εἶναι ἀποφασισμένος γὰρ σπρώξει τὸν πολεμικὸν μηχανισμὸν τῶν ΗΠΑ στὸ δρόμο μιᾶς τεράστιας ἔκτασης ἐπίθεσης.

Στὴν πραγματικότητα γὰρ ἔκταση τῆς σημειρινῆς δραστηριότητας τῆς Οδάσιγκτων γιὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ πολέμου πηγαίνει πολὺ μακρύτερα ἀπ' δεῖς ἀναφέρει ὁ Τζόνσον στὸ Διάγγελμά του. Ο ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς καταβάλλοντας κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ διαθέσει μὰ πολὺ μεγάλη ποσότητα κρέατος γιὰ τὰ καγόνια γιὰ τὸν πόλεμό του στὸ Νότιο Βιετνάμ, ἔφερε τὴν μηνιαία ἐπιστράτευση στοὺς 80.000 ἄνδρες, ἀριθμὸς ποὺ εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλύτερος ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἔφερε στὴ διάρκεια τοῦ ἐπιθετικοῦ του πολέμου στὴν Κορέα. Στέλνοντας συνεχῶς ἐνισχύσεις στὸ Νότιο Βιετνάμ, διευρύνει τὶς στρατιωτικές του βάσεις μὲ τὸ σκοπὸν γὰρ ἀποστέλλει ἔνα ἀκόμα πιὸ μεγαλύτερο ἀριθμὸν ἐπιθετικῶν δυνάμεων. Στὶς ἀπελευθερωμένες περιοχές τοῦ Νότιου Βιετνάμ συνεχίζει τὴν ἀπάνθρωπη πολιτικὴ τῆς «καμμένης γῆς», τῆς «σφαγῆς, τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ τῆς λεηλασίας». Βομβαρδίζει μαζικὰ τὶς ἀπελευθερωμένες περιοχές τοῦ Λάος καὶ ὑποκινεῖ τὴν λαοτιανὴ δεξιὰ γὰρ ἔντείνει τὶς ἐπιθέσεις τῆς ἐναντίον τῶν ἔνοπλων πατριωτικῶν δυνάμεων. Χρησμοποιεῖ τὶς δυνάμεις τῆς Ταχλάνδης καὶ τῶν νοτιοδιετναμέζικων ἀνδρεικέλων γιὰ νὰ ἔντείνει τὴν κατάκτηση τοῦ ἑδάφους τῆς Καμπότζης. Τὰ γεγονότα αὐτὰ δείχνουν πώς ἀν καὶ οἱ ἀμερικάνιοι εἰσδολεῖς ἔχουν ὑποστεῖ σοδᾶρές ἥττες στὸ Νότιο Βιετνάμ, θὰ προωθήσουν ἀκόμα τὴν ἐπίθεσή τους, ἀδιαφορώντας γιὰ τὶς συγέπειες. Δέν πρόκειται γὰρ ησυχάσουν πρὶν ὑποστοῦν τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἥττα.

Ο Τζόνσον δὲν παρέλειψε στὸ Διάγγελμά του γὰρ ἀναφέρει τὶς συγχθισμένες φράσεις του γιὰ τὴν «εἰρήνη». Όσο περισσότερο ἐπεκτείνει ὁ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμό του στὸ Βιετνάμ, τόσο περισσότερο ἔντείνει τὴν «ἐπίθεσή» του τῆς «εἰρήνης» αὐτὴ γιὰ πρακτικὴ ἔγινε νόμος.

Στὸ Διάγγελμά του ὁ Τζόνσον ἀναμασάει τὴν γνωστὴν πρότασή του τῶν «14 σημείων», λέγοντας πώς οἱ

ΗΠΑ παραμένουν «πιστὲς στὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης», σέδονται «τὴν ἀρχὴ τῆς αὐτοδιάθεσης» καὶ ὑποστηρίζουν τὴν «ἐνοποίηση» τοῦ Βιετνάμ. Οἱ διαδεβαίωσεις αὐτὲς εἶναι χωρὶς ἀξία, δταν στὸ Διάγγελμά του ἀποκαλεῖ τὸ Νότιο Βιετνάμ «μιὰ χώρα» καὶ δηλώνει καθαρὰ πώς οἱ ἀμερικανοὶ εἰσδολεῖς «θὰ παραμείγουν» σ' αὐτό. Ολα τὰ λόγια σχετικὰ μὲ τὴν «αὐτοδιάθεση» καὶ τὴν «ἐνοποίηση» δὲν ἀποτελοῦν παρὰ ἀνοησίες καὶ οἱ συμφωνίες τῆς Γενεύης δὲν ἔγιναν παρὰ ἔνα κουρελόχαρτο.

Ο Τζόνσον ἀνέφερε πώς στὴ διάρκεια τοῦ περασμένου χρόνου οἱ ΗΠΑ διεξήγαγαν 300 μυστικές συνομιλίες καὶ ἤρθαν σὲ ἐπαφὴ μὲ κυδερνήσεις πάνω ἀπὸ 100 χωρῶν γιὰ μιὰ «εἰρηνικὴ λύση» τοῦ διετναμικοῦ προβλήματος. Οἱ παρατηρήσεις αὐτὲς δὲν μποροῦν γὰρ ἐμφανίσουν τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸν νὰ διαπνέεται ἀπὸ «καλὴ θέληση», γιατὶ ὅλες αὐτὲς οἱ μαγούδρες ἦταν προσχεδιασμένες γιὰ γὰρ ρίξει στάχτη στὰ μάτια τῆς παγκόσμιας κοινῆς γράμμης, γὰρ μπερδέψει τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ φέμιμα καὶ γὰρ ἔξαπολύσει ἔνα πρόπτετασμα καπνοῦ στὸ πραγματικὸν γεγονός τῆς ἐπέκτασης τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ.

Τὸν τελευταῖο καιρὸν γιὰ κυδερνήση τὸ Τζόνσον ἔφαλε ἔνα σωρὸ ὑμνούς γιὰ τὴν «εἰρήνη» καὶ ἔστειλε μιὰ σειρὰ πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς παράγοντες τῶν ΗΠΑ γὰρ γυρίσουν δὲν τὸν κόσμο. Ἀλλὰ τὸν ἕδιο καιρό, τὶς φλόγες τοῦ πολέμου ποὺ ἔχουν ἀνάφει οἱ ἀμερικανοὶ εἰσδολεῖς στὸ Νότιο Βιετνάμ τὶς μετέφεραν στὸ Βόρειο Βιετνάμ καὶ γὰρ ἔκταση τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου ἔφτασε σ' ἔνα ἀνώτερο ἐπίπεδο ἀπὸ ἐκεῖνο τοῦ ἐπιθετικοῦ τους πολέμου στὴν Κορέα.

Τὸ ἀγαπημένο «παιχνίδι» τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ εἶναι γιὰ διπλὴ ἀντεπαναστατικὴ τακτικὴ. Τὴν τακτικὴ τῆς «εἰρήνης» τὴν χρησιμοποιοῦν πάντοτε γιὰ καλύψουν καὶ γὰρ ἔξυπηρετήσουν τὴν τακτικὴ τοῦ πολέμου. Ή «εἰρήνη» δὲν ἀποτελεῖ περὰ ἔνα τέχνασμα ποὺ τὸ μεταχειρίζεται ὅπου τοῦ εἶναι χρήσιμο καὶ ποὺ τὸ ἔγκαταλείπει ὅπου δὲν τοῦ χρησιμεύει πιά, καὶ ποὺ καταφεύγει πάλι σ' αὐτό, σύμφωνα μὲ τὶς πειστάσεις. Ἀλλὰ δὲ μόνος του σκοπὸς πάντοτε εἶναι γιὰ κάλυψη τῶν ἐπιθετικῶν του σχεδίων.

Ὑπάρχει μιὰ ἀντίθεση ποὺ δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς δὲν θὰ μπορέσει ποτὲ γιὰ τὴν ἐπιλύσεις: γιὰ τακτικὴ του τοῦ πολέμου προδίνει ἀναπόφευκτα τὴν τακτικὴ του τῆς «εἰρήνης». Η λεροπορία του καὶ τὸ πυροβολικό του δὲν παύουν γὰρ ἐσχίζουν τὸ προπέτασμα καπνοῦ ποὺ ἔξαπολύσει συνεχῶς γιὰ κυδέρνηση τὸ Τζόνσον μὲ τὶς «διαπραγματεύσεις χωρὶς δρους» καὶ τὴν πρότασή της «τῶν 14 σημείων». Τώρα πρόσθεσε δύο «γένους» στὴν «ἀνθοδέσμην τῆς τῆς «εἰρήνης» δὲν εἶναι γιὰ «ἀποκλιμάκωση», δηλαδὴ γιὰ «μείωση τῆς στρατιωτικῆς δραστηριότητας καὶ τῶν δύο πλευρῶν», δὲλλος γάρ διεξάγονται «ταυτόχρονα πόλεμος καὶ διαπραγματεύσεις», δηλαδὴ γιὰ μάχη καὶ οἱ συζητήσεις στὸ τραπέζι τῶν διαπραγματεύσεων «γιὰ ἔστυλγονται ταυτόχρονα». Ἀλλὰ ποιόν προσπαθεῖ γιὰ ἔξαπατήσεις; Η κυδέρνηση τὸ Τζόνσον ἔντείνει καὶ ἐπεκτείνει τὸν ἐπιθετικὸν της πόλεμο ἔναντίον τοῦ Βιετνάμ. Η «ἀποκλιμάκωσή» της ἀποτελεῖ οὖσαστικὰ ἔνα κάλυμμα γιὰ τὴν «αλιμάκωσή» της. «Οσο γιὰ φορᾶ τὴν «ταυτόχρονη» σημείων»,

λέμου και διαπραγματεύσεων», δ πόλεμος είναι δ σκοπός, οι διαπραγματεύσεις τὸ τέχνασμα. Ο Τζόνσον μπορεῖ νὰ ρίξει στὴ ζυγαριὰ δλα τὰ τεχνάσματα ποὺ προτιμάει, ἀλλὰ δὲν θὰ μπορέσει νὰ ἔξαπατήσει τὴν παγκόσμια κοινὴ γνώμη.

Στὸ μέρος ποὺ σχετίζεται μὲ τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα και περιλαμβάνει μιὰ σειρὰ μέτρα ποὺ ἀφοροῦν δλους τοὺς τομεῖς, τὸ Διάγγελμα ἐπαναλαμβάνει τὶς γνωστὲς ἔκφραστες γιὰ τὴ «μεγάλη κοινωνία». Ορισμένα ἀπὸ τὰ μέτρα αὐτὰ κατευθύνονται στὸ γὰ κατευγάσουν τὴν αὐξανόμενη δυσαρέσκεια τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ ἀπέναντι στοὺς ιθύνοντες κύκλους, ἐνῶ ἔκεινα ποὺ ἔχουν οὐσιαστικὸ χαρακτῆρα ἀφοροῦν τὴν ἴκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν γιὰ μιὰ μεγαλύτερη ἔνταση τοῦ πολέμου ἔναγτίον τοῦ Βιετνάμ, συνθλίσουν και θὰ συνθλίψουν ἀκόμα περισσότερο τὸν ἀμερικάνικο λαό.

Ἡ εἰκόνα τῆς ἀμερικάνικης οἰκονομίας ποὺ παρουσίασε δ Τζόνσον είναι ἡ εἰκόνα μιᾶς εὐημερούσας οἰκονομίας, μιᾶς οἰκονομίας ποὺ «βρίσκεται στὴν πορεία μιᾶς δριμητικῆς ἀνάπτυξης», ποὺ δ λαὸς ζεῖ σὲ «ἀφορνία», ποὺ τὰ φορολογικὰ δάρη ποὺ προβλέπονται γιὰ τὴν προσεχῆ χρήση θὰ είναι «ἔνα σκαλὶ πιὸ χαμηλὰ ὑστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια» κλπ. Και ἡ πραγματικότητα; Γιὰ ἔνα δρισμένο διάστημα, στὸ παρελθόν, ὑπῆρξε μιὰ ἀνισόμετρη ἀνάπτυξη στὴν ἀμερικάνικη οἰκονομία ποὺ βασίστηκε στὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀκόλουθων μέσων: προσφυγὴ σὲ αὐξανόμενη φορολογία, πιστωτικὸ πληθωρισμό, «μείωση τῶν φόρων» και αδήση τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν. Παρόμοια «παρορμητικά» τεχνάσματα ἔφεραν ἥδη τὴν ἀμερικάνικη οἰκονομία σὲ μιὰ κρίση υπερπαραγωγῆς.

Ο Τζόνσον λέει ἔνα τεράστιο φέμιμα δταν ἰσχυρίζεται πὼς οἱ φορολογίες θὰ είναι γιὰ τὸ προσεχὲς οἰκονομικὸ ἔτος «μονάχα 1,8 δισεκατομμύρια δολλάρια». Σχετικὰ μ' αὐτό, δὲν κάνει καθόλου λόγο γιὰ τὶς συκπληρωματικὲς πολεμικὲς δαπάνες ποὺ προορίζονται γιὰ τὴν ἐπίθεση στὸ Βιετνάμ και ποὺ θὰ ἀγέδουν σὲ δισεκατομμύρια δολλάρια. Ο ἐπιθετικὸς πόλεμος στὸ Βιετνάμ δυναμώνει σημαντικὰ και τὰ δάρη τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ. Στὴ διάρκεια τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1965 τὸ φορολογικὸ δάρος γιὰ κάθε Ἀμερικανὸ ἔφθασε τὰ 850 δολλάρια, δηλαδὴ τὰ 32% τοῦ ἀτομικοῦ εἰσοδήματος, ἀριθμὸ πολὺ πιὸ ἀνώτερο ἀπὸ ἔκεινον τῆς διάρκειας τοῦ δευτέρου παγκόσμιου πολέμου και τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου ἔναγτίον τῆς Κορέας. Ο λόγος γιὰ τὸν ὄποιο δ Τζόνσον ἔδωσε δημοσιότητα στὴν «εὐημερία» τῶν ΗΠΑ είναι καθαρός: θέλει νὰ κάνει τὸν ἀμερικάνικο λαό νὰ πιστέψει πὼς μπορεῖ νὰ ἔχει ταυτόχρονα και κανόνια και δούτυρο!

Γιὰ νὰ ἐπεκτείνει τὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο στὸ ἔξωτερικό, δ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς πρέπει ἀγαπόφρευκτα νὰ ἐπιβάλει γέα δάσαγα στὸ λαό. «Οπως ἔχει πεῖ ἔδω και ἀρκετὸ καιρὸ δ Μάσ Τσέ Τούνγκ: «Γιὰ νὰ ἔξαπολύσουν ἔνα πόλεμο, οἱ ἀμερικάνοι ἀγιτιδραστικοὶ πρέπει πρὶν ἀπ' δλα γὰ ἐπιτεθοῦν στὸν ἀμερικάνικο λαό. Τὸ ἔχουν κάνει ἥδη: καταπέζουν πολιτικὰ και οἰκονομικὰ τοὺς ἔργατες και τὰ δημοκρατικὰ στοιχεῖα τῶν ΗΠΑ και προετοιμάζονται νὰ ἔγκαθιδρύσουν τὸ

φασισμὸ στὴ χώρα τους». Τὰ μέτρα ἐσωτερικοῦ χαρακτήρα, ποὺ παρουσίασε δ Τζόνσον στὸ Διάγγελμά του, δείχνουν καθαρὰ πώς οἱ ιθύνοντες ἀμερικάνικοι κύκλοι προετοιμάζονται νὰ ἔντείνουν τὶς ἐπιθέσεις τους ἔναγτίον τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ. Ο Τζόνσον ζήτησε ἀπὸ τὸ Κογχρέσσο νὰ φηφίσει μέτρα γιὰ τὴν καταστολὴ τῶν ἀπεργιῶν «ποὺ ζημιώνουν ἀνεπανόρθωτα τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους». Ζητάει ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο λαό «γὰ ἀποδεγμένη περικοπὴ τῶν μισθῶν» και «νέες θυσίες» ἀν δ πόλεμος τὸ «ἀπαιτήσει». Ἀποφάσισε νὰ «βελτιώσει» τὸ φορολογικὸ σύστημα ἔτσι ποὺ νὰ μεταβιβάσει τὰ μεγαλύτερα δάρη στοὺς ἀμερικάνους φορολογούμενους γιὰ τὸ ἀπύθμενο πηγάδι τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ.

Ἄυτὸ ποὺ ἀνήγγειλε δ Τζόνσον στὸ Διάγγελμά του δὲν ἀποτελεῖ παρὰ ἔνα μικρὸ μέρος αὐτοῦ τοῦ πργράμματος. Στὴ διάρκεια τοῦ τελευταίου χρόνου ἡ κυβέρνηση Τζόνσον διέθεσε ἔνα μεγάλο ἀριθμὸ τακτικῶν δυνάμεων γιὰ νὰ καταστείται δίαιτα τὸν ἀγώνα τῶν νέγρων ἔγκατίον τῆς τυραννίας και μὲ κυβερνητικὰ μέτρα στέρησε τοὺς ἀμερικάνους ἔργατες ἀπὸ τὸ δικαίωμά τους τῆς ἀπεργίας. Μὲ τὴν ἐπέκταση τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ και τὴν καθημερινὴ ἐπιδείνωση τῶν ταξικῶν ἀγτιθέσεων και τῶν ἔθνικῶν ἀντιθέσεων, ἡ κυβέρνηση Τζόνσον θὰ προσφύγει σίγουρα σὲ ἀκόμα πιὸ φασιστικὰ και πιὸ δάρδαρα μέτρα ἔναγτίον τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ στὴ διάρκεια αὐτοῦ τοῦ χρόνου.

Τὸ Διάγγελμα τοῦ Τζόνσον δείχνει πὼς δ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς κατευθύνει τὸ μαχαίρι του ἔναγτίον τοῦ Βιετναμικοῦ λαοῦ, τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν τοῦ κόσμου και τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ. Οἱ πέντε «πολιτικὲς κατευθύνσεις» γιὰ τὶς ἔξωτερικὲς ὑποθέσεις ποὺ ἀγαφέρονται στὸ Διάγγελμα του ἀποτελοῦν ἔνα συγκεκριμένο πρόγραμμα ποὺ ἐπεξεργάστηκε δ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς γιὰ νὰ πρωθήσει τὴν παρκόσμια ἀντεπαναστατική του στρατηγική στὴ δάση τῆς σημερινῆς διεθνοῦς κατάστασης. Ἐξαπολύοντας ἀπειλές και προσπαθώντας γὰ πτοήσει τὸ διετναμικὸ λαό, συκοφαντώντας και διενεργώντας ἐπιθέσεις ἔναγτίον τοῦ κινέζικου λαοῦ, ἡ κυβέρνηση Τζόνσον παρουσίαζε θέλγητρα γιὰ τὸν χρουστσώφικούς ρεβίζιονιστές. Ο Τζόνσον ἀνέφερε πὼς οἱ ΗΠΑ «θὰ κάνουν δ, τι μποροῦν γιὰ νὰ ἀναπτύξουν τὸ ἐμπόριο τους μὲ τὴν Ἀνατολικὴ Εύρωπη και τὴν ΕΣΣΔ». Πολλοὶ είναι αὐτοὶ ποὺ θὰ ἥθελαν γὰ ἀφεθοῦν γὰ πιάσουν τὸ ἀγκιστρό ποὺ τοὺς πετάνει οἱ ΗΠΑ. Τὸ «Τάξ» ἀγαφέρει τὴν προσφορὰ τοῦ Τζόνσον μὲ μεγάλα ἔγκωμα, λέγοντας πὼς δ Πρόεδρος τῶν ΗΠΑ ζήτησε ἀπὸ τὸ Κογχρέσσο «γὰ κάνει δυνατὴ τὴν ἐπέκταση τοῦ ἀμερικάνικου ἐμπορίου και μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἔγωση». Και πραγματικά, τὸ «Τάξ» δὲν μπόρεσε γὰ κρύψει τὴν ἴκανοποίησή του.

Ἄλλα τι σημαίνουν τὰ λόγια τοῦ Τζόνσον; Τοποθέτησε τὴν ἐπέκταση τοῦ ἐμπορίου μὲ τὴν ΕΣΣΔ και τὶς χώρες τῆς Ἀνατολικῆς Εύρωπης στὴν τελευταία ἀπὸ τὶς πέντε «πολιτικὲς κατευθύνσεις» του, ἐκείνη ποὺ ἀποκαλεῖ «μποστήριξη τῆς ἔθνικῆς ἀνεξαρτησίας». Δήλωσε καθαρά: «Θὰ ἐφαρμόσουμε αὐτὴ τὴν ἀρχὴ ρίχγοντας γέφυρες πρὸς τὴν Ἀνατολικὴ Εύρωπη». Α-

Η κρίση τῆς Δεξιᾶς καὶ ἡ ρεβιζιονι- στικὴ προσπάθεια ἐξωραϊσμοῦ της

“Οπως ἔχουμε τονίσει καὶ ἀλλοτε ἡ κρίση στὸ στρατόπεδο τῆς ἀντίδρασης δέσύγεται ἀκατάπαυστα. Η εἰκόνα ποὺ παρουσιάζουν τὰ «ἐθνικά» κόρματα ἀντικαθεφτίζει μὲ καθαρότητα τὴν γενικὴν κρίσην τοῦ καθεστῶτος τῆς ὑποτέλειας. Πιασμένος δὲ κόσμος αὐτὸς στὸ δόκιμο τῶν ἀλυτῶν ἐσωτερικῶν του ἀντιθέσεων παραδέρνει μέσα σὲ μιὰ διαβύτατη καὶ ἀγιάτρευτη κρίσην, ποὺ πασχίζει γὰρ τὴν ζεπεράσει μὲ διάφορους «έλιγμούς» καὶ «συγδυασμούς».

Ἡ ἀντίθεση ποὺ ἀντιπαρέθεσε καὶ ἀντιπαραθέτει «ἔντιμη τῆς μεγαλοαστικῆς τάξεως» (Π. Πιπινέλης) σὲ ἔνα ἄλλο ἔχει τὴν βάσην της φυσικὰ στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν ἀντίστοιχων συμφερόντων τους καὶ γίνεται κάτιῳ ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν δεσμῶν τους μὲ αὐτοὺς ἢ τοὺς ἄλλους ζέγους μογοπωλιακούς κύκλους καὶ αὐτές ἢ ἔκεινες τὶς ἴμπεριαλιστικὲς δυγάμεις. Ἐπιπλέον ἡ διαφορὰ στοὺς τρόπους καὶ στὶς μεθόδους καταπολέμησης τοῦ λαϊκοῦ κινήματος τῆς χώρας μας προσδιορίζουν ἀντίστοιχες τακτικὲς καὶ κατὰ συνέπεια ἐγένεται τὸ στοιχεῖο αὐτὸς σὰν συστατικὸ μέρος τῆς ἀντίθεσης αὐτῆς. Φυσικά, στὸ παρελθόν καὶ τὰ δύο αὐτὰ τμήματα τῆς «μεγαλοαστικῆς τάξεως» συγενέθηκαν γιὰ νὰ καταπολεμήσουν τὸν κοινό τους ἔχθρο, τὸ λαϊκὸ κίνημα τῆς χώρας μας. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐ-

πιθυμία πολλῶν παραγόντων, ἐξωελληνικῶν καὶ ντόπιων, καὶ σήμερα. Ἀλλὰ οἱ ἐπιθυμίες δὲν μποροῦν συχνά νὰ πραγματοποιηθοῦν ὅταν ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ ἀντικείμενα γεγονότα καὶ μὲ τὴν ἀντικείμενη κατάσταση. Καὶ ἔνα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα αὐτῆς τῆς κατάστασης εἶναι ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν κυριαρχία στὸν ἐλληνικὸ χώρο διαφόρων ἴμπεριαλιστικῶν δυνάμεων καὶ ἡ πρόσδεση σ’ αὐτές μιᾶς σειρᾶς διμάδων τῆς ντόπιας μεγαλοαστικῆς τάξης ποὺ ὅχι μονάχα δὲ μειώνεται, ἀλλὰ ἐντείνεται καθημερινά. Μὲ βάση τὴν ἀποφῆ διτὶ τὸ ἀμερικάνικο κεφάλαιο κατέχει τὴν προέχουσα θέση στὴν οἰκονομία τῆς χώρας μας καὶ κατὰ συνέπεια παίζει βασικὸ ρόλο στὴν πορεία τῶν πολιτικῶν πραγμάτων σ’ αὐτήν, διτὶ οἱ ἄλλες οἱ ἴμπεριαλιστικὲς δυγάμεις (Ἀγγλία, Δυτικὴ Γερμανία, Γαλλία) ἀνταγωνίζονται καὶ μὲ τὸ πρῶτο ἄλλα καὶ μεταξύ τους, καθὼς καὶ μιὰ σειρά ἐξαρτημένοι ἢ «προσαρτημένοι» σ’ αὐτές ιδύοντες οἰκονομικοπολιτικοὶ κύκλοι ἄλλων χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης «ἐνδιαφέρονται» γιὰ τὰ ἐλληνικὰ πράγματα, διαμορφώνεται στὴν χώρα μας ἐνα τρόπο σκληροῦ πολέμου ἐπικράτησης ποὺ φυσικὰ σ’ αὐτὸν ἐκπροσωπούνται ἀπὸ διάφορους οἰκονομικοπολιτικούς παράγοντες καὶ συγκροτήματα.

Ἡ ἀγοδος τῆς κυβέρνησης τῆς Ε.Κ. στὴν ἐξουσία εἰ-

ναμφισθήτητα δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς δηλώνει πώλες θέλει νὰ ἐφαρμόσει μιὰ πολιτικὴ εἰρηνικῆς διείσδυσης στὶς σοσιαλιστικὲς χώρες. Δὲν θὰ μποροῦσε γὰρ προσδάλει περισσότερο τοὺς λαοὺς τῆς Σοδιετικῆς «Ἐγνωσης» καὶ τῆς Ἀγατολικῆς Εὐρώπης. «Οταν φθάγουν οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστὲς γὰρ ὑπερηφανεύονται γι’ αὐτό, τοῦτο δείχνει σὲ ποιὸ δικτύο ἔχουν ἐκφυλισθεῖ!

Τὸ Διάγγελμα τοῦ Τζόνσον ἀποτελεῖ μιὰ πρόκληση γιὰ τὸ διετυματέζικο λαό, γιὰ τὸν ἀμερικάνικο λαό καὶ γιὰ δλους τοὺς φιλειρηνικοὺς λαοὺς καὶ χώρες. Ο ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς διφεύλει τὴν δύναμή του στὸν πόλεμο καὶ πλούτισε μὲ τὸν πόλεμο. Σήμερα δοκιμάζεται σκληρὰ στὸ πεδίο τῆς μάχης στὸ Νότιο Βιενάμ, καὶ προσπαθεῖ γὰρ ξεφύγει ἐπεκτείνοντας τὸν

πόλεμο. Δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἀμφιβολία πώς ἀπέγαντι στὴν ἐπίθεση καὶ στὴ χτηνώδη καταπίεση τῶν ἀμερικάνων ἴμπεριαλιστῶν διετυματέζικος λαός θὰ ἀπαντήσει ἀποφασιστικὰ μὲ ἀκόμα πιὸ σκληρὰ χτυπήματα, πῶς τὸ κίνημα τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ ἐγαντίον τοῦ πολέμου καὶ δὲ ἀγώνας του γιὰ τὴ δημοκρατία καὶ γιὰ τὰ ζωτικά του δικαιώματα θὰ γνωρίσει μιὰ νέα ἀγοδο καὶ οἱ φιλειρηνικοὶ ἀνθρώποι σὲ δλο τὸν κόσμο θὰ δυναμώσουν ἀκόμα περισσότερο τὴν ἐνότητά τους γιὰ νὰ διοστηρίξουν τὸν ἀγωνιζόμενο διετυματέζικο λαό καὶ θὰ ματαιώσουν διλοχληρωτικὰ τὰ φιλοπόλεμα καὶ ἐπιθετικὰ σχέδια τῶν γιάγκηδων ἴμπεριαλιστῶν. Ἀκόμα πιὸ σκληρὲς ἥττες περιμένουν τοὺς ἀμερικάνους εἰσδολεῖς.

ναι συνδεδεμένη μὲν μιὰ ἀναδιάταξη τῶν διαφόρων δυνάμεων ποὺ ἀναφέρθηκαν πιὸ πάγω σὲ δ', τι ἀφορᾷ τὶς δημοιβαῖες σχέσεις τῶν ἔξωελληνικῶν καὶ ἐλληνικῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν παραγόντων. Σὲ συνέχεια στὴ διάρκεια τῆς διακυβέρνησης τῆς Ε.Κ. καὶ σὲ συνδυασμό μὲν τὶς διάφορες ἀλλαγές στὸ διειθνὲς πεδίο, ἐπιχειρήθηκε ἀπὸ δρισμένες ἴμπεται λιαστικὲς δυνάμεις καὶ ἀντίστοιχα ἀπὸ διάφορες «ἔλληνικὲς» μιὰ «ἐπανατοποθέτηση» τῶν σχέσεων μὲν βάση τὰ «νέα» προσβλήματα ποὺ ἀντιμετώπιζε καὶ ἀντιμετωπίζει ὁ καπιταλιστικὸς κόσμος (κρίση στὸ NATO καὶ στὴν Κοινὴ Ἀγορά, συμπτώματα ἐπερχόμενης κρίσης στὶς ΗΠΑ καὶ σ' ὅλο τὸν καπιταλιστικὸν κόσμο, δρετανγικὴ «ἀστάθεια» στὸ μπλόκο ΗΠΑ—Μεγ. Βρεταννίας σ' δ', τι ἀφορᾶ τὸν ἐλληνικὸν χώρο, προώθηση τῶν δυτικογερμανικῶν φιλοδοξιῶν κλπ.) (1). Αὐτὴ ἡ «ἐπανατοποθέτηση» συγοδεύτηκε ἀπὸ μιὰ ἀντίστοιχη δραστηριότητα τῶν δυνάμεων αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς κατάχτησης μόνιμων στηριγμάτων στοὺς νευραλγικοὺς τομεῖς τοῦ κοινωνικοῦ καὶ κρατικοῦ συστήματος. Τὶς τάσεις καὶ τὶς κινήσεις αὐτές ἐπηρέαζε κατὰ διαφόρους τρόπους ἡ κίνηση τῶν λαϊκῶν μαζῶν ποὺ σ' αὐτὸν σ' ἐκεῖνο τὸ βαθμὸν δραστηριοποιήθηκαν τὴν περίοδο ἐκείνη. Τελικά, ἡ σύγκρουση ποὺ διεξάγονταν στὰ «παρασκήνια» καὶ στὸν ἀνοιχτὸν πολιτικὸν στίβο ἐκδηλώθηκε μὲν μιὰ ἔνταση, ἀκριβῶς γιατὶ σ' αὐτήν ἔβαλε τὴ σφραγίδα του ὁ λαϊκὸς παράγοντας μὲ τὴν ἔννοια τῆς παρουσίας του. «Ἐνοι φτάσαμε τελικά στὰ γεγονότα τῆς 15 Ιουλίου καὶ τῆς μετέπειτα περιόδου.

Στὰ πλαίσια αυτῆς τῆς πορείας, ή αντιδραστική Δεξιά και δύο κύριος πολιτικός της ἐκφραστής, ή EPE, ἔπαιξε ένα σημαντικό ρόλο τόσο στὴν «ώριμαση» τῶν δρων γιὰ τὴ σύγχρουση δυο και στὴ μετέπειτα «διαδικασία» τῆς κατασκευῆς κυβερνήσεων και τῶν μέτρων που ἐφαρμόσθηκαν γιὰ τὴν προώθηση τῆς ιμπεριαλιστικῆς «κλιμάκωσης», γιὰ τὴν δύοια ἔχουμε ἀναφέρει και ἀλλοτε (2). Φυσικά, δὲν μποροῦσε γὰρ γίνει ἀλ-

(1) Χαρακτηριστικό τῶν «έπανατοποθετήσεων» καὶ πρὸς τὰ ἔξω ἀλλὰ καὶ τῆς σύγχρονης τῶν ἔνεων ἡμεραιλιστῶν εἶναι τὸ παρακάτω ἀπόσπασμα ἀπὸ ἀνταπόκριση τοῦ κ. Κ. Χατζηαργύρου στὸ «Ἐθνος» τῆς 17)1)66: «...'Αλλὰ βλέπει καὶ κάτι ἀλλο τὸ Παρίσι καὶ διὰ τοῦτο, ἀκριβῶς, μεγαλώνει ἡ ἀνησυχία του. Παραρτηθεῖ τοι τὰ τελευταῖα χρόνια, εἰς τὴν Ἐλλάδα, δύο πρωθυπουργοὺς, πολὺ διαφορετικοὶ μεταξὺ τῶν, εἰς τὴν τοποθέτησή των, ἀλλά, πάντως, ἀμφότεροι δυναμικοὶ καὶ ἀμφότεροι, στηριζόμενοι, εἰς ἐδὸν λαϊκὸν ἔρεισμα, ἔξεπαραθυρωθῆσαν πολιτικῶς διὰ τῆς δράσεως τῶν συκοτεινῶν παρασκηνίων. Καὶ πιστεύει οὗτοί δὲν πρόκειται περὶ τυχαίας συμπτώσεως, ἀλλὰ περὶ προγράμματος διὰ τὴν συστηματικὴν ἔξασθεντος τῆς Ἐλλάδος, ποὺ ἐφαρμόζουν ὡρισμένοι ἔνοι κύκλοι, δρῶντες ὑπὸ ἔνηνη ἐμπνευστούς καὶ καθοδήγησιν. 'Ο εὐνουχισμός, ἐθνικός καὶ πολιτικός, ποὺ ἐπιχειρεῖται κατὰ τῆς Ἐλλάδος, ἐνθυμίζει εἰς τὸν Γάλλους ὅσα μέχρι ποδὸκατείας ἔγινοντο εἰς βάρος καὶ τῶν Ιδίων... (καὶ) δὲν ἐντυπωσάζει (εἰς τὸν βαθμὸν ποὺ ἴσως νὰ πιστεύουν οἱ κ. κ. Στεφανόπουλος καὶ Τσιριώκος) τόσον πολὺ τὴν ἐπίσημην Γαλλίαν ἡ πρόσφατη κατεπείγοντα προσπάθεια τῶν 'Αθηνῶν νὰ ἔξεινεινίσουν τὸ Παρίσι εἰς τὸ θέμα τῶν διμολογιούχων, τῆς βάσεως πυραύλων τῆς Κορήτης καὶ, καθὼς λέγεται ἐπίσης τῆς Πειραιέ. Διὰ τὴν γκωλικήν Γαλλίαν, εἰλικρινῆς συνεργασία μὲ τὴν Ἐλλάδα θὰ καταστῇ δυνατὴ μόνον ὅταν δημιουργίας διοις τῶν 'Αθηνῶν παύση νὰ καθορίζεται ἔξωθεν.

(2) Вл. «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τ. 10—11 καὶ 12.

λιώς θταν ή Δεξιά στὸ σύγολό της ἐκφράζει τὶς πιὸ
ἀντιδραστικὲς δυνάμεις τῆς χώρας μας.

”Ομως, παρὰ τὴν «ὅμοιογένειά» της σὲ δ', τι ἀφορᾶ αὐτὸ τὸ σημεῖο-κλείδι, ή Δεξιά καὶ ἀπὸ ἄποψη κοινωνικο-οἰκονομικοῦ ὑπόβαθρου καὶ ἀπὸ ἄποψη ἴστορικὰ διαμορφωμένων «σχηματισμῶν» στοὺς κόλπους τῆς δὲν σημαίνει δὲν η «μονολιθικότητά» της εἶναι τέτοια ὅπως τουλάχιστο καυχιέται ή ἔδια δὲν εἶναι. Καὶ σ' αὐτὴν οἱ ξένες ἐπιρροές ἀγτιπαλεύουν ή μιὰ τὴν ἀλλη, σὲ μικρότερο δέδια δαθμὸ ἀπ' δ', τι στὴν Ε.Κ., ἀλλὰ καὶ τὰ μονοπώλια ποὺ ἀποτελοῦν τὴν οἰκονομική της δάσην ἀνταγωνίζονται σὲ μεγαλύτερο δαθμὸ ἀπ' δ', τι συνήθως «φρίγεται». Καὶ αὐτὸ ἥταν φυσικὸ γὰ ἐκδηλωθεῖ σὲ μὰ περίσσο ἔντασης τῆς χρίσης σὰν αὐτὴ τὴν περίσσο μετὰ τις 15 Ιουλίου. Ή διαμάχη ἀνάμεσα στὰ τρία δημοσιογραφικὰ συγκροτήματα ποὺ ὑποστηρίζουν τὴν Ε.Ρ.Ε δὲν εἶναι ἀπλῶς καὶ μόνο μιὰ διαμάχη ἀνάμεσα σὲ συγκροτήματα ποὺ αὐτὴ ἐκφράζει, μὰ γενικώτερη σύγκρουση ποὺ ἀγκαλιάζει οἰκονομικο-κοινωνικὲς διμάδες καὶ συγκροτήματα ποὺ συγδέονται μὲ αὐτές ή ἐκείνες τις μονοπωλιακὲς ἔνώσεις καὶ αὐτές ή ἐκείνες τις ξένες ἡμεριαλιστικές δυνάμεις. Στοὺς κόλπους τῆς Ε.Ρ.Ε φυσικὰ τὴν κυρίαρχη ἐπιρροὴ ἀσκεῖ ὁ ἀμερικανικὸς παράγοντας, ποὺ σὲ ἀλλες περιπτώσεις ἐνεργεῖ ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸ δυτικογερμανικὸ ἀλλὰ σὲ ἀλλες περιπτώσεις ὁ τελευταῖος ἐνεργεῖ χωριστά.

Βέδουια αὐτὸ δὲν σημαίνει ότι η ἀγγλική παρουσία δὲν ὑπάρχει... "Αλλώστε η σύμπλεξη μονοπωλιακῶν ἐγώσεων σὲ «διεθνική» δάση ἀλλὰ μὲ κυρίαρχη η δεσπόζουσα θέση κάποιας «ἔθνικῆς» δύναμης δὲν ἀποτελεῖ ἵσα-ἵσα ἔξαιρεση, ἀλλὰ ἀντίθετα τὸν κανόνα στὸ σύγχρονο κόσμο.

Ή διπλοτουνιστική ήγεισία της Αριστερᾶς στὰ πλαισια τῶν «δημιουργικῶν» τῆς «πειτεύξεων» ἀπὸ χρόνια «δραματίζεται» τὴν ὑπαρξή μᾶς «πατριωτικῆς δεξιᾶς». Καὶ ἀπὸ προγραμματική ἀποψή, ἀλλὰ καὶ ἀποψή πρακτικῆς αὐτὸς εἶναι γεγονός. Καὶ ἀλλοτε μᾶς ἔχει ἀπασχολήσει τὸ «φαινόμενο» αὐτό. Στὴν περίοδο 1963—64 ἀλλωστε ἐπανειλημένα εἶχε καλέσει σὲ «κοινὴ δράση» τὸν κ. Κανελλόπουλο, προφανῶς σὰν ἐκπρόσωπο τῆς Πατριωτικῆς Δεξιᾶς, γιὰ νὰ «χτυπήσουμε ἀπὸ κοινοῦ» τὰ στοιχεῖα τῆς... μὴ πατριωτικῆς Δεξιᾶς. Στὸ διάστημα τοῦ πρώτου ἔξαμνου τοῦ 1965 οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ δὲν ἐπαυσαν νὰ προσβαίνουν σὲ ἐκκλήσεις γιὰ νὰ «χτυπήσουν ἀπὸ κοινοῦ». Καὶ ἀργότερα ὅταν ὁ κ. Κανελλόπουλος στὰ πλαίσια τῆς ἀντικομμουνιστικῆς ἐκστρατείας διενεργοῦσε ἐπιθέσεις, φθάγοντας στὶς γγωστές γελοιότητες περὶ «μαύρων καλτσῶν» καὶ περὶ «σεξουαλικῆς προπαγάνδας», οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ ἀπέφευγαν νὰ «δέξυνον» τὶς σχέσεις σὲ σημείο ποὺ γά καθιστᾶ ἀδύνατο γιὰ τὸ μέλλον ἓνα «διάλογο» μὲ τὰ... πατριωτικά στοιχεῖα τῆς ἡγεισίας τῆς Δεξιᾶς. Μετὰ τὸ ίουλιανὸ πραξικόπημα γιὰ ἓνα διάστημα ἀπασχολήθηκαν μὲ τὴν κατάσθεση τῆς ἀγωνιστικότητας τῶν λαϊκῶν μαζῶν, φέλλισαν σὲ συνέχεια μερικὲς λέξεις γιὰ τὶς ἐπαφὲς Παπανδρέου-Κανελλόπουλου κατά τὴ διάρκεια τῶν «έλιγμῶν» ποὺ ἐπιχείρησε ὁ κ. Παπανδρέου γιὰ νὰ «ἐκδιάσει τὶς ἐκλογές», ἀποδεχόμενος λύση χυδέρνησης τῆς EPE, ἀλλὰ στὴ διάρκεια τῶν

πρώτων μηγῶν τοῦ δίου τῆς κυβέρνησης Στεφανοπούλου, στὰ πλαίσια προφανῶς τῆς «έμβολυνσης» τῆς «ταχικής» τους, προσπάθησαν γὰρ διαδύνουν στὰ «ἀδυτα» τῆς μυστικῆς διπλωματίας, δηλαδὴ στὴν προσπάθεια ἔξευμενισμοῦ τῆς Δεξιᾶς ἀπέγνωτι τους. Καὶ φυσικά πέτυχαν μαζὶ μὲ τὸν κ. Παπανδρέου νὰ δώσουν συγχοροχάρτι στὴ Δεξιὰ μὲ τὴν ἔναρξη συζητήσεων, μὲ «κοινές δηλώσεις» μὲ ἔξαρση τῆς «κοινοδουλευτικῆς συνείδησης» τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Δεξιᾶς («Ἄργη» 16 Ιανουαρίου), ἐπιδιώκοντας ἀμετάβλητα ὅλο καὶ πιὸ βαθεῖα «ἀνοίγματα» πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴν (θλ. ἀπόφαση Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ, «Ἄργη» 30 Ιανουαρίου).

Ποιὰ εἶναι ἡ οὐσία ὅλων αὐτῶν τῶν «ἀνοίγματων»; Ή προσπάθεια ἔξευμενισμοῦ τῆς ἀντίδρασης, ἡ καλλιέργεια αὐταπατῶν στὶς μάζες γιὰ φασιστικὴ καὶ δημοκρατικὴ Δεξιά, ἡ διευκόλυνση τῆς ἐπιρροῆς τῆς Δεξιᾶς, ἡ ἐγκατάλειψη κάθε ἴδεας οἰκοδημησης ἐνὸς μετώπου στηριγμένου στὴ δράση τῶν μαζῶν, ἡ πιὸ πέρα κατολίσθηση στὸ δοῦρκο τῶν κάθε εἴδους φαύλων συναλλαγῶν. «Ολα αὐτὰ στὸ δημοφύλακα τοῦ «μετώπου τῆς συνταγματικῆς διμαλότητας», τῆς «ἀπομόνωσης τῆς φασιστικῆς Δεξιᾶς», μὲ «παράλληλη» (;) δράση μὲ τὴν μὴ φασιστικὴ Δεξιά... Τυσικά ὅλα αὐτὰ ντύνονται μὲ τὸν μανδύα σοδαροφανῶν ἐπικλήσεων τῆς «τέχνης τῶν ἑλιγμῶν», τοῦ «παραπέρα ἐμπλουτισμοῦ» τῆς τακτικῆς τοῦ ἑνιαίου μετώπου αὐτοῦ.

Τύτερα ἀπὸ τὶς «ἰσχυρές δημοκρατικὲς τάσεις» τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ., τώρα ἀνακάλυψαν παρόμοιες τάσεις στὴν ἡγεσία τῆς ΕΡΕ. «Ἐτσι καταργοῦν κάθε προσπτικὴν ἑνιαίας δράσης μὲ ἐκείνους τοὺς διπαδούς τῆς Δεξιᾶς, ποὺ πραγματικὰ μποροῦν καὶ πρέπει γὰρ ἐνώθουν οἱ δημοκρατικὲς δυνάμεις, ἔξωραΐζουν τὴ Δεξιὰ σὰν παράταξη, τὴ διευκολύνουν στὴν καταδημαγώγηση τοῦ λαοῦ, ἀφοπλίζουν ἰδεολογικὰ καὶ πολιτικὰ τὶς πλατεῖς δημοκρατικὲς μάζες Γράφει ἡ «Ἄργη» τῆς 16) 1) 66 στὸ κύριο ἀρθρό της «Ο δασιλιάς καὶ τὰ κόμματα»: «Οι ἀντιθέσεις ποὺ ξέσπασαν στὸ χῶρο τῆς Δεξιᾶς στὸ κατεχόντα δασιλικὸ κόμμα τῆς ΕΡΕ, δσο καὶ ἀν ἐξηγοῦνται μὲ τὶς φιλοδοξίες τῶν ἡγετικῶν τῆς στελέχων, δὲν εἶναι ἀσχετες καὶ μὲ τὴν ἀφύπνιση τῆς κοινοδουλευτικῆς συνείδησης ποὺ προκάλεσε καὶ στὸ χῶρο αὐτὸ τὸ δασιλικὸ διάγγελμα». Ἐπιπλέον ἡ ἀπόφαση τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ («Ἄργη» 30) 1) ἀναφέρει: «Η ἐξέλιξη αὐτὴν χαράζει σὲ εὐρύτερο ἔδαφος μιὰ νέα δροθετικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα σ' ἐκείνους ποὺ παρ' δποιεστήποτε ἀλλες διαφορές ἐμμένουν στὴν ἀνάγκη τῆς διατήρησης τῶν δημοκρατικῶν κοινοδουλευτικῶν θεσμῶν, καὶ ἐκείνουν ποὺ προωθοῦν σκοτεινὰ σχέδια...».

Τί διέπουμε σ' αὐτὲς τὶς θέσεις: Πρῶτα μιὰ ἀντίθεση δασιλία—κομμάτων, δ λ ω τῶν κομμάτων. Δεύτερο μιὰ ἀντίθεση στὸ χῶρο τῆς Δεξιᾶς. Καὶ παρακάτω μιὰ νέα «δροθετικὴ» γραμμή. Οἱ πραγματικὲς ἀντιθέσεις ἐδῶ ἀντικαθίστανται μὲ «διαφορές». Τί πληνοφορούμαστε ἀπ' αὐτὲς τὶς θέσεις:

1) «Οτι ἡ δασικὴ ἀντίθεση ποὺ χαρακτηρίζει τὴν πολιτικὴ ζωὴ εἶναι ἡ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ δασιλία ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ στὸ σύγκολο τοῦ πολιτικοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν ἄλλη.

2) «Οτι στοὺς κόλπους τῆς ΕΡΕ ἡ ἀντίθεση ποὺ διπάρχει δὲν διείλεται μόνο στὶς «φιλοδοξίες τῶν ἡγετικῶν» τῆς «παραγόντων», ἀλλὰ στὴν «ἀφύπνιση τῆς κοινοδουλευτικῆς συνείδησης», ποὺ ἔχει συντελεσθεῖ σὲ μιὰ πτέρυγά της.

3) Ἀγάμεσα στὴν Ἀριστερὰ καὶ τὶς ἄλλες δημοκρατικὲς δυνάμεις ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ στὴ σημερινὴ ἡγεσία τῆς Δεξιᾶς ὑπάρχουν «διαφορές», ἀλλὰ τὸ οὐσιαστικὸ εἶναι ὅτι καὶ οἱ πρῶτες καὶ ἡ δεύτερη «έμμενουν στὴν ἀνάγκη τῆς διατήρησης τῶν δημοκρατικῶν κοινοδουλευτικῶν θεσμῶν».

Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά; Σημαίνουν:

1) «Οτι ὁ δασιλιάς, ἡ Αὐλή ἐμφανίζεται σὰν κάτι τὸ μεταφυσικὸ καὶ ἀπίστατο πρᾶγμα, ἔκομιμένο ἀπὸ κάθε δεσμὸ, μὲ τὰς εἰς, πολιτικοὺς σχηματισμούς, δεσμεύσεις κλπ. Φυσικά εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ ιθύνοντες παράγοντες, οἱ ξένοι ἵμπεριαλιστές, ἡ δλιγαρχία τοῦ πλούτου, ἡ Αὐλή ἐπιδιώκουν, ἐπιζητοῦν τὸν «ἀνασχηματισμὸ» τῶν ὑπαρχόντων πολιτικῶν σχημάτων. Ἄλλα ἐπίσης εἶναι γνωστὸ πώς η σημερινὴ ἡγεσία τῆς Δεξιᾶς παίζει ἔνα δασικὸ ρόλο καὶ στὴν τέτοια ἐπιδίωξην. Ἄλλιατικα καταλήγουμε στὸ συμπέρασμα πώς ἀλλαζεις ἡ φύση τοῦ κόμματος τῆς ἀντιδραστικῆς Δεξιᾶς. Καὶ φυσικά ἔκει φαίνεται πώς ἔχουν «δῦνηγηθεῖ» οἱ ὀππορτουνιστές μας.

2) Σχετικὰ μὲ τὴν ἀντίθεση ποὺ ὑπάρχει στοὺς κόλπους τῆς ΕΡΕ. Αὐτὸ εἶναι πασίγνωστο. Νὰ τὴν ἀποδίδουμε δημιας στὸ «ξύπνημα τῆς κοινοδουλευτικῆς συνείδησης» σημαίνει: ἐπίσης ὅτι θεωροῦμε — κι ἐδῶ μὲ καθαρότερο τρόπο — πώς ἀλλαζεις ἡ φύση τῆς ἡγεσίας τῆς Δεξιᾶς.

«Ἄλλα ἐπιπλέον τὶ σημαίνει «ἀφύπνιση τῆς κοινοδουλευτικῆς συνείδησης»; Δὲν ἀποτελεῖ μιὰ κούφια φράση ποὺ ἐπινοήθηκε γιὰ νὰ «δικαιολογηθεῖ» ὁ ἔξωραΐσμος ποὺ ἐπιχειρεῖ ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴ Δεξιά;

3) Σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὶς «διαφορές» ἐδῶ πιὰ τὰ πράγματα λέγονται μὲ τὸ δημοφύλακα τοῦ. Η ἡγεσία τῆς ΕΔΑ δρῆκε ἐπιτέλους τὴν ἡγεσία τῆς Πατριωτικῆς Δεξιᾶς. Τί μένει ὑπερα τὸν ἀπ' δλα αὐτά; Αὐτὸ ποὺ μένει εἶναι γὰρ ορευθεῖ ὁ παράλληλης διαφορές τῆς ΕΔΑ σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴ Δεξιά;

«Ἄλλα πώς ἔχουν τὰ πράγματα μὲ τὴν ΕΡΕ;

Εἶναι δεδομένη ἡ διαμάχη ποὺ μαίνεται στοὺς κόλπους τῆς. «Οπως ἐπίσης εἶναι δεδομένο πώς ἔνα σοδαρό τημῆμα προσδάλλει ἀνοιχτὰ τὴ «λύση» τῆς ἀγορᾶς δικτυωτοίας. «Οπως ἐπίσης εἶναι δεδομένη ἡ δημοφύλακα τῆς ΕΚΟΦ ἔχει προσδάλλει ἡ «4η Αὔγουστου». Η διαμάχη ἀνάμεσα στὰ διάφορα συγκροτήματα τῆς Δεξιᾶς θὰ ἐνταθεῖ ἀναμφισβήτητα περισσότερο στὸ μέλλον. Τὸ καθήκον τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων δὲν συγίσταται στὸ γάργολο τοῦ πάρουν ὑπόψη τους στὴ δράση τους. Θὰ ἀντιθέται γὰρ τὸ πάρουν ὑπόψη τους στὴ δράση τους. Θὰ

(Συνεχίζεται στὴ σελ. 58)

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΗ ΚΑΜΠΗ

“Η κατάσταση στή χώρα μας δεξύγεται. Η έπιθεση τών ξένων ήμεριαλιστών και τών γνησιων συνεργατών τους έγαντίον τών λαϊκών μαζών και πρὶν απ’ δύο εγναντίον τῆς έργατικής τάξης δρίσκεται σὲ πλήρη άναπτυξη. Η φενάκη τῆς Έθνικής Συλλογικής Σύμβασης, η άκυρωση αποφάσεων τών διαιτητικών δικαστηρίων, η άρνηση έφαρμογής τῆς «χειμένης νομοθεσίας», η συνεχιζόμενη αύξηση τών ειδών διατροφής, η καθηλωση τών μισθών και ήμεροι μισθών, η έπεκταση τοῦ μέτρου τῆς πολιτικής έπιστράτευσης, η προώθηση τῆς έπιχειρησης γιὰ τὴ διάσπαση τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος κλπ. κλπ. προσδιορίζουν τὴ φάση στήν δύοις δρίσκεται η έπιθεση τῆς πλουτοκρατικής διλγαρχίας και τῶν ήμεριαλιστῶν.

Μπροστά στήν κατάσταση αὐτή η έργατική τάξη, δύοις οι έργαζόμενοι τῆς χώρας μας δρίσκονται σὲ άναβρασμό. Έκδήλωση αὐτοῦ τοῦ άναβρασμοῦ είναι οι άλλεπαλλήλες διεργίες σὲ διάφορους κλάδους. Η κυδέρηνηση, έντολοδόχος τῆς διλγαρχίας και τῶν ήμεριαλιστῶν, διπαντάει στὶς άπεργίες αὐτές μὲ τὴ κινητοποίηση τοῦ άπεργοσπαστικοῦ μηχανισμοῦ, μὲ τὴν έφαρμογὴ τῆς πολιτικής έπιστράτευσης, μὲ άπειλές και μὲ έμπαιγμό. Άπο τὴν άλλη πλευρὰ οἱ πιστοὶ πράκτορές τῆς μακρικοθεοδωρικοὶ συνεχίζουν τὸ δργιο τῶν διαγραφῶν και προετοιμάζουν κατὰ τὸ γνωστὸ τρόπο τὸ «συνέδριο» «ῆγε Γ.Σ.Ε.Ε. γιὰ τὶς 27.2.66, τὴ στιγμὴ έπιπλέον ποὺ δεκάδες δργανώσεις και δμοσπονδίες και έργατικὰ κέντρα δὲν έχουν κάνει συνέδρια γιὰ γὰ δγάλουν άγιτηροσπαπεῖες. Ταυτόχρονα ἔξαπολύεται ἔνα τρομοκρατικὸ δργιο γιὰ γὰ διαβρωθοῦν «συγειδήσεις» και γὰ διευκολυνθεῖ ἔτοι η «νομιμοποίηση» τῶν μακρικοθεοδωρικῶν στὸν άγνωτα και στοὺς άγνωτορους συνδικαλιστικοὺς δργανισμούς. Είναι φανερὸ λοιπὸ δύο η κατάσταση είναι παραπάγων απὸ σοδαρή. “Ολοὶ οἱ συνδικαλιστικοὶ παράγοντες, δύοις οἱ προοδευτικοὶ συνδικαλιστὲς δφείλουν γὰ τοποθετηθοῦν και γὰ άγαλάδουν τὶς εύθύνες τους.

Στήν κρίσιμη αὐτή φάση γιὰ τὴν έργατική τάξη

τῆς χώρας μας οἱ δυνάμεις ποὺ έμφαγιζονται δύοις άντιτίθενται στήν έπιθεση αὐτή, η συνδικαλιστικὴ παράταξη τῆς «Σ.Δ. Αλλαγῆς» και χυρίως η «άριστερή» συνδικαλιστικὴ παράταξη έπωμιζονται τεράστιες εύθύνες. Η στάση τους στήν έπιθεση τῆς άντιδρασης δρίσκεται πάρα πολὺ κάτω απὸ τὶς διαθέσεις τῶν έργαζομένων. Αὐτὸς άποδείχηκε μὲ τὴν πανηγυρικὴ άπουσία τους στὸ άπεργιακὸ κύμα τοῦ Ιαγουαρίου και μὲ τὴν έλλειψη κάθε προσπάθειας γιὰ τὴν άξιοποίηση αὐτοῦ τοῦ κύματος. “Οπως έχουμε γράψει και στὸ προηγούμενο τεῦχος μας, τὴ στιγμὴ ποὺ η άντιδραση χτυποῦσε τοὺς έργαζομένους, αὐτοὶ άσχολοῦνται μὲ «δημοφησίσματα» άκινητοι ούντας και άποδιοργαγώνοντας τὴν έργατική τάξη.

Είναι γνωστὸ δύοις χάρη στὴ γνωστὴ γραμμὴ και «δράστη» τῆς ήγεσίας τῆς Ε.Δ.Α στὰ τελευταῖα χρόνια η Ε.Κ. μπόρεσε δχι μόγο γὰ άποχτῆσει Συνδικαλιστικὴ Παράταξη, άλλὰ έπιπλέον και γὰ μπορεῖ γὰ έλέγχει μὰ σειρὰ διασικοὺς έργατοι παλληλικούς κλάδους. Δὲν έχει περάσει πολὺς καιρὸς απὸ τότε ποὺ η ήγεσία τῆς Ε.Δ.Α θεώρησε τὴν Παράταξη τῆς (Δ.Σ.Α.) σὰν μιὰ παράταξη συγεπή και φυσικὰ σὰν μὴ ρεφορμιστική. “Ετοι διευκολύνθηκε η Ε.Κ. γὰ ίσχυροποιήσει τὶς δυνάμεις τῆς στὴ διάρκεια 1962—1965. Επιδιώκοντας γὰ δποκαταστῆσει τοὺς μακρικοθεοδωρικούς στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα μὲ «δημοκρατικὰ» μέσα, έφάρμοσε μὰ διπλὴ ταχτικὴ «συγεργασίας» και πάλης σὲ σχέση μὲ τὴν Αριστερά. “Ετοι υιοθετώντας μακρικὲς μεθόδους άλλὰ και διαφέροντας δρκετοὺς μακρικούς «δημοκράτες συνδικαλιστές» δὲ σταματοῦσε τὴ «φιλεργατικὴ» φρασεολογία, έπιδιώκοντας άμετάδητα τὴν υποταγὴ τῶν έργαζομένων στὴν ήγεσία τῆς Ε.Κ. Είναι γνωστὰ τὰ «έργα» τῆς δταν δρίσκογυν στὴ διοίκηση τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., δπως έπισης είναι γνωστὸς δρόλος τῆς στὴν έπιβολὴ άγοργάνωτων, άπροετοίμαστων και μέσα σὲ καθορισμένα πλαίσια έκδηλώσεων μετὰ τὴν άνατροπὴ τῆς κυδέρηνησης Παπαγδρέου, δταν αὐτὸς διευκόλυνε τὴν ήγεσία τῆς Ε.Κ. και τὴν έπιβολὴ ά-

κινησίας και «άγαμονής», δταυ αύτό έπέδαλλαν οι άνάγκες του «γέου άνενδοτου» άγώνα του κ. Γ. Παπανδρέου. Σε δλη τη διάρκεια της υπαρξής της παρά την διποφή της ήγεσίας της ΕΔΑ παρέμεινε αύστηρά προσηλωμένη στην ίδεα της συνεργασίας των τάξεων και ή δλη δραστηριότητά της ήταν άπολυτα ύποταγμένη στις άνάγκες των «έλιγμών» της ήγεσίας της Ε.Κ.

Είναι έπόμενο άφον ή γραμμή της ΕΔΑ έξυπηρετεί τη γραμμή και τις άνάγκες της ήγεσίας της Ε.Κ. για τό έκφραζει αύτό και στο συγδικαλιστικό κίνημα. Αύτό έκδηλώθηκε και στην περίοδο πρίν την άνοδο της κυβέρνησης της Ε.Κ. στην έξουσία δσο και κατά τη διάρκεια της 18μηνης διακυβέρνησης της χώρας άπο την Ε.Κ. δσο και στην περίοδο μετά τό πραξικόπημα της 15 Ιουλίου. Η γραμμή της στο συγδικαλιστικό τομέα ήταν και είναι γραμμή ύποταγμής στις διαθέσεις και στη γοαμή της κεντρώας συγδικαλιστικής ήγεσίας και κατά συνέπεια γραμμή εύνουχισμού των άγωνιστικών διαθέσεων των έργαζομένων, παράλυσης των άγωνιστικών της κινητοποιήσεων, καλλιεργείας σύγχυσης γύρω άπο τη διάκριση μεταξύ ρεφορμισμού και συνεπούς γραμμής. Ετοι ή διαχωριστική γραμμή άναμεσα στην ταξική πάλη και στην ταξική συνεργασία δσο και σδύνει στην πρακτική της συγδικαλιστικής παράταξης της ΕΔΑ. Είναι γνωστή ή περίπτωση των χειρισμών της στο θέμα των έργαζομένων στην Καποδιστριανή Κεράνη, στο θέμα της άποδοχής του καταστατικού του Ε.Κ.Α., στην άκινητοποίηση των δημοκρατικών συγδικαλιστικών δυνάμεων δταυ αύτό έξυπηρετούσε την ήγεσία της Ε.Κ., ή στάση στο θέμα της προσφυγής στο Πρωτοδικείο γιά τη διοίκηση της Γ.Σ. Ε.Ε. μέ την «προώθηση» της «Δ.Σ. Άλλαγής», μέ τη γνωστή άποδυνάμωση των έργατικων συγκεντρώσεων μέ τους τυχοδιωκτισμούς της στο χτίσιμο της «Εύρειας Δημοκρατικής Συνεργασίας» κλπ. Όπως έπίσης είναι γνωστή ή στάση της στο διάστημα της διακυβέρνησης της χώρας άπο την κυβέρνηση Στεφανοπούλου δταυ προσπαθούσε νά ξεγελάσει τους έργατες μέ «δημοφηφίσματα» και έξαρτούσε την δποιαδήποτε «άντιδρασή» της άπο την έγκριση της κεντρώας συγδικαλιστικής ήγεσίας.

Ετοι ή έργατική τάξη της χώρας μας έχει νά άγιταπλέψει μέ πολλά έμποδια γιά νά άντιμετωπίσει την έπιθεση των ίμπεριαλιστών και της ντόπιας πλουτοκρατικής δλιγαρχίας. Τη στιγμή αύτή ή πάλη της πρέπει νά άγαπτυχθεί πρός δυδ κατευθύνσεις: γιά την αύξηση μισθών και ήμερομισθίων και συντάξεων, γιά την περιφρούρηση των δσφαλιστικών τους δργανισμών, γιά συγδικαλιστικές έλευθερίες και έναντιον των πρακτόρων της δλιγαρχίας στους συγδικαλιστικούς τους δργανισμούς, έναντιον του άμερικανόπευστου μογαρχικού πραξικοπήματος, έναντιον των σχεδίων γιά άνωμαλες λύσεις.

Όλα τα τίμια και συνεπή συγδικαλιστικά στελέχη δφείλουν νά σταθούν έπικεφαλής των έργαζομένων γιά την άγαπτυξη άγωνων πρός την κατεύθυνση αύτή. Νά έμπνευσουν στους έργαζομένους την ίδεα της συνεπούς και άδιάλλαχτης ταξικής πάλης, παλεύοντας γιά τη

μαζικοποίηση των συγδικάτων, την έπεξεργασία δρθού προγράμματος διεκδικήσεων κατά κλάδο και γενικών οίκονομικών και πολιτικών διεκδικήσεων, γιά την έπιτευξη της ένοτητας στη δράση πάνω σε δρθή άγωνιστική κατεύθυνση. Οι τίμοι και συνεπεις συγδικαλιστές δφείλουν γά άντιτάξουν άφοδα τη σημαία της ταξικής πάλης δπέγνατι στά σκουριασμένα συνθήματα της ταξικής συνεργασίας που προσάλλουν οι ρεφορμιστές και οι νεοεφορμιστές. Και γά προχωρήσουν πρός τά μπρός συγκροτώντας, δπου οι συνθήκες είναι ωριμες, αύτοτελεις συγδικαλιστικούς πυρηνες, έμβρυα της πραγματικά συγεπούς Προσδευτικής Συγδικαλιστικής Παράταξης. "Ηδη τό δρόμο τό δνοιξαν στην Αθήνα τά συνεπή προσδευτικά στελέχη των άρτεργατών και των σερβιτόρων. Αφηφώντας την έξω άπο άρχες πολεμική και τό δχετό που έξαπέλυσαν οι ήγέτες της ΕΔΑ, υφωσαν τη σημαία της ταξικής πάλης και κατώρθωσαν νά συγκροτήσουν αύτοτελεις συγδικαλιστικές παρατάξεις που άναμετρήθηκαν και στο στίβο των άρχαιρεσιών. Η ήγεσία της ΕΔΑ κινητοποίησε και στις δυδ περιπτώσεις τό σύνολο του μηχανισμού της γιά νά έξαφανγίσει άπο τό «πρόσωπο της γής» τους συνεπεις προσδευτικούς συγδικαλιστές, άλλα αύτό που πέτυχε ήταν τό άγιθετο. Και είναι θέσαιο πώς τό παράδειγμα των άρτεργατών και των σερβιτόρων θά τό δκολουθήσουν και άλλοι κλάδοι.

Ετοι λοιπόν προσάλλει έπιταχτικά ή άνάγκη της άνασυνταξης των συνεπών προσδευτικών δυνάμεων της έργατικής τάξης πάνω σε μιά γέα ίδεολογικο-πολιτική και δργανωτική βάση. Συγκεκριμένα:

1) Υιοθέτηση της ταξικής γραμμής στη συγδικαλιστική δραστηριότητα στη βάση του συγδυασμού της πάλης γιά τά οίκονομικά αίτηματα μέ τά πολιτικά, γιά την άνυψωση του άγώνα των έργατων άπο τά πρώτα στά δεύτερα. Αγάπτυξη της πάλης της έργατικής τάξης έναντιον της έργοδοσίας μέ σαφή προσδιορισμό των στόχων που δέν μπορει γά είναι άλλος άπο την κυβέρνηση-έντολοδόχο της πλουτοκρατικής δλιγαρχίας και των ίμπεριαλιστών.

2) Πάλη γιά τό έκαθαθρισμα των σωματείων άπο τους πράκτορες της κεφαλαιοκρατίας και πρώθηση των συνεπών συγδικαλιστών στις διοικήσεις τους. Πραγματοποίηση της πιό πλατειας ένότητας των έργαζομένων πάνω στη βάση της ταξικής πάλης και της δημοκρατίας στά συγδικάτα.

Μπροστά στην έπιθεση των ίμπεριαλιστών και της άγιταπλέψης οι συνεπεις συγδικαλιστές δφείλουν νά τεθούν έπικεφαλής των συνειδητών έργατων γιά την άπόκρουση της έπιθεσης αύτής, γιά την άγαπτυξη των έργατων της έπιθεσης αύτής, γιά την άγωνα την έγκριση της ταξικής τάξης στό έπιπεδο που έπιε δάλλουν οι στιγμές που περνάει δ λαός μας.

Άσ μή τους λυγίσει καμμιά δυσκολία, καμμιά συκοφαντία, κανένας διωγμός. Άσ άντιμετωπίσουν μέ θάρρος και ταξική παλληκαριά τις έπινοήσεις και την πολεμική των ρεφορμιστών, παλιών και γέων. Μέσα άπο τά έμποδια και τις δυσκολίες θά χτίσουν τό πραγματικά άγωνιστικό, ταξικό ένιατο μέτωπο της έργατικής τάξης.

☆ Επιστολὴ σερβιτόρου συνδιυαλιστὴ

Στὶς ἀρχαιρεσίες τοῦ Σωματείου Σερβιτόρων Ἀθήνας ("Ενωσις Υπαλλήλων Ἐστιατορίων κλπ.) ποὺ ἔγιναν τὸ Δεκέμβρη 1965, κατέδηκαν μὲ ἔξεχωριστὸ παραταξιακὸ φηφοδέλτιο οἱ συνεπεῖς συνδικαλιστές, συγκροτώντας τὴν ΣΥΝΕΠΗ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ.

Αὐτὸς ἔγινε γιατὶ ἡ Προοδευτικὴ Συνδικαλιστικὴ Παράταξη ἐπαψε νὰ παίξει τὸν προοδευτικὸ τῆς ρόλο κατρακυλώντας δόλο καὶ περισσότερο στὸ δρόμο τοῦ ρε φορούμενος, ἀποτέλεσμα τῆς ρεδίζοντις τῆς γραμμῆς ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ κόρμα τῆς ΕΔΑ.

Στὶς ἀρχαιρεσίες τοῦ Δεκέμβρη 1964 ἀπεκλείστηκαν καὶ ἔξοστρακίστηκαν ἀπὸ τὸ φηφοδέλτιο τῆς Ν.Σ.Π. συνδικαλιστικὰ στελέχη, μιὰ σειρὰ ἀγωνιστές, γιατὶ ἀντιτάσσονταν στὴ λαθεμένη γραμμὴ ποὺ ἐπιβλήθηκε.

Μετὰ τὸν ἀποκλεισμὸν τοὺς ἀπὸ τὸ συνδυασμὸν, καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια νὰ ἀπομογωθοῦν ἀπὸ κάθε σωματειακὴ δραστηριότητα καὶ μὲ τὸ φέμμα, τὴ διαβολὴ, τὴ διαστρέβλωση καὶ τὴ συκοφαντία ἐπιδίωξαν ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος νὰ δικαιολογήσουν τὸ διώξιμὸ τοὺς καὶ γὰ τοὺς ἔκθεσον στοὺς ἑργαζόμενούς τοῦ κλάδου, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο νὰ συνεχίσουν ἀνεγόχλητοι πλέον τὸ δρόμο τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῶν παζαρευμάτων. "Γίτερα ἀπ' δόλη αὐτὴ τὴν κατάσταση, τὸ ζήτημα ποὺ ἔμπαινε στοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστές ἦταν νὰ μὴ μείνουν στὴν ἄκρη — πρᾶγμα ποὺ ἐπιδίωκε ὁ ρεδίζοντις — ἀλλὰ νὰ προχωρήσουν στὴ δημιουργία ἀλληγορικῆς παράταξης μὲ σωστὴ γραμμὴ καὶ κατεύθυνση, ἀντιπαραβέτοντάς την στὴ ρεφορμιστικὴ - συμβιβαστικὴ γραμμὴ τῆς Προοδ. Συνδ. Παράταξης.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῆς ἀπομόγωσης καὶ τοῦ παραγκωνισμοῦ δὲν πέτυχε καὶ οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστές ἐπιαργαναν μέρος σ' ὅλες τὶς ἔκδηλώσεις τοῦ Σωματείου, ἐπισημαίνοντας ταυτόχρονα τὸν διεισθηρὸ δρόμο ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ Προοδευτικὴ Παράταξη καὶ τὸ Δ. Συμβούλιο τοῦ Σωματείου.

Τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1965 ἡ ΣΥΝΕΠΗ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ ἐπέδωσε καὶ γραφτὰ τὶς ἀπόψεις τῆς μὲ μιὰ ἐπιστολὴ ποὺ ἀπευθυνόταν πρὸς τὴν Προοδευτικὴ Παράταξη καὶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Κλάδου. Ἡ ἐπιστολὴ ἐπισήμαινε τὴ λαθεμένη γραμμὴ ποὺ ἡ Π. Παράταξη ἐπέδαλλε στὸ Δ.Σ. καὶ ποὺ αὐτὴ ἐκφραζόταν βασικὰ καὶ κύρια μὲ τὴν ἐγκατάλειψη τοῦ ἀγωνιστικοῦ δρόμου γιὰ τὴ λύση τῶν προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν κλάδο, τὴν ἐγκατάλειψη δηλαδὴ τοῦ ταξικοῦ ἀγώνα καὶ τὸ κατρακύλισμα στὸ δρόμο τῶν συζητήσεων καὶ διαπραγματεύσεων, τῆς συνεργασίας τῶν τάξεων καὶ τοῦ ρε-

σορμισμοῦ. Χαρακτηριστικὸ γνώρισμα δὲ αὐτῆς τῆς λαθεμένης καὶ ἐπιζήμιας γραμμῆς ἦταν καὶ ἡ ἀποδοχὴ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθήνας ποὺ δδηγοῦσε στὴν ὑποταγὴ στοὺς μακρικοθεοδωρικοὺς ἐργατοκάπηλους. Ἡ ἐπιστολὴ ἀναφερόταν ἀκόμη στὴν ἀποδιοργάνωση τοῦ κλάδου, σὲ βασικές παραδάσεις ἀρχῶν καὶ κανόνων λειτουργίας τοῦ Σωματείου. "Γίτερα ἀπὸ 20 μέρες τὸ Δ. Συμβούλιο καὶ στελέχη τῆς Προοδευτικῆς Παράταξης κάλεσαν μιὰ ἀντιπροσωπεία τῆς Σ.Π.Σ.Π. γιὰ νὰ τοὺς δώσουν ἀπάντηση πάνω στὴν ἐπιστολή.

Ἄντι ἡ Π.Σ.Π. καὶ τὸ Δ.Σ. γὰ δοῦν τὴ λαθεμένη τους γραμμὴ καὶ νὰ πάρουν ὑπόψη τους τὴν κριτικὴ ποὺ γινόταν μὲ πνεῦμα δοήθειας, δήλωσαν στὴν ἀντιπροσωπεία ὅτι θὰ συνεχίσουν τὸν ὕδιο δρόμο καὶ ὅτι «Θὰ σᾶς πολεμήσουμε».

Ἡ Συνεπής Προοδ. Συνδ. Παράταξη κατέδασε σὲ συνέχεια τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ μὲ μιὰ ἀνακοίνωση στοὺς ἐργαζομένους τοῦ κλάδου, ὅπου εἶχε στὸ σύνολο τῶν ἐργαζομένων μεγάλη ἀπήχηση.

Ολόκληρος τότε δι μηχανισμὸς μέσα στὸ χῶρο τοῦ Ἐπιστιτισμοῦ — συνδικαλιστικὸς καὶ ἐδαΐτικος — «κινητοποιήθηκε».

Μὴ μπορώντας νὰ δικαιολογήσουν τὴ λαθεμένη τους γραμμὴ καὶ νὰ ἀποκρούσουν μὲ στοιχεῖα καὶ ἐπιχειρήματα ὅτι ἀναφερόταν στὴν ἐπιστολή, κατέφυγαν σὲ διαστρέβλωσεις καὶ συκοφαντίες καὶ σὲ ἔνα ἀκατονόμαστο ὑβρεολόγιο. Καὶ ἀντὶ γὰ ἐμφανιστεῖ ἡ Προοδ. Συνδ. Παράταξη μὲ ἀνακοίνωσή της πρὸς τοὺς ἑργαζομένους καὶ νὰ πάρει θέση στὴν κριτικὴ τῆς ἐπιστολῆς μας, ἀνάθεσαν στὸ Δ. Συμβούλιο νὰ παίξει τὸ ρόλο τῆς Παράταξης χρησιμοποιώντας τὴ σφραγίδα τοῦ Σωματείου μας.

Τὸ Δ.Σ. μὲ ἀπανωτές ἀνακοινώσεις ἀποκαλοῦσε τοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστές «ἀποστάτες τοῦ κινήματος», «διασπαστές τοῦ κλάδου» καὶ ὅτι «παίζουν τὸ ρόλο τῶν ἔχθρῶν τοῦ κλάδου» κλπ.

Ο «Ἐπιστιτιστικὸς Ἀγώνας», ὅργανο τῆς παράταξης τους, ἔγραψε ὅτι «Θὰ καταντήσουν οἱ ἐλεειγοὶ τύποι τοῦ καφενείου», καὶ ἡ «Ἀδυγὴ» τρεῖς φορὲς δημοσίεψε γιὰ τοὺς τέσσερις ἐπικεφαλῆς τῆς Σ.Π.Σ.Π. ὅτι «δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὸ κόρμα τῆς ΕΔΑ» καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀρχαιρεσιῶν καθηγμεριγῶς καλοῦσε τοὺς σερβιτόρους νὰ ὑπερψηφίσουν τὸν συνδυασμὸ τῆς Προοδ. Συνδ. Παράταξης.

Στὸ διάστημα αὐτὸς πιάστηκε μαζὶ μὲ ἄλλα συνδικαλιστικὰ στελέχη καὶ δι πρόεδρος τοῦ Σωματείου

Σερβιτόρων. Κατέφυγαν τότε σὲ ἔνα ἀχαλίνωτο δργιο συκοφαντικῶν ἐπιθέσεων ἐναντίον τῆς Σ.Π.Σ.Π. φτάνοντας στὸ σημεῖο νὰ κατηγοροῦν τὰ συνεπὴ στελέχη τοῦ κλάδου σὰν ὑπεύθυνα τῆς σύλληψης τοῦ προέδρου. Τὸν ἵδιο δὲ τὸν πρόεδρο τὸν ἔβαλαν νὰ στείλει ἐπιστολὴ τὴν δποία ἔκυροφόρησε πρὸς τοὺς ἐργαζομένους τῇ μέρᾳ τῶν ἀρχαιρεσιῶν καὶ μὲ τὴν δποία γινόταν ἐπίθεση στὰ στελέχη τῆς Σ.Π.Σ.Π., ποὺ «δὲν εἰναι ἀγωνιστές», εἰναι «στενόμυαλοι», «φευτοεπαναστάτες» κλπ.

Οἱ μέθοδες ποὺ χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τὴν πλευρὰ τους ἦταν μέθοδες ποὺ θὰ τὶς ζήλευαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀετονύχηδες «συγδικαλιστές». Χαραχτηριστικὸ εἶναι δὲ ὅτι μὲ τὴν ἐκλογὴν παραταξιακῆς ἐφορᾶς. ἐπιτροπῆς κατέβαλαν κάθε προσπάθεια μὲ ἀντικαταστατικές ἐνέργειες καὶ παρεμβατισμοὺς νὰ ἀπομογώσουν καὶ γὰ παρεμβάλουν κάθε ἐμπόδιο στὴ Συνεπὴ Προοδ. Συνδ. Παράταξη.

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἀνακήρυξε ἔγκαιρα τοὺς ὑποψήφιους δπως γινόταν κάθε χρόνο, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ πρῶτον νὰ καθυστερήσει ἡ κυκλοφορία τῶν ψηφοδελτίων τῆς Σ.Π.Σ.Π. — ἐνῶ ἡ ἄλλη παράταξη τὰ κυκλοφόρησε δυὸ μέρες νωρίτερα — καὶ δεύτερο πί-

στευαν πὼς μὲ τὸν ψυχολογικὸ πόλεμο καὶ τὸν ἐκβιαστικὸ τρόπο ποὺ χρησιμοποίησαν ὥρισμένοι ὑποψήφιοι θὰ παραιτοῦνταν ἀπὸ τὶς ὑποψηφιότητές τους.

Παρὰ τὴν δλομέτωπη αὐτὴ ἐπίθεση ἡ ΣΥΝΕΠΗΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΗ κατώρθωσε νὰ πάρει 190 ψήφους καὶ νὰ ἔξασφαλίσει μιὰ ἔδρα στὸ Δ. Συμβούλιο, ὑπολείψθηκε δὲ 9 ψήφους γιὰ τὴ δεύτερη.

Ἡ μάχη αὐτὴ στοὺς σερβιτόρους νομίζουμε ὅτι ἦταν ἔνας γερὸς κόλαφος γιὰ τοὺς ὁπποτουνιστὲς ἥγετες τῆς ΕΔΑ ποὺ «πήραν τὴν ὑπόθεση στὰ χέρια» τους (χαραχτηριστικὰ ἀναφέρουμε ὅτι τὴ «μάχη» τὴν κατηγύνει μέλος τῆς Ε.Ε.), ἀλλὰ ἀποτελεῖ καὶ ἔνα γεγονός μεγάλης σημασίας γιὰ τὴ μελλοντικὴ δουλειὰ τῶν συνεπῶν προοδευτικῶν συγδικαλιστῶν. Μελετώντας τὴν πεῖρα τῆς δουλειᾶς στοὺς σερβιτόρους δπως καὶ τῆς προηγούμενης προσπάθειας στοὺς ἀρτεργάτες, θὰ ἀναπτύξουν τὸ μέτωπο ἐγαντίον τοῦ ρεφορμισμοῦ, παλιοῦ καὶ νέου, καὶ θὰ σταθοῦν ἀτρόμητοι προασπιστές τῶν συμφερόντων τῆς ἐργατικῆς τάξης.

Μὲ ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμοὺς
ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΕΣ ΗΓΕΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Στὸ τεῦχος 7 (1965) τοῦ περιοδικοῦ «Νέος Κόσμος» δημοσιεύθηκε ἀρθρο τοῦ Μ. Παπαδημήτρη, Προέδρου τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπαναπατρισμοῦ Πολιτικῶν Προσφύγων, μὲ τὸ δόποιο ἀπαντάει σὲ σημείωμα τῆς «Ἀγαγέννησης» ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ τ. 7—8 τοῦ περιοδικοῦ μας μὲ τὸν τίτλο «Οἱ ρεβιζιονιστὲς ἡγέτες καὶ ὁ ἐπαναπατρισμὸς τῶν πολιτικῶν προσφύγων».

«Ο κ. Παπαδημήτρης ἀρχίζει τὸ ἀρθρο του μὲ τὸν ἀφορισμό: «Οἱ συντάχτες τῆς «Ἀγαγέννησης» παραποιοῦν τὴν ἀλήθειαν».

«Ἄς δοῦμε λοιπὸν ποιός παραποιεῖ τὴν ἀλήθειαν.

«Ο ἀρθρογράφος ἀναφέρει σὰν πρώτη «παραποίηση τῆς ἀλήθειας καὶ μάλιστα σὲ βάρος ἔνδος διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ (Σημ. «Ἀγαγέννησης»: δηλ. τῆς Διεθνοῦς Ὀμοσπονδίας τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου) καὶ πολλῶν προσωπικοτήτων ποὺ πῆραν μέρος στὸ συνέδριο», τὸ γεγονός πώς γράψαμε στὸ σημείωμά μας ὅτι: «ἡ κυβέρνηση ἔθεσε τὸ Συνέδριο αὐτὸν ὑπὸ τὴν προστασία τῆς, πετυχαίνοντας ταυτόχρονα ἀπὸ μέρους τῆς ΕΕ τῆς Διεθνοῦς Ὀμοσπονδίας τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου τὴν ἀναγνώριση ὅτι «ἡ δημοκρατία ἐνίκησε» στὴν Ἑλλάδα».

Ποῦ ὑπάρχει ἐδῶ παραποίηση τῆς ἀλήθειας; Ἐμεῖς, ἀναφέρουμε δυὸς γεγονότα: ποὺ οὔτε ὁ ἵδιος ὁ Μ.Π. ἀμφισῆτει ἀλλὰ ἀντίθετα τὰ ἐπιχυρώνει γράφοντας «Ἄλλα ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ ἄν ἡ κυβέρνηση τὸ ἔθεσε ὑπὸ τὴν προστασία τῆς ἡ ὄχι καὶ σὲ τὶ θαυμὸν τὸ ἐπηρέασε...» Καὶ εἶναι ἡ δὲν εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὑπῆρξε ἐπίσημη διακήρυξη στὸ συνέδριο ὅτι γίνησε ἡ δημοκρατία στὴν Ἑλλάδα; τὸ ἄν τὸ συνέδριο αὐτὸν ἡ καὶ ἀλλα παρόμοια συνέδρια ἀποτελοῦν δήματα «ὑπεράσπισης τῶν ἀνθρωπίων δικαιωμάτων» αὐτὸν εἶναι ἔνα ἄλλο ζήτημα, ποὺ ἐμεῖς δὲν θίξαμε στὸ σημείωμά μας. Ἐπομένως ποὺ δοίσκεται, λοιπόν, ἡ «πρώτη παραποίησή» μας;

ΕΤΣΙ ΕΧΕΙ, ΛΟΙΠΟΝ, ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴν ἔκφραση τοῦ κ. Παπαδημήτρη. Ἀλλά, πραγματικὰ ὑπὸ δῦ καὶ κάτω ἡ «διαστρέβλωση δὲν ἔχει δρια». Λέει δ. κ. Παπαδημήτρης ὅτι «τὸ αἴτημα τῶν προσφύγων γιὰ τὸ γενικὸ ἐπαναπατρισμὸ παραμένει ἡ κύρια καὶ βασικὴ διεκδίκησή τους». Σ' αὐτὸν συμφωνοῦμε. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι αὐτὸν δὲν ἀφοράει τους ρεβιζιονιστὲς ἡγέτες. Αὐτοὶ φελλίζουν φράσεις γιὰ «γενικὸ ἐπαναπατρισμό», ἀλλὰ οἱ θέσεις τους καὶ ἡ πρακτι-

κὴ τους δείχνουν τὸ ἐντελῶς ἀντίθετο. Αὐτὸν κάνει καὶ ὁ Μ.Π. στὸ ἀρθρο του. Τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἀρθρου του εἶναι ἀφιερωμένα ἀκριβῶς στὸ γά «ἀποδείξη» ὅτι δ ἀτομικὸς ἐπαναπατρισμὸς ἀποτελεῖ «μορφὴ διεκδίκησης τοῦ Ἐλεύθερου καὶ ἔντιμου ἐπαναπατρισμοῦ».... «Οσον ἀφορᾶ τὸ γενικὸ ἐπαναπατρισμὸ ἀφιερώνει 1-2 ἀράδες, γιὰ γά πεὶ ὅτι «παραμένει» στὸ αἴτημα. »Ετσι μᾶς λέει μὲ «Χριστιανικὴ ἀγαθότητα» ὅτι «θὰ ἥταν ἀπάνθρωπο, ἀκολουθώγνας τὸ ἀριστερίστικο σύνθημα «ἡ δλοὶ ἡ κανένας» (ποὺ τὸ δρῆκε αὐτό;) νὰ ἀργηθοῦμε τὴ διεκδίκηση, λ.χ. ἐνδὲ ἐτομοθάγατου ἡ ἄλλων ὑπέργηγρων πολιτικῶν προσφύγων γά ζητήσουν τὸν ἐπαναπατρισμὸ γιὰ γά δοῦν τὴν πατρίδα καὶ τὶς οἰκογένειές τους πρὶν ἀφήσουν τὴν τελευταία τους πγοή, ν' ἀργηθοῦμε τὴ διεκδίκηση συζύγων, παιδιῶν, ἡ καὶ ἄλλων προσφύγων νὰ ἐπιστρέψουν ἡ καὶ γά ἐπισκεφθοῦν ἀπλῶς τὴν πατρίδα... κλπ. κλπ.».

Τὶ ὑπέροχος λυρισμός! Δηλαδὴ, πιέζεσθε φίλατας Παπαδημήτρη ἀπὸ ὑπέργηγρους πολιτικούς πρόσφυγες, ἀπὸ συζύγους καὶ παιδιά; Αὐτὸν εἶναι δλο;

«Αλλὰ συνεχίζει τοὺς «λυρικούς» του τόγους: «μποροῦμε... ν' ἀρνηθοῦμε τὴ διεκδίκηση εἰδίκευμένων καὶ μὴ ἔργατῶν, ἐπιστημόνων, λογοτεχνῶν, καλλιτεχνῶν καὶ κάθε πολιτικοῦ πρόσφυγα, ποὺ θὰ μποροῦσε γά ἐπαναπατρισθεῖ ὅριστικά, περιμένοντας τὸ γενικὸ καὶ πλήρη ἐπαναπατρισμό».

Δηλαδὴ «πῶς θὰ μποροῦσε γά ἐπαναπατρισθεῖ ὅριστικά»; πρὶν τὸ «γενικὸ καὶ πλήρη ἐπαναπατρισμό». Δὲ μᾶς τὰ κάνετε «λιαγά» κ. Παπαδημήτρη; Καὶ τί εἰδους «ὅριστικὸς ἐπαναπατρισμὸς» εἶναι αὐτός;

Ἐμεῖς στὸ Νο. 5 τῆς «Ἀγαγέννησης» καταγγείλαμε συγκεκριμένες περιπτώσεις - (Λάχα) καὶ ἀποδείξαμε ὅτι οἱ ρεβιζιονιστὲς ἡγέτες ἐπιδιώκουν «τὸν ἐπαναπατρισμὸ ὄχι ἀγωνιστῶν πολιτικῶν προσφύγων, μὰ «ἐρεπίων» καὶ ὄχι μόνο «σωματικῶν» ἀλλὰ καὶ φυσικῶν καὶ ἰδεολογικῶν καὶ πολιτικῶν!» Ο Παπαδημήτρης δμας δὲ λέει λέξη γι' αὐτά!

Στὸ ἕδιο τεῦχος καταγγείλαμε τους ρεβιζιονιστὲς ψευτογέτες τοῦ ΚΚΕ ὅτι ἐγὼ στὴν ἀρχὴ «ἐπικρίγανε» τους Ἀποστόλου καὶ Σία γιὰ τὴ θέση τους ὑπὲρ τοῦ ἀτομικοῦ ἐπαναπατρισμοῦ, υἱοθέτησαν σὲ συνέχεια ἀγοιχτὰ τὴν ἕδια αὐτὴν γραμμὴ τοῦ Ἀποστόλου! Εἶναι ἀλήθεια ἡ ὄχι αὐτό; Ο Παπαδημήτρης «παρακάμπτει» καὶ τὸ σημεῖο αὐτὸν καὶ δὲν θεωρεῖ σκόπιμο γά ἀπαντήσει στὴν καταγγελία μας αὐτή. Καὶ τσως γά μὴ ἔχει ἀδικο. Για-

τι στήν πραγματικότητα και τότε άκόμα οι ρεβιζιονίστες ήταν νέποι τοις αυτούς για τότε άκρως προστάτες της Αποστολής απέδειπναν απλώς νά σκορπίσουν τήν σύγχυση, νά κατασιγάσουν τήν άγανάκτηση και νά ενοχύσουν τήν πάλη τῶν πολιτικῶν προσφύγων γιά μιά άγωνιστική προσδοτή και υπεράσπιση τῆς ίδιας στού έπαναπατρισμοῦ.

Στὸ No. 7—8 τεῦχος μας, στὸ σημείωμά μας σχετικά μὲ τὸ ζήτημα τοῦ έπαναπατρισμοῦ (αὐτὸς ἀκριβῶς ποὺ ἀποτέλεσε τὴν «ἀφορμή» γιὰ τὸ ἄρθρο τοῦ Μ. Παπαδημήτρη) καταγγέλλαμε τοὺς ρεβιζιονίστες ήγέτες διτὶ «.... δίνουν τὴν «μάχην» στὸ διτὶ «ἡ ὑπόσχεσις τοῦ ἀτομικοῦ έπαναπατρισμοῦ δὲν ἐφαρμόζεται μὲ τὸ διακηρυχθὲν ὑπὸ τῆς κυδερνήσεως πνεῦμα εὑμενοῦς ἔξετάσεως» τῶν ἀτομικῶν περιπτώσεων...» (ὅπως ἀναφέρει τὸ ὑπόμνημα τῆς ΚΕΕΠΠΕ). «Ο Παπαδημήτρης «παρακάμπτει» και τὸ σημεῖο αὐτὸς και δὲν παίρνει τὸν κόπο νὰ μᾶς κατηγορήσει διτὶ «παραποιοῦμε» τὴν ἀλήθεια! » Ετσι διολογεῖ και παραδέχεται τὴν διπορτουνιστικὴ συνθηκολόγα οὐσία τῆς θέσης του γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ έπαναπατρισμοῦ. «Ομολογεῖ και παραδέχεται διτὶ ἐκ λιποτοποίησης τὴν ἀστικὴ κυδέρηση τὸν έπαναπατρισμό, διτὶ παρακαλοῦν γιὰ μιὰ «εὐμενοῦς ἔξετάση» τῶν ἀτομικῶν περιπτώσεων. Ποιά θὰ εἰναι ὅμως τὰ κριτήρια τῆς «εὐμενοῦς ἔξετάσεως»; Μήπως ἡ «κομμουνιστικὴ ἐπικινδυνότητης» ἢ μὴ τοῦ πολιτικοῦ πρόσφυγα; Ἀλλὰ τότε δὲν θαγίνει ἀδίαστα τὸ συμπέρασμα διτὶ οἱ ρεβιζιονίστες φευτογέτες τοῦ ΚΚΕ ἢ ποιὸς ἐχει τὸν τακτικὸν αὐτὸν και συνεργοῦν μὲ τὴν ἀστικὴ κυδέρηση και τὶς «εἰδικές ὑπηρεσίες» τῆς σὲ μιὰ καθαρὰ ἀντικομμουνιστικὴς ἀλήθειας; Καὶ κάτι ἀκόμα ποὺ φωτίζει ἀκριβῶς αὐτὴν τὴν πλευρὰ τοῦ ζητήματος. Μπορεῖ νὰ μᾶς πεῖ δ. Παπαδημήτρης ποιά εἰναι ἀκριβῶς ἡ «διαδικασία» τοῦ ἀτομικοῦ έπαναπατρισμοῦ, δηλ. τι πρέπει νὰ κάνει δ. πολιτικὸς πρόσφυγας, ποιά χαρτιὰ νὰ ύπογράψει κλπ. γιὰ νὰ τύχει τῆς «εὐμενοῦς ἔξετάσεως» ἢ περίπτωσή του; Γιατὶ διός δ. κόσμος ξέρει διτὶ εἰναι τέτοιοι και τόσοι οἱ ἔξευτελισμοὶ στοὺς δρόποίους πρέπει νὰ ὑποδηληθεῖ δ. πρόσφυγας στὴν περίπτωση αὐτῆς, ὥστε μόνο πολιτικὸς δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ δονιμασθεῖ.

Η «χριστιανικὴ ἀθωότητα» και οἱ «λυρικές» ἔξαρσεις τοῦ προέδρου τῆς ΚΕΕΠΠΕ δὲν ὠφελοῦν σὲ τίποτα τοὺς ρεβιζιονίστες. Γιατὶ εἰναι πιὰ ἀναμφισβήτητο διτὶ χρόνια τώρα προσπαθοῦν χρησιμοποιώντας κάθε μέσο νὰ «πείσουν» τοὺς ἔκπατρισμένους πολιτικούς πρόσφυγες νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν πάλη τους γιὰ τὸ γενικό, πλήρη και χωρὶς δρους έπαναπατρισμὸς και νὰ πάρουν τὸ δρόμο τῆς «ἀτομικῆς διεκδίκησης», δηλαδὴ τῆς ἐπιστροφῆς μὲ κάθε θυσία. Αὐτὸν και κανένας ἀλλος εἰναι ἐκεῖνοι ποὺ σπρώχνουν τοὺς πρόσφυγες νὰ ὑποδάλλονται στοὺς ἔξευτελισμοὺς τῶν ἀτομικῶν ἐνεργειῶν, ποὺ διαδίδουν τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστροφῆς μὲ κάθε θυσία... «Ολα τ' ἀλλα εἰναι διοποριτικά, ποὺ πᾶνε νὰ συγκαλύψουν τὴν πραγματικότητα και νὰ ἔξαπατήσουν τὴ δημοκρατικὴ κοινὴ γνώμη στὴν Ἑλλάδα.

Ἐπομένως, κ. Παπαδημήτρη, ἡ διαστρέβλωση δὲν

βρίσκεται σὲ μᾶς. Βρίσκεται σὲ σᾶς και δχι μόνο ἡ διαστρέβλωση....

Καὶ γιὰ νὰ δείξουμε τὸ δάθος τοῦ καταντήματός σας «δις μεταφερθοῦμε σ' ἓνα ἄλλο συγγενὲς θέμα», δημοσιεύετε τὸ πραγματικό σας πρόσωπο.

Γιατὶ ἔδω φεύδεσθε ἀσύστολα και συκοφαντεῖτε «ἐκ προθέσεως» μποροῦστα στὴ δημοκρατικὴ κοινὴ γνώμη τῆς Ἑλλάδας ποὺ ξέρει ποὺ δρίσκεται ἡ ἀλήθεια και ποὺ δρίσκεται τὸ φέμα.

Λέτε διτὶ στὴν Ἑλλάδα ἔγινε «εὔρεια χρησιμοποίηση ἀναλόγων ἀτομικῶν μορφῶν» και ὀγαφέρετε τὶς «αἰτήσεις παροχῆς ἀδειῶν ἢ διακοπῆς τῆς ἐκτόπισης κλπ.» ἀπὸ μέρους τῶν πολιτικῶν ἔξορίστων.

Οι χιλιάδες τῶν πολιτικῶν ἔξορίστων ποὺ δρίσκονται στὴ χώρα μας ξέρουν καλὰ δρισμένα πράγματα:

1) «Οτι οι ἔξοριστοι πάλαιψαν σταθερὰ γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ στρατοπέδου και τὴν ἀπόλυση τῶν πολιτικῶν ἔξορίστων.

2) «Οτι τὸ «μέτρο τῆς ἀδειας» — μέτρο κ. Παπαδημήτρη — ἐφαρμόστηκε γιὰ νὰ σπάσει τὸν ἀγώνα τῶν ἔξορίστων και τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ και νὰ τὸν ἐκτρέψει σὲ ἀτομικές ἐνέργειες.

3) «Οτι οι πολιτικοὶ ἔξοριστοι κοντά στὴν ἐπίθεση αὐτὴ τοῦ καθεστώτος τῆς ὑποτέλειας δέχτηκαν και τὴν ἐπίθεση τῶν ἡγετικῶν παραγόντων τοῦ διπορτουνισμοῦ ποὺ ήταν ὑπὲρ τῆς ἀτομικῆς ἐνέργειας μὲ «ἐπιχειρήματα» πανομοιότυπα μὲ τὰ δικά σας.

4) «Οτι ἡ διπορτουνιστικὴ ἐπίθεση στὴν πλειοψηφία τους δὲν εἰναι οθέτη σαν ποτὲ τὴν τακτικὴν αὐτὴν. Και ὑπῆρχαν ἀγωνιστές «φιλάνθρωποι» κ.κ. ρεβιζιονίστες ήγέτες, ποὺ πέθαναν στὴν ἔξορίζη, ἐνῶ μποροῦσαν νὰ κάνουν τὴν «ἀτομικὴ ἐνέργεια» που Ισχυρίζεται ἐσεῖς ήτι ἔκαναν γιὰ νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ στρατόπεδο τῆς ἔξορίας. (Σεχταρισμὸς εῖ);» Αποτελεῖ γι' αὐτὸν τὸ λόγο ἀτική συκοφαντικὴ ἐπινόηση ἀντάξια τοῦ ρεβιζιονίστες σας καταντήματος αὐτὸν ποὺ γράφετε πώς «εἶναι γνωστὸ πώς μερικοὶ θιασῶτες και ὑποστηρικτές τῆς ἀριστεράς της ἀποφῆσης ἔπαψαν γιὰ εἰναι κρατούμενοι χρησιμοποιώντας ἀκριβῶς αὐτές τις ἀτομικές τις μὲ τοὺς μερικοὺς πρέπει νὰ θέλετε νὰ σπιλώσετε) ἀντιτάχθηκαν πάντα στὴν ἐκτροπὴ τῆς πάλης τῶν ἔξορίστων στὴν κατεύθυνση τῶν ἀτομικῶν ἐνέργειῶν και χαρακτηρίστηκαν γι' αὐτὸν και ἀπὸ σᾶς και ἀπὸ τοὺς «διμόφρονές» σας στὸ Στρατόπεδο σὰν «σεχταριστές».

Αὐτὸν «ποὺ εἶναι γνωστὸ» κ. Παπαδημήτρη εἶναι διτὶ μερικοὶ ἔξεχοντες διπορτουνιστές συμπεριλαμβάνονται ἀνάμεσα στοὺς λίγους ἔξοριστους ποὺ «χρησιμοποιώντας ἀκριβῶς ἀτομικές μορφές» προσπάθησαν νὰ διασπάσουν τὸν ἀγώνα τῶν πολιτικῶν ἔξορίστων και τοῦ λαοῦ. Κι'

● ΣΧΟΛΙΟ πάνω στὸ ἄρθρο τοῦ Π. Ρούσου

ΣΤΗΝ τελευταία «Ἐλληνικὴ Ἀριστερὰ» δημοσιεύτηκε ἀρθρό τοῦ Π. Ρούσου μὲ τὸν τίτλο: «Δημοκρατία καὶ σοσιαλισμός». Ὁ λόγος ποὺ ἔκανε τὸ συγγραφέα νὰ τὸ γράψει ἦταν ἡ πρόθεσή του νὰ συμβάλει στὴ «διερεύνηση τῶν δρόμων τῆς παραπέρα πάλης γιὰ τὴ δημοκρατία στὴ χώρα μας».

Φυσικά δὲν είναι ἡ πρώτη φορά ποὺ στὸ δνομα τῆς «διερεύνησης» προσάλλονται ἀπὸ τοὺς ρεβιζιονιστές ἥγετες θέσεις ποὺ ἔχουν μπει ἥδη στὸ δρόμο τῆς ἐφαρμογῆς τους, ἀλλὰ ποὺ γιὰ λόγους ταχτικῆς δὲν τὶς ἔχουν δικτυπώσει καθαρὰ στὰ γνούμενά τους. Στὴν περίπτωση αὐτὴ είναι φανερό ὅτι ἑδῶ πρόκειται γιὰ καθαρὴ προσπάθεια «θεωρητικῆς» ἀπολογητικῆς τῆς πρακτικῆς τοῦ ρεβιζιονισμοῦ στὴ χώρα μας στὸ τελευταῖο διάστημα. Καὶ ταυτόχρονα μιὰ προσπάθεια «συνδιαλλαγῆς» τῶν δύο τάσεων τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ στὸν ἐλληνικὸν χώρο, στὴ δάση τῆς ἐκλεκτικῆς ἐπιλογῆς συνθημάτων καὶ «θέσεων».

Ο Π. Ρούσος ἀσχολεῖται καὶ μὲ τὰ προβλήματα τῆς οἰκοδύμησης τοῦ σοσιαλισμοῦ, τῆς μεταβατικῆς ἔξουσίας, τῶν σχέσεων τῆς δημοκρατικῆς ἐπανάστασης μὲ τὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση κλπ. κλπ. σὰν πλαίσια τῶν

«σκέψεών» του γιὰ τὸ φώτισμα τοῦ «ἐλληνικοῦ δρόμου» πρὸς τὴ δημοκρατία καὶ τὸ σοσιαλισμό.

**

Στὸ πρῶτο ζήτημα δ. κ. Π. Ρούσος ἀναφέρει: «Ἡ ἐπικράτηση τοῦ σοσιαλισμοῦ δὲ νοεῖται μὲ τὴν ἐπιβολὴ μιᾶς μερίδας πάνω στὸ λαό, ἀλλὰ μὲ τὴν κυριαρχία τῆς ἐκφρασμένης δημοκρατικὰ θέλησης τῆς πλειοφήφιας τοῦ λαοῦ».

Ἐδῶ προκύπτουν τὰ ἀκόλουθα ἐρωτήματα: Ἐφόσον μιλάει γιὰ «ἐπικράτηση τοῦ σοσιαλισμοῦ» καὶ μάλιστα δταν πιὸ πάνω διαγωρίζει στὰ πεταχτὰ τὴ θέση του μὲ τοὺς «ρεφορμιστές σοσιαλδημοκράτες» στὸ ζήτημα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, τί ἐννοεῖ μὲ τὴν «ἐπιβολὴ μιᾶς μερίδας πάνω στὸ λαό»;

Καὶ κατὰ συνέπεια, τί σημαίνει ἡ «κυριαρχία τῆς ἐκφρασμένης δημοκρατικὰ θέλησης τῆς πλειοφήφιας τοῦ λαοῦ»;

Καὶ ποιό περιεχόμενο δίνει στὴν ἔννοια «λαός» καὶ πῶς τὸν ἀντιπαραθέτει μὲ τὴν «ἐπιβολὴ μιᾶς μερίδας» στὴ συγκεκριμένη πεοπτωση;

Τὴν ἀπάντηση στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ τὴ δίνει ὁ ίδιος

ἄν διάρχει ἀμφισθήτηση πάνω σ' αὐτὸ καὶ γενικά σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση, ἐμεῖς, φίλτατε Παπαδημήτρη, εἴμαστε πρόθυμοι νὰ παράσχουμε ὅλα τὰ «ἀποδεικτικὰ» σ υ γ κ ε ρ ι μέ ν α σ τ ο ι χ ε ι α!

Ἄλλα ἑδῶ γεννιέται καὶ ἔνα ἀλλό ζήτημα: Ἐσεῖς οἱ ρεβιζιονιστές ποὺ μπορεῖτε ἀνετα νὰ δημοσιογραφεῖτε καὶ νὰ ἀσχολεῖσθε μὲ ὅλα δσα σᾶς ἔρχονται στὴν ἀκρη τῆς πέννας σας, γιατὶ δὲν τολμήσατε χρόνια δλόκηρα, ὅταν ὑπῆρχε τὸ στρατόπεδο τοῦ «Ἀη Στράτη, νὰ γράψετε ἔστω καὶ ἔνα ἀρθρό γιὰ νὰ πεῖτε ἀ ν ο ι χ τ ἀ δτι εἰσαστε ὑπὲρ τῶν «ἀτομικῶν μορφῶν» «πάλης» σὲ δ.τι ἀφορᾶ τοὺς ἔξορίστους;

Πῶς ὕστερα ἀπ' αὐτὸ προσπαθεῖτε νὰ πείσετε τοὺς ἀγωνιστές στὴν Ἐλλάδα μὲ τὶς «περισπούδαστες» μελέτες σας καὶ τὶς «λυρικές» ἀποστροφές σας δτι δὲν ἀπαργηθήκατε καὶ τυπικά τὸ γενικὸ καὶ πλήρη ἐπαναπ-

τρισμὸ τῶν πολιτικῶν προσφύγων; «Οσο γιὰ τὶς φαιδρότητές σας γιὰ δῆθεν συνθήματα ποὺ ὑπῆρχαν «ἡ ὅλοι ἔξω ἀπὸ τὶς φυλακές καὶ τὶς ἔξορίες ἢ κανένας», αὐτὰ μοιάζουν μὲ ρεπορτάζ τῆς «Ἀκρόπολης» καὶ τῆς «Ἀπογευματινῆς». Λίγη σοδαρότητα καὶ κάποιο μέτρο στὶς συκοφαντίες καὶ στὰ μυθιστορήματά σας δὲν θὰ ἔβλαπτε...

Ἐπομένως αὐτοὶ ποὺ «παραποιοῦν τὴν ἀλήθεια», ποὺ «διαστρεβλώνουν» τὰ γεγονότα δὲν είναι οἱ συντάχτες τῆς «Ἀναγέννησης», ἀλλὰ οἱ ρεβιζιονιστές συνθηκολόγοι, ποὺ φθάνουν στὸ κατάντημα νὰ προτρέπουν — κι αὐτὸ γίνεται καὶ μὲ τὸ ἀρθρό τοῦ κ. Παπαδημήτρη — τοὺς πολιτικοὺς πρόσφυγες σὲ συνθηκολόγηση, ποὺ τοὺς «πιέζουν» χρησιμοποιώντας πολὺ «δημοκρατικά» μέσα νὰ ὑποχωρήσουν ἀπὸ τὴν δρθὴ θέση καὶ ποὺ συκοφαντοῦν ὁσύστολα τοὺς ἀγωνιστές τῆς Ἐλλάδας.

πιὸ κάτω μὲ τὸ συνηθισμένο τρόπο τῶν ρεθίζονταν: «Πρόκειται γιὰ διερεύνηση τοῦ τρόπου ποὺ μπορεῖ νὰ ἐπιχρητήσει ὁ σοσιαλισμὸς καὶ γιὰ ὑπογράμμιση μερικῶν δικαιών πλευρῶν τοῦ προβλήματος, μὲ ἀφετηρία πάντα τὸ δια ἔγραφαν οἱ Ἰδιοὶ οἱ θεμελιωτὲς τοῦ μαρξισμοῦ-λεγινισμοῦ, ἀλλὰ ἔτσι ποὺ τὸ ἐπιβάλλει καὶ τὸ ἐπιτρέπει ἡ σημειωνὴ ἀνάπτυξη τῶν δυνάμεων τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ. Πρὸκειται ταὶ γιὰ τὸ δημοκρατικὸ τρόπο ἐπιχρήση τοῦ σοσιαλισμοῦ» (1).

Ἐδῶ δρίσκεται δῆλη ἡ οὐσία τῶν ἀκροδιατισμῶν τοῦ Π.Ρ. Διατηρώντας τὰ ἔξωτερικὰ γνωρίσματα τῆς «ἔμμονῆς» του στὰ «ὅσα ἔγραφαν οἱ Ἰδιοὶ οἱ θεμελιωτὲς τοῦ μαρξισμοῦ-λεγινισμοῦ», ἀντιπαραθέτει τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου στὴ μὲ «δημοκρατικὸ τρόπο ἐπιχρήση τοῦ σοσιαλισμοῦ».

Ἐπομένως ὁ «διαγωρισμός» του μὲ τοὺς «ρεφορμιστὲς σοσιαλδημοκράτες» γίνεται ἀπλῶς καὶ μόνο γιὰ λόγους διατήρησης τῶν προσχημάτων.

Αὕτη λοιπὸν ποὺ δηγίνει ἀπὸ δῆλη τὴ δειρὰ τῶν διατυπώσεων τοῦ Π. Ρούσου εἶγαι πῶς «ἡ σημειωνὴ ἀνάπτυξη τῶν δυνάμεων τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ» ἀπορρίπτει τὴν ἐπικράτηση τοῦ σοσιαλισμοῦ γωρίς τὴν «κυριαρχία τῆς ἐκφρασμένης δημοκρατικὰ θέλησης τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ» (δηλαδὴ τῆς κατάχτησης τῆς πλειοψηφίας στὸ Κοινοβούλιο) μὲ τὴν «ἐπιδολὴ μιᾶς μερίδας πάνω στὸ λαό» (δπως συνέβηκε, κατὰ τὸν ρεθίζοντας, στὴν Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάσταση καὶ στὴ Κινέζικη Ἐπανάσταση). Κατὰ συνέπεια δηγίνεται τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου καὶ προπαγαδίζει «τὸ δημοκρατικὸ χαρακτήρα τῆς κυριαρχίας τῆς ἐργατικῆς τάξης». Καὶ γιὰ νὰ χρησιμοποιήσει τὸ Λένιν, ἔτσι ποὺ νὰ κάνει πιὸ «ἄνετα» τὴ «δουλειά» του, προχωράει καὶ σὲ καθαρές λαθροχειρίες παρακάτω:

«Ἐτσι ἐγὼ παραβέτει τὸ διάγραμμα τοῦ Λένιν «κατὰ τὴν μελέτη τῆς κριτικῆς τῶν προγραμμάτων τῆς Γκότα καὶ τῆς Ἐρφούρτης ποὺ μιλάει καθαρὰ γιὰ «Κράτος τοῦ μεταβατικοῦ τύπου: Δικτατορία τοῦ προλεταριάτου» σπεύδει κατὰ τὰ πρότυπα τοῦ «μεγάλου» δασκάλου του Σουσλάφ νὰ χαρακτηρίζει τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου σὰν ἥμι-κράτος καὶ νὰ καταλήξει ἔτσι στὸ συμπέρασμα πῶς «ἔληξε ἡ ἀποστολὴ τῆς» καὶ νὰ προπαγαδίζει τὸ «παλλαϊκὸ κράτος».

Ἀγαφέροντας ἀδρίστα φράσεις «σύμφωνα μὲ τὸ Λένιν», «ὁ Λένιν σὲ δρισμένη περίοδο» ἀλπ. προσπαθεῖ γὰ τὸν κάνει συγένοχό του στὴ διαστρέβλωση τῶν ιδίων του θέσεων (τοῦ Λένιν).

Αλλὰ σύμφωνα μὲ τὰ πραγματικὰ κείμενα καὶ ὅχι μὲ τὶς ταχυδακτυλογρίες τοῦ Π.Ρ. ἡ θέση τοῦ Λένιν εἶναι παραπάνω ἀπὸ καθαρή.

«Ἡ μετάβαση ἀπὸ τὸν καπιταλισμὸ στὸν κομμουνισμὸ ἀποτελεῖ μιὰ δλόχληρη ἴστορικὴ ἐποχή. «Οσο αὐτὴ δὲν ἔχει δλοκληρωθεῖ, οἱ ἐκμεταλλευτὲς διατηροῦν ἀναπόφευκτα τὴν ἐπίδια μιᾶς παλιγόρθωσης, ἐλπίδα, ποὺ μετασχηματίζεται σὲ ἀπόπειρα».

παλιγόρθωσης» (1). «Ἡ ἔξαλειψη τῶν τάξεων εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς μακρόχρονης, δύσκολης, ἐπίμονης ταξιδιώτης τῆς ἔξουσίας τοῦ κεφαλαίου, μετατροπὴ τοῦ ἀστικοῦ κράτους, μετατροπὴ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, δὲ νὲ ἔξαλειψη τῆς σοσιαλδημοκρατίας, ἀλλὰ ἀλλάζει ἀπλῶς μορφὴ καὶ σὲ διτικοφράδη δρισμένες πλευρές της γίνεται πιὸ μαγιασμένη» (2). Άλλὰ προχωρώντας τὶς ταχυδακτυλογρίες του προχωρεῖ παραπέρα. Γράφει:

«Ἡ ζωὴ, τόνιζε δὲ Λένιν, θὰ ξεγεννᾶ, ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, ποικιλία καὶ ἀφθονία μορφῶν λαϊκῆς ἔξουσίας, ἀνάλογα μὲ τὶς ἴστορικὲς πολιτικὲς καὶ ἀλλες συνθῆκες». Αὐτὸς δημος ἔλεγε δὲ Λένιν μεγάλες «θεωρητικὲς» πλαστογράφες; «Τὸ πέρασμα ἀπὸ τὸν καπιταλισμὸ στὸν κομμουνισμὸ δὲν μπορεῖ δέδαια παρὰ νὰ παρουσιάσει μιὰ μεγάλη ἀφθονία καὶ μιὰ πλατειὰ ποικιλία πολιτικῶν μορφῶν, ἀλλὰ ἡ οὐσία τους θὰ εἶναι ἀναπόφευκτα μιὰ: ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου» (3).

Θαυμάστε ἐντυμότητα μαρξιστὴ θεωρητικοῦ!! Άλλὰ καὶ ἀκόμα: «... ἀπὸ δῆλη τὴν ἴστορια τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς πάλης δὲ Μάρκος κατέληξε στὸ συμπέρασμα πώς τὸ κράτος θὰ ἔξαφανισθεῖ καὶ πώς ἡ μεταβατικὴ μορφὴ γιὰ τὴν ἔξαφάνισή του (πέρασμα ἀπὸ τὸ κράτος στὸ μὴ κράτος) θὰ εἴναι «τὸ προλεταριάτο δργανωμένο σὲ κυριαρχητικὴ τάξη» (4).

Τὸ συμπέρασμα λοιπὸν εἶγαι καθαρό: «Ο Π.Ρ. γιὰ νὰ «θεμελιώσει» τὴν ἀπάργηση τῆς διέδασης τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου, τὴν ἀπάργηση τῆς οὐσίας τῆς διδασκαλίας τῶν θεμελιωτῶν τοῦ μαρξισμοῦ-λεγινισμοῦ, τὴν ἀπάργηση τοῦ δρόμου τοῦ Ὁχτώβρη, καταφεύγει σὲ πλαστογραφίες καὶ λαθροχειρίες, σὲ σοφιστικὸ - ἐκλεκτικὸ τρόπο παράθεσης κειμένων καὶ θέσεων πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς ἐξαπάτησης τῶν ἀγωνιστῶν τῆς χώρας μας καὶ στὴν «ἔντεχνη» προσολὴ τῆς πλατφόρμας τοῦ Ἑλληνικοῦ ρεθίζοντας».

**

Στὰ προβλήματα ποὺ θίγει σχετικὰ μὲ τοὺς «δρόμους τῆς ἀλλαγῆς» στὴ χώρα μας ἡ πρόθεσή του γίνεται παραπάνω ἀπὸ καθαρή. Στὸ «θησαυροφυλάκιο» τοῦ Ἑλληνικοῦ ρεθίζοντας προστίθενται καὶ γένα μαργαριτάρια... «Ἐτσι, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μπαίνει καθαρὰ πιὰ ἐδῶ ἡ ὄμοιογία: «Σὲ χῶρες μὲ ὃ πολλοὶ γίνονται θεσμοὺς καὶ παραδόσεις» (*) ἢ μὲ ισχυρὸ δημοκρατικὸ κίνημα — καὶ ἐκεῖ, γομίζουμε, ὑπάγεται

(1) ΛΕΝΙΝ: «Ἡ προλεταριακὴ Ἐπανάσταση καὶ διαστάσεις Κάροτσκου».

(2) ΛΕΝΙΝ: «Χαιρετισμὸς στοὺς οδύγγορους έργατες», «Ἐργατικὸς Τόμος θεος».

(3) ΛΕΝΙΝ: «Κράτος καὶ Ἐπανάσταση».

(4) ΛΕΝΙΝ: «Στὸ διότι».

(*) «Τρογράμμιση τῆς Ἀναγέννησης».

(1) Ἡ ύπογράμμιση εἶναι τῆς «Ἀναγέννησης».

ται και ή Έλλαδα — πολλές πλευρές του προβλήματος της ήγεσίας τάξης έπικεφαλής μιᾶς δημοκρατικής έξουσίας... μπορούμε και οι διφείλιοι με νὰ τις δοῦμε σήμερα εύρυτερα από ότι στὸ παρελθόν» (**). Και φθάνουμε στὸ σημεῖο κλειδί: «Απὸ καιρὸν τὸ κόμμα μας διακήρυξε πώς ή δημοκρατική και ή σοσιαλιστική καὶ η ἀλλαγὴ δὲ γειναι εἰ γαὶ ἐργούντως μόνο κόμμα τοῦ» (*) (Πότε ἔγινε αὐτό;)

“Οταν διατυπώσαμε τὴν κατηγορία πώς οι διπορτουνιστές ήγέτες ἀπαργούνται τις προοπτικές του κινήματος πρὸς χάρη μερικῶν ἐφήμερων βελτιώσεων, οι τελευταῖοι ἀφησαν νὰ ξεχυθεῖ η «ἱερὴ» τους ἀγανάκτηση. «Ομως παρακάτω ὁ Π.Ρ. κοντά στὰ προηγούμενα προσθέτει και τὴν δμολογία «Μ' αὐτὴ τὴν ἔνοια δὲν πρέπει νὰ υποτιμήσουμε τὴν ἀξία τῆς πάλης γιὰ δργανικές δημοκρατικές ἀλλαγές και στὶς σημερινὲς συνθῆκες, σὰν σύνθημα ποὺ μπορεῖ νὰ δοηθήσει στὴ συστέρωση δυνάμεων και τὴν κατάχτηση μικρότερων θέσεων γιὰ τὴ δημοκρατικὴ ἐπανάσταση, γιὰ τὸ ιστορικὸ ἄλμα».

Πλήρης ἔκθεση τῆς θεωρίας τῶν «ἐγδιάμεσων φάσεων», τοῦ κοινοῦ δρόμου πρὸς τὸ «σοσιαλισμὸν» μαζὶ μὲ τὸν κ. Παπανδρέου και φυσικὰ υἱοθέτηση τῆς πλατφόρμας Ἀμέντολα γιὰ τὴν «εὐρύτητα» μὲ τὴν δποία πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθοῦν «πολλὲς πλευρὲς του προβλήματος τῆς ήγεσίας τῆς έργατικῆς τάξης». Μιλάμε γιὰ τὸν τύπο περὶ «σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης», χαρακτηριζούμε «στορικὸ ἄλμα τὴ δημοκρατικὴ ἐπανάσταση γιὰ νὰ καταλήξουμε σὲ μερικές πραγματικὰ «βαθυστόχαστες» ἀνοησίες σὰν αὐτὴ: «Η σύγχρονη δημοκρατία (σίκ) δὲν μπορεῖ νὰ σταματήσει μισοδρομίς. » Αν

θέλει νὰ ὑπάρξει ἔχει ἀνάγκη νὰ αὐτοανανεώνεται, ὥσπου νὰ ἐκπληρώσει τὴν ιστορική της ἀποστολή, νὰ φτάσει στὴν «αὐτοτελείωσή» της».

“Ετοι φθάνουμε στὸ «ψητό»: Τὸ ιδανικό μας «ἡ σύγχρονη δημοκρατία»!! «Όλα τὰ ἄλλα ήταν σάλτσες γιὰ νὰ κρατήσει τὰ προσχήματα. Ή ἐγκατάλειψῃ τοῦ μαρξισμοῦ-λεγινισμοῦ γίνεται κατὰ τρόπο πανηγυρικό. Ο ἔξωραϊσμὸς τῆς κατάστασης στὴν Έλλάδα ποὺ στενάζει κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ τῶν λιμπεριαλιστῶν και τῆς ξενόδουλης ἀντίδρασης και τῶν κομμάτων τῆς μεγαλοστικῆς συμπληρώνονται μὲ τὸν ἔξωραϊσμὸ τῆς ἀστικῆς δημοκρατίας στὸ σημερινό της στάδιο, μὲ τὶς θεωρητικὲς ἀνοησίες τῆς «αὐτοτελείωσης» τῆς «σύγχρονης δημοκρατίας»....

Πραγματικὰ ή ιδεολογικὴ ἀποστασία τῶν ρεβιζιονιστῶν ήγετῶν εἶναι «γωρὶς δρια»...

“Αργηση τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἀργηση τῆς θεωρίας του, ἀργηση κάθε προοπτικῆς, κατρακύλισμα στὶς θέσεις τοῦ πιὸ χυδαίου ἀστικοῦ ρεφορμισμοῦ, αὐτὸς εἶναι τὸ κατάτημα τῶν ἀλλοτε μαρξιστῶν - θεωρητικῶν τοῦ εἴδους τοῦ Πέτρου Ρούσου.

Πραγματικὰ πρόσφερε ὑπηρεσίες στὸ λαϊκό μας κίνημα μὲ τὴ δημοσίευση αὐτοῦ τοῦ ἀρθρου ή «Ἐλληνικὴ Ἀριστερὰ»... Νὰ δημοσιεύσει και ἄλλα τέτοια ἀρθρα... «Ετοι οἱ λαϊκοὶ ἀγωνιστὲς τῆς χώρας μας θὰ γνωρίσουν ἀκόμα περισσότερο τὸ ἀληθινὸ πρόσωπο τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ και τῶν διπορτουνιστῶν ήγετῶν του...»

(*) Τοπογράμμιση τῆς «Αναγέννησης».

(**) Τὸ ίδιο.

ΤΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Τὸ σπουδαστικὸ κίνημα στὴν περίοδο μετὰ τὸ πρα-
ξικόπημα τῆς 15ης Ιουλίου

Ο χρόνος ποὺ πέρασε ἡταν χρόνος συγέχισης καὶ
διαθίματος τῆς κρίσης τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος. Τὰ
χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς προηγούμενης πε-
ριόδου ἔξακολούθησαν νὰ ὑπάρχουν καὶ στὴ σημερινὴ
φάση καὶ νὰ σφραγίζουν τὴν πορεία τῶν σπουδαστικῶν
πραγμάτων. Ο ἀποπροσαγατολισμὸς τοῦ φοιτητικοῦ
παράγοντα, ἡ ἐλλειψὴ ἀγώνων μὲ συγκεκριμένῃ κα-
τεύθυνση σὲ προβλήματα ἀμεσου καὶ ἀπώτερου χαρα-
χτήρα. Η ἀπαλλοτρίωση τοῦ πρωτοπόρου ρόλου τῆς
«Ἀριστερῆς» σπουδαστικῆς δργάνωσης στὴν πράξῃ καὶ
ἡ ὑποταγὴ τῆς σὲ σημαντικώτατο δικθύο στὶς δραχυ-
πρόθεσμες ἐπιδιώξεις τῆς κεντρώας δργάνωσης. Η
αὔξηση τῆς ἐπιρροῆς τῆς Δεξιᾶς, σὰ συνέπεια τῶν πα-
ραπάνω, ποὺ δημιαργεῖ ἀξιοποιώντας τὶς συνθῆκες
χαλαρότητας καὶ ἀδράνειας ποὺ ὑπάρχουν στὶς σχολές
καὶ τῆς ἐγκατάλειψης τῶν φοιτητικῶν προβλημάτων.

Μετὰ τὴν πλήρη ἀκινητοποίηση τοῦ σπουδαστικοῦ
κόσμου τὴν περίοδο τῆς διακυβέρνησης τῆς χώρας ἀπὸ
τὴν Ε.Κ. — μὲ ἔξαιρέσεις τὶς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν ἀ-
ποδολὴ τῶν σπουδαστῶν Παπούλια - Κουλούρη καὶ τὴ
διαδήλωση γιὰ τὸ Βιετνάμ ποὺ ἔγινε τὸ Μάρτιο τοῦ
1965 παρὰ καὶ ἐγατίον τῆς θέλησης τῶν ἥγεισιών τῆς
ΕΔΗΝ καὶ τῆς ΔΝΔ — οἱ φοιτητὲς ἔχειθηκαν μετὰ
τὴ 15η Ιουλίου μὲ αὐτοθυσία καὶ ἡρωϊσμὸ στοὺς δρό-
μους καὶ διατράνωσαν τὴν ἀντίθεσὴ τους στὴν ἡμε-
ριαλιστικὴ ἐπέμβαση καὶ στὸν ἐκφρασισμὸ τῆς χώρας,
δίγοντας διαρύτατο τίμημα αἰματος, τὸν ἥρωα φοιτητὴ
Σωτήρη Πέτρουλα.

Ομως τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεση τῶν σπουδαστῶν τὴν
ὑποδέμευσαν συστηματικὴ ἡ καιροσκοπικὴ καὶ ταυτό-
χρονα τυχοδιωκτικὴ πολιτικὴ ποὺ ἐφάρμοζαν οἱ ἥγε-
σίες τῆς ΕΔΗΝ καὶ τῆς ΔΝΔ μὲ τὶς τυποποιημένες
μορφὲς «πάλης» (Γκλόρια, Όμδονια, Ἐθνικὸς Ὅμογος,
διάλυση) καὶ μὲ τὴν ἐπίμονη προσπάθεια νὰ τεθοῦν
«πλαίσια» ἀνεκτὰ γιὰ τοὺς ἐκάστοτε «χειρισμοὺς»
τῆς ἥγεσίας τῆς Ε.Κ. Στὸ δηνομα τῆς «συσπείρωσης
τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων». Ἐπιπλέον ἡ ἐπίμονη ὑ-
ποκατάσταση τῶν μαζικῶν φοιτητικῶν συγδικαλιστι-
κῶν δργανισμῶν ἀπὸ τὶς ἥγεσίες τῶν δύο γεολαιιῶν
(ΕΔΗΝ—ΔΝΔ), δ τυχοδιωκτικὸς τρόπος σύγκλησης

καὶ διάλυσης συγκεντρώσεων, ἡ ἐγκατάλειψη τῶν δι-
αικῶν διεκδικήσεων τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου εἰχαν σὰν
ἀποτέλεσμα νὰ ἀποδύναμωθεῖ τὸ δρμητικὸ σπουδαστι-
κὸ κίνημα τῆς 15 Ιουλίου καὶ νὰ μετατραπεῖ οὐσια-
στικὰ σὲ δργανο ἔξυπηρέτησης τῆς Κεντρώας πολιτι-
κῆς. Αὐτὸ διπικυρώθηκε καὶ τυπικὰ μὲ τὴ διακοπὴ
τῶν συγκεντρώσεων — μετὰ τὴν ἀνοδὸ τοῦ Στεφανό-
πουλου — δταν ἡ ἥγεσία τῆς Ε.Κ. τὸ ἔχριγε σκόπιμο
γι᾽ αὐτὴν πολιτικά. Ταυτόχρονα ἡ ΕΦΕΕ, ποὺ δ ρό-
λος τῆς ἡταν τελείως διακοσμητικὸς προηγούμενα, κα-
τάγνησε στὸ διάστημα μέχρι τὶς γιορτές τῶν Χριστου-
γέννων νὰ ἀπέχει ἀπὸ δροπαθήποτε δραστηριότητα
πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἔξυπηρέτησης τῶν σπουδα-
στικῶν προβλημάτων καὶ γενικώτερων. Η λειτουργία
τοῦ Κ.Σ. ἀπόνισε, γιὰ νὰ μὴ πούμε διακόπηκε, ἔξαιτίας
τῶν «ἀσχολιῶν» τῆς πλειοψηφίας... μὲ τὴν ἀνοχὴ καὶ
συχνὰ μὲ τὴ «συμφωνία» μελῶν τῆς μειοψηφίας... Ε-
πιπλέον ἡ πλειοψηφία προχώρησε σὲ καταγγελία, ἐ-
γεργάντας αὐθαίρετα, ἀντικαταστατικὰ καὶ φυσικὰ καὶ
διαπαστικά, μελῶν τοῦ Κ.Σ. ποὺ τὴν καταχώρησε
μόνο ἡ πιὸ «ἄγνενδοτη» ἐφημερίδα τῆς Ε.Κ., γιατὶ ἔ-
καναν τὸ «ἔγκλημα» νὰ ἀσκήσουν κριτικὴ γιὰ τὴν
τακτικὴ τῆς πλειοψηφίας.. Τὴν ἵδια ἐποχὴ τῶν γε-
γονότων τῆς Θεσσαλονίκης σὲ δάρος τῶν φοιτητικῶν
συλλόγων καὶ τῶν φοιτηῶν, ἔσπευσε νὰ ξορλήσει μὲ
“ερικές «διακηρύξεις», ἀναγγέλλοντας συγκεντρώσεις
ποὺ σὲ συγένεια τὶς ἀνέδαλε, διοργανώνοντας «σεμι-
νάρια»...

Τὴν κύρια εὐθύνη γιὰ τὴν κατάσταση αὐτὴ τὴ φέρ-
νει ἡ ἥγεσία τῆς ΔΝΔ, ποὺ στὸ δηνομα τῆς «ἐνότητας»
διποτάχθηκε στὶς διαθέσεις τῆς κεντρώας ἥγεσίας, ἀ-
παρνήθηκε τελείως τὸ ρόλο τῆς σὰν ἀνεξάρτητης δρ-
γάνωσης, ἀπάργηση ποὺ τὴν ὠδήγησε σὲ δρισμένες
περιπτώσεις καὶ σὲ συγχώνευση μὲ τὴ νεολαία τῆς
Ε.Κ.

Τὴν κατάσταση αὐτὴ τὴν ἐκμεταλλεύτηκε ἔντεχνα
ἡ Δεξιά, ποὺ δημοκοπώντας γιὰ «τὰ προβλήματα τοῦ
μέσου φοιτητὴ» καὶ κατὰ τὴν ἐγκατάλειψης τῶν φοι-
τητικῶν προβλημάτων, αὔξησε τὶς δυνάμεις τῆς καὶ
τὴν ἐπιρροή τῆς, δπως ἀποδείχτηκε στὶς ἐκλογὲς δ-
ρισμένων φοιτητικῶν συλλόγων.

Ἐτοι μπροστὰ στοὺς προσδευτικούς, σ’ δλους τοὺς
δημοκράτες φοιτητές τέθηκε ἀπὸ τὰ πράγματα τὸ κα-

θήκον νὰ ἀντιδράσουν ἐνεργητικὰ στὸν κατήφορο ποὺ δόδηγον τὸ φοιτητικὸ κίνημα οἱ ἡγεσίες τῆς ΕΔΗΝ καὶ τῆς ΔΝΛ καὶ νὰ πάρουν τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα.

Ἡ σημερινὴ ἐπίθεση ἐναντίον τῶν ἀκαδημαικῶν ἐλευθεριῶν τῆς σπουδαστικῆς νεολαίας

Στὰ πλαίσια τῆς γενικῆς κατάστασης στὴ χώρα μας, οἱ Πρυτανικὲς Ἀρχὲς πρῶτα τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς Θεοῦ νίκης, σὲ συγένεια τοῦ Ε.Μ.Π., τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ τῆς Γεωπονικῆς προχώρησαν σὲ μᾶς σειρὰ μέτρα. Τὰ μέτρα αὐτὰ εἶναι πρωτοφανῆ ἀπὸ τὴν ἀποφῆ τῆς μαζικούτητας καὶ σὲ δ,τι ἀφορᾶ τὴν «ποιότητά» τους δὲν ἔφαρμοστηκαν οὔτε στὴν περίοδο τῆς καραμανικῆς ὀκταετίας, ἀλλὰ οὔτε καὶ προηγούμενα.

Ἡ «Πνευματικὴ Ἡγεσία» τοῦ τόπου, οἱ Ἀρχὲς τῶν Ἀνωτάτων Ἰδρυμάτων, ποὺ «ἀνησύχησε σοδαρά» ἀπὸ τὶς λαϊκὲς κινητοποιήσεις τοῦ καλοκαιριοῦ, καὶ ποὺ κατὰ τοὺς «Θεωρητικούς» τῆς ΕΔΑ, μὲ τὴ γνωστὴ ἔκκλησή της «ἔλαβε θέση στὸ σημερινὸ κρίσιμο θέμα καὶ φήμισε ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς διμολότητας», ξεδεῖξε τὸ ἀληθινό της πρόσωπο ἐνεργώντας ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὶς δυνάμεις τοῦ πραξικοπήματος, κήρυξε σὲ διωγμὸ τὸ φοιτητικὸ συνδικαλισμὸ καὶ προσπαθεῖ νὰ μεταβάλει τοὺς φοιτητικοὺς χώρους σὲ χώρους δησοῦ νὰ ἐπικρατεῖ ἡ σιγὴ τοῦ νεκροταφείου... Ἡ πνευματικὴ ἀντιδραση τρέφει τὴν αὐταπάτη πώς θὰ μπορέσει μὲ τὴν ταχικὴ αὐτὴ νὰ κάμψει τὸ ἀγωνιστικὸ φρόνημα τῆς φοιτητικῆς νεολαίας καὶ νὰ τὴ μετατρέψει σὲ μᾶς μάζα ποὺ θὰ τὴν «παρακολουθεῖ» σὲ κάθε τῆς ἐκδήλωση ποὺ ἔντάσσεται στὰ «ἐθνικὰ πλαίσια», δησοῦ αὐτὴ θέλει νὰ τὰ ἔννοει. Ἐκμεταλλευμένη τὴν προχειρότητα καὶ τὸν παραλογισμὸ ποὺ ὑπάρχει στὴν Ἀνωτάτη Παιδεία καὶ ποὺ ἐπιδεινώθηκε ἀπὸ τὴ δημοκοπία τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, χειροτερεύει τὸ ἥδη χαμηλὸ ἐπίπεδο σπουδῶν καὶ τὶς συνθήκες σπουδῶν, προσπαθώντας γ' ἀνακτήσει δρισμένα πλεονεκτήματα ποὺ κάτω ἀπὸ τὸν ἀγώνεις τῶν σπουδαστῶν ὑποχρεώθηκε νὰ ἀφήσει. Ἐπιπλέον, ἐκπροσωπώντας κατεστημένα συμφέροντα προσπαθεῖ νὰ κρατήσει σὲ δρισμένα πλαίσια τὴν κατάρτιση καὶ τὴν ποιότητα τῶν ὑποψήφιων γένεν τεχνικῶν - ἐπιστημόνων.

Ἄπεγαντι στὴν ἐπίθεση αὐτὴ ποιὰ ἦταν ἡ στάση τῆς ἡγεσίας τοῦ φοιτητικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος καὶ τῶν ἡγεσιῶν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων στὴ σπουδάζουσα νεολαία;

Διαχράφαμε πιὸ πάνω τὴν οὖσία τῆς στάσης τῶν δυνάμεων αὐτῶν. Διατηρώντας τὴν αὐταπάτη διὰ τὴν ἐπίθεση θὰ εἴχε σὰ στόχο μόγο τοὺς ἀριστεροὺς φοιτητές, ἀλλὰ καὶ μὴ θέλοντας νὰ «δξύνει τὴν κατάσταση τῶν σχέσεων μὲ τὴν «Πνευματικὴ Ἡγεσία» ἡ κεντρώα ἡγεσία μπροστά ἀκὶ στοὺς γενικώτερους «έλιγμοὺς» τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, προχώρησε σὲ μερικὲς πλατωνικοὺς περιεχομένους δηλώσεις καὶ ἔκανε δ,τι μποροῦσε γιὰ νὰ συγκρατήσει τὴν ἀγανάχτηση τῶν φοιτητῶν. Τὴν ἵδια στάση τήρησε φυσικὰ καὶ ἡ ἡγεσία

τῆς ΔΝΛ. Είναι χαρακτηριστικὴ ἡ στάση της στὸ συμποταριστικὸ ρόλο τῆς κεντρώας παράταξης στὴν ἀπεργία τῶν σπουδαστῶν τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς τοῦ Ε.Μ.Π.

Σὲ συγένεια, κάτω ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῆς προδολῆς τοῦ λαϊκοῦ παράγοντα ἐν ὅψει τῆς συγκέντρωσης τῆς 16 Φεβρουαρίου καὶ κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν σπουδαστῶν, οἱ κεντρῶοι παράγοντες καὶ φυσικὰ οἱ δορυφόροι τους υιοθέτησαν δρισμένα μέτρα, ἔτι ποὺ ἔγινε δυνατὸ νὰ συγκληθεῖ μιὰ διάσκεψη 17 συλλόγων στὴ Θεοῦ νίκη, νὰ γίνουν μερικὲς συγκεντρώσεις στὴν Ἀθήνα καὶ πλ.

Ἄλλα κι' αὐτὰ μὲ τρόπο ὅπως πάντα πρόχειρο, ἀμελέτητο καὶ κυρίως μὲ διασικὸ πυρήγα τῆς «Θέσης» τους τὴ γνωστὴ ἀποφῆ «Μεταρρύθμιση-Ἀντιμεταρρύθμιση». Ἔτσι δ ἀγώνας τῶν φοιτητῶν γίνεται ἀγώνας γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς «ἀναγέννησης τῆς παιδείας», ποὺ ἀρχίσε δ κ. Γ. Παπανδρέου, δηλ. δ στίδος τῶν φοιτητικῶν ἀγώνων γίνεται στίδος μικροκομματικῆς προδολῆς τοῦ ἡγέτη τῆς Ε.Κ.

Γίνεται φανερὸ πώς ἡ τέτοια στάση τῶν δύο παρατάξεων στὸ φοιτητικὸ κίνημα κάθε διλλο παρὰ συντελεῖ στὴν ἀγάπτυξη τῶν ἀγώνων τῆς σπουδαστικῆς νεολαίας σὲ δρθή ἀγωνιστικὴ κατεύθυνση.

Οἱ ἐκλογὲς στὶς Ἀνώτατες Σχολὲς καὶ ἡ τακτικὴ τῆς «ἐνέργητας»

Τὸ διασικὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς ποὺ ἔγιναν μέχρι τώρα εἶναι πώς ἡ Δεξιὰ αὖξησε τὶς δυνάμεις της μὲ παράλληλη μείωση τῶν δυνάμεων ποὺ φήμισαν Κέντρο. Καὶ λέμε Κέντρο, γιατὶ ἡ Ἀριστερά ἔκει ποὺ ἐμφανίσθηκε αὐτὸ ἔγινε παρὰ τὴ θέληση τῆς ἡγεσίας τῆς ΔΝΛ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔνα σκέλος τοῦ συμπεράσματός μας. Τὸ διλλο εἶναι διὰ ἔκει ποὺ ἐμφανίζεται μὲ δρθὸ τρόπο ἡ Ἀριστερά, ἔκει ἀπομονώνεται ἡ Δεξιά. Καὶ ἀντίστροφα, ἔκει ποὺ ἐμφανίζεται ἡ Ἀριστερά προχωρώντας σὲ μετωπικὰ σχήματα καιροσκοπικῆς κατασκευῆς, ἡ Δεξιὰ δρίσκει πρόσφορο ἔδαφος ἀνάπτυξης.

Στὰ πλαίσια μάλιστα τῆς ὑπεράσπισης τῶν «σχημάτων» αὐτῶν ἡ ἡγεσία τῆς ΔΝΛ ἀκολούθησε μιὰ ἐκστρατεία σπίλωσης τῶν συγεπών ἀριστερών φοιτητῶν, μηχανορραφώντας μὲ τοὺς Κεντρώους γιὰ τὴν ἀπομόνωση τους. Καταπατώντας κάθε ἡμίκινη ἀρχὴ ἔφθασε στὸ ἐπαίσχυντο κατάντημα νὰ ὑποστηρίξει ἀπεργοσπάση την συγδικαλιστὴ ἐναγάτιον συγεπόντων ἀριστερῶν ὑποψήφιού στὴν Ἀρχιτεκτονικὴ Σχολὴ τῆς Ἀθήνας καὶ νὰ ἀγτιταχθεῖ στὴν ὑποψήφιότητα τοῦ ἀποδηλημένου ἀπὸ τὴ Σύγκλητο τοῦ Ε.Μ.Π. σπουδαστὴ Κ. Παπαϊωάννου μὲ τὸν ἰσχυρισμὸ διὰ τὴν ἔχαση τὴ φοιτητικὴ του ἰδιότητα, ἰσχυρισμὸ ποὺ οὔτε ἡ Δεξιὰ δὲν πρόδαλε στὸ παρελθόν, στὴν ΑΣΟΕΕ, σὲ ἀνάλογη περίπτωση. Σὲ συγένεια ἀπὸ μέλος τοῦ Προεδρείου τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς ΔΝΛ ἀναπτύχθηκε ἡ «Θεωρία» πώς ἡ ΔΝΛ μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ συνεργάζεται μὲ τὴν ΕΔΗΝ γιατὶ «ἀνάμεσά μας ὑπάρχουν κοινὰ σημεῖα», ἀλλὰ δὲν μπορεῖ καὶ δὲν πρέπει νὰ τὰ κάνει σὲ δ,τι

ἀφορᾶ τοὺς συγεπεῖς ἀριστεροὺς φοιτητές γιατὶ αὐτοὶ εἰναι «ἐχθροὶ τοῦ κινήματος» (*).

Γιὰ νὰ καταπολεμηθεὶ ὁ κίνδυνος τῆς Δεξιᾶς εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἐπιδιώχεται ὡς πιὸ πλατειὰ δημοκρατικὴ συμπαράταξη στὶς σχολές καὶ σὲ πανεπιστηματικὴ κλίμακ. Ἀλλὰ μιὰ τέτοια συμπαράταξη εἶναι ἀδιανόητη χωρὶς τὴν ὑπαρξὴν ἑνὸς προγράμματος ποὺ μ' αὐτὸν νὰ δεσμεύονται ὅλοι ὅσοι συμπαρατάσσονται μ' προστασία στὸ ἄστοις φοιτητές καὶ ὅχι ἐρήμην τῶν φοιτητῶν. Μιὰ τέτοια συμπαράταξη εἶναι ἀδιανόητη χωρὶς τὴν ἀνοιχτὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς συμπαράταξης καὶ χωρὶς τὴν ἔνιαία δουλειὰ ὅλων ὅσων συμμετέχουν καθὼς καὶ τὴν ἔνιαία συμμετοχὴν στὴν ὄργανωση τῆς ἐκλογικῆς πάλης. Τέλος, μιὰ τέτοια συμπαράταξη εἶναι ἀδιανόητη χωρὶς τὴν ὑποστήριξην τῶν ὥριμων αἰτημάτων τῆς πλειοψηφίας τοῦ σπουδαστικοῦ κόσμου.

Ἄκριθῶς γιατὶ ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΗΝ καὶ ἡ ἡγεσία τῆς ΔΝΔΛ θεωροῦν ἀδιανόητην τὴν μιὰ τέτοια τοποθέτησην τοῦ δημοκρατικοῦ, ἀκολουθοῦν ἔνα τελείως ἀντίθετο δρόμο. Ὑποταγμένη ἡ δεύτερη στὴ γραμμὴ καὶ στὶς ἀξιώσεις τῆς πρώτης «ἄγωντες» μόνο γιὰ τὴν ἐξαρχάλιση μιᾶς κάποιας θέσης στοὺς συνδυασμούς καὶ θεωρεῖ σὰν τὸ ἀπαντό τῆς «ἐνότητας» τὴν ὑπεράσπιση τῆς «μεταρρύθμισης» τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου.

Ἐφαρμόζοντας τρισχειρότερη ταχτικὴ σφραγιασμοῦ τῆς Αριστερᾶς ἀπὸ ἔκεινη ποὺ ἐφαρμόστηκε παλιότερα, οἱ ἡγέτες τῆς ΔΝΔΛ ἀποδέχονται τὸν δρόπο τῆς μὴ κοινολόγησης αὐτοῦ τοῦ εἴδους τῆς «συγεργασίας» στὶς περισσότερες περιπτώσεις, δογμάτων κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο τὴν Δεξιὰν νὰ φαρεύει στὰ θύλα γερά.

Ἡ γενικώτερη στάση, στάση ἰδεολογικοῦ, πολιτικοῦ καὶ δργανωτικοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν ἀριστερῶν φοιτητῶν καὶ ἡ εἰδικώτερη ταχτικὴ τοὺς στὶς ἐκλογὲς μὲ τὴν τέτοια γραμμὴν «ἐνότητας» εἶναι ὁ καλύτερος προσγάρδις τῆς Δεξιᾶς.

Οἱ προοπτικὲς τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος καὶ τὸ χρέος τῶν ἀριστερῶν φοιτητῶν

Σήμερα, τὰ ἀμεσαὶ ὅπως καὶ τὰ γενικώτερα προβλήματα τῶν σπουδαστῶν δέχονται παράλληλα μὲ τὸ δάθειρα τῆς ἀντίθεσῆς τοὺς στὴν ἀντιλαϊκὴν καὶ ἀντισπουδασικὴν πολιτικὴν τῆς κυβέρνησης καὶ διαμορφώνουν συνθῆκες ὥριμες γιὰ ἀγώνα γιὰ τὴ λύση τῶν προβλημάτων αὐτῶν καθὼς καὶ γιὰ ἀγώνες μέσα στὸ γενικώτερο πλαίσιο τῶν λαϊκῶν ἀγώνων ἐγαγήσιον τῶν ἴμπεριαλιστῶν καὶ τῶν ὑποστηριχτῶν τοὺς.

Ἡδη ἡ κυβέρνηση καὶ οἱ ὑποστηριχτές της, μὲ τὴν ὡμὴν ἐπίθεση ποὺ ἐξαπέλυσε μὲ τὰ ὅργανα τῆς στὶς φοιτητικὲς συγκεντρώσεις τῆς Αθήνας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης

γίνησης τὴν 1 καὶ 2 Φεβρουαρίου, μὲ τὴν καταπάτησην τοῦ πανεπιστημιακοῦ ἀσύλου, μὲ τὶς συλλήψεις καὶ τὸ ὅλο τρομοκρατικὸ ὅργιο τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἔθετε ἐπὶ τάπητος τὸ μεγάλο πρόβλημα. Θὰ ὑποταχθεῖ ἡ φοιτητικὴ νεολαία στὴν ὀλομέτωπη ἐπίθεση τῶν ἴμπεριαλιστῶν καὶ τῶν ὑποτακτικῶν τοὺς ἢ θὰ συσπειρωθεῖ γιὰ νὰ ἀντιταχθεῖ καὶ νὰ ἀγωνισθεῖ ὡς τὸ τέλος γιὰ τὴ γίνηση τῆς δίκαιης ὑπόθεσής της;

Ἄσφαλῶς μιὰ σκληρὴ περίοδος ἀγώνων ἀνοίγεται μπροστὰ στὸν φοιτητές καὶ στὶς φοιτήτριες τῆς χώρας μας. Οἱ ἀγῶνες αὐτοὶ θὰ γίνουν μέσα σὲ πολὺ πιὸ δύσκολες συνθῆκες σὲ σχέση μὲ τὸ παρελθόν. Γιατὶ οἱ ἴμπεριαλιστὲς καὶ τὰ ὅργανα τοὺς εἶναι πιὸ ἀδιστακτοὶ, πιὸ ἐπιθετικοὶ. Γι' αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξει καμμία αὐταπάτη. Ἀλλὰ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸν προσφέρεται μιὰ πιὸ πλατειὰ ἀντικειμενικὴ δάση γιὰ εὑρύτερη καὶ ἐπίμονη ἀγωνιστικὴ κινητοποίηση τῆς σπουδασικῆς νεολαίας, γιὰ μιὰ πιὸ στενότερη σύγδεση τῶν ἀγώνων τῆς μὲ τοὺς ἀγῶνες τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν ἄλλων ἐργαζομένων στρωμάτων πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς συσπείρωσης ὅλων τῶν ἀντιμπεριαλιστικῶν — ἀντιφασιστικῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μας γιὰ τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ἀμερικανόπνευστου αὐλίκου πραξικοπήματος, γιὰ τὴν ἐπίτευξη μιᾶς συγεποῦς ἀντι-ἱμπεριαλιστικῆς δημοκρατικῆς γίνησης.

Εἶναι γεγοόδες ὅτι παρ' ὅλες τὶς δυσκολίες καὶ τὰ ἐμπόδια ποὺ ὅρθωσε στὸ δρόμο τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος ἡ εὐκαιριακή, τυχοδιωκτικὴ πολιτικὴ τῆς Παράταξης ἔκεινης ποὺ ὅφειλε νὰ παιξει τὸν ἡγετικὸ ρόλο σ' αὐτὸν, παρ' ὅλη τὴν κρίση ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει καὶ νὰ βαθαίνει, ὑπάρχουν σήμερα ὅλες οἱ δυνατότητες γιὰ νὰ ἀναπτυχθεῖ μιὰ ἴσχυρὴ δημοκρατικὴ συμπαράταξη μὲ ἀντιμπεριαλιστικὴ - ἀντιφασιστικὴ αἰχμὴ ποὺ νὰ καθοδηγεῖται ἀπὸ ἔνα πρόγραμμα ποὺ νὰ ἐκφράζει τὰ πραγματικὰ ὥριμα αἰτήματα τοῦ φοιτητικοῦ κόσμου καὶ ποὺ νὰ συγδέει μὲ δρόπο τὸ φοιτητικὸ κίνημα μὲ τὸ πραγματικὰ ἀντιμπεριαλιστικὸ - δημοκρατικὸ κίνημα τῆς χώρας μας. Ἡ οἰκοδόμηση μιᾶς τέτοιας συσπείρωσης εἶναι ἔργο ποὺ μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μὲ τὴν καθημερινή, ἀδιάλλακτη πάλη ἐναντίον τῆς ἀντιδραστικῆς Δεξιᾶς, ἐναντίον τῶν δικτατορικῶν, φασιστικῶν λύσεων καὶ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν μιᾶς συγεποῦς γραμμῆς ἐνότητας καὶ πάλης σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ἡγεσία τῆς Κεντρώας παράταξης.

Οφείλουν ἐπίσης οἱ ἀριστεροὶ φοιτητές νὰ ἀντιταχθοῦν στὸν ἐπικίνδυνο σεχταριστικό, τυχοδιωκτικὸ δρόμο τῆς διάσπασης συνδικαλιστικῶν συμπαρατάξεων ποὺ ἐφαρμόζει ἡ ἡγεσία τῆς ΔΝΔΛ (π.χ. ΑΣΟΕΕ—Πάντειος) στὸ σημοραματικὸ ἔλλειψης ἰδεολογικῆς - πολιτικῆς ἐνότητας. Διάσπαση ποὺ γίνεται γιὰ νὰ διευκολυνθεῖ ἡ παράδοση τῶν ἀριστερῶν συνδικαλιστικῶν παρατάξεων στὴν Κεντρώα γραμμὴ καὶ στὶς κεντρώες ἐκλογικές ἐπιδιώξεις. Νὰ ἀντιταχθοῦν στὴν ὑποταγμένη στὴν κεντρώα ἡγεσία γραμμῆς τῆς ΔΝΔΛ καὶ νὰ διογκίσουν τὶς δυνάμεις ἔκεινες ποὺ εἶναι ὥριμες γι' αὐτό, νὰ διαρρήξουν κάθε δεσμὸ μὲ τὴν ὄργανωση ἔκεινη ποὺ ἐπαψε πιὸ νὰ διαδραματίζει διοιδήποτε ἀνεξάρτητο ρόλο. Ταυτόχρονα ὅφειλουν νὰ τραβή-

(*) Αὐτὸν φυσικὰ δὲν ἐμπόδισε τὴν ἡγεσία τῆς ΔΝΔΛ νὰ ἔκλιπαε τὴν διοίσεια αὐτῶν τῶν «ἐχθρῶν τοῦ κινήματος» στὴν πολυτεχνικὴ Θεσσαλονίκη καὶ νὰ βγάζει συνδικαλιστὲς μὲ τὴ διοίσεια αὐτῶν τῶν «ἐχθρῶν τοῦ κινήματος». Ἀλλά, αὐτὸν εἶναι μιὰ δλλή ιστορία, ὥπως θὰ ἔλεγε ἔνας ἡγετικὸς παραγόντας τῆς ΕΔΑ.

Η πορεία τοῦ ἀνταγωνισμοῦ στὸν περασμένο χρόνο

Ο ΓΑΛΛΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΒΑΘΑΙΝΕΙ

“Η γαλλοαμερικάνικη σύγκρουση ἔγινε ἡ κύρια ἀγώνιση στὸ ἰμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο ποὺ ἀποσυντίθεται. Ὁ ἀγώνας ἀνάμεσα στὰ δύο ἔθνη δὲν συνεχίζεται μόνο στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ δυτικοῦ μπλόκου ἡ Οὐδάσιγκτων διεξάγει ἔνα χαμένο πόλεμο γιὰ νὰ διατηρήσει τὴν κυριαρχία τῆς καὶ τὸ Παρίσιον ἀντιστέκεται. Ὁ ἀγώνας αὐτὸς ἔγινε παγκόσμιος, ἀγγίζοντας μιὰ διόληρη σειρὰ ἀπὸ σπουδαῖα πολιτικά, οἰκονομικά καὶ στρατιωτικά προβλήματα.

Σ’ αὐτὸν ἀγώνα ἡ Γαλλία περνᾷ συχνὰ στὴν ἐπίθεση καὶ ἀμφισσητεῖ τὴν ἡγεμονία τῶν ΗΠΑ στὴν Δύση. Οἱ ἐπιθέσεις τῆς Γαλλίας τραυτάζουν τοὺς ἐπιθετικοὺς συγκαπισμούς ποὺ δρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν κηδεμονία τῶν ἀμερικάνων, ἔντείγοντας ἔτσι τὴν σύγχυση στὸ ἰμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο.

Ἡ Οὐδάσιγκτων βαλλομένη ἀπὸ δλες τὶς πλευρές, ἐπιγειρεῖ ἀκατάπαυστα νὰ ὑπερασπίσει τὶς θέσεις τῆς καὶ προσπαθεῖ νὰ ἀντεπιτεθεῖ κάνοντας δ, τι μπορεῖ γιὰ νὰ ἀπομογώσει καὶ νὰ ἔξασθενήσει τὸ Παρίσιο.

Σὲ συντομίᾳ τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ γαλλοαμερικάνικου ἀνταγωνισμοῦ τὸν τελευταῖο χρόνο ἥταν τὰ ἀκόλουθα:

1. Ὁ Γάλλος πρόεδρος Ντὲ Γκωλ τάχθηκε μὲ σαφήνεια ἐναγτίον τῆς κοινῆς κυριαρχίας τῶν ΗΠΑ καὶ τῆς ΕΣΣΔ στὸν κόσμο.

2. Ἡ Γαλλία δυσαρεστήθηκε γιὰ τὸν πόλεμο τῶν

ἔουν μιὰ καθαρὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα σ’ αὐτοὺς τοὺς ὅδους καὶ στὶς διάφορες προσπάθειες ἐκτροπῆς τῶν ἀγωνιστικῶν τους διαθέσεων πρὸς λαθεμένες κατεύθυνσεις ποὺ γίνεται στὸ δύνομα «γόνιμων ἀναζητήσεων» καὶ «προβληματισμῶν».

Τέλος, εἶγαι ὅχι μόνο δυνατὸν ἀλλὰ καὶ ἀπαραίτητο νὰ οἰκοδομηθεῖ μὲ τὶς κοινὲς προσπάθειες δλῶν τῶν πρωτοπόρων ἀριστερῶν φοιτητῶν μιὰ συνεπής ἀντιμπεριαλιστικὴ - δημοκρατικὴ παράταξη. Αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν ἐγγύησην γιὰ τὴν ἔξοδο τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος ἀπὸ τὴν σημερινὴ του κρίση. Οἱ πρωτοπόροι ἀριστεροὶ φοιτητὲς ἐπωμίζονται τὸ δάρος μιᾶς τέτοιας δύσκολης ἀλλὰ τιμητικῆς ἀποστολῆς. “Ἄς μὴν ὑποχωρήσουν μπροστὰ στὰ ἐμπόδια καὶ στὶς δυσκολίες. Ἡ γίνη θὰ εἶγαι δική τους.

ΗΠΑ στὸ Βιετνάμ, γιὰ τὴν ἐπέμβασή τους στὴ Δομινικανικὴ Δημοκρατία καὶ ἀντιτάχθηκε στὶς ἀπόπειρές τους γιὰ νὰ μπάσουν τοὺς συμμάχους τους στοὺς στρατιωτικοὺς τους τυχοδιωκτισμούς.

3. Σὰ συνέπεια τῆς ἐξασθένησης τῶν βορειοαμερικανῶν τὸ Παρίσιο κατέφερε στὸν ΟΗΕ μιὰ πρόκληση γιὰ τὶς ΗΠΑ καὶ ἀργήθηκε νὰ ἀναγγωρίσει τὸ δολλαρίο σὰν παγκόσμιο νόμισμα.

4. Ἡ Γαλλία, ἐπωφελουμένη ἀπὸ τὶς δυσκολίες ποὺ συνάντησαν οἱ ΗΠΑ στὸ Νότιο Βιετνάμ καὶ ἀλλοῦ, ἀξίωσε ἔνα πλήρη μετασχηματισμὸ τοῦ ΝΑΤΟ, φέροντας τὴν ὁργάνωση αὐτὴ στὸ χεῖλος τῆς καταστροφῆς. Ἀντιτάχθηκε στὶς ΗΠΑ στὸ πρόδολημα τοῦ πυρηνικοῦ ἔξοπλισμοῦ, πρόδλημα-κλειδὶ γιὰ τὸ ΝΑΤΟ.

Λίγο μετά τὴν Πρωτοχρονία τοῦ 1965 ὁ Ντὲ Γκωλ ἐξαπέλυσε μιὰ ἐπίθεση ἐναγτίον τοῦ δολλαρίου ποὺ εἶναι ἔνα ἀπὸ τὰ δπλα τῆς Οὐδάσιγκτων γιὰ τὴ διατήρηση τῆς οἰκονομικῆς της κυριαρχίας στὸν κόσμο καὶ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν νεοαποικιακῶν της σκοπῶν. Στὴ διάρκεια μιᾶς «πρές κόνφερανς» δ ὁ Γάλλος πρέδρος ἐπετέθηκε ἐγαντίον τοῦ συστήματος τῆς «σταθερῆς ἀνταλλαγῆς χρυσοῦ — μὲ τὸν δποτο τὸ δολλάριο καὶ ἡ λίρα στερλίνα γίνονται ἀποδεχτὲς ἀπὸ τὶς ἄλλες δυτικὲς χῶρες, γιὰ τὶς διεθνεῖς πληρωμές τους καὶ γιὰ τὰ ἀποθεματικά τους — καὶ ἀξίωσε τὴν ἐπιστροφὴ στὸ χρυσό κανόνα — γιὰ νὰ δάλει τέλος στὴν προγομούχα θέση τοῦ δολλαρίου.

Ἀργότερα ἡ Γαλλία ἀποχώρησε ἀπὸ τὸ μπλόκο τῆς «σταθερῆς ἀνταλλαγῆς χρυσοῦ» καὶ ἀντάλλαξε στὶς ΗΠΑ σημαντικές ποσότητες δολλαρίων μὲ χρυσό. Ἀλλες χῶρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ἀκολούθησαν γρήγορα τὸ παράδειγμά της, πρᾶγμα ποὺ προκάλεσε τὴν διαρροὴ μιᾶς μεγάλης ποσότητας ἀμερικάνικου χρυσοῦ καὶ ὑπονόμευσε τὴν σταθερότητα τοῦ δολλαρίου καὶ τὴν κυριαρχηθέση του στὸν καπιταλιστικὸ κόσμο.

Ἡ Γαλλία ἀνοίξει τὸ 1965 ἔνα ἀλλο μέτωπο: ἐπετέθηκε σ’ αὐτὸν τὸ ἀμερικάνικο δργανὸ ἐπίθεσης ποὺ εἶναι δ ὁ ΟΗΕ. Τὸ 1964 εἶχε ἀργηθεῖ νὰ πάρει μέρος στὰ ἔξοδα τῶν «δυνάμεων τοῦ ΟΗΕ» ποὺ ἔξυπηρέτησαν τὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση στὸ Κογκό-Λεοπολντίδη. Τὸ 1965 ἐπετέθηκε ἐγαντίον τῆς πολιτικῆς τοῦ ΟΗΕ. Στὴ διάρκεια μιᾶς «πρές κόνφερανς» δ ὁ Ντὲ Γκωλ τόνισε πώς η πραγματικὴ αἰτία τῆς κρίσης του ΟΗΕ ἔγκειται στὸ γεγονός πώς μερικές Ισχυρές δυνάμεις προσπαθοῦν νὰ ἀναμιχθοῦν στὶς ἐσωτερικές ὑπο-

θέσεις τῶν ἀλλων χωρῶν. Κατηγόρησε ἵδιαιτερα τὶς ΗΠΑ γιὰ τὶς μανούδρες τους στὸν ΟΗΕ μὲ τὴν υἱοθέτηση ἀποφάσεων γιὰ ἔνοπλη ἐπίθεση στὴν Κορέα καὶ γιὰ ἐπέμβαση στὶς ἑσωτερικὲς ὑποθέσεις τοῦ Κογκό-Λεοπολντόβιλ.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συζήτησης γιὰ τὴν κατάσταση στὸν "Ἄγιο Δομίνικο, στὸ Συμβούλιο Ἀσφαλείας, ἡ Γαλλία κατηγόρησε ἀγοιχτὰ τὶς ΗΠΑ γιὰ τὴν ἀποστολὴ πεζοναυτῶν στὴ χώρα αὐτῆς. Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν συζητήσεων στὴ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ ΟΗΕ γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς Κίνας στὰ γόμιμα δικαιώματά της, ἡ Γαλλία τάχθηκε ἐπίσης ἐναντίον τῶν ΗΠΑ.

Μὲ σκοπὸ τὴ διεθνοποίηση τοῦ ἐπιθετικοῦ τῆς πολέμου στὸ Βιετνάμ καὶ σὲ ἀντιστοιχίᾳ μὲ τὶς προσπάθειές τους γιὰ τὴ μετατόπιση τοῦ κέντρου δάρους τῆς στρατηγικῆς τους πρὸς τὴν "Ἀπω Ἀνατολή, οἱ ΗΠΑ ἐπιχείρησαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ NATO καὶ τὸ ΣΕΑΤΟ γιὰ νὰ ἔξαναγκάσουν τὸν συμμάχους τους γὰρ ἐξυπηρετήσουν τὴν ἐπιθετική τους πολιτικὴ στὴν Ἀσία, σὲ πρώτη γραμμή, καὶ νὰ ὑποστηρίξουν τὴν ἐπέκταση τοῦ ἐπιθετικοῦ τους πολέμου στὸ Βιετνάμ καὶ στὴν ἀντίθεσή τους μὲ τὴν Κίνα. Σ' αὐτὸ τὸ πρόδλημα ἡ Γαλλία καὶ οἱ ἄλλοι σύμμαχοι τῶν ΗΠΑ ἀργήθηκαν, πρὸς τὸ δικό τους συμφέρον, γὰρ διγάλουν τὰ κάστανα ἀπὸ τὴ φωτιὰ γιὰ λογχηριασμὸ τῆς Οὐάσιγκτων.

Γιὰ διαφόρους λόγους ἡ Γαλλία ἀποδοκίμασε τὴν κλιμάκωση τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ καὶ ζήτησε τὴν «οὐδετεροποίηση τῆς N.A. Ἀσίας». Ο Ντέ Γκωλ ὑπογράμμισε ἔκανὰ στὸν τελευταῖο προεκλογικό του λόγο, πῶς ἡ Γαλλία δὲν θέλει νὰ ἐμπλακεῖ, κάτω ἀπὸ τὸ πρόσχημα τῆς «ἀτλαντικῆς ἐνότητας», σ' ἔναν πόλεμο ποὺ δὲν τὴν ἐνδιαφέρει.

Τὸ 1965 ἡ Γαλλία ἐξαπέλυσε ἐπίσης μιὰ ἐπίθεση ἐναντίον τῶν ΗΠΑ στὸ δορειοατλαντικὸ συναπτισμό, στīο διό που ἐχφράζονται οἱ συγχρούσεις ἀνάμεσα στὰ δύο ἔθνη καὶ ἀπειλήσεις ἀκόμα γὰρ ἀποχωρήσει. Γιὰ δλόκηρα χρόνια ἡ Οὐάσιγκτων κρατάει τὴ διοίκηση τῶν συμμαχικῶν ἔνοπλων δυνάμεων, στὸ δημομαρτίου μιᾶς στρατιωτικῆς «ἐνότητας» καὶ ἐπεχείρησε ἐπίσης νὰ «συγχωνεύσει» τὶς δυνάμεις τῆς σὲ μιὰ «ἀτλαντικὴ κοινότητα», στὴν διοίκηση τῆς ΗΠΑ θὰ ἥταν σίγουρες πῶς θὰ κυριαρχοῦσαν.

Ο Ντέ Γκωλ ὠστόσο προκάλεσε τὶς ΗΠΑ ἐξαπολύοντας τὰ συνθήματα τῆς «ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας» καὶ «ἡ Εὐρώπη στοὺς Εὐρωπαίους». Κατάγγειλε ἀγοιχτὰ πῶς τὸ 1969 τὸ ἀργότερο, θὰ παύσει τὸ NATO γὰρ ὑπάρχει. «Αὐτὸ ποὺ ἔχει σχέση μὲ μᾶς, ἡ ἐξάρτηση ποὺ χρακτηρίζει αὐτὴ τὴ συγένωση... ποὺ ἐμπιστεύεται τὰ πεπρωμένα μας στὰ ἔνα χέρια».

Γιὰ τοὺς δικούς της σκοπούς, ἡ Γαλλία ἀντιτάχθηκε μὲ δριμύτητα στὸ σχέδιο τῆς Οὐάσιγκτων νὰ χρησιμοποιήσει τὰ πυρηνικὰ δύπλα γιὰ νὰ θέσει κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχό της τὶς ἄλλες χῶρες μέλη τοῦ NATO καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις ὑπογράμμισε πῶς θέλει νὰ ἔχει τὴ δική της πυρηνικὴ δύναμη. Ἀντιτάχθηκε ἀποφασιστικὰ στὴν ἀμερικάνικη ἀπόβειρα νὰ ἀφεθεὶ στὴ Δυτικὴ Γερμανία γὰρ ἀποκτήσει πυρηνικὰ δύπλα κάτω ἀπὸ διοικητή πρόσχημα. Τὸ Παρίσιο ἔξε-

γέρθηκε ἐπίσης ἐναντίον τῶν ἀμερικάνικων σκοπῶν: νὰ ἐντάξει τὴ δική της ἀνεξάρτητη δύναμη κρούσης στὸ σχέδιο τῆς Οὐάσιγκτων, τῆς «πολυμεροῦς πυρηνικῆς δύναμης». "Υστερα ἀπὸ τὶς δυσκολίες στὶς διοίκεισε αὐτὸ τὸ σχέδιο, ἡ Γαλλία μπούκοτάρησε μιὰ ἄλλη πρόταση τῶν ΗΠΑ: τὴ συγκρότηση μιᾶς «εἰδικῆς πυρηνικῆς ἐπιτροπῆς» στὸ NATO πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς ἴνανοποίησης τῆς φιλοδοξίας τῆς Δυτικῆς Γερμανίας γιὰ τὴν ἀπόχτηση πυρηνικῶν δύπλων.

Στὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὸ Παρίσιο καὶ στὴ Μπὸν ἐκφράζεται δὲ ἕτοις ἀνταγωνισμὸς ἀνάμεσα στὴ Γαλλία καὶ τὶς ΗΠΑ. Τὸ Παρίσιο δὲν ξεσηκώθηκε μονάχα ἐναντίον τοῦ σχέδιου τῆς Μπὸν γιὰ τὴν ἀπόχτηση πυρηνικοῦ ἐξοπλισμοῦ μὲ τὴ μεσολάθηση τῶν ΗΠΑ, ἀλλὰ ἐπίσης ἐναντίον τοῦ σχέδιου ποὺ συνίσταται στὸ γὰρ κάνει τὴ Δυτικὴ Εὐρώπη, μὲ τὴν ἀμερικάνικη δυποστήριξη, μιὰ πολιτικο-οἰκονομικὴ «δροστονδιακή» ἐγνωση στὴν διοίκηση τὴν Δυτικὴ Γερμανία θὰ είχε τὴ μερίδα τοῦ λέοντος.

"Ἐτσι, δταν ἡ κυδέρηνης "Ἐρχαρτ ἐκδήλωσε αὐξανόμενα σημεῖα ἐξάρτησης, προπάντων ἀπέναντι στὶς ΗΠΑ, ἡ Γαλλία ἀργήθηκε τὸ σχέδιο τῆς προτίμησης τῆς Δυτικῆς Γερμανίας: τὴ σύγκληση τῆς συνόδου τῶν "Ἐξη τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς γιὰ τὴ συζήτηση τοῦ προβλήματος τῆς πολιτικῆς συνεργασίας. "Υστερα ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 1965, ἡ Γαλλία μπούκοτάρησε δλες τὶς δραστηριότητες τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς παραλύοντας ἔτσι αὐτὸ τὸν ὀργανισμὸ στὴ διάρκεια τῶν ἔξη τελευταίων ιηγῶν. Μπούκοτάρησε ἐπίσης τὶς διαπραγματεύσεις τοῦ «Κύκλου Κέννεγκτον» γιὰ τὰ τιμολόγια καὶ τὸ ἐμπόριο ἀνάμεσα στὶς ΗΠΑ καὶ στὴν Κοινὴ Ἀγορά. Αὐτὸ δὲν ἀποτέλεσε μονάχα ἔνα χτύπημα γιὰ τὴ Δυτικὴ Γερμανία ἀλλὰ ἐπίσης καὶ γιὰ τὶς ΗΠΑ.

Ἐρεθισμένη ἀπὸ αὐτὰ τὰ διαδήματα τῆς Γαλλίας τὸ 1965, ἡ Οὐάσιγκτων ἐπιχείρησε μὲ μέσα στὰ διοίκηση ἀναλλάσσονταν ἡ θηριωδία καὶ οἱ φιλοφρογήσεις, νὰ κάνει τὸ Παρίσιο νὰ ἀλλάξει τὴν κατευθυντήρια γραμμή του ἀλλὰ δλες οἱ ἀπόβειρες αὐτὲς ἀπέτυχαν. Κατὰ συνέπεια, ἡ κυδέρηνης Τζόνσον ἐπενέθηκε στὶς ἑσωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς Γαλλίας. "Ενα μῆνα πρὶν ἀπὸ τὶς τελευταῖες προεδρικὲς ἐκλογὲς στὴ Γαλλία, τὸ ἀμερικάνικο Σταίη Ντιπάρτμεντ ἐξαπέλυσε μιὰ προπαγανδιστικὴ ἐκστρατεία, μὲ τὸ φανερὸ σκοπὸ τῆς μείωσης τοῦ Ντέ Γκωλ. Στὴ διάρκεια τῶν ἐκλογῶν ἡ Οὐάσιγκτων ὑποστήριξε ἐνεργητικὰ τὸν ὑποφήψιο γιὰ τὴν προεδρία ποὺ ἥταν ὑπέρ τῶν ΗΠΑ. Ωστόσο πρὸς μεγάλη λύπη τῆς Οὐάσιγκτων, δ Ντέ Γκωλ ἐκλέχτηκε παρὰ τὴν ἀνάμιξη τῶν ΗΠΑ.

Ἡ Γαλλία θὰ συνεχίσει νὰ ἀγωνίζεται ἐναντίον τῆς κυριαρχίας τῶν ΗΠΑ. Μὲ τὸν Ντέ Γκωλ δὲν μπορεῖ νὰ περιμένει κανεὶς πῶς ἡ Γαλλία θὰ ὑποταχθεῖ στὶς θελήσεις τῆς Οὐάσιγκτων καὶ πῶς θὰ παιζεῖ ἔνα δευτερεύοντα ρόλο κοντά στὶς ΗΠΑ σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὰ προβλήματα τῆς Εὐρώπης.

Μὲ βάση τὴν κατάσταση τῶν ΗΠΑ στὸ παγκόσμιο πεδίο γενικὰ καὶ τὴ θέση τους στὴν Εὐρώπη ἰδιαιτερα, ποὺ ἔξασθενίζει ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, δ ἀγώνας ἀνάμεσα στὴν Οὐάσιγκτων καὶ τὸ Παρίσιο πιθανότατα θὰ ἐκτραχυθεῖ πολὺ περισσότερο.

ΟΙ ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΟΙ ΑΠΟΒΑΛΛΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ ΤΟΥΣ

Στήγη «Αύγγη» της 8) 2) 1966 δημοσιεύτηκε μια Δήλωση της Ε.Ε. της Ε.Δ.Α. με την δύοις, όπως γράφει ή ίδια ἐφημερίδα, ή ΕΔΑ «... προτείνει την ἔναρξη διαλόγου μεταξύ των κομμάτων γιὰ τὸν τερματισμὸν τῆς ἀνωμαλίας» καὶ ὑποδείχνει σάν δάση ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς πέντε σημεῖα «ετὸν δύοις διασταύρωνται οἱ ἀναζητήσεις ὅλων τῶν ὑπευθύνων πολιτῶν». Ἡ «Αύγη» προβάλλει «χαρακτηρισμὸν πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ», σύμφωνα μὲ τὸν δύοις ή δήλωση τῆς Ε.Ε. της ΕΔΑ «ἔπεισε σὰν δόμιδα». Ἀν μὲ τὸν χαρακτηρισμὸν αὐτὸν ἔξυπονοεῖται ή ἐπίδραση ποὺ θὰ ἀσκήσει στὴν πολιτικὴν ζωὴ τῆς χώρας ή δήλωση τῆς Ε.Ε. της ΕΔΑ, τότε η διαπίστωση είναι σωτῆ. Ἀλλὰ η ἐπίδραση αὐτὴ θὰ είναι ἀρνητική, ἐπιζήμια, ἐπικινδυνη. Ἐξαιρετικὰ ἐπικινδυνη γιὰ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ. Γιατὶ μὲ τὶς θέσεις ποὺ διατυπώνονται στὴ δήλωση τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ, η πολιτικὴ τοῦ συμβούλου καὶ τῆς συνθηκολόγησης μπροστὰ στὸν ταξικὸν ἔχθρο προωθεῖται τώρα στὸ ἐπακρο καὶ παίρνει τὴ μορφὴ τῆς ἀνοικτὴς προσοσίας τοῦ κινήτρου καὶ τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀνοικτὴ αὐτὴ προσοσία τοῦ ἀγώνα ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ΕΔΑ θὰ δημιουργήσει, ἀναμφίσιλα, γέα σοδαρὰ ἐμπόδια στὸ δρόμο τοῦ κινήματος καὶ τοῦ λαοῦ. Αὐτὸν είναι κακό. Ἀλλὰ αὐτὴ «ἡ κακὴ ὑπόθεση μπορεῖ γὰρ μετατραπεῖ σὲ μιὰ καλὴ ὑπόθεση». Μπορεῖ καὶ πρέπει γὰρ δοθῆσει τὴ μεγάλη μάζα τῶν λαϊκῶν ἀγωγιστῶν καὶ τὶς πλατείες μάζες τοῦ λαοῦ γὰρ συγειδητοποιήσουν πιὸ δυνατὰ τὶ ἀπειλὴ ἀντιπροσωπεύει ή ρεβιζιονιστικὴ - ὀππορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς ΕΔΑ καὶ γὰρ τοὺς ξεσηκώσει σὲ ἔναν ἀκόμα πιὸ ἀποφασιστικὸν ἀγώνα ἔναντίον τῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Καὶ τελικὰ ἡ «δόμιδα» ποὺ ἔκτεινεται οἱ ἥγετες τῆς ΕΔΑ ἔναντίον τοῦ κινήματος καὶ τοῦ λαοῦ γὰρ ἀποτελέσει τὴ δόμιδα τῆς αὐτοκαταστροφῆς τους — τῆς πλήρους χρεωκοπίας τῆς πολιτικῆς τους καὶ τῆς κατάρρευσης τῶν ἀνομολόγητων σχεδίων καὶ ἐπιδιώξεών τους.

ἀνατροπή τῶν σχεδίων τῆς ἀντίδρασης καὶ τὸ ἄνοιγμα τοῦ δρόμου γιὰ μιὰ πραγματικὴ δημοκρατικὴ διέξοδο;

Η Ε.Ε. της ΕΔΑ ισχυρίζεται ότι με τις «προτάσεις» της άποδέπει στήν άποκρουση της άπειλής της δικτατορίας και στήν έξασφαλιση δημοκρατικής διεξόδου άπό τη σημειρινή κρίση. Μπαίνει τό δέρωτημα: Πώς μπορεί νά άποκρουσθεί η άπειλή της δικτατορίας και νά έξασφαλισθεί μια δημοκρατική διεξόδος άπό τη σημειρινή κρίση; Ή ζωή έδωσε κιόλας κατηγορηματικά τήν άπάντηση στό δέρωτημα αυτό.

Ο ξένος, καὶ πρὶν ἀπὸ ὅλα ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριά-
λισμός, ἢ γεόπια πλουτοκρατική διλγαρχία, τὸ παλάτι,
οἱ στρατοκράτες καὶ ἡ φασιστικὴ Δεξιά, ποὺ ἀποτελεῖ
τὴν πολιτική τους ἐκπροσώπηση, εἰ γὰ τὸ ἀδι-
σταχτὸ τοι. Οἱ σκοποὶ ποὺ ἐπιδιώκουν εἶναι ἀνομοί —
ἀντίλασκοι, ἀντεθηγικοί, καὶ τὸ ἴδιο ἀνομαί εἶγαι καὶ
τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιοῦν γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν
σκοπῶν τους. Ἡ κυριαρχία τους στηρίζεται στὸν ἀπό-
λυτο ἔλεγχό τους πάνω στὸν κρατικὸ μηχανισμὸ καὶ
ἰδιαιτέρα στὶς ἔνοπλες δυνάμεις καὶ σὲ μιὰ ἔστοπιστη,
λυσσασμένη ἀντικομμουνιστικὴ προπαγάνδα, γεμάτη
φεύδη καὶ συκοφαντίες. Αὕτη εἶναι ἡ «δύναμη» τους.
Ἐπομένως γιὰ νὰ ἀγατραποῦν τὰ σχέδιά τους, γιὰ νὰ
ματαιωθεῖ ἡ ἐπιβολὴ τῆς δικτατορίας καὶ νὰ ἔξασφα-
λισθεῖ μιὰ πραγματικὰ δημοκρατικὴ λύση, ἔνας τρό-
πος μόνον ὑπάρχει: ἡ ἐνότητα καὶ πάλη, ἡ δραστηρία,
ἀγωνιστικὴ κινητοποίηση τοῦ λαοῦ ἐναγτίον τους. Κά-
τω ἀπὸ τίς συνθῆκες αὐτὲς τὸ χρέος μιᾶς ἀξιας ἥγε-
σιας τῆς Ἀριστερᾶς θὰ ἥταν νὰ διαπαιδαγωγεῖ τὶς
λαϊκές μάζες στὸ πνεῦμα τῆς ἀγω-
γιστικῆς ἀγωγῆς παράθεσης τους
πρὸς τὶς δυνάμεις τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἐσωτερι-
κῆς ἀντίδρασης καὶ νὰ δραγανώνει καὶ νὰ καθοδηγεῖ ἀ-
κοινῶς τὴν τέτοια ἀγωγιανήση.

Πώς άγνωμετωπίζει ομως τα πράγματα η ΕΔΑ;

Με τη δήλωση της Ε.Ε. της άπειρθύνεται «.... εἰς τὴν λογικὴν ὅλων τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας» καὶ ἀφοῦ τοικεῖ ὅτι «δημοκρατικὴν διέξοδον τῆς

χρίσεως ἀποτελοῦν ἀναμφισθῆτας αἱ ἔκλογαι·, καταλήγει: «Ἐἰς τὸν ἀπὸ κοινοῦ καθορισμὸν αὐτοῦ τοῦ δρόμου πρὸς τὰς ἔκλογάς — δηλαδὴ πρὸς τὴν δικαλότητα καὶ πρὸς μίαν νέαν ἀφετηρίαν διὰ τὸν ἐθνικόν μας δίον — ἐπιθυμεῖ νὰ συμβάλει ἡ ΕΔΑ διὰ τῆς προτάσεως τῆς, ὥστε, πέραν τῶν ἀλλων, νὰ ἀφαιρεθῇ κάθε πρόσχημα ἀπὸ ὅσους ἐργάζονται κατὰ τῶν ἔκλογων καὶ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν» («Ἄυγή» 8) 2) 66).

Ποιά εἶναι τὰ συμπεράσματα, ποὺ δγαίνουν ἀπὸ τὴν τοποθέτηση αὐτὴ τῆς ΕΔΑ;

Πρώτο, ἡ ΕΔΑ ἀπευθύνεται στὴ λογικὴ τὴν διαπολιτικὴν τὴν πολιτικὴν δυνάμεων τῆς χώρας, δηλαδὴ μαζὶ καὶ τῷ πολιτικῷ δυναμών τῇ σωτερίᾳ ἀγνοεῖ δραστηριότητας, τῇ φασιστικῇ Δεξιᾷ, ἀλλὰ οἱ δυνάμεις αὗτες μιὰ μόνο «λογική» ἔχουν. Τὴ λογικὴ τῆς δίας καὶ τῆς ἀπάτης σὲ δάρος τοῦ λαοῦ, τοῦ στραγγαλισμοῦ τῶν δημοκρατικῶν καὶ κυριαρχικῶν του δικαιωμάτων, τῆς ἀπομένησης καὶ ἐκμετάλευσης τοῦ ἰδρώτα καὶ μόχθου του. Ἐπομένως ἡ ΕΔΑ ἔξωραΐζει τὴν ἑσωτερικὴν ἀντίδρασην, τὴ φασιστικὴ Δεξιά, καὶ ἀντὶ γὰ διαπαιδαγωγεῖ τὸ λαὸ τὸ πενεῦμα τῆς ἀντιπαράθεσης πρὸς τὴν φασιστικὴ Δεξιά, προσπαθεῖ γὰ τοῦ ἐμπνεύσει τὴν αὐταπάτη ὅτι μπορεῖ νὰ στηριχθεῖ στὴ «λογική» τῆς φασιστικῆς Δεξιᾶς, μὲ ἄλλα λόγια τὸν ἀφοπλίζει μπροστὰ στὸν κύριο ἔχθρό του.

Δεύτερο, ἡ ΕΔΑ «ἐπιθυμεῖ νὰ συμβάλει» «διὰ τῆς προτάσεως τῆς» «εἰς τὸν ἀπὸ κοινοῦ καθορισμὸν αὐτοῦ τοῦ δρόμου πρὸς τὰς ἔκλογάς...», δηλ. ἀπὸ κοινοῦ καὶ μὲ τὶς δυνάμεις τῇ φασιστικῇ Δεξιᾷ. Ἀλλὰ οἱ δυνάμεις αὗτες δὲν ἔχουν κανένα προσανατολισμὸν «πρὸς ἔκλογάς». Ἀγτίθετα, ἐπιδιώκουν μὲ κάθε τρόπο γὰ ἀποτρέψουν τὶς ἔκλογές ἣ, δὲν τελικὰ ἔξαγχηκασθοῦν σ' αὐτές, γὰ τὶς διεξαγάγουν σύμφωνα μὲ τὰ καραμανικὰ πρότυπα τοῦ 1961 κι' ἀκόμα πιὸ «καραμανικά». Μπορεῖ, λοιπόν, νὰ καθορίσει ἡ ΕΔΑ «ἀπὸ κοινοῦ» μὲ τὴ φασιστικὴ Δεξιὰ τὸ δρόμο, ἀφοῦ, δυνοτίθεται, οἱ δρόμοι τους εἶναι ἀντίθετοι; Γιὰ γὰ τὸ ἐπιχειρεῖ αὐτὸ ἡ ΕΔΑ δυὸ πράγματα πρέπει νὰ συμβαίνουν: ἡ ὅτι ἡ φασιστικὴ Δεξιά «ἄλλαξε» σκοπούς καὶ μέθοδες, ἔγινε «δημοκρατική» («λογική») καὶ μποροῦν τὰ προβλήματα τῆς διμαλής δημοκρατικῆς ἔξειλεης τοῦ τόπου νὰ λυθοῦν μὲ ἔνα «διάλογο» μαζὶ τῆς (μὲ τὴ Δεξιά), ἡ ὅτι ἡ ΕΔΑ διλλαῖξε πραγματικά, ἔπαψε γὰ εἶναι τὸ κόμμα τῆς Ἀριστερᾶς, τὸ κόμμα ποὺ στὴ σημαία του ἦταν γραμμένα τὰ συνθήματα τῆς ἀδιαλλαξίας ἀπέναντι στὸ φασισμὸ καὶ τῆς ἀνυποχώρητης πάλης ἐναγτίον του καὶ ἔγινε ἔνα κόμμα - ἔξαρτημα τῆς ἀστικῆς τάξης, ποὺ συνεργάσει ποὺ ἀπηγόρυψε «πρὸς τὴν EPE καὶ προσωπικὰ πρὸς τὸν κ. Κανελλόπουλο» ἔξ διγόματος τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ δ. Λ. Κύρκος τὸ 1964 «.... σύμφωνα μὲ τὸν κανόνα: πορευόμαστε παράλληλα. Χτυποῦμε ἀπὸ κοινοῦ» (διλ. «Ἄυγή» 23.9.1964). Πραγματικὰ «πο-

ρεύονται παράλληλα» καὶ «χτυποῦμε ἀπὸ κοινοῦ». Καὶ ὁ στόχος τους τὸ συνεπὲς λαϊκὸ κίνημα.

Τρίτο, ἡ ΕΔΑ μὲ τὶς «προτάσεις» τῆς ἐπιδιώκει «ὅστε.... νὰ ἀφαιρεθεῖ κάθε πρόσχημα ἀπὸ ὅσους ἐργάζονται κατὰ τῶν ἔκλογῶν καὶ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν». Τὶς ἀντιπροσωπεύουν δημοσίες τὰ «προσχήματα» ἔκεινων ποὺ «ἐργάζονται κατὰ τῶν ἔκλογῶν καὶ διὰ τὴν ἀνωμαλίαν»; Είναι μήπως δίκαια αἰτήματα ἢ, ἔστω, «δικαιολογημένα παράπονα» ἐνὸς δημοκρατικοῦ κόμματος; «Οχι, ἀσφαλῶς, Είναι ἀπλούστατά, ἀπὸ τὴ μὰ πλευρὰ ὅρωμικες συκοφαγτικὲς ἐπιγονήσεις σὲ δάρος τῆς Ἀριστερᾶς καὶ τοῦ λαοῦ («ὁ κομμουνισμὸς ἐπιζητεῖ γὰ κίματοκυλίση τὴν χώραν καὶ γὰ κατασφάξῃ τοὺς ἐθνικόφρογας μὲ κονσερβοκούτια», «ὁ δύχλος θέλει τὴν ἀναρχίαν γιὰ γὰ διαρράξῃ τὴν περιουσίαν τῶν τίμων νοικοκυραίων κ.ο.κ.) καὶ ἀπὸ τὴν ἀλλη, θρασύτατη ἀπαίτηση ἀπὸ τὴν Ἀριστερὰ γὰ ἀπαρνηθεῖ τὸν ἑαυτό της καὶ νὰ ὑποκύψει στὴν ἀντίδραση. Αὐτὰ εἶναι τὰ «προσχήματα». Καὶ τὸ «γὰ ἀφαιρεθοῦν τὰ προσχήματα» σημαίνει, πιὸ ἀπλά, γὰ ἵκανοποιηθοῦν οἱ ἀπαιτήσεις τῆς Δεξιᾶς γιὰ γὰ μὴν ἔχει γὰ φωνάζει! Λέξ καὶ μπορεῖ γὰ χορτάσει ποτὲ δύλικος! Καὶ ἡ πρώτη διασκέψη προσπάθεια «γὰ ἀφαιρεθοῦν τὰ προσχήματα» εἶναι ἡ φροντίδα ποὺ κατέβαλαν οἱ συντάκτες τῆς δήλωσης τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ γὰ ἔξωραΐζουν τὴ φασιστικὴ Δεξιά.

Τὸ κείμενο τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ ἔπειπε γὰ ἀποτελεῖ ἔνα δριμύτατο κατηγορητήριο κατὰ τοῦ ξένου ὑπεριαλισμοῦ καὶ τῆς φασιστικῆς Δεξιᾶς καὶ τοῦ ἀγδρεικέλου της — τῆς κυδέρηγησης Στεφανοπούλου. «Ἐνα συντριπτικὸ κατηγορητήριο γιὰ τὴν ἀντιλαϊκὴ καὶ ἀντεθνικὴ πολιτικὴ τους, γιὰ τὶς παράγομες ἐγκληματικὲς μέθοδές τους, γιὰ τὰ σκοτεινὰ σχέδια καὶ τὶς ὑπουλες μανούδρες τους. Καὶ ταυτόχρονα, μὰ ἐμπνευσμένη, φλογερὴ ἔκκληση πρὸς τὸ λαὸ καὶ πρὸς τοὺς δημοκρατικοὺς παράγοντες γὰ ἐγωθοῦν καὶ γὰ παλαιόφουν σταθερὰ κατὰ τὴν φασιστικὴς ἀπειλῆς. Στὶς σημερινὲς στιγμὲς, ἔνα συνεπὲς ἀριστερὸ κόμμα μόνο ἔτσι, μὲ τέτοια θέση, μποροῦσε γὰ ἐπιβεβαιώσει τὸ γγήσιο λαϊκό, πρωτοπορειακὸ χαρακτήρα καὶ ρόλο του. Στὸ κείμενο, ὡστόσο, τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ δὲν ὑπάρχουν αὐτά. Οὔτε λέξη γιὰ τὸ σπάσιμο γραφείων τῶν δημοκρατικῶν δραγανώσεων μὲ γκαγκστερικὲς γυντερινὲς ἐπιθέσεις, γιὰ τὶς δίαιτες ἀστυνομικές ἐπιθέσεις ἐναγτίον τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν ἐργατῶν, γιὰ τὸ ἀληθινὸ δργιο τρομοκρατίας καὶ διώξεων ποὺ ἔχει ἔξαπολυθεῖ στὴ χώρα ἐναγτίον τῶν προοδευτικῶν καὶ δημοκρατικῶν δυνάμεων. Ἀγτὶ γι' αὐτὰ γίνεται προσπάθεια γὰ ἐμφανιστεῖ ἡ φασιστικὴ Δεξιά ὅτι διαθέτει «λογική» κι' ὅτι μπορεῖ γὰ γίνει μαζὶ τῆς ἔνας δημοκρατικὸς διάλογος! Πάνω ἀκριβῶς στὴ «βάση» αὐτὴ «θεμελιώνονται» καὶ οἱ «προτάσεις» μὲ τὰ «πέντε σημεῖα γιὰ τὴν δικαλότητα» τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ, ποὺ ἀποτελοῦν καὶ τὴν παραπέρα συγκεκριμένη προσπάθεια «γὰ ἀφαιρεθοῦν τὰ προσχήματα» ἀπὸ τὴν ἀντίδραση. Κι' δια δριστα περὶ ἀπειλῆς δικτατορίας ἀναφέρονται στὴ δήλωση τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ ἀποσκοποῦν ὅχι στὸ γὰ δξύουν τὴν ἐπαγρύπνηση τοῦ λαοῦ καὶ γὰ προκαλέσουν τὴν κινητοποίησή του, ἀλλὰ ἀντίθετα, γὰ τοῦ προκαλέσουν τὸν τρόμο μπροστὰ στὴν ἀπειλὴ τῆς δικτατο-

ρίας και νά τὸν ἔξαναγκάσουν νά ἀποδεχθεῖ τὶς παραχωρήσεις πρὸς τὴν ἀντίδραση σὰν ἔναν ἀκόμη ἀναγκαῖο «έλιγμό». Ἰδού λοιπὸν τὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τῶν «προτάσεων» τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ.

•Εγκατάλειψη βασικῶν προγραμματικῶν θέσεων τῆς Αριστερᾶς

“Ἐνα ἀπὸ τὰ βασικὰ «προσχήματα» - «ἐπιχειρήματα» τῆς φασιστικῆς Δεξιᾶς ἐναντίον τῶν ἐκλογῶν και ὑπὲρ τῆς δικτατορίας εἶναι ὅτι ή Αριστερά ἐπιδιώκει τὴν ἀνατροπὴν τοῦ «ἰσχύοντος πολιτεύματος» και ὅτι σὲ ἐκλογὴς θὰ τεθεὶ καθεστωτικό! Αὐτὸ τὸ «ἐπιχείρημα» στηρίζεται σὲ μιὰ ἐντελῶς ἀντιδημοκρατικὴ βάση, γιατὶ πρῶτο, ἀρνεῖται σὲ μιὰ πολιτικὴ παράταξη, που ἐκπροσωπεῖ σημαντικὴ μερίδα τοῦ λαοῦ, τὸ δικαίωμα νά ἔχει τὴ δική της ἀποφη πάνω στὴ μορφὴ (ἀλλὰ και τὸ περιεχόμενο) τοῦ πολιτεύματος, που ἔχει η μπορεῖ νά ἔχει η χώρα, δεύτερο, ἀργεῖται τὴ δημοκρατικὴ διαδικασία καθορισμοῦ τοῦ πολιτεύματος μέσω ἐκλογῶν η δημοφηρίσματος, ἀρ ρ ε ι τ α ι δ η λ α δ ἡ τ ἄ δ η μ ο χ ρ α τ ι κ ἄ - κ υ ρ ι α ρ χ ι κ ἄ δ ι κ α i ω μ α τ α τ ο υ λ α ο υ. Και τὰ ἀρνεῖται, γιατὶ ἔρει πολὺ καλά ὅτι η ἔξαστφάλιση στὸ λαὸ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν σημαίνει γιαντὴ τὴν καταδίκη της. Ἀλλοιώτικα, η ἀντίδραση ὅχι μόνο δὲ θὰ φοβόταν τὴ θέση «καθεστωτικοῦ», ἀλλὰ και θὰ τὴν ἐπιδίωκε. Ἀποτελεῖ λοιπὸν η «ἐπιχειρηματολογία» τῆς στὸ ζήτημα αὐτὸ μιὰ ἐπιπλέον ἀπόδειξη τῆς χρεωκοπίας στὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος! Και γιαντὴ αὐτὸ ἀκριδῶς περγάσει μὲ σύρλιαχτὰ στὴν ἐπίθεση και ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴν Αριστερὰ νά ἀπαρνηθεῖ τὶς προγραμματικές τῆς θέσεις και νά συνεργήσει μαζὶ της στὴν καταπνιξὴ τῆς δίκαιης λαϊκῆς ἀπαίτησης γιὰ μιὰ πραγματικὴ δημοκρατία, ἀλλοιῶς ἀπειλεῖ δικτατορία!

Γιὰ κάθε συνείδητὸ ἀγωνιστὴ γίνεται φανερὸ ὅτι μπροστὰ στὴν κατάσταση αὐτὴ τὸ χρέος τῆς ΕΔΑ ήταν νά περάσει στὴν ἀντίδραση της Ε.Ε. Νὰ ξεσκέπασει τὴν ο υ σ i α τῆς ἀντιδημοκρατικῆς νοστροπίας και μεθοδολογίας τῆς Δεξιᾶς, νά διεκδικήσει τὰ δημοκρατικὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ και νά προβάλει σταθερὰ τὶς δικές τῆς θέσεις. Ἀλλὰ η ΕΔΑ δὲν ἔκαμε τίποτα ἀπὸ δλα αὐτά. Κι ὅταν, μετὰ τὸ πραξικό πηγα 15ης Ιουλίου 1965 η Ἐλλάδα δλόκηρη συγκλονιζόταν ἀπὸ τὴ λαϊκὴ λαχὴ δη - μο - φή - φισμα! η ΕΔΑ, στὰ λόγια, οὔτε νιοθέτησε οὔτε ἀποκήρυξε τὸ σύνθημα αὐτὸ (βλ. σχετικὴ συνέγευξη Η. Ηλιοῦ, «Αύγη», 28.7.65), ἀλλὰ στὴν πράξῃ τὸ καταπολέμησε γιατὶ, δηθεν, δοθοῦσε τὶς δυνάμεις τῆς ἀνωμαλίας! Κι ἔρχεται τώρα, μὲ τὴ δήλωση τῆς Ε.Ε., νά διακηρύξει: «Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Στέμματος ἔχουν θέσει εἰς τὴν συνείδησην τῆς μεγάλης πλειοφηρίας τοῦ λαοῦ ἀκόμα και πρόδηλημα πολιτεύματος. Η ΕΔΑ παρὰ ταῦτα και παρὰ τὴν παγίαν προγραμματικὴν θέσην τῆς υπὲρ τῆς ἀδασιλεύτου Δημοκρατίας, θεωρεῖ, ἐκτιμουμένης τῆς καταστάσεως εἰς τὸ σύνολό της, ὅτι ήμπορεῖ νά συμφωνηθῇ και νά διακηρυχθῇ ἀπὸ τὰ πολιτικὰ κόμματα ὅτι δὲν θέτουν πολιτειακὸν ζήτημα» («Αύγη» 8.2.66).

“Οπως και ἀλλοτε γράψαμε («Αγαγέννηση» No. 10

—11), δὲν ἔπιτρέπεται νά συγχέουμε τὶς προγραμματικές θέσεις μας μὲ τὰ συνθήματα τῆς ἀμεσῆς πρακτικῆς δράσης κι’ οὔτε νά ἀπαργούμαστε μὲ τὰ συνθήματα τῆς ἀμεσῆς πρακτικῆς δράσης τὶς προγραμματικές μας θέσεις. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι δὲν μποροῦμε, χωρὶς νά πάργουμε ὑπόφη τὴ συγκεκριμένη κατάσταση, νά μετατρέπουμε μιὰ προγραμματικὴ μας θέση σὲ σύγχρημα ἀμεσῆς πρακτικῆς δράσης. Δὲν μποροῦμε δρμας και νά χωρίζουμε τὴν ἀμεση πρακτικὴ μας δραστηριότητα ἀπὸ τὶς προγραμματικές μας ἐπιδιώξεις - στόχους μὲ σινικὰ τείχη. Ἀντίθετα, δφείλουμε νά ἀνυψώνουμε συνεχῶς τὸ ἐπίπεδο τῆς πάλης μας, ώστε νά διαμορφωθούν οι συνθήκες γιὰ τὴ μετατροπὴ τῶν προγραμματικῶν μας ἐπιδιώξεων σὲ περιεχόμενο τῆς ἀμεσῆς πρακτικῆς μας δραστηριότητας. “Ἀν τώρα η ΕΔΑ, τὴν ἰδία στιγμὴν ποὺ διαπιστώνει ὅτι στὴ συνείδηση τῆς μεγάλης πλειοφηρίας τοῦ λαοῦ ἔχει τεθεὶ «πρόδηλημα πολιτεύματος», ζητάει «νά συμφωνηθῇ και νά διακηρυχθῇ ἀπὸ τὰ πολιτικὰ κόμματα ὅτι δὲν θέτουν πολιτειακὸν ζήτημα», τότε τὸ συμπέρασμα είναι ὅτι δχι μόνο δὲν ἐπιδιώκει νά ἀνυψώσει τὸ ἐπίπεδο τῆς πάλης τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ἀγτίθετα, προσπαθεῖ νά τὸ κατεβάσει, νὰ εύγουσχίσει τὴ συνείδηση τοῦ λαοῦ και νά τὸν ἔξαναγκάσει σὲ μιὰ συνθηκολόγηση μπροστά στὸ καθεστώς, ποὺ αὐτὸς δὲ θέλει! Ή «πρόταση» τῆς ΕΔΑ νά ἀγαλάσουν τὰ κόμματα μὲ μιὰ συμφωνία τὴν υποχρέωση νὰ μὴ θέσουν πολιτειακό, σημαίνει, στὴν πραγματικότητα, ὅτι αὐτὴ ἔγκαταλείπει τὴν «παγίαν προγραμματικὴν θέσιν τῆς υπὲρ τῆς ἀδασιλεύτου Δημοκρατίας», σημαίνει ἐ π i σ η μ η δ ἐ σ μ ε υ σ η τ ἥ σ Ε Δ Α μ ἐ τ ἄ ἀ λ λ α ἀ σ τ i κ ἄ κ ὄ μ μ α τ α γ i ἄ τ ἄ σ τ ἄ σ τ i κ ἄ κ ὄ μ ε σ ο υ κ α θ ε σ τ ω τ ο σ, δηλ. ἀγοιχτὴ προδοσία τοῦ κινήματος και τοῦ λαοῦ. “Ολα τὰ ἀλλα περὶ περιορισμοῦ τοῦ διασιλέως «εἰς τὸν ρόλον ποὺ τὸ πολιτευμα διαγράφει» και περὶ «ἐκδημοκρατισμοῦ» τοῦ «περιβάλλοντος τῆς Αύλης», ἀποτελοῦν μικροαστικὰ φληγαφήματα, ίκανὰ μόνο νὰ σπείρουν τὴ σύγχυση και τὴν αὐταπάτη ἀνάμεσα στὸ λαὸ γιὰ τὴ δυνατότητα μιᾶς «ἀναγεωμένης» και «ἔκσυγχρονισμένης» «διασιλευμένης Δημοκρατίας!» Ετοι «γιὰ νὰ ἀφαιρεθοῦν τὰ προσχήματα» ἀπὸ τὴ φασιστικὴ Δεξιά, η ΕΔΑ «ίκανοποιεῖ» τὶς ἀπαιτήσεις της, δηλ. υποτάσσεται στὶς ἀξιώσεις της δσον ἀφορᾶ τὸ Πολιτειακό.

Ούσιαστικὴ υιοθέτηση τῆς ιδέας γιὰ «μεταβατικὴ»

“Ἐνα ἄλλο ἀπὸ τὰ βασικὰ «προσχήματα» - «ἐπιχειρήματα» τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς ἐναντίον τῶν ἐκλογῶν και ὑπὲρ τῆς δικτατορίας εἶναι ὅτι η χώρα «τελεῖ υπὸ κομμουνιστικὴν τρομοκρατίαν» και ὅτι «ἀπαιτεῖται μία δριτιμένη περίοδος διὰ τὴν ἔξαλειψιν τῆς κομμουνιστικῆς τρομοκρατίας και τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν δμαλότητα ὃστε νὰ δυγηθῇ η χώρα νὰ δδηγηθῇ εἰς ἀδιαβλήτους ἐκλογάς», η «ἀμεσης προσφυγὴ εἰς δυγαμικάς λύσεις διὰ τὴν πάταξιν τοῦ κομμουνισμοῦ» (δικτατορία). Πρόκειται γιὰ μιὰ θρασύτατη παραποίηση τῆς πραγματικότητας. Στὴν πραγματικότητα η χώρα τελεῖ δχι «υπὸ κομμουνιστικήν» ἀλλὰ υπὸ γεοφασιστικὴν τρομοκρατίαν, ποὺ γίνεται ἔτσι προσπάθεια νὰ συγκαλυφθεῖ και

διευκολύνθει. Μέσα στην αριθμώση των πλαισίων αυτό «θερμαίνεται» και ο αγαπητός σεται ή ίδεα μιᾶς μεταβατικής χιμερόνησης που θα είχε δηθεν σάν αποστολή «τὴν ἐπαναφορὰν τῆς χώρας εἰς τὴν γαλήνην», άλλα πού στην πραγματικότητα θα αποτελούσε τὸν προθάλαμο τῆς ανοιχτῆς φασιστικῆς δικτατορίας.

Στη δήλωσή της ή Ε.Ε. της ΕΔΑ αγγίμετωπίζει έτσι το ζήτημα: «Η ΕΔΑ πιστεύει ότι ούδεποτε λόγος ευταθεί διά τὴν ἀναβολὴν τῆς λαϊκῆς ἐπιμηγορίας καὶ θεωρεῖ πάντοτε ότι ή δρθωτέρα λύσις είναι ή προκήρυξις ἔκλογών εἰς τὰς συνταγματικάς προθεσμίας. Παρὰ ταῦτα, καὶ διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ὑπεργίκησιν τῶν ἀδικαιολογήτων ἀντιρρήσεων, ποὺ προβάλλονται ἐναντίον τῆς ἀμέσου διενεργείας των, προτείνει κοινὴ συμφωνίαν διά τὴν προσφυγὴν εἰς τὰς κάλπας ἐντὸς σαφῶς διαικηρυγμένης καὶ εὐλόγου προθεσμίας, ή διποίᾳ θεωρεῖ ότι πρέπει νὰ είναι 3 μηνῶν. Πρὸς τοῦτο θὰ πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἀμεσος παραίτησις τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, σχηματισμὸς ὑπηρεσιακῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης δλων τῶν κομμάτων στηρίζομένης εἰς τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς, ἀπὸ πρόσωπα ἐγνωσμένης πίστεως εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς θεσμούς».

Βλέπουμε, στήν τοποθέτηση αυτή της ΕΔΑ, έξι όσου καθαρά τήν προσπάθεια «γάλαφαιρεθούν τὰ προσχήματα» ἀπό τή φασιστική Δεξιά. Πρώτα-πρώτα παρατηρούμε τὸν ἔξωραϊστρο τῆς Δεξιᾶς. Ἐδῶ ή «λεπτότητα» τῆς ΕΔΑ μετατρέπει δλες τὶς συκοφαντίες τῆς Δεξιᾶς περὶ «κομμουνιστικῆς τρομοκρατίας» κλπ., που ἀναφέρθηκαν παραπάνω, σὲ «ἀδικούμενοι» καὶ «ἀναποδεχθεῖν» (!), τῶν δοπίων τὴν «ὑπερνίκησιν» θέλει «γάλαφαιρεθούν» ή ΕΔΑ! Καὶ πῶς ἐπιχειρεῖται αὐτή ή «διευκόλυνση»; «Ἀπλούστατα, μὲ τὴν οὐσιαστική υἱοθέτηση τῆς μεταβατικῆς! Γιατί, τί ἀλλο σημαίνει ή παράταση τοῦ δίου μιᾶς «ὑπηρεσιακῆς» κυβέρνησης πέραν τῶν συνταγματικῶν προθεσμιῶν; Ἡ τρίμηνη ἔξαλλου προθεσμία είναι μιά ἀπό τὶς «εὖλοι γε» προθεσμίες που θὰ μποροῦσε νὰ ἀποδεχθεῖ ή ΕΔΑ. «Οπως τονίζεται στὴ δήλωση τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ, «ἴνας ἔτοιμη μὲ καλὴν πίστιν καὶ μὲ γνώμονα — ὅπως πάντα — τὸ θηνικὸν καὶ λαϊκὸν συμφέρον, νὰ ἔξετάσῃ κάθε πρότασιν σχετικὴν....», που σημαίνει δια τὴν θὰ μποροῦσε νὰ ἀποδεχθεῖ καὶ βμηνη προθεσμία στὴ δάση «κοινῆς συμφωνίας». Ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὴν «ἀποδοχὴν» τῆς ΕΔΑ θὰ μποροῦσε νὰ γίνει αὐτό, καὶ κάτι περισσότερο ἀκόμα, ἐφόσον ή «ὑπηρεσιακή» αὐτή θὰ στηρίζόταν στὴ φήμο τῆς σημειρινῆς Βουλῆς. Γιὰ ποιά Βουλὴ γίνεται λόγος ὅμως; Γιὰ μιὰ Βουλὴ ὅπου κυριαρχεῖ, ἔστω μὲ 2 φήμων πλειοψηφία, διάντιδραστικὸς συνασπισμὸς ΕΡΕ - Προοδευτικῶν - Ἀποστατῶν τῆς Ε.Κ., γιὰ μιὰ Βουλὴ ποὺ ἔπαψε νὰ ἐκφράζει κι' αὐτή τὴ θέληση τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος, ὅπως αὐτή ἔγινε δυνατὸ νὰ ἐκφραστεῖ τὸ 1964, καὶ ἔγινε δργανοτοῦ πραξικοπήματος! Ἡ ΕΔΑ, που ἤταν πάντα τόσο «εὐαίσθητη» στὰ ζητήματα τῆς τήρησης τῆς «συνταγματικῆς διαιδικασίας», δὲν ἐπιμένει σημερα στὶς συνταγματικὲς προθεσμίες! Καὶ δέχεται ἐπίσης νὰ στηριχθεῖ ή «ὑπηρεσιακή» στὴν φήμο τῆς σημειρινῆς γόθιας Βουλῆς! Κι' δλα αὐτὰ γιὰ νὰ «διευκολύνει» στὴν «ὑπερνίκηση» τῶν «ἀδικιαλόγητων ἀντιρρήσεων» τῆς

φασιστικής Δεξιάς, γιατί την άποτροπή της δικτατορίας! Στήν πραγματικότητα, φυσικά, άπλως διευκολύνει τη Δεξιά γιατί για πρωθήσει, μέσω της μεταβατικής, τα σχέδια της γιατί την έπιβολή της άνοιχτης φασιστικής δικτατορίας!

·Υποχώρηση μπροστά στην πίεση της Δεξιας έναντιον των «λαϊκού μετώπου» και έξυπηρέτηση της «διμετωπικής» τακτικής των Παπανδρέου

Τρίτο δασικό «πρόσχημα» - «έπιχειρημα» τής φασιστικής Δεξιάς ένωντον τῶν ἐκλογών και ὑπὲρ τῆς δικτατορίας είναι δύναμης «λαϊκοῦ μετώπου» Κέντρου-Αριστερᾶς.

Τό «μέτωπο κορυφών», δηλ. τη συνεργασία των ήγεισιών ΕΚ—ΕΔΑ, ή Δεξιά δέν τὸ φοδάται ἀπὸ ἀποψῆς ἰδεολογικο-πολιτικῆς κατεύθυνσης, γιατὶ ξέρει πολὺ καλά ὅτι δρίσκεται στὰ πλαίσια τῆς ἀστικῆς πολιτικῆς ποὺ ἀποδέχτηκε καὶ ἡ ΕΔΑ. Τό ὑπολογίζει μόνο σὰν ἔναν ἀντίπαλο κομματικὸν (ἀστικὸν) σχηματισμό, κι' ἀν τὸ χωρακτηρίζει σάν «ὑποταγὴ τοῦ Παπανδρέου στὴν κομμουνιστικὴ ΕΔΑ» είναι μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ «διαβάλει» τὸν Παπανδρέου στοὺς «ἔθνικούφρονες» καὶ γὰ τὸν ὑπονομεύσει. Ἐκεῖνο ποὺ φοδάται καὶ τρέμει κυριολεκτικὰ είναι τὸ «μέτωπο στὴ βάση», γιατὶ ξέρει τὸ ἔδιο καλά, πώς ἔνα τέτοιο μέτωπο, ἐφόσον σφυρηλατηθεῖ μέσα στὸν καθημερινὸν ἀγώνα, τελικὰ δὲν μπορεῖ γὰ κρατηθεῖ στὰ ἰδεολογικο-πολιτικὰ πλαίσια τῆς ἀστικῆς τάξης καὶ θὰ γίνει διεκροθάρτης τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς γτόπιας ἀντίδρασης. Νά γιατὶ τὸ πολεμάει μὲ δῆλα τὰ μέσα. Καὶ προσπαθεῖ γὰ ἀποτρέψει τὴν «ἀπὸ τὰ πάνω» ἀνοιχτὴ συνεργασία ΕΚ—ΕΔΑ ὅχι μόνο γιὰ νὰ ματαιώσει τὴ συγένωση τῶν κομματικῶν τῆς ἀντιπάλων, ἀλλὰ καὶ, κυρίως, γιὰ νὰ δυσκολέψει ἥ καὶ γὰ ματαιώσει τὴν «ἀπὸ τὰ κάτω» συμμαχία τῶν κεντρώων καὶ ἀριστερῶν μαζῶν, ποὺ ἀναμφίβολα θὰ διευκολύνόταν μὲ μιὰ ἀπὸ τὰ πάνω ἀνοιχτὴ συνεργασία — ἐφόσον δέδαια αὐτὴ ἡ τελευταία γινόταν πάγω σὲ σωστὴ βάση. Ἀπὸ τὴν πλευρά του δι Παπανδρέου, μὲ τὴ «διμετωπική» ταυτικὴ του, προσπαθεῖ γὰ ποντάρει πάνω στὶς διαθέσεις καὶ τῶν ἀριστερῶν καὶ τῶν δεξιῶν καὶ γὰ ἐνισχύσει τὴ δική του θέση, ἐπιδάλλοντας ταυτόγρονα στὴν ΕΔΑ γὰ ἀρκεῖται στὸ θλιβερὸ ρόλο τοῦ οὐραγοῦ. Μὲ βάση τὸ πλαίσιο αὐτὸν πρέπει γὰ δοῦμε καὶ τὴν σχετικὴ τοποθέτηση ποὺ κάνει ἡ ΕΔΑ μὲ τὴ δήλωση τῆς Ε.Ε. τῆς, ἔμμεσα μέν, ἀλλὰ πολὺ εὔγλωττα. Μὲ τὴ δήλωσή της αὐτὴ ἡ Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ ζητάει «τὴν διεξαγωγὴν τιμών καὶ ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν, μὲ ἀπλῆν ἀναλογικήν, οὕτως ὥστε κάθε κόμική τάσις νὰ διεκδικήσουν ἐλευθέρως τὸ μέρος ποὺ τοὺς ἀγίκει εἰς τὴν λαϊκὴν ἐπιμηγορίαν».

"Οσον άφορά τὴν ἀπλὴ ἀναλογική, ἡ ΕΔΑ τὴν υἱοθετεῖ τώρα, ἀφοῦ τὴν ἔχει μίσθιστησει ἢ τουλάχιστο δὲν τὴν ἀρνεῖται πιά, καὶ ὁ Παπανδρέου, κι' ἀφοῦ ἐστεκέσθηκε κατὰ τρόπο ποὺ δὲν τῆς ἀφησε πιὰ περιθώρια νὰ ἐνεργήσει ἀλλοιωτικά. Τὸ σπουδαιότερο ὅμως ἔδω είναι ὅτι ἡ ΕΔΑ δὲν προσβλέπει τὸ σύνθημα της μεταρρύθμισης.

τῶν δημοκρατικῶν κομμάτων καὶ τάσσεται υπέρ τῆς «χωριστής» καθόδου στὶς ἐκλογές. Μήπως, λοιπόν, «χειραφετεῖται» ἡ ΕΔΑ ἀπὸ τὸν Παπανδρέου; «Οχι, φυσικά. Μ' ὅποιο σύστημα κι' ἂγγινουν ἐκλογές κι' ὅπως κι' ἀν κατέδουν σ' αὐτές τὰ διάφορα κόμματα, ἡ ΕΔΑ δὲν θὰ παραλείψει γὰρ ἐκπληρώσει τὸ «δημοκρατικό της καθήκοντα» ἐνισχύοντας ἀνιδιοτελῶς τὸν Παπανδρέου. Μὲ «έλιγμό» διπλασιάτος, εἴτε τοῦ τύπου τοῦ 1964 εἴτε τοῦ τύπου τοῦ 1963! Καὶ ἵσα-ἴσα καὶ ἡ σημερινὴ θέση τῆς υπέρ τῆς χωριστῆς καθόδου ἀποδέπει ἀκριβῶς γὰρ διηθήσει τὸν Παπανδρέου, ἀφαιρώντας ἀπὸ τὴ Δεξιὰ τὸ ἐπιχείρημα τοῦ λαϊκοῦ μετώπου! Εἴναι πολὺ χαρακτηριστικό, ἀπὸ τὴν ἀποφήν αὐτής, τὸ γεγονός δὲν ἡ «Ἄγγη» δημιούσεις, χωρὶς σχόλιο μέν, ἀλλὰ μὲν τὸν τίτλο «Θετική ἡ ἀντίδραση τῆς ΕΚ», τὰ ἔξης: «Ἐγκυροί κύκλοι τῆς Ε.Κ. χαρακτήριζαν τὶς προτάσεις τῆς ΕΔΑ ἐποικοδομητικές, εἰς τὴν προσπάθεια ἐξομαλύνσεως τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας. Διότι ἐπιδεικνύει καὶ ἡ ΕΔΑ δὲν θέτει καθεστωτικὸν καὶ δὲν ἀποδέπει εἰς Λαϊκὸν Μέτωπον. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτῆς ἀποδέχεται τὰς θέσεις τὰς διποίας ὑποστρέψεις ἡ Ε.Κ.. Τὸ συμπέρασμα διγάνει μόνο του. Ἡ Δεξιὰ οὐρλιάζει γιὰ «λαϊκὸ μέτωπο» καὶ ἡ ΕΔΑ «γιὰ νὰ τῆς ἀφαιρέσει τὰ προσχήματα» ἐγκαταλείπει τὶς θέσεις τῆς, περγάσει στὴν ἄμυνα καὶ διακηρύσσει: Ὁχι δὲν ἐπιδιώκουμε τὸ λαϊκὸ μέτωπο!» Ο Παπανδρέου δὲ θέλει τὸ ἐπίσημο μέτωπο, ἀλλὰ τὴν πλήρη, χωρὶς δρους ὑποταγὴ τῆς ΕΔΑ «γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει καλύτερα τὴ Δεξιὰ», καὶ ἡ ΕΔΑ τὸ ἀποδέχεται κι' αὐτὸς γιὰ χάρη τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ κινδύνου ἀνοιχτῆς φασιστικῆς ἐκτροπῆς!

Συγχωροχάρτι στοὺς αὐτούργούς τοῦ πραξικοπήματος — τὸ στίγμα τῆς προδοσίας

Στὰ πέντε σημεῖα ποὺ «προτείνει» ἡ Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ σὰ «βάση τοῦ διαλόγου μεταξὺ τῶν κομμάτων», τίθεται καὶ τὸ ζήτημα τῶν «ἐγγυήσεων» γιὰ τὴ διεξαγωγὴ ἐλευθέρων ἐκλογῶν. «Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν μηνῶν θὰ ἔξασφαλισθοῦν ἀπὸ τὴν Βουλὴν αἱ ἐγγυήσεις διὰ τὴν διεξαγωγὴν τιμών καὶ ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν...», ἀναφέρει ἡ δήλωση τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ. Μπαίνει ἀμέσως τὸ ἔρωτημα: Μπορεῖ γὰρ ὑπάρχει ὀποιαδήποτε ἐγγύηση δὲν μιὰ Βουλὴ ποὺ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὶς ἀντιδραστικές δυνάμεις, δηποτεῖς εἶναι ἡ σημερινὴ Βουλὴ, θὰ ἔξασφαλίσει τὶς.... ἐγγυήσεις γιὰ τὴ διεξαγωγὴ τίμων καὶ ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν; «Οχι, δέσμαια. Κριμαὶ τέτοια ἐγγύηση δὲν ὑπάρχει. Ἀκριδῶς τὸ ἀντίθετο μάλιστα. Κι' ὥστερο ἡ ΕΔΑ ἀποφεύγει γὰρ θέσει προκαταρκτικές δυνάμεις, δηποτεῖς εἶναι τὴ σημερινὴ Βουλὴ σχετικὰ μ' αὐτό. Αὐτὸς ἔξηγεῖται μὲ δυὸς λόγους. Ο πρῶτος λόγος εἶναι δὲν ἡ ΕΔΑ θέλει ἔτσι νὰ παράσχει δειγματα «πίστης καὶ ἀφοίωσης» «εἰς τὸν κοινούσιον ευτισμὸν» γιὰ νὰ ἀποστάσει μερικὰ ἐγκώμια ἀπὸ τὴν ἀστικὴ τάξη καὶ γὰρ ἔξασφαλίσει τὴ «ομματητά» τῆς.

Ο δεύτερος λόγος εἶναι δὲτι στὴν προσπάθειά της γὰρ «ἀφαιρεθοῦν προσχήματα ἀπὸ τὴ Δεξιὰ» δὲν σκοπεύει γὰρ ἀπαιτήσει συγκεκριμένες καὶ οὐσιαστικές ἐγγυήσεις, παρὰ μόνο τέτοιες ποὺ δὲν θὰ προκαλοῦσαν «ἀγιτιδράσεις» ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Δεξιᾶς ἢ ποὺ θὰ «ξεσορροπούντων» μὲ δλλες παραχωρήσεις τῆς ΕΔΑ πρὸς τὴ Δεξιὰ. «Ετοι, περιορίζεται στὸ αἰτημα τῆς κατοχύρωσης «.... τῆς μὴ ἀναμίξεως τῶν ὁργάνων τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ εἰς τὸν πολιτικὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν κομμάτων» καὶ ἐγκαταλείπει τὸ διατικὸ αἰτημα τῆς ἐκάστοτε σημαντικοῦ μηχανισμοῦ εἰς τὸν πολιτικὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν ΤΕΑ, τῆς διάλυσης τῶν παρακρατικῶν γεοφασιστικῶν δργαγγώσεων κ.ο.κ. Ζητεῖ τὴν ἔξασφάλιση «... ἵσων εὑκαιριῶν εἰς δλλα τὰ κόμματα συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἐλλάδος διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐκλογὰς...» καὶ δὲν θέτει εὐθέως τὸ ζήτημα τῆς γομιμού μηχανισμοῦ τῶν παρακρατικῶν δργαγγώσεων κ.ο.κ. Ζητεῖ τὴν ἔξασφάλιση «... ἵσων εὑκαιριῶν εἰς δλλα τὰ κόμματα συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἐλλάδος διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐκλογὰς...» καὶ δὲν θέτει εὐθέως τὸ ζήτημα τῆς γενικῆς πολιτικῆς ἀμνηστίας καὶ τοῦ γενικοῦ καὶ χωρὶς δρους ἐπαναπατρισμοῦ τῶν πολιτικῶν προσφύγων; Μπορεῖ χωρὶς αὐτὸς γὰρ ὑπάρχουν «τίμεις» καὶ «ἀδιάβλητες» ἐκλογές; Καὶ γιατί, ἐνῷ ἐγκαταλείπεται τὸ θεμελιακὸ αὐτὸς αἰτημα, ἐπιδεικνύεται ξεχωριστὸ ἐγδιαφέρον γιὰ τὴν ἀμνήστευση τῶν ἀδικημάτων ποὺ ἀναφέρονται ἢ δι-ε-ρ-α-σ-τε-ρό-μενο-μετά τὴν 15ην Ιουλίου; Τί σημαίνουν δημοσίες οἱ διατυπώσεις, γιατί δὲν τίθεται τὸ αἰτημα τῆς γενικῆς πολιτικῆς ἀμνηστίας καὶ τοῦ γενικοῦ καὶ χωρὶς δρους ἐπαναπατρισμοῦ τῶν πολιτικῶν προσφύγων; Μπορεῖ χωρὶς αὐτὸς γὰρ ὑπάρχουν «τίμειες» καὶ «ἀδιάβλητες» ἐκλογές; Καὶ γιατί, ἐνῷ ἐγκαταλείπεται τὸ θεμελιακὸ αὐτὸς αἰτημα, ἐπιδεικνύεται ξεχωριστὸ ἐγδιαφέρον γιὰ τὴν ἀμνήστευση τῶν ἀδικημάτων ποὺ ἀναφέρονται ἢ δι-ε-ρ-α-σ-τε-ρό-μενο-μετά τὴν 15ην Ιουλίου; Καὶ δὴ θὰ τεθεῖ πιὸ συγκεκριμένα τὸ ἔρωτημα: ποὺ δρίσκονται τὰ ἀδικημάτα, μὲ τὸ μέρος ἐκείνων ποὺ δργάνωσαν καὶ ἔξετέλεσαν τὸ πραξικόπημα ἢ μὲ τὸ μέρος ἐκείνων ποὺ ἀντιτάχθηκαν στὸ πραξικόπημα; Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀμνήστευση τῶν αὐτούργων τοῦ πραξικοπήματος ἀποτελεῖ πράξην ἐξομάλυνσης τῆς κατάστασης ἢ δικαίωσης τῆς παρανομίας καὶ ἐνέργειας συντελεστικὴ στὴν ἀποθράσυνση καὶ ἀποχαλίγωση τῶν φασιστικῶν στοιχείων; «Ομως οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ δὲ σταματοῦν ἐδῶ. Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς δήλωσής τους, ἐνῷ ἀπαιτοῦν «γὰρ καταδικασθεῖ καὶ ἔξουδετερωθεῖ ἡ ΧΟΥΝΤΑ...» ζητοῦν «παραλλήλως δὲ, νὰ ἔξετασθῇ ἡ δυνατότης παύσεως διὸ ἀμνηστεύσεως οἰασδήποτε διώξεως ἐναγγίτων στρατιωτικῶν διὰ τὰς ὑποθέσεις ΠΕΡΙΚΛΗΣ καὶ ΑΣΠΙΔΑ!» Αλλὰ ΧΟΥΝΤΑ καὶ ΠΕΡΙΚΛΗΣ εἴναι ταυτόσημες ἔννοιες· ΧΟΥΝΤΑ σημαίνει ΠΕΡΙΚΛΗΣ καὶ ΠΕΡΙΚΛΗΣ σημαίνει ΧΟΥΝΤΑ. Πῶς λοιπόν θὰ «ἔξουδετερωθεῖ ἡ ΧΟΥΝΤΑ» δταν ἀμνηστεύει δι ΠΕΡΙΚΛΗΣ; Εἴναι φανερὸς δὲτι πρόκειται γιὰ μιὰ μεγάλη ἀπάτη. Η φράση περὶ «ἔξουδετερωτης» τῆς ΧΟΥΝΤΑΣ μπῆκε γιὰ νὰ θολώσει τὰ γερά καὶ γὰρ σκεπάσει τὸ πρωτάκουστο γεγονός ἡ ΕΔΑ γιὰ ζητεῖ τὴν ἀμνήστευση τῶν δημίων τοῦ λαοῦ μας. Γιατί ΠΕΡΙΚΛΗΣ σημαίνει ἐκλογικὸ πραξικόπημα τοῦ 1961, δια, αἰμα, δργιο τρομοκρατίας καὶ γοθείας, σημαίνει πραξικόπημα τοῦ 1965, σημαίνει τὸ δυναμικὸ στήριγμα τῆς προετοιμαζόμενης τώρα ἀνοιχτῆς φασιστικῆς δικτατορίας! Κι' δλλα αὐτὰ ζητάει ἡ ΕΔΑ γὰ

άμυνηστευθοῦν! Αύτὸς ἀποτελεῖ ἀγοριχτὴ προδοσία τοῦ κινήματος καὶ τοῦ λαοῦ!

“Ομως ή ΕΔΑ ζητεῖ ταυτόχρονα μὲ τὴν ἀμυνῆστευση τῆς ὑπόθεσης ΠΕΡΙΚΛΗΣ καὶ τὴν ἀμυνῆστευση τῆς ὑπόθεσης ΑΣΠΙΔΑ. Δὲν ἀποτελεῖ ὅμως αὐτὸς μιὰ ἀντιφατικὴ στάση; ”Αν πιστεύει ὅτι ή ὑπόθεση ΑΣΠΙΔΑ ἀποτελεῖ μιὰ σκευωρία τῆς Δεξιᾶς, τότε πῶς τὴν ἔξομιώνει μὲ τὴν ὑπόθεση ΠΕΡΙΚΛΗΣ; Πέρα ἀπ’ αὐτὸν ὅμως, καὶ μὲ δάση τὰ πραγματικὰ δεδομένα καὶ στοιχεῖα ποὺ εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας, πῶς μπορεῖ νὰ ἐπιτραπεῖ στὸ κόμμα τῆς Ἀριστερᾶς νὰ δεσμευθεῖ σὲ μιὰ ὑπόθεση ποὺ παραμένει σκοτεινή, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὶς προδοκατόρικες δολοπλοκίες τῆς Δεξιᾶς καὶ τὴ σημερινὴ προσπάθειά της νὰ ἐκμεταλλευθεῖ δημαγωγικὰ τὴν ὑπόθεση γιὰ νὰ πρωθήσει τὰ εὐρύτερα ἀντιδημοκρατικά, ἀντιλαϊκά σχέδια της; Καὶ νὰ φάνει στὸ σημείο μᾶλιστα γιὰ νὰ στηρίξει τὴν τέτοια δέσμευσή του, νὰ ζητεῖ τὴν ἀμυνῆστευση βασικῶν παραγόντων τῆς ἀνωμαλίας (ὑπόθεση ΠΕΡΙΚΛΗΣ) γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἔνα εἰδός «συμφηφισμοῦ»; Αὐτὸς μπορεῖ νὰ «ἐπιτραπεῖ» καὶ νὰ ἔξηγηθεῖ μόνο μὲ τὸ ὅτι ή ΕΔΑ ἔπαψε πιὰ γὰρ εἶναι κόμμα τῆς Ἀριστερᾶς καὶ ἔγινε ἔνα ἀπλὸ ἔξαρτημα τῆς πολιτικῆς του Παπανδρέου! ”Ενα κόμμα τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς συνθηκολόγησης μπροστά στὸν ταξικὸ ἀντίπαλο. Καὶ ἀκριβῶς τὴν τέτοια θέση ἔκφράζουν καὶ οἱ «προτάσεις» μὲ τὰ πέντε σημεῖα τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ. ”Η οὐσία αὐτῶν τῶν «προτάσεων» εἶναι ίσα-ίσα η ἀρνηση τῆς γραμμῆς πάλης ἐναντίον τῆς φασιστικῆς Δεξιᾶς καὶ η υἱοθέτηση τῆς γραμμῆς τοῦ «διαιλόγου» μαζί της. ”Ο ἔξωραισμὸς καὶ ἔξευμενισμὸς τῆς ἀντίδρασης μὲ παραχωρήσεις καὶ προ-ρ ο δ ο σ ί ε σ σέ βασικὰ ζητήματα ἀρχῶν καὶ προ-γράμματος. Μὲ ἔνα μόγο σκοπό: νὰ πεισθεῖ η ἀντίδραση ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάνει τὴ δικτατορία ἀφοῦ τῆς προσφέρονται προκαταβολικὰ δυνάμεια τὴν ἔπικητει νὰ ἐπιτύχει

μὲ τὴν ἐπιδολὴ τῆς δικτατορίας. ”Η διάλυση δηλ. τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, ὁ ἐκφυλισμὸς του καὶ η παράδοσή του στὴ διάθεσή της. Μὲ τὴν ἐνέργειά τους αὐτὴ οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ κατρακύλισαν στὸ βούρκο τῆς προδοσίας καὶ δὲν ἔχουν πιὰ οὔτε τὸ τυπικὸ δικαίωμα νὰ ἀποκαλοῦνται «ἀριστεροί». ”Ἐγιγαν δημόσιος κίνδυνος. Καὶ πρέπει γι’ αὐτὸς νὰ καταπολεμηθοῦν πιὸ ἀποφασιστικά ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

. . . Η χώρα μας περνάει μιὰ δύσκολη, κρίσιμη καμπή. ”Ο ιμπεριαλισμὸς καὶ η γενότια ἀντίδραση συνεχίζουν καὶ δυναμώνουν καθημερινὰ τὴν πολύπλευρη ἐπίθεσή τους καὶ τὶς πολύμορφες μανούδρες τους σὲ δάρος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ τόπου. ”Ο λαὸς ἀντιστέκεται καὶ παλεύει καὶ δίνει καθημερινὰ δείγματα τοῦ ὑψηλοῦ ἀγωνιστικοῦ του φρονήματος. Πρέπει ὅμως νὰ καθοδηγηθεῖ σωστὰ γιὰ νὰ δόδηγηθεῖ στὴ γίνηκα. Καὶ προϋπόθεση γι’ αὐτὸς εἶναι η διολογηρωτικὴ ίδεολογικο-πολιτικὴ συντριβὴ τῶν οειδικοτήτων - διπορτουνιστῶν καὶ η γίνηκα τῆς συνεπούς κατεύθυνσης τοῦ ἀγώνα στὸ ἔνδοξο λαϊκό μας κίνημα.

Μόνο μὲ μιὰ τέτοια συνεπή κατεύθυνση, μὲ τὴν ἀκλόνητη πίστη στὶς δυνάμεις τοῦ κινήματος καὶ τοῦ λαοῦ, μὲ τὴν αὐτηρὴ προσήλωση στὶς ἀρχές καὶ στοὺς σκοπούς τοῦ κινήματος, μὲ τὴν ἐπίμονη, δραστήρια καὶ σταθερὴ λαϊκὴ κινητοποίηση καὶ πάλη εἶναι δυνατὸ νὰ ἀνατραπεῖ τὸ πραξικόπημα, νὰ ματαιωθεῖ η ἀνοιχτὴ φασιστικὴ δικτατορία καὶ νὰ ἐπιβληθεῖ μιὰ πραγματικὰ δημοκρατικὴ διέξοδος μὲ ἔκλογές. ”Ο συμβιβασμὸς καὶ η συνθηκολόγηση θρέφουν τὴν ὅρεξη τῶν ιμπεριαλιστικῶν λύκων καὶ τῶν γενότιων λακέδων τους. ”Η ἀγωνιστικὴ ἀντιπαράθεση τοὺς κόδεις τὰ πόδια! ”Ο ήρωας λαός μας θὰ ἀπορρίψει τὰ κηρύγματα τῶν παγικόδηλητων διπορτουνιστῶν καὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς συγεπεῖς ἀγωνιστές τῆς Ἀριστερᾶς θὰ προχωρήσει στὸ δρόμο τοῦ ἀγώνα καὶ τῆς γίνηκας!

★ ΣΗΜ. Τὰ 2 ὅρθρα μας «Κάθε δουλειά μας ἔξυπηρετεῖ τὴν ἐπανάσταση» ποὺ ἀναφέρονται στὰ «Περιεχόμενα» ἀπαλείφθηκαν τὴν τελευταία στιγμὴ ἐνδι τὸ τεῦχος βρισκότανε ὑπὸ ἐκτύπωση, γιὰ νὰ μπει στὴ θέση τους τὸ ὅρθρο «Οἱ συνθηκολόγοι ἀποβάλλουν τὸ προσωπεῖο τους»

Θὰ καταχωρηθοῦν σὲ ἐπόμενο τεῦχος.

★ ΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜΕΖΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

στήν άρχή του.....και στήν έξέλιξή του

'Η παγκόσμια προσοχή συγκεντρώνεται στή κατάσταση στὸ Βιετνάμ. 'Άλλα γιατί όπάρχει τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα, ξνα πρόβλημα τόσο καυτό; Ποιά είναι ή αλτία τῆς άναταραχῆς;

'Η άπάντηση σ' αυτήν τήν έρωτηση, γιὰ πάρα πολὺ κόσμο ποὺ έχουν έρευνήσει τὸ θέμα, είναι δια κατηγορούμενος εἶναι ή Ονάσιγκτων. 'Η έξιστόριση τῶν γεγονότων ποὺ θὰ ἀκολουθήσει θὰ βοηθήσει ἀρκετά νὰ καταλάβουν τὴ δικαιολογημένη ἀποδοκιμασία ή δοπία βάζει τῆς ΗΠΑ στὸ σκαυνὶ τῶν κατηγορούμενον καὶ τὴ δίκαιη ὑπόθεση γιὰ τὴν δοπία ἀγωνίζεται δι βιετναμέζικος λαός, δοπίος πρέπει νὰ νικήσει καὶ θὰ νικήσει

Η ΧΩΡΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

'Απὸ τὸ Λάγκ-Σὸν στὸ Βορρᾶ ὡς τὸ ἀκρωτήριο τοῦ Κά-Μάοκ στὸ Νότο, τὸ Βιετνάμ εἶναι ἔνα. 'Έχοντας ἔκταση 330.000 τετ. χιλιομ. πρὸς βορρᾶ συνορεύει μὲ τὴν Κίνα, πρὸς δυτικὰ μὲ τὸ Λάος καὶ τὴ Καμπότζη καὶ πρὸς ἀνατο-λάς βρέχεται ἀπὸ τὸν Ελερηνικό.

'Ο πληθυσμός του φθάνει τὰ 31 ἑκατ. κατοίκων. Τὰ 17 ἑ-κατομ. ξοῦν στὸ Βορρᾶ καὶ τὰ 14 ἑκατομ. στὸ Νότο. 'Εργα-τικοὶ καὶ θαρραλέοι έχουν μὰ ἔξαιρετικὰ μακροὺ καὶ ἡρωικὴ παράδοση στὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ Ιμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ ἀποικισμοῦ.

'Τὸ Βιετνάμ έχει σχεδὸν 3.000 χρόνων ιστορία. 'Η ἔνοπλη ἐπίθεση τῶν Γάλλων ἀποικιστῶν στὰ 1858 καὶ μετά, τὸ με-τέβαλε σὲ ἀποικία. 'Άλλα δὲ λαδὸς δὲν ἔπαψε νὰ ξεσηκώνεται ἐναντίον τῆς γαλλικῆς κυριαρχίας.

Tὸν 'Ιανουάριο τοῦ 1930 ίδρυθηκε τὸ 'Ινδοκινέζικο Κομ-μουνιστικὸ Κόμμα μὲ καθοδηγητὴ τὸ Χο-Τσίν-Μίνχ (προ-γονούμενος ὑπῆρχε τὸ Κόμμα τῶν ἐργαζούμενῶν τοῦ Βιετνάμ). Αὐτὸ τὸ γεγονός ἐγκανίσεις μὰ νέα ἐποχὴ στὴν έξέλιξη τῆς βιετναμέζικης. Τὸ Κόμμα δόδηγησε τοὺς ἐργά-τες καὶ τοὺς ἀγρότες, οἱ δοπῖοι στὶς ἐπαρχίες τοῦ Νγκέ Αν καὶ τοῦ Χα-Τίνχ, ἐγκατέστησαν τὴν πολιτικὴ ἔξουσία τῶν Σο-βιέτ, ἀλλὰ οἱ δυνάμεις τοῦ ἐνένον Ιμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ντό-πιας φεοδαρχίας, ποὺ ἦταν ἀκόμη ἰσχυρὲς τὴν ἀνέτρεψαν.

Tὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1940 οἱ 'Ιαπωνες φασίστες κατέλαβαν τὴν 'Ινδοκίνα καὶ ἀντικατέστησαν τοὺς Γάλλους. Tὸ Κομ-μουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδοκίνας δργάνωσε ἔξεγέρσεις κατὰ τῶν νέων εἰσοδολέων. Tὸ Μάιο τοῦ 1941 μὲ τὴν καθοδηγηση τοῦ Κομ. Κόμματος ίδρυθηκε τὸ 'Ενωμένο 'Ἐθνικὸ Μέτωπο, δ. Συνασπισμὸς τῆς Βιετναμέζικης ἀνεξαρτησίας (Βιετ-Μίνχ), γιὰ νὰ διεξάγει τὸν ἀγώνα καὶ νὰ ἀποτινάξει τὸ ἔνο ζυγό.

Tὸν Αὔγουστο τοῦ 1945, μὲ ἔκκληση τοῦ K.K. 'Ινδοκίνας, μὰ γενικὴ ἔξεγέρση ἐπέτρεψε, στὶς 19 τοῦ μηνὸς νὰ ἀπελευ-

θερωθεῖ τὸ 'Ανδί ἀπὸ τὴν γιαπωνέζικη κατοχὴ, καὶ κατόπιν νὰ ἐγκατασταθεῖ ἐπαναστατικὴ ἔξουσία σ' ὅλη τὴν έκταση τοῦ Βιετνάμ.

Sὲ αὐτὴν τὴν έξέγερση δόδηγησε τὸ δνομα τῆς «Ἐπανάστα-σης τοῦ Αὐγούστου». Στὶς 2 τοῦ Σεπτέμβρη ὁ πρόδεδρος Χο-Τσί-Μίνχ ἀνήγγειλε τὴν ίδρυση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρα-τίας τοῦ Βιετνάμ.

'Αμέσως μετὰ τὴν ένακτην κατὰ τῆς 'Ιαπωνίας, οἱ γάλλοι ἀπο-κιστές, ἀρνήθηκαν νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν βιετναμέζικη ἀνε-ξαρτησία ποὺ εἶχε ἀποκτηθεῖ μὲ μεγάλο ἀγώνα καὶ ἔναστει-λαν τὰ στρατεύματά τους γιὰ νὰ «δεχθοῦν τὴν Ιαπωνέζικη συνθηκολόγηση», στὴν πραγματικότητα γιὰ νὰ ξανωγκατα-στήσουν τὸ ἀποικιακὸ καθεστώς. Eίχαν τὴν ὑποστήξη τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ πολὺ περισσότερο τῶν ΗΠΑ. 'Αρ-γότερα οἱ ΗΠΑ σπενσαν νὰ διεισδύσουν μὲ τὴ σειρά τους ἔκει καὶ νὰ πάρουν τὴν θέση τῶν Γάλλων.

'Ολες οἱ προσπάθειες γιὰ μὰ τοπικὴ διευθέτηση μὲ δια-πραγματεύσεις ὑπῆρξαν μάταιες. Στὶς 19 Δεκεμβρίου τὸ 1946 έσπασε δι πόλεμος τῆς ἐθνικῆς ἀντίστασης. Tὴν ἐπομένη δι πρόδεδρος Χο-Τσί-Μίνχ ἔκαμε τὴν ίστορικὴ ἔκκληση:

Βιετναμέζοι ξεσηκωθεῖτε!

...«Ἄδτοι ποὺ έχουν ὅπλα νὰ πάρουν τὰ ὅπλα τους, αὐτοὶ ποὺ έχουν ξίφη νὰ πάρουν τὰ ξίφη τους, αὐτοὶ ποὺ δὲν έχουν ξίφη νὰ πάρουν τὶς σκαπάνες τους η τὰ μαστούνια τους.

«Ο καθ' ένας διφεύλει νὰ κάμει τὸ κάθε τι γιὰ νὰ ἀντι-ταχθεῖ στοὺς ἀποικιστές καὶ νὰ σώσῃ τὴ χώρα»

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΝΑΜΙΣΗ ΚΑΙ ΤΟ NTIEN - ΜΠΙΕΝ - ΦΟΥ

Σὲ λίγο οἱ ΗΠΑ, νεοαποιακὴ, δύναμη, ἀναμίχθηκε πολὺ ἐνεργά στὴν 'Ινδοκινέζικη σύγκρουση. Tὸ 1950, δημιουργήσε μι ἀ δ ο η θ τ ε κ η κ α ι σ ν μ β ο ν λ ε ν τ i - κ η σ τ ο α τ i w t i κ η δ μ α δ α γιὰ νὰ «βοηθήσῃ» τοὺς Γάλλους. Tὸ στρατιωτικὸ διλικὸ κατασκευασμένο στὶς ΗΠΑ ἔρθασε ἀ τ μ ο π λ ο i x w s καὶ τὰ δολλαριά τους κατὰ μεγάλο μέρος χρηματοδοτοῦσαν τὸν πόλεμο. Tὴ 18 Αὔγουστου τὸ 1953 τὸ ὑπονομεῖο ἔξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ διμολύγησε σὲ μὰ ἀνακοίνωση: «Ως τὰ σήμερα προμηθεύ-σαμε πάνω ἀπὸ 170 ἑκατομ. βλήματα γιὰ κινητὰ ἄρματα, 16.000 δχήματα μεταφορᾶς καὶ ωμουλκά, 850 ἄρματα μάχης, 350 στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα, 250 πλοῖα, 10.500 φαδισυ-σκευές, 90.000 βλήματα γιὰ κανόνια μικροῦ βεληνεκοῦς καὶ αὐτόματα».

(συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

Η ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΟΥ Λ. Α. Σ. ΓΙΑ ΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

‘Η Γενική Πολιτική Διεύθυνση του Λαϊκού ‘Απελευθερωτικού Στρατού της Κίνας δργάνωσε μια διάσκεψη για την πολιτική δουλειά στο στρατό, που τελείωσε τις έργασίες της στις 18 ‘Ιανουαρίου στο Πεκίνο.

Στη διάρκεια των 20 ήμερών των έργασιών της, η Διάσκεψη μελέτησε μὲ σοβαρότητα τίς δδηγίες ποὺ έχουν δοθεῖ ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμιστας Κίνας καὶ ἀπὸ τὸν Πρόεδρο Μάο Τσε - τούνγκ σχετικὰ μὲ τὴν οἰκοδόμηση τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν πολιτικὴ δουλειὰ σ' αὐτῶν. Ουξῆτησε τὴν ἐφαρμογὴ τῆς θέσης τῶν πέντε Σημείων(*) ποὺ διαπύωσε δ ὑπότροφος Λίν Πιάο γιὰ τὴν προτεραιότητα τῆς πολιτικῆς. Ξάκω τὸν ἀπολογισμὸν τῆς πείρας ποὺ ἀποχήθηκε στὴν πολιτικὴ δουλειὰ σ' αὐτὰ τὰ δύο τελευταῖα χρόνια καὶ πήρε μέτρα γιὰ τὴν πολιτικὴ δουλειὰ τὸ 1966.

Ἡ Διάσκεψη κάλεσε δύοντας τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ μαχητὲς τοῦ Λ.Α.Σ. νὰ ἑνωθοῦν στενά γύρω ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἀπὸ τὸν Πρόδρομο Μάρκο Τσέ τούνγκ, νὰ σηκωσούνε ἀκόμα πιὸ ψηφὴ τὸ μεγάλη κόκκινη σημαία τῆς σκέψης τοῦ Μάρκο Τσέ τούνγκ, νὰ συνεχίσουν νὰ δίνουν τὴν προτεραιότητα στὴν πολιτικὴ καὶ νὰ ἐφαρμόζουν ἀποφασιστικὰ τὴν δέση τῶν Πέντε Σημείων, νὰ ἑνισχύσουν τὴν πολεική προετοι-

μασία καὶ νὰ είναι ἔτοιμοι σὲ κάθε στιγμὴ νὰ συντρέψουν τὴν ἐπίθεση τῶν ἀμερικάνων λιπεριλιστῶν.

Οἱ καθοδηγητὲς τοῦ Κόμματος καὶ τοῦ Κράτους, Τσοῦ Ἐν-λάι, Τσοὺ Τέχ, Τένγκ Σιάσ-πίνγκ καὶ Πένγκ Τσὲ, πῆσαν μέρος στὴ Διάσκεψη, ἐνώ οἱ σύντροφοι Τσοῦ "Ἐν-λάι", Τένγκ Σιάσ-πίνγκ καὶ Πένγκ Τσὲ παρουσίασαν σημαντικὲς ἔκθεσεις γιὰ τὴ σημειωνὴ διεθνὴ καὶ ἑσωτερικὴ κατάσταση καὶ γιὰ τὰ καθήκοντα τῆς στιγμῆς.

'Ο Σιάο Χούνα, καθοδηγητής τῆς Γενικῆς Πολιτικῆς, Διεύθυνσης τοῦ Λ.Α.Σ. και πρόεδρος τῆς Διάσκεψης, παρουσίασε μιὰ ἔκθεση σχετικὰ μὲ τὴν πορεία τῆς ἐφαρμογῆς τῆς θέσης τῶν 5 Σημείων σχετικὰ μὲ τὴν προτεραιότητα στὴν πολιτικὴ δουλειά. Ο Γιάννης Τσένγκος-βού, παραχρήματος τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου τοῦ Λ.Α.Σ. πήρε ἐπίσης τὸ λόγο.

Η Διάσκεψη διαπίστωσε πώς το κίνημα τῶν μαζῶν γιὰ τὴ μελέτη καὶ τὴ ἡσωτανὴ δημιουργικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἔργων τοῦ Μάο Τσὲ-Τούνγκ γνώρισε μᾶλλον νέα ἄνοδο σὲ ὅλο τὸ στρατὸν στερεά ἀπὸ τὴν ἐκτέλεση τῶν δόηγῶν τοῦ σύντροφου Αλβ. Πιαιού γιὰ τὴν προτεραιότητα τῆς πολιτικῆς δουλειᾶς. Μὲ πιὸ βαθὺ ταξιδιῷ πνεύμα, οἱ πλατείες μάζες τῶν στελεχῶν καὶ τῶν μαχητῶν ἐπέδειξαν μᾶλλον πολὺ πολὺ ὑψηλή πολιτικὴ συνείδηση στὴν ἰδεολογικὴν ἀναδιπλαδαγώγηση καὶ στὸν προσανατολισμὸν τῶν δραστηριοτήτων τους, σὲ ἀντιστοιχίᾳ μὲ τὰ διδάγματα τοῦ Προεδρού Μάο Τσὲ-Τούνγκ. "Ἐνας μεγάλος ἀριθμὸς διαλεκτῶν ἀνθρώπων, ὅπως ὁ Λέι Φένγκ καὶ ὁ Βάνγκ Κιὲ ἔκαναν τὴν ἐμφάνιση τους καὶ πραγματοποίησαν ἔξαιρεση πράξεις. Ήσκοτρατεία γιὰ τὴ δημιουργία «προτύπων λόχων» γνώρισε νέα ἀνάταξη. Σημαντικές ἐπιτυχίες ἐπιτεύχθησαν στὸν πολεμικὸν τομέα, στὸν τομέα τῶν ἀσκήσεων καὶ στὴν ἐκπλήρωση ἄλλων δραστηριοτήτων.

Η γενική άποψη πού έκφραστηκε στη Διάσκεψη είναι πώς ή θέση πού συνίσταται στο νὰ δίνουμε τὴν προτεραιότητα τὴν πολιτική, πού διατυπώθηκε ἀπὸ τὸ σύντροφο Λίν Πιάσ, είναι σύμφωνη μὲ τὰ διδάγματα τοῦ Προέδρου Μάο Τσέ-Τούνγκ-ή ονδία της είναι σύμφωνη μὲ τὴν ίστορικὴ πεῖρα τῶν ἐνόπλων ουνάμερων τοῦ κινέζικου λαοῦ καὶ φύσεται σὲ ἀντιστοιχία μὲ τὴ σημερινὴ κατάσταση, είναι σύμφωνη μὲ τὸ νόμο τῆς ἀνάπτυξης καὶ τὴν οἰκονομικὴν βάση τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας καὶ ἀνταποκρίνεται σὸδε γεγονόδε πᾶσι οἱ τάξεις καὶ ή ταξικὴ πάλι ἔξακολονθεῖ νὰ θίσταται σὲ μὰ τέτια κοινωνία. Ή θέση αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ θεμελιώδη δρὸ τοῦ ἐπιτρέπει τὴν ἐνίσχυση τοῦ ἐπαναστατικοῦ πνεύματος καὶ τὸ ἔκσυγχρονισμὸ τοῦ στρατοῦ μας, τὴν ἀνάλυψη τῶν προετοιμασιῶν γιὰ τὴ συντριβὴ τοῦ ἐπιθετικοῦ πολέμου τῶν ἀμερικάνων λιμπεριαλιστῶν, τὴν καταπολέμηση καὶ τὴν ἀποτροπὴ τῆς ἀνάπτυξης τοῦ σύγχρονον ρεβιζιονισμοῦ καὶ ἔξασφαλίζει διὰ τὸ στρατοῦ μας δὲν ὅταν ἐκφυλισθεῖ ποτὲ. Ή θέση αὐτὴ τῶν Πέντε Σημείων τοῦ σύντροφου Λίν Πιάσ ἀποτελεῖ δρὺ μόνο θέση ἀρχῆς καὶ γενικὸ καθῆκον γιὰ ὅλες τὶς δραστηριότητες τοῦ στρατοῦ τὸ 1966, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ἐπίσης τὴν πολιτικὴ βάση καθοδήγησης τῆς καθοδήγησης τῆς οἰκοδόμησης τοῦ στρατοῦ γιὰ ὅλα τὰ μετέπειτα καόντα.

Η Διάσκεψη ύπογράμμισε πώς τὸ νὰ «δίνουμε τὴν προτεραιότητα στὴν πολιτική», σημαίνει νὰ δίνουμε τὴν προτεραιότητα στὴ σκέψη τοῦ Máo Τσε-τούνγκ. Αὐτὸ δημιαίνει πώς θεωροῦμε τὰ ἔργα του σὰν τὶς κύριες κατευθύνσεις γιὰ δὲλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητας στὸ στρατὸ μας, καὶ θέτουμε σὲ δὲλα τὰ πράγματα τὴ σκέψη τοῦ Máo Τσε-τούνγκ σὰν κατευθύνσεις γιὰ δὲλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητας στὸ στρατὸ μας, καὶ θέτουμε σὲ δὲλα τὰ πράγματα τὴ σκέψη τοῦ Máo Τσε-τούνγκ σὰν κατευθυντήρια δέσον. Οἱ δηδήγιες τοῦ Προέδρου Máo Τσε-τούνγκ ἀποτελοῦν τὸ κριτήριο γιὰ δὲλες τὶς

* Ή θέση τῶν 5 Σημείων ποὺ πρόβαλλε δ σύντροφος Λιν
Πιάσ καὶ ποὺ ἀποτελοῦν καθοδηγητική ἀρχὴ τῆς δουλειᾶς
τοῦ Λ.Α.Σ. γιὰ τὸ 1966 συνίσταται στὰ ἔξης: πρῶτο, νὰ
μελετοῦμε καὶ νὰ ἐφαρμόζουμε μὲ δημιουργικὸ τρόπο τὰ ἔρ-
γα τοῦ Προέδρου Μάο Τσε-Τούνγκ καὶ διαιτεῖα νὰ ἔξαν-
λοῦμε κάθε δυνατότητα γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τους, νὰ θεωρού-
με τὰ ἔργα τοῦ Προέδρου Μάο Τσε-Τούνγκ σὰν τὶς κύριες
κατευθύνσεις μας σὲ δλούς τοὺς τομεῖς δραστηριότητας τοῦ
στρατοῦ μας· δεύτερο, νὰ ἐπιμένουμε στὶς τέσσερες προτεραι-
ότητες: στὴν προτεραιότητα τοῦ ἀνθρώπου σὲ σχέση μὲ τὸ ὑλι-
κό, στὴν προτεραιότητα τῆς πολιτικῆς δουλειᾶς σὲ σχέση μὲ
τὰς ἀλλες δραστηριότητες, στὴν προτεραιότητα τῆς ἰδεολογι-
κῆς δουλειᾶς σὲ σχέση μὲ τὶς ἀλλες πλευρές τῆς πολιτικῆς
δουλειᾶς, στὴν προτεραιότητα τῆς ζωντανῆς ἰδεολογικῆς δου-
λειᾶς σὲ σχέση μὲ τὴν ἰδεολογικὴ δουλειὰ ποὺ γίνεται μὲ τὰ
βιβλία καὶ διαιτεῖα νὰ καταβάλλουμε τὶς μεγαλύτερες προσπά-
θειες μας γιὰ νὰ καταχωτοῦμε τὶς ζωντανές ἰδέες τοίτο, τὰ κα-
θοδηγητικὰ στρέλχη διφεύλουν νὰ κατεβαίνουν στὴ βάση, νὰ
καθοδηγοῦν δραστηριὰ τὰ κίνητα ποὺ κατευθύνεται στὸ νὰ
παίρνουμε γιὰ πρότυπα «τοὺς λόχους ποὺ διακρίθηκαν, γιὰ τὰ
«τέσσερα προτερήματα» (ἡ διάκριση γιὰ τὰ «τέσσερα προτε-
ρήματα») οπονέμεται στὸς λόχους ποὺ διακρίνονται στὴν πο-
λιτικὴ καὶ ἰδεολογικὴ δουλειὰ μὲ τὸ πλοκαλύμενο στὸν τῶν
«3 — 8», στὶς στρατηγικὴ ἐκπαίδευσην καὶ στὰ μέτρα. ποὺ
παίρνουν γιὰ τὴν βελτίωση τῶν συνθηκῶν ζωῆς. Τὸ ζαραφή-
ριστικὸ τοῦ στὸν δουλειᾶς τῶν «3 — 8», ποὺ συμπυκνώνεται
σὲ τρεῖς φράσεις καὶ σὲ δύο κινεζικοὺς χαρακτῆρες, μπορεῖ
νὰ καθοριστεῖ ἔτοι: σταθερὴ ἐφαρμογὴ τοῦ δροθοῦ πολιτικοῦ
προσανατολισμοῦ, ἐπιμονὴ σ' ἔνα στὸν δουλειᾶς ἀπλότητας
καὶ ἐπιμέλειας. ἐπίδειξη ἐδιulgσίας στὸ στρατηγικὸ καὶ τα-
κτικὸ τομέα καὶ ἐνότητα, δυναμισμό, ανστρόφητα καὶ ζῆλο),
νὰ καθοδηγοῦν μὲ δρόθο τρόπο τὶς δραστηριότητες τῶν δργάνων
τῆς βάσης καὶ νὰ ἀναπτύσσουν ἔνα δρόθο στὸν καθοδήγηση-
τέατο, νὰ συντελοῦν μὲ τολμηρὸ τρόπο στὴν προώθηση σὲ
θέσεις-κλειδὶ τῶν πραγματικῶν καλλίτεων διοικητῶν καὶ μα-
χητῶν. πέμπτο, νὰ πραγματοποιοῦν μὲ ἐπιμονὴ ἀσκήσεις γιὰ
τὴν κατάκτηση μᾶς πρότης τάξης τεχνικῆς καὶ γιὰ τὴν κατά-
κτηση τῆς τακτικῆς ἐπιχειρήσεων ἐξ ἐπαφῆς καὶ νυκτερινῶν
ἐπιχειρήσεων,

δουλειές. "Ολες οι δημοσίες του πρέπει να υποστηρίζονται και να έφαρμαζονται αποφασιστικά, άκρως και διαν ή εκτέλεση τους σημαίνει «ενά δινεβούμε σ' ένα βουνό με σουβλερά σπαθιά και να μπούμε σ' ένα ώκεανο με φλόγες». Ότιδηποτε ξοχεται σε άντιθεση με τις δημοσίες αντές πρέπει να απορρίπτεται και να καταπολεμείται αποφασιστικά.

"Η Διάσκεψη κάλεσε δύοντας να μελετήσουν και να έφαρμασουν δημιουργικά τα έργα του Προέδρου Μάριο Τσέτονυγκ και Ιδιαίτερα, να καταβάλουν κάθε προσπάθεια για την έφαρμαση τους. Ή πραγματική κατάτηση της σκέψης του Μάριο Τσέτονυγκ πρέπει να κρίνεται πρώτη όλα με την έφαρμαση. Γιατί να έκτιψουμε την άξεια διοιουδήποτε, πρέπει να άκουμε αύτό που λέει και αυτό που κάνει, δίνοντας περισσότερη βαρύτητα στο δεύτερο σημείο. 'Αποτελεῖ υποχρέωση όχι μόνο τῶν στρατιωτῶν και τῶν κατωτέρων στελεχών, ἀλλὰ πολὺ περισσότερες τῶν ἀνωτέρων στελεχῶν, να μελετοῦν τὰ ἔργα τοῦ Προέδρου Μάριο να έφαρμαζονται να διδάγματα του, να ένεργονται σύμφωνα με τις υποδείξεις του και να γίνονται καλοί στρατιώτες του Προέδρου Μάριο Τσέτονυγκ. Ο καθένας διφέλει να μελετάει τὰ έργα του και καταρτίζεται ιδεολογικά στη διάρκεια διῆς του ζωής, διαν θέλει να είναι διφερούμενος στην επανάσταση.

"Η Διάσκεψη υπέδειξε πάσι για να δώσουμε τὴν προτεραιότητα στὴν πολιτικὴ και να έφαρμασούμε αποφασιστικά τὴν θέση τῶν 5 Σημειών, διόλκηρος δ στρατὸς πρέπει να σηκώνει άκρως πιδ ψηλά τὴν μεγάλη κόκκινη σημαία τῆς σκέψης του Μάριο Τσέτονυγκ, ἔτοι ὥστε τ δικήνα μια τῇ μελέτῃ και τῇ ζωντανή έφαρμαση τῶν έργων τοῦ Μάριο Τσέτονυγκ να κερδίσει σὲ πλάτος καὶ σὲ βάθος.

"Η Διάσκεψη υπογράμμισε ἐπίσης τὴν ἀνάγκη σταθεροῦς έφαρμαγῆς τῆς γραμμῆς τῶν μαζῶν και τὴν συνέχιση τῆς πρακτικῆς τῆς έφαρμαγῆς τῆς δημοκρατίας στὶς πολιτικές, στρατιωτικές και οἰκονομικές υποθέσεις. Οι δημοσίες τοῦ Προέδρου Μάριο Τσέτονυγκ, οι θέσεις και η γραμμή τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς τοῦ Κομματού Κίνας και οι καθοδηγητικὲς ἐντολὲς τῆς Στρατιωτικῆς Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος και τοῦ συντρόφου Λίν Πιάο πρέπει να δίνονται ἀμέσως στὶς πλατείες μάζες τῶν στελεχῶν και τῶν μαχητῶν και να μεταφράζονται σὲ συνειδητὴ δραστηριότητα τῶν μαζῶν.

Πρέπει να ενθαρρύνονται δύο τὰ στελέχη-πολιτικά, στρατιωτικὰ και ἄλλα - και δύοι οἱ ἀνδρες να κάνουν πολιτικὴ και ιδεολογικὴ δουλειά. Η ιδεολογικὴ δουλειά πρέπει να φθάνει στὴ συνείδηση και στὸ πνεῦμα κάθε μαχητῆ. Οι μονάδες τοῦ στρατοῦ πρέπει να διεξάγουν τὴ διοικητικὴ και ἐκπαίδευτικὴ τους ἀργασία μέσο τῆς πολιτικῆς δουλειᾶς και μέσο τῆς μεθόδου τῆς πειθοῦς και τῆς διαπαιδαγώγησης.

"Η Διάσκεψη ἐπισήμανε τὸ γεγονός πάσι δ ἀποφασιστικὸς παράγοντας στὴν έφαρμαγὴ τῆς θέσης ποὺ συνίσταται στὸ να δίνουμε τὴν προτεραιότητα στὴν πολιτικὴ είναι η καθοδήγηση τοῦ Κόμματος. Πρέπει να έφαρμαζεται η ἀρχὴ σύμφωνα μὲ τὴν δύοια τὶς στρατιωτικὲς υποθέσεις τὶς διαχειρίζεται διόλκηρο τὸ Κόμμα. πρέπει να τηροῦμε σταθερὰ τὸ σύστημα τῆς διπλῆς καθοδήγησης τοῦ στρατοῦ μὲ τὸ στρατιωτικὸν διοικητὴ και τὶς τοπικὲς κομματικὲς ἐπιτροπές κάτω ἀπὸ τὴν ἑνιαία καθοδήγηση τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς τοῦ Κόμματος πρέπει να θέτουμε τὸ στρατὸ κάτω ἀπὸ τὴν ἀπόλυτη καθοδήγηση τοῦ Κόμματος και κάτω ἀπὸ τοῦ ἔλεγχο τῶν μαζῶν, γιατὶ να έξασφαλίζουμε διτι η γραμμή, οἱ ἀρχές και η πολιτικὴ τοῦ Κόμματος θὰ έφαρμαζονται αποφασιστικὰ στὸ στρατό.

"Η Διάσκεψη υπόδειξε πάς οἱ ίδεες τοῦ Προέδρου Μάριο Τσέτονυγκ γιὰ τὴν οἰκοδόμηση τοῦ στρατοῦ πρέπει να τηροῦνται γιὰ νὰ δυναμώσει η Κομματικὴ οἰκοδόμηση στὸ στρατὸ και νὰ ένισχυθεὶ η συλλογικὴ καθοδήγηση τῶν κομματικῶν ἐπιτροπῶν. Πρέπει να ἐπιμένουμε στὸ δημοκρατικὸν συγκεντρωτισμό, νὰ ζωντανεύσουμε τὴν ἐσωτερικὴ κομματικὴ ζωή, νὰ έφαρμαζούμε τὴν κριτικὴ και τὴν αντοκριτικὴ δουλειὰ νὰ διεξάγεται σωστὰ χάρη στὶς κοινὲς προσπάθειες.

"Η Διάσκεψη τόνισε ίδιατερα πάς είναι ἀναγκαῖο νὰ φυλάμε σὰν εἰδοχὴ διφθαλμοῦ τὸ δίδαγμα τοῦ Προέδρου Μάριο Τσέτονυγκ σύμφωνα μὲ τὸ δόπιο «ἡ μετριοφρούνη δημοσίες πρὸς τὰ ἐμπόδια και η ἀλαζονεία φίχνει πρὸς τὰ πίσω» πρέπει να είναι πάντοτε μετριόφρονες και νὰ έπαρχει πάντοτε δρομονία ἀνάμεσα στὰ λόγια και στὰ έργα.

"Η Διάσκεψη κάλεσε δύο τὰ μέλη τοῦ στρατοῦ νὰ ἀνεβάσουν τὴν ἐπαγγύπτωσή τους και δουλέψουν μὲ σοβαρότητα γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς πολεμικῆς προπαρασκευῆς.

"Η Διάσκεψη σημείωσε πάς δ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς μετέθεσε σήμερα τὸ κέντρο βάσους τῆς στρατηγικῆς του πρὸς τὴν 'Ασία. Ἐπεκτείνει ξέφρενα τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμο στὸ Βιετνάμ και κατευθύνει τὴν αίχμὴ τῆς ἐπίθεσής του ἐναντίον τῆς Κίνας. Ταυτόχρονα, οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστὲς ἐνεργοῦν μὲ ἀκόμα πιδ ξεδάντροπο τόπο σὰν συνένοχοι τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ. «Ολα αὐτὰ δυναμάνουν τὸν κίνδυνο πολέμου.

"Η Διάσκεψη τόνισε: «Όλα τὰ μέλη τοῦ στρατοῦ διφεύλουν νὰ κατανοήσουν πάς δ κίνδυνος τοῦ πολέμου θὰ έπαρχει δύο διμεριαλισμὸς δὲν έχει ἀνατραπεῖ και δ καπιταλισμὸς δὲν έχει ξέπλευθεῖ. Ο ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἐπιμένει νὰ ἀντιτίθεται στὸν κινέζικο λαό και στὸν λαοὺς λαοὺς δύον τῶν χωρῶν. Θέλει πάντοτε νὰ ἐπιβάλει τὸν πόλεμο στὸν κινέζικο λαό και νὰ ναματερηθεῖ μαζὶ του. Γν' αὐτὸ δηνίσχυση τῆς πολεμικῆς μαζοπαρασκευῆς δὲν είναι ξένα προσωρινὸν μέτρο ἀλλὰ ξένα στρατηγικὸν καθῆκον μακρῷ πνοῖς.

"Οχι μόνο θὰ πνεραστίσουμε τὴν πατρίδα μας και θὰ είμαστε ξειμοι σὲ κάθε στιγμὴ νὰ συντρίψουμε τὴν ἐπίθεση τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, ἀλλὰ ἀκόμη θὰ πνευματισμὸς ἀποφασιστικὰ τοὺς λαοὺς τῶν ἀλλων χωρῶν στὸν ἄγωνα ἐναντίον του. Αὐτὸ είναι ξένα διεθνιστικὸν καθῆκον ποὺ έμεις δὲν μποροῦμε νὰ παραμερίσουμε.

«Οφείλονμε νὰ κάνουμε στὴν ἐντέλεια δύες τὶς προετοιμασίες γιὰ τὸ ἀγωνισθοῦμε ἐναντίον ἐνὸς ἐπιθετικοῦ πολέμου ποὺ μπορεῖ νὰ ξεπλούσει δ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς σὲ σύντουη προθεσμία και σὲ μεγάλη κλίμακα, μὲ πνοηγικὰ δύλα και ἀλλὰ ὄπλα και σὲ πολλὰ μέτωπα. «Ολη η δουλειά μας πρέπει νὰ προσανατολισθεῖ μὲ βάση αὐτὸ τὸ γεγονός».

"Η Διάσκεψη κατέληξε: «Εἴμαστε πετειωμένοι πάς δ θὰ γίνουμε ἀκατανίκητοι, ύπὸ τὸν δόπιο πάς θὰ μπορέσουμε νὰ δώσουμε τὴν προτεραιότητα στὴν πολιτική, δημιουργώντας ἔνα κλίμα ἐνθουσιασμοῦ γιὰ τὴν μελέτη τῆς σκέψης τοῦ Μάριο Τσέτονυγκ, διατηρώντας ταυτόχρονα μιὰ ὑψηλὴ προλεταριακὴ πολιτικὴ συνείδηση, διατηρώντας ξένα ηδικὸ ίκανον νὰ ἀντέξει σὲ κάθε δοκιμασία, κάνοντας πιδ στενὴ τὴν ἐνότητα, τρέφοντας πιδ βαθὺ μῆσος γιὰ τὸν ἔχθρο, κάνοντας νὰ ἀκτινοβολεῖ δ ἐπαναστατικὸς ηρωϊσμός, νὰ τολμᾶμε νὰ κάνουμε τὴν ἐπανάσταση και νὰ τολμᾶμε νὰ ἀγωνιζόμαστε και νὰ μὴ φοβόμαστε οὔτε τὸν πόλεμο, οὔτε τὴν θυσία.

ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΗΠΕΙΡΩΝ

ΣΤΗΝ ΑΒΑΝΑ

‘Η Πρώτη Συνδιάσκεψη ’Αλληλεγγύης των ’Αφρικανο-’Ασιατικῶν καὶ Λατινο-’Αμερικάνικων λαῶν, ἡ δόποια διάρκεσε 13 μέρες ἔληξε στις 15 Ἰανουαρίου. Τὴν συνδιάσκεψην παρακολούθησαν περίπου 500 ἀντιπρόσωποι ἀπὸ 82 χῶρες καὶ περιοχές, πάνω ἀπὸ 60 παρατηρητὲς καὶ περισσότεροι ἀπὸ 70 προσκεκλημένοι.

Δυνατὲς φωνὲς ὑψώθηκαν ὑπὲρ τῆς ἐνότητας μεταξὺ τῶν λαῶν τῶν τριῶν ἥπερων, ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τοῦ ἱμεριαλισμοῦ πον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ βρισκονταί οἱ ΗΠΑ, καὶ ὑπὲρ τῆς ὑποστήριξης τῆς πάλης τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικάνης ἐπίθεσης, γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδος καὶ ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν ἀντιπεριαλιστικῶν ἀγώνων σὲ δἰλες τὶς ἄλλες χῶρες. Αὐτές οἱ φωνὲς ἐνώθηκαν καὶ ἀποτέλεσαν τὴν ἀκαταμάχητη δύναμη πον διέλυσε τὶς συνωμοσίες καὶ τὰ σχέδια τῆς Σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας, πον προσπάθησε νὰ καλύψει κάτω ἀπὸ τὸν μανδύα τοῦ δῆθεν ἀντιιμεριαλισμοῦ καὶ τῆς δῆθεν ἐνότητας.

Μετὰ ἀπὸ 13 ὡρές πάλης καὶ ζωηρῆς συζήτησης, οἱ κοινὲς προσπάθειες τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ἀντιπροσώπων τῆς συνδιάσκεψης τῶν τριῶν ἥπερων ἔδωσαν μιὰ μεγάλη νίκη στὴ γραμμὴ τῆς ἐνότητας ἐναντίον τοῦ ἱμεριαλισμοῦ. Μιὰ γραμμὴ πον ἀντανακλᾶ τὴν θέληση τῶν περισσότεροι ἀπὸ δύο δισεκατομμύρια λαοῦ στὶς τρεῖς ἥπερων. Οἱ προσπάθειες τῶν χρουστσοφικῶν θεινιονιστῶν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴ διάσκεψη γιὰ νὰ λανσάρουν τὴν ψευτικὴν ’ένότητα δόσησην, νὰ προωθήσουν τὴν συνθηκολόγη καὶ διασπαστικὴ γραμμὴ τους, ἀποκαλύφθηκαν πλήρως καὶ ἀπορρίφθηκαν. ’Απέτυχαν ἐπίσης στὴν προσπάθειά τους νὰ δέσουν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τοὺς τὴν ἀντιιμεριαλιστικὴν ’Οργάνωσην ’Αλληλεγγύης τῶν Τριῶν ’Ηπείρων καὶ νὰ διαλύσουν τὴν ’Αφρικανο-’Ασιατικὴν ’Οργάνωση ’Αλληλεγγύης τῶν λαῶν γιὰ νὰ ἐντάξουν τὰ ἐθνικοδημοκρατικὰ κινήματα τῶν τριῶν ἥπερων στὴν τροχιὰ τῶν ’Αμερικανο-σοβιετικῆς συνεργασίας γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία.

Η γενικὴ διακήρυξη πον νίοθετήθηκε στὴ συνδιάσκεψη τονίζει ἔκαθαρα δῖτο ἡ σημειωνὴ διεθνῆς κατάσταση εἶναι εὐδοκὴ γιὰ τὴν ἀντιιμεριαλιστικὴ ἐπαναστατικὴ πάλη καὶ καταδικάζει ἀμεσα τὸν ἀμερικάνικο ἱμεριαλισμὸ πον εἶναι δὲ δρικιμένος ἔχθρος τῶν λαῶν σὲ δόληλη τὸν κόσμο καὶ δὲ διεθνῆς χωροφύλακας. Στὴ Δήλωση διακηρύσσεται μὲ ἔντονες ἐκφάσεις: Εἶναι δίκαιο νὰ κάνεις ἐπανάσταση καὶ νὰ πολεμᾶς τὸν ἱμεριαλισμό. Οἱ καταπιεζόμενοι λαοὶ καὶ ἔνην ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διεξάγουν ἔνοπλους λαϊκοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς ἐπίθεσης καὶ τῆς ἔνοπλης καταπίεσης τοῦ ἱμεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων τους.

Η ἀπόφαση γιὰ τὸ Βιετνάμ πον νίοθετήθηκε στὴν συνδιάσκεψη καταδικάζει τὴν ἐγκληματικὴ ἐπίθεση τοῦ ἀμερικάνικου ἱμεριαλισμοῦ ἐναντίον τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ, ἀποκαλύπτει τὴν ἀπάτη τῶν 14 σημείων τῆς κυβέρνησης Τζόνσον, καὶ καταγγέλλει ἔντονα τὴν ἐπίθεσην Ελογήνης τῶν ἀμερικάνων ἐπιθετιῶν σὰν τέχνασμα γιὰ νὰ καλύψουν τὰ σχέδιά τους γιὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ πολέμου.

Η δργανωτικὴ ἀπόφαση πον νίοθετήθηκε στὴν συνδιάσκεψη στρέφεται ἐναντίον τοῦ προμελετημένου ἀπὸ πολὺν καὶ ό σχεδίου τῶν χρουστσοφικῶν θεινιονιστῶν νὰ διαλύσουν

τὴν ’Αφρικανο-’Ασιατικὴ ’Οργάνωση ’Αλληλεγγύης τῶν λαῶν ἡ δόποια ἔχει ἤδη μιὰ ἴστορία δικτὸν ἐτῶν πάλης ἐναντίον τοῦ ἱμεριαλισμοῦ.

Η συνδιάσκεψη ψήφισε ἐπίσης γενικὴ πολιτικὴ ἀπόφαση καὶ ἔνα δριμὺ ἄλλων ἀποφάσεων. ”Ολες αὗτες οἱ ἀποφάσεις ἔκφραζον τὴν σταθερὴν ὑποστήριξην στοὺς δίκαιους ἀγῶνες τῶν λαῶν στὶς τρεῖς ’Ηπείρους ἐναντίον τοῦ ἱμεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεο-ἀποικισμοῦ πον καθηδργεῖται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ καὶ ἀντανακλοῦν τὴν θέληση τῶν λαῶν τῶν Τριῶν ’Ηπείρων νὰ κάνουν ἐπανάσταση καὶ νὰ καταπολεμήσουν τὸν ἱμεριαλισμὸ. ’Ελάχιστες μόνον ἀπὸ τὶς ἀποφάσεις πον πάρθηκαν περιέχουν ἀπόφειρες ἀντίθετες πρὸς τὶς νόμιμες ἐπιθυμίες τῶν λαῶν τῶν Τριῶν ’Ηπείρων.

Τὸ κύριο ρεῦμα καὶ τὸ ἀντίθετο ρεῦμα

Η μεγάλη πλειοψηφία τῶν ἀντιπροσώπων ἤλθε στὴν ’Αβάνα μὲ ἔναν κοινὸ σκοπό, δηλαδὴ, ἡ Πρώτη Συνδιάσκεψη ’Αλληλεγγύης τῶν λαῶν τῶν Τριῶν ’Ηπείρων νὰ εἶναι μιὰ διάσκεψη ἐναντίον τοῦ ἱμεριαλισμοῦ τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεο-ἀποικισμοῦ μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς ΗΠΑ, καὶ μιὰ διάσκεψη πον μὲ διάσκεψη τὸν ἀνταδικάζει τὸν ἱμερικάνικο ἱμεριαλισμὸ καὶ θὰ ἐκφράζει τὴν ἀλληλεγγύην στὴν πάλη τῶν λαῶν καὶ ἰδιαίτερα στὴν πάλη τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ νὰ ἀντισταθεῖ στὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση καὶ νὰ σώσει τὴν χώρα του.

Είχε ἀποφασισθεῖ στὴν συνεδρίαση τῆς Προπαρασκευαστικῆς ’Επιτροπῆς διτο ἔνα νέο θέμα τῆς ἡμερησίας διάταξης «’Η υποστήριξη στὸν ἡρωϊκὸ ἀγώνα τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ ἐναντίον τῆς ἐπίθεσης τῶν ἀμερικάνων ἱμεριαλιστῶν, γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Νοτίου Βιετνάμ καὶ τὴν ἐνοποίηση δόλωλητης τῆς Χώρας» θὰ ἔπειτε νὰ προστεθεῖ στὸ πρῶτο θέμα: «’Η πάλη ἐναντίον τοῦ ἱμεριαλισμοῦ, ἀποικισμοῦ καὶ νεο-ἀποικισμοῦ», καὶ νὰ ἤταν πρῶτο στὸ κατάλογο τῶν σημείων τοῦ πρώτου θέματος τῆς ἡμερησίας διάταξης.

Η μεγάλη πλειοψηφία τῶν 72 ἀντιπροσώπων πον πῆραν τὸ λόγο στὸ συνέδριο ἔξεφρασαν τὴν υποστήριξην τοὺς στὸν ἀγῶνα τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ καὶ κατεδίκασαν τὶς ΗΠΑ διονυστικὰ γιὰ τὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου.

Κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς πείρας τῆς ίδιας τους τῆς χώρας, οἱ ἀντιπρόσωποι καταδίκασαν τὸν ἀμερικάνικο ἱμεριαλισμὸ γιὰ τὰ τερατώδη ἐγκλήματα στὴν ’Ασία, ’Αφρικὴ καὶ Λατινικὴ ’Αμερικὴ.

Γιὰ τὴν ’εκλιψάκωση τοῦ ἀπιθετικοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ. Γιὰ τὴν ἔνταση τοῦ ἀπιθετικοῦ πολέμου ἐναντίον τοῦ Λάος δὲ ἀμερικάνικος ἱμεριαλισμὸς ἀπειλεῖ καὶ παραβιάζει τὸ ἔδαφος τῆς Καμπότζης. ”Ἐστειλε στρατεύματα νὰ κατακτήσουν τὴν Ταϊλάνδη, δημιουργήσει τὴν ’Μαλαισία’ μαζὶ μὲ τὸν Βρεττανικὸ ἱμεριαλισμὸ συνεργάζεται στενά μὲ τὴν δεξιὰ τῆς ’Ινδονησίας γιὰ τὴν καταστολὴ τῶν προσδευτικῶν λαϊκῶν δυνάμεων κατέχει τὸ Κινέζικο έδαφος τῆς Φορμόζας ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸν ’Ιάπωνας μιλιταριστὲς κατεσκεύασε τὴν ’Κορεατο-Ιαπωνικὴ Συνθήκη’ πον ἀπειλεῖ τὴν ἀσφάλεια

τῶν Ἀσιατικῶν λαῶν, συνεργάζεται μὲ τὴν Σοβιετική Ἐνωση σὸν ἔξοπλισμὸν τῶν Ἰνδῶν ἀντιδραστικῶν γιὰ τὴν πρώθηση τῆς ἐπεκτατικῆς πολιτικῆς τῶν τελευταίων, μετέτρεψε τὸ Ἱσραὴλ σὲ βάση ἐπίδεσης ἐναντίον τῶν ἀραβικῶν λαῶν σὲ σύμπραξη μὲ τὸν παλιὸ ἀποικισμό, καταπαίγει μὲ τὴν ἔνοπλη βίᾳ τὸν ἐθνικοαπελευθερωτικὸν ἄγῶνα τοῦ Κογχολέξιου (Λεοποντβίλ) λαοῦ.

Ἐνθαρρύνει τὸν Βρετανικὸν ἡμεριαλισμὸν νὰ ὑποστηρίξει τὸ ἀποικιακὸν καθεστώς τῶν λευκῶν στὴν Νότια Ροδεσία, μὲ τὴν δονήθεια τῶν πρακτόρων τοῦ NATO, ὑποστηρίξει τὶς Βρετανικὲς καὶ Πορτογαλικὲς ἀρχές καὶ ἐνισχύει τὴν κυριαρχία τους στὸ Νότιο τμῆμα τῆς Ἀφρικῆς.

Προσπαθεῖ νὰ ἀνατρέψει τὸ καθεστώς στὴν Κούβα ἐπιβάλλοντας ἀποκλεισμὸν καὶ κατέχει τὴν βάση Γκουαντανάμο.

Ἐχει στείλει 4.000 ἄνδρες γιὰ νὰ καταστείλουν τὴν ἔξεγροση στὴ Δομινικανὴ Δημοκρατία.

Περιθάλπει ἀντιδραστικὲς κυβερνήσεις ἀνδρεικέλων στὴν Λατινικὴ Ἀμερικὴ γιὰ νὰ διατηρήσει τὸ καθεστώς τοῦ μονοπωλιακοῦ Κεφαλαίου στὴν Λατινικὴ Ἀμερική.

Σχεδὸν 30 διμῆτρες συνηγόροσαν ὑπὲρ τῆς ἔνοπλης πάλης γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς ἐπίδεσης καὶ τῆς ἔνοπλης καταπίσης τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων τους. Πολλοὶ ἀντιρρόσωποι κατηγόροσαν τὸν ΟΗΕ σὰν δραγανὸν τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ καὶ ἀποκάλυψαν μερικὰ ἄπομα ποὺ τελευταῖα ξητοῦν συνεργασία μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν καὶ «ένότητα δράσης μὲ τὸν ἀντιδραστικόν».

Στὶς συζητήσεις τῆς ὑποεπιτροπῆς, πολλοὶ ἀντιπόδσωποι ὑπετήριξαν πᾶς τὰ ντουκούμεντα ἀπόφασεων ποὺ πρόκειται νὰ υἱοθετηθοῦν στὴν συνδιάσκεψη ὃταν δὲ πρόκειται νὰ ἀντανακλοῦνται τὰ φολογεφὰ ἀντιμπεριαλιστικὰ αἰσθήματα καὶ τὴν δρυπτικὴ ἀντιμπεριαλιστικὴ πάλη τῶν λαῶν τῶν Τοῖων Ἡπείρων, ἰδιαίτερα δὲ τὸ πνεῦμα τῆς πάλης ἐναντίον τῶν ἀμερικάνικων ἡμεριαλιστῶν. 'Αντιτάχθηκαν στὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη καὶ τὴν διοιαδήποτε συνεργασία μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν καὶ διεξήγαγαν πάλη ἀπαντώντας στὸ χτύπημα μὲ ἀμεσα σχύτημα μὲ τὴν Σοβιετικὴ ἀντιπόδσωπεία καὶ μιὰ χύνφτα δπαδούς τους.

Χάροι σ' αὐτὲς τὶς συνθήκες, τὸ Συνέδριο υἱοθέτησε μιὰ δοκετὰ καλὴ γενικὴ διακήρυξη. Στὴν πορεία τῆς συζητησῆς αὐτῆς, πολλὲς λανθασμένες ἀπόψεις ποὺ κάθε δὲλλα ποάρα ἀντανακλοῦσαν τὰ φολογεφὰ ἀντιμπεριαλιστικὰ αἰσθήματα καὶ τὴν δρυπτικὴ ἀντιμπεριαλιστικὴ πάλη τῶν λαῶν τῶν Τοῖων Ἡπείρων ἀποφίρθησαν μετὰ ἀπὸ ἐπανειλημμένες σκληροῦς διαιμάχες καὶ συμβούλια. Οἱ σωστὲς ἀπόψεις τῶν Κινέζων, Κορεατῶν, Ιαπώνων καὶ δὲλλων ἀντιπροσώπων ἔγιναν τελικὰ δεκτές. 'Ετσι ή γενικὴ διακήρυξη ἀντανακλᾷ τὸ κύριο ρεῦμα τῆς διάσκεψης καὶ ἀναφέρεται σὲ σημεῖα-κλειδιά.

Ἐν τούτοις, ὑπῆρχε ἐπίσης ἕνα ἀντίθετο ρεῦμα ποὺ σχρούσθηκε ἄγρια μὲ τὸ κύριο ρεῦμα. 'Ακόμα ποὺ τὴν ἔναρξη τῆς διάσκεψης, οἱ σοβιετικοὶ ἀντιπόδσωποι εἶχαν διακηρύξει πλατείᾳ τὸν σκοπὸν τους νὰ περάσουν τὴν συνθηκολόγη γραμμή τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης στὴ διάσκεψη καὶ καταπιάσηκαν ἐνεργητικὰ μὲ τὶς διασπαστικές τους μηχανοφαρίες. Μετά τὴν ἔναρξη αὐξῆσαν ἀκόμα περισσότερο τὴ δραστηριότητά τους, δὲλλοτε δούλευντας παρασκηνιακά δὲλλοτε φανερὰ νὰ περάσουν τὰ λαθραῖα ἐμπορεύματά τους. Αὐτὴ ἦταν ἡ αἵτια τῶν διαδοκιμῶν σκηνῶν καὶ τῶν σκληρῶν μαχῶν, τόσο μέσα, ὅσο καὶ ἔξοδο ἀπὸ τὴν αἰθουσα τῆς Διάσκεψης. Σὰν τὸν καιρὸ ποὺ ἐπικρατοῦσε στὴν Ἀβάνα ἐκεῖνες τὶς ἥμερος, τὰ βαριὰ σύννεφα ἐναλλάσσονταν μὲ λαμπερὴ λιακάδα πάνω ἀπὸ τὸ συνέδριο.

‘Υποστήριξη στὸ βιετναμέζικο λαὸν ἢ ἔξυπηρέτηση τοῦ Λόντον Τζόνσον

Μιλώντας στὴ Διάσκεψη καὶ στὶς συνεδριάσεις τῆς ὑποεπιτροπῆς, πολλοὶ ἀντιπόδσωποι καταδίκασαν μὲ δριμύτατες ἔκφρασεις τὴν ἀμερικάνικη ἐπίδεση ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ,

ὑποστηρίζοντας τὸν Βιετναμικὸν λαὸν στὴν διολήρωση τοῦ λαϊκοῦ ἄγωνα ἐναντίον τοῦ Ἀμερικάνικης ἡμεριαλιστικῆς ἐπίδεσης, ἔσκεπτασαν τὴν τελευταῖα ἀπάτη τῶν «εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων», ίδιαίτερα τὸ σχέδιο τῶν 14 σημείων τοῦ Τζόνσον καὶ καταδίκασαν ἐπίσης δποιαδήποτε συνεργασία μὲ τὸν Ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν στὸ πρόσβητημα τοῦ Βιετνάμ.

Πολλοὶ ἀντιπόδσωποι τόνισαν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ Βιετνάμ θὰ μποροῦσε νὰ διευθετηθεῖ μόνο σύμφωνα μὲ τὴ Δήλωση τῶν πέντε σημείων τοῦ Ἐθνικο-Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου τοῦ Νοτίου Βιετνάμ, ίδιαίτερα μὲ τὴν ἀπομάκρυνση δλων τῶν ἀμερικάνικων στρατευμάτων καὶ τῶν δυνάμεων ἀνδρεικέλων ἀπὸ τὸ Βιετνάμ.

*Τιαν τόσο ἴσχυρη ἡ καταδίκη τῆς ἐπίδεσης τῶν ἀμερικάνων ἡμεριαλιστῶν ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ ποὺ ἀντίχησε σὲ δλη τὴν διάρκεια τῆς συνδιάσκεψης, ὥστε οἱ σοβιετικοὶ ἀντιπόδσωποι θεώρησαν σκόπιμο νὰ κάνουν κάπου, κάποια μερικὲς παρατηρήσεις ἐναντίον τῶν Ἡνωμένων Πόλιτειῶν. 'Αλλὰ στὴν πραγματικότητα ἥλθαν στὴν Ἀβάνα μὲ τὸ δικό τους σκοπό. Τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ Ἡνωμένες Πόλιτειες ἐπιχειροῦσαν μιὰ μεγάλη «ἐπίδεση εἰρήνης» ἡ Σοβιετικὴ «Ἐνωση ἀνέπτυσε ἔντονες δραστηριότητες σὲ πολλὲς πρωτεύουσες γιὰ τὴν ὑποστήριξη της. 'Εκεῖνο ποὺ ἔκαναν οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπόδσωποι στὴ διάσκεψη ἦταν: ἐλάχιστα χτυπήματα μὲ λόγια, ἀλλὰ πολὺ βοήθεια μὲ ζργα.

Φοβούμενοι νὰ μιλήσουν μὲ σκληροὺς φράσεις ἐναντίον τῆς ἐπίδεσης τῶν ΗΠΑ στὸ Βιετνάμ καὶ νὰ ἔσκεπτασουν τὰ σχέδιά τους στὸ Νότιο Βιετνάμ, οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπόδσωποι περιορίστηκαν νὰ κάνουν ἔκκληση γιὰ τὴν ἐπίτευξη «εἰρήνης στὸ Βιετνάμ», ποὺ δὲν παρὰ μιὰ ἥχω τῆς φευτικῆς ἔκκλησης τῶν ΗΠΑ γιὰ «εἰρηνικὲς συζητήσεις». 'Ενας Σοβιετικὸς ἀντιπόδσωπος είπε μέσος ἀπὸ τὰ δόντια του, «Οἱ ἀμερικάνοι ἡμεριαλιστὲς ὑποκινοῦν τὴ συζητήση γιὰ «διαπραγματεύσεις», ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀκόμα ἡ πρόταση ἔξαλειφθηκε ἀπὸ τὸ Σοβιετικὸν Προτοτοπείο Ελήσεων Τάς, δταν μετέωρος τὴν δύμια του. Τέτοια τεχνάσματα ἀπλῶς τονίζουν τὴν ὑπηρεσία τῶν Σοβιετικῶν οεβίζιοντῶν στὴν ἀπάτη τῶν «Εἰρηνικῶν συζητήσεων» τῆς Κυβέρνησης Τζόνσον.

Θεωρώντας τοὺς ἔαυτοὺς τῶν ενεργέτες, οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπόδσωποι δὲν ἀνέφεραν λέξη γιὰ τὴν ἀνεκτίμητη συνεισφορὰ τῆς λαϊκῆς ἀντιμπεριαλιστικῆς πατριωτικῆς πάλης τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ στὴν ἐπαναστατικὴ πάλη τῶν λαῶν διολήρων τοῦ κόσμου. 'Αντίθετα κομπορημονοῦσαν γιὰ τὴν σοβιετικὴ «εοβίθεια» σὲ δεοπλάνα, πυαύλους καὶ δὲλλα σύγχρονα δὲλλα στὸ Βιετνάμ. Μὲ τὸ πόσχημα δὲτι μερικὲς δὲν μποροῦν νὰ στείλουν όλικη βοήθεια στὸ Βιετνάμ, οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπόδσωποι πρότειναν τὴν ἰδρυση διεθνοῦς δργάνωσης γιὰ βοήθεια στὸ Βιετνάμ. «Όλα αὐτὰ προκάλεσαν δυσαρέσκεια μεταξὺ τῶν ἀντιπόδσωπων τοῦ Συνεδρίου.

'Ο Ινδονήσιος καὶ δὲλλοι ἀντιπόδσωποι ἐπέστησαν ἀμέσως τὴν προσοχὴ στὸ γεγονός δὲτι ἡ νίκη τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ στὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίδεσης ἦταν πρῶτα απ' ἄλλα ἀποτέλεσμα τῆς ίδιας του τῆς πάλης, ποὺ ὑποστήριχθηκε ἀπὸ δὲλλες χῶρες. Δὲν είναι μόνο ὑπόθεση τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν ἡ ὑποστήριξη τοῦ Βιετνάμ, γιατὶ διετείνεται στὸ Βιετναμέζικο λαός μὲ τὸν θαραλέο τοῦ ἄγῶνα ὑποστηρίζει δλους τοὺς δὲλλους λαοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου.

'Ο Κινέζος ἀντιπόδσωπος τόνισε δὲτι είναι ὑποχρεωτικὸ διεθνιστικὸ καθῆκον τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν νὰ ὑποστηρίζουν τὸ Βιετνάμ. Γιατὶ δὲ πρέπει νὰ δημιουργηθεῖ διεθνῆς οικονομικὸς δργανισμὸς δπω προτάθηκε ἀπὸ τοὺς Σοβιετικοὺς ἀντιπόδσωπούς; Γιατὶ δὲ πρέπει διετείνεται στὸ Βιετναμέζικος λαός μὲ τὸν δέχεται βοήθεια ἀπὸ τὶς δὲλλες χῶρες, διὰ μέσου ἐνὸς τέτοιου διεθνοῦς 'Οργανισμοῦ, καὶ νὰ χάσει τὸ δικαίωμα νὰ δέχεται βοήθεια ἀπ' εἰδησίας ἀπὸ τὶς δὲλλες χῶρες; Δὲν είναι αὐτὸ μιὰ φανερὴ προσπάθεια γιὰ νὰ θέσουν τὴν βοήθεια τῶν λαῶν τῶν Τριῶν Ἡπείρων πρὸς τὸ Βιετνάμ κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο ἐνὸς τέτοιου 'Οργανισμοῦ; ωτησε.

'Ο Κινέζος ἀντιπόδσωπος τόνισε μὲ ζμφαση δὲτι προ-

παθώντας νά έξαπατήσουν τὸν κόσμο, οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπρόσωποι ἔθεσαν τὸ ζῆτημα τῆς μεταφορᾶς τῆς Σοβιετικῆς βοήθειας στὸ Βιετνάμ. Ἐνεργάντας ἐτοί έπαναλαμβάνουν τὸ φέμα ποὺ διέδωσε ὁ Σοβιετικὸς Τῦπος ὅτι ἡ Κίνα ἔφερε ἐμπόδια στὴ μεταφορὰ τοῦ ὑλικοῦ γιὰ τὸ Βιετνάμ.

Οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπρόσωποι κάνωντας θόρυβο γιὰ τὸ ζῆτημα τῆς βοήθειας στὸ Βιετνάμ ἀπότυχον στὸ ἀπώτερο τοὺς σκοπού. Ἀτιθέτα ἔγινε φανερὸ διὰ τὴν Σοβιετικὴ Ἔνωση ἥθελε νά χρησιμοποιεῖ τὴν βοήθεια σὰν μέσο νά ἐπέμει στὸ Βιετνάμ, νά ἀποκτήσει πὸ «κεφάλαιο» μὲ τὸ δτοῖο νά πάρεψει μὲ τὶς ΗΠΑ, γιὰ νά ξεσηκώσει ἀντικινεζικὰ αἰσθήματα στὴ διάσκεψη νά προκαλέσει διάσπαση στὸ δνομα τῆς «ένοτητας δράσης».

‘Αποφασιστικὰ ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἵμπεριαλισμοῦ, ή ὑπὲρ τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης»

Ἡ κοινὴ ἐπιθυμία τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν ἀντιπρόσωπων στὴ διάσκεψη ἦταν νά ἀνεβάσουν τὴν ἐπαναστατικὴ πάλη ἐναντίον τοῦ ἵμπεριαλισμοῦ στὶς Τρεῖς Ηπείρους σὲ ἀνώτερα ἐπίπεδα στὴ διάρκεια τῆς διάσκεψης.

Ἄπο τὴν πρώτη ὅμως στιγμή, οἱ χρονοτοποιοί φοιτοῦντες ἔκαναν τὰ πάντα γιὰ νά ἐπιβάλουν τὴν συνθηκολόγα γραμμή τους τῆς «Εἰρηνικῆς συνύπαρξης» στὴ διάσκεψη καὶ νά φέρουν τὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα τῶν Τοιῶν Ἡπείρων στὴν Τροχιὰ τῆς Ἀμερικανο-Σοβιετικῆς συνεργασίας γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία. Ἡ Σοβιετικὴ ἐφιμεροῦσα «Πράστηντα» σὲ ἔνος ἀρρένος ποὺ δημοσιεύντικε τὴν ἡμέρα τῆς ἔναρξης τῆς διάσκεψης βεβαίων ὅτι ἡ πάλη «γιὰ τὴν Εἰρηνικὴ συνύπαρξη» τῶν Κρατῶν μὲ διαφορετικὰ κοινωνικὰ συστήματα, «Καὶ γιὰ τὴν παρεμπόδιση τῆς διάδοσης τῶν πυρηνικῶν ὅπλων καὶ γιὰ τὴν Παγκόσμια Εἰρήνην» θὰ είναι τὰ κύρια θέματα συζήτησης στὴ συνδιάσκεψη τῆς ‘Αβανίας». Ἡ Σοβιετικὴ ἀντιπρόσωπεια τότε προσπάθησε νὰ παρουσιάσει ἀκριβῶς τέτοια λαθραῖα ἐμπορεύματα στὴ διάσκεψη.

Στὴ συνεδρίαση τῆς πολιτικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐπέμειναν νά παρεμβάλλουν μιὰ παράγραφο γιὰ τὴν περίφημη «Εἰρηνικὴ συνύπαρξη» στὸ σχέδιο τῆς γενικῆς ἀπόφασης τῆς διάσκεψης. Δὲν ἔξεφασαν τὴν ἀντίθεσή τους στὸ ἵμπεριαλισμὸ μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς ΗΠΑ ἀλλὰ τόνισαν ὅτι «ὅλα τὰ ἔνθη, μικρὰ καὶ μεγάλα, θὰ ἔπειτε νά ἔχουν σὰν βάθη στὶς διεθνεῖς τους σχέσεις τὴν «εἰρηνικὴ συνύπαρξη».

‘Αντιπρόσωποι ἀπὸ τὴν Κίνα, τὴν ‘Ινδονησία, τὴν ‘Ιαπωνία, Μαλαισία, τὸ Κογκό (Λ), Νοτιοδυτικὴ ‘Αφρική καὶ ἄλλες χῶρες καὶ περιοχὲς ἀντιτάχθηκαν σφρόδα στὴ ἐπιβολὴ ἀντῆς τῆς λανθασμένης γραμμῆς στὸν λαοὺς τῶν Τοιῶν Ἡπείρων. ‘Ο κινέζος ἀντιπρόσωπος είπε ὅτι οἱ διάσκεψη τῶν Τοιῶν Ἡπείρων θὰ ἔπειτε νὰ συζητήσει τὸ θέμα τῆς ἐνότητας στὴν πάλη ἐναντίον τοῦ ἵμπεριαλισμοῦ καὶ δχι τὸ θέμα τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης». Εἶναι ἀπόλυτα λαθεμένο νά ἀποφεύγουμε νὰ ἀντιταχθοῦμε στὸ ἵμπεριαλισμὸ καὶ ἀντὶ ἀντοῦ νὰ μιλᾶμε ἀδριστὰ γιὰ τὴν ἀποκαλούμενη «εἰρηνικὴ συνύπαρξη» μεταξὺ τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν χωρῶν. Μπορεῖ νὰ συνυπάρχει εἰρηνικὰ τὸ Βιετνάμ καὶ ἡ Δομινικανὴ Δημοκρατία μὲ τὶς ΗΠΑ; Οἱ Κογκολέζος (Λ) ἀντιπρόσωπος ρώτησε συγκινημένος: ‘Αρονοῦται στὸ λαό τοῦ Κογκό ἀκόμα καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ὑπαρξῆς, πῶς είναι δυνατὸν νά γίνει διοιδήποτε συζήτηση γιὰ εἰρηνικὴ συνύπαρξη; ‘Ο ἀντιπρόσωπος τῆς Νοτιοδυτικῆς ‘Αφρικῆς είπε: ‘Η Συνδιάσκεψη τῶν Τοιῶν Ἡπείρων δὲν εἶναι ΟΗΕ. ‘Η εἰρηνικὴ συνύπαρξη εἶναι ἐκτὸς θέματος ἔδω, πρέπει νὰ διαλέξουμε μεταξὺ τῆς πάλης καὶ τῆς συνθηκολόγησης. ‘Ο πωαδήποτε δὲν θὰ συνθηκολογήσουμε. (Χειροκροτήματα).

‘Ο ἀντιπρόσωπος τῆς Οὐγκάντας είπε ὅτι ἡ προσπάθεια τῆς ἐπιβολῆς τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης σὲ μιὰ τέτοια διάσκεψη ἔδειξε τὰ σχέδια ὧριμένων ἀνθρώπων νὰ φέρουν τὴν πάλη γιὰ τὴν ἔθνικὴ ἀπελευθέρωση στὴν τροχιὰ τῆς

«Εἰρηνικῆς συνύπαρξης» καὶ στὸ «γενικὸ καὶ πλήροι ἀφοπλισμὸν νά ἐμποδίσουν τὴν ἀνάπτυξη τῆς πάλης ἐναντίον τοῦ ἵμπεριαλισμοῦ. Ρώτησε: «ἐπιμένετε συνεχῶς στὴν Εἰρηνικὴ συνύπαρξη. Μήτως αὐτὸς σημαίνει ὅτι θέλετε νὰ σταματήσουν ὅλοι νά ὑποστηρίξουν τὸν πόλεμο ἀντίστασης στὸ Βιετνάμ ἐναντίον τοῦ Ἀμερικάνικου ἵμπεριαλισμοῦ καὶ νὰ συμβιαστοῦν μὲ τὶς ΗΠΑ;».

Ἐναὶ μεγάλο μέρος τῶν ἀντιπρόσωπων ἀντιτάχθηκαν μὲ σφρόδρητηα καὶ ἐμπόδισαν τὸν Σοβιετικὸ ἀντιπρόσωπο νὰ παρεμβάλῃ τὴν ἀποκαλούμενη εἰρηνικὴ συνύπαρξη στὴν γενικὴ πολιτικὴ ἀπόφαση. ‘Ἡ συνεδρίαση ἀποφάσισε νὰ ἔξαλεψει αὐτὴ τὴν παράγραφο ἀπὸ τὸ σχέδιο ἀπόφασης. ‘Αλλὰ ἡ μάχη δὲν τέλεων θέδω. Στὴν συνεδρίαση τῆς πολιτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὶς 9 καὶ 30’ π.μ. στὶς 11 Πανουρίου, μέχρι τὶς 6 μ.μ. τὴν ἐπομένη ἡμέρα, ἔνα κείμενο σχετικὸ μὲ τὴν ἀποκαλούμενη εἰρηνικὴ συνύπαρξη πάρουσιάστηκε ξαφνικὰ ὑπὸ τὴν μορφὴν ἐνὸς ἐκτάκτου σχεδίου ἀπόφασης. Οἱ ἀριδοὶ τοῦ χρονοτεφισμοῦ γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν τὴν κίνηση ἔδειψαν δῆλα τὰ σκουπίδια τοῦ Χρονοτοσώφ, ποὺ πούλωνταν στὴν ἐποχὴ τοῦ. ‘Ἐνας διμήτης είπε ὅτι «στὴν σημερινὴν ἐποχὴ τῶν πυρηνικῶν ὅπλων πὸ ἀνθρώπινο γένος ἔχει νὰ διαλέξει ἀνάμεσα στὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη ἢ σ’ εναὶ μεγάλο πυρηνικὸ πτόλεμο, καὶ ἔμεις διαλέγοντες τὴν εἰρήνην. ‘Ισχυρίστηκε ὅτι ἡ Εἰρηνικὴ συνύπαρξη εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴ πάλη. Μιὰ νέα μορφὴ ἀπελευθερωτικῆς πάλης. Μὲ τὴν Σοβιετικὴ πολιτικὴ εἰρήνης είτε, τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια τῶν ἵμπεριαλιστῶν θὰ δεθοῦν ἐνῶ ἡ ἀπελευθερωτικὴ πάλη σὲ πολλὰ μέρη θὰ κερδηθεῖ μὲ τὴν βοήθεια τῆς Σοβιετικῆς Ἔνωσης.

Ἀντὸν ἀρδίασε τοὺς ἀντιπρόσωπους πολλῶν χωρῶν. ‘Ο ἀντιπρόσωπος τῆς Οὐγκάντας είπε ὅτι ἡ Συνδιάσκεψη θὰ ἔπειτε νὰ συζητήσει τὸ θέμα τῆς ἀντίθεσής μας μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἵμπεριαλισμό, τὸν κοινὸ ἔχθρο τῶν λαῶν τῶν Τοιῶν Ἡπείρων. Εἶναι δυνατὸν ἡ τόσο ἐκτεταμένη συζήτηση γύρω ἀπὸ τὴν Εἰρηνικὴ συνύπαρξη νὰ ἀνάχαιτεσι τὴν ἀπίθεση τῶν ἀμερικάνων ἵμπεριαλιστῶν στὸ Βιετνάμ; πώτησε. ‘Ἐὰν ἡ Συνδιάσκεψη πάρει μιὰ τέτοια ἀπόφαση, θὰ ἀποξενώσει τὸν ἔαυτὸ τῆς ἀπὸ τὶς πλατειὲς λαϊκὲς μᾶζες τῆς Ασίας, ‘Αφρικῆς καὶ Λατινικῆς Αμερικῆς. ‘Ο ἀντιπρόσωπος τοῦ Νεπάλ, είπε ὅτι οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν Κρατῶν φύσονται στὴ σφράγια τῆς διπλωματίας, καὶ ὅμως μποροῦμε νὰ συζητήσουμε τὸ θέμα ποὺ μᾶς ἀφορᾶ, τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἵμπεριαλισμοῦ. ‘Ο ἀντιπρόσωπος τῆς Νυασαλάνδης είπε ὅτι δῆλος τῆς χώρας τοῦ δὲν γνωρίζει καμμὰ περίπτωση ποὺ οἱ ἵμπεριαλιστὲς δυναμέις νὰ σεβάστηκαν τὴν Κυριαρχία τῶν μικρῶν χωρῶν. ‘Ο ἀντιπρόσωπος τῆς Νοτιο-Δυτικῆς Αφρικῆς, μιλώντας ἔντονα καὶ πολὺ συγκινημένα είπε: «Είμαστε ἀποφασιστικὰ ἀντίθετοι. Εἶναι τερατῶδες αὐτὸν πὸν δυνομάζετε Εἰρηνικὴ συνύπαρξη μὲ διοιδήποτε χωῶμα μὲν τὸ χωματίζετε».

‘Ανάμεσα σὲ φωνές διαμαρτυρίας, δ πρόδεος ἔθεσε τὸ σχέδιο ἀπόφασης σὲ ψήφοφορία. ‘Ἡ Κίνα, ἡ Ινδονησία, ἡ Ιαπωνία, Κορέα, Μαλί, Ταϊλάνδη, Νεπάλ, Πακιστάν, ἡ Οὐγκάντα, Νοτιο-Δυτικὴ ‘Αφρική, κ.ἄ. ψήφισαν ἐναντίον. ‘Η Σοβιετικὴ Ἔνωση, ἡ Ινδία καὶ ἄλλες χῶρες ψήφισαν ὑπέρ. Πολλοὶ δῆλοι αὐτοὶ ἀντιπρόσωποι ἔκαναν ἀπόχη. Σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸ τῆς διαδικασίας διοιδήποτε ἀπόφαση πρέπει νὰ ἐγκριθεῖ ἀπὸ τὰ 2/3 τῆς πλειοψηφίας ἐφ’ ὅσον δὲν ἔπιευχθεῖ διμοφωνία στὸ συμβούλιο. Παρ’ ὅλα αὐτὰ δὲν οἱ δρόδερος τῆς συνεδρίασης, δήλωσε ὅτι ἡ ἀπόφαση ψηφίστηκε χωρὶς ἀκόμα νὰ ἀνακοινώσει τὸν ἀριθμὸν δισών ψήφων μεταξὺ τῶν μέρων.

Ἐναὶ ἀλλοὶ παραδέξονται ποὺ συνέβηκε νὰ ἀναφερθεῖ: ‘Ἐπειδὴ ἡ Μαραθώνια συνεδρίαση διάρκησε ἀπὸ τὶς 9 καὶ 30’ τὸ ἀπόγευμα μέχρι τὶς 9 καὶ 30’ τὸ ἐπόμενο πρωΐ, πολλοὶ ἐγκατέλειψαν τὴν συνεδρίαση καὶ πῆγαν γιὰ βόνο. ‘Ομως, ἔνα λεπτὸ πρωΐ τὴν ψηφοφορία, δώμησε ξαφνικὰ ἔνας μεγάλος ἀριθμὸς ψηφοφόρων τῶν διπολῶν τὰ νυσταγμένα βλέμματα ἔδειχναν διτὶ μόλις είχαν σηκωθεῖ ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Σήκωσαν τὰ χέρια τους χωρὶς καλὰ καλὰ νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια τους. ‘Ἐτοι δὲ οἱ δρόδερος δήλωσε ἡ ἀπόφαση γιὰ τὴν Εἰρηνικὴ συνύπαρξη ἐγκριθήκει.

Πολλοὶ ἀντιπρόσωποι ἔξεφασαν τὴν διαφωνία τους γιὰ

τὴν ἔγκριση μᾶς τέτοιας ἀπόφασης ἀπὸ τὴν διάσκεψη τῶν Τριῶν Ἡπείρων.

Ο Γκαμπριέλ Γιούμπουν, ἐπικεφαλῆς τῆς Κογκολέζικης (Λ) ἀντιπροσωπείας δήλωσε θυμωμένα ὅτι ή μοδέτηρη μᾶς τέτοιας ἀπόφασης καταστρέψει τοὺς καρποὺς τῆς συνδιάσκεψης, καὶ σημαίνει τὴν ἀναγνώριση τοῦ Μουμπούντου. Δὲν δεῖχνει τὸν δρόμο γιὰ τὴν προώθηση τῆς ὑπόθεσης τοῦ Κογκό καὶ διλόκληρης τῆς Ἀφρικῆς. Ἐπιμένοντας νὰ ληφθεῖ αὐτὴ ἡ ἀπόφαση στῇ συνδιάσκεψη, οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπρόσωποι ἔφεραν τὸν ἔαντον τους ἀντιμέτωπους μὲ τοὺς λαοὺς τῶν Τριῶν Ἡπείρων, οἱ δποῖοι εἶναι σταθερὰ ἐναντίον τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ θέλουν νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἐπανάστασή τους. Ἐδείξαν ἔτσι γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅτι ἀκολούθουν γιὰ γραμμὴ δῆθεν ἀντιμπεριαλιστικὴ καὶ στὴν πραγματικότητα συνθηκολόγη.

Νὰ ἐπικρίνεται ὁ ΟΗΕ η νὰ ἐκθειάζεται

Πολλοὶ ἀντιπρόσωποι στὴ διάσκεψη κατηγόρησαν μὲ σφρόδητα τὸν ΟΗΕ σὰν δργανο τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ποὺ τοῦ χρησιμεύει γιὰ τὶς ἐπιθέσεις του ἐναντίον τῶν λαῶν τῶν Τριῶν Ἡπείρων.

Ἐνα ἵνδονήσιος ἀντιπρόσωπος εἶπε: «Πρέπει νὰ ξέμασκαρεφόνμε ἀκόμα ποὺ πολὺ τοὺς φαύλους ἱμπεριαλιστὲς παν χρησιμοποιοῦν τὸν ΟΗΕ σὰν δργανο γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία τους καὶ γιὰ νὰ ἔξαπατοῦν τοὺς λαούς.

Ἐνας Πακιστανὸς ἀντιπρόσωπος εἶπε: «Ο ΟΗΕ κυριαρχεῖται καὶ χρησιμοποιεῖται ἀκόμα ἀπὸ τὶς ἱμπεριαλιστικὲς δυνάμεις. Συνεχίζει νὰ ἀποστερεῖ τὸν Κινέζικο λαὸ ἀπὸ τὴν νόμιμη ἐκπροσωπίση τοῦ σ' αὐτὸν τὸν 'Οργανισμό. Οἱ ἐπευθαέεις του στὴν Κορέα, τὸ Πακιστάν, Κασμίρ καὶ τὸ Κογκό (Λ) περιέλεξαν τὰ πράγματα σ' αὐτὲς τὶς κχρες καὶ αὐτὸς ἀποθαίνει πρὸς δφελος τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ τῶν ἀποκιστῶν».

Ἐν τούτοις, οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ δπαδοὶ τους δὲν ἔχασαν καμιὰ ἐνίκαια στὴ διάρκεια τῆς συνεδρίασης γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὸν ΟΗΕ γιὰ νὰ μποροῦν νὰ χρησιμοποιοῦν αὐτὸν τὸν 'Οργανισμὸ σὰν παζάρι μεταξὺ τῶν ΗΠΑ καὶ τῆς Σοβιετικῆς 'Ενωσης γιὰ τὴν προώθηση τῶν διαπραγματεύσεών τους γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία. «Ἄρταξαν ἀμέσως τὸ ράταλο γιὰ νὰ χτυπήσουν ὅταν κανένας ἐπιτίθετο κατὰ τὸν ΟΗΕ.

Στὴν συνεδρίαση τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν μελέτη τῶν ἐπειγόντων προβλημάτων, δομινικανὸς ἀντιπρόσωπος ζήτησε νὰ γίνει μιὰ δημόσια καταγγελία τοῦ ΟΗΕ γιὰ τὴν ἀποτυχία του νὰ ὑπερασπίσει τὸ δικαίωμα τῶν λαῶν γιὰ τὴν αὐτοδιάθεση καὶ γιὰ τὴν ἀδυναμία του νὰ σταματήσει τὴν στρατιωτικὴ ἐπέμβαση στὴν Ἀφρική, Ασία καὶ Λατινική Ἀμερική. Αὐτὸς δὲ δεῖχνει ὅτι στὴν πραγματικότητα ἔχει μετατραπεῖ δ ὄργανισμος σὲ δργανο τοῦ ἀποκισμοῦ καὶ νεο-ἀποκισμοῦ; εἶπε:

Ο Σοβιετικὸς ἀντιπρόσωπος στὴ συνεδρίαση δὲν εἶπε τί-ποτα. Ο ἀντιπρόσωπος τοῦ 'Αφρικανικοῦ-Ἐθνικοῦ Συνεδρίου (Νότια Ἀφρική), ποὺ συχνὰ ἔπαιρνε τὸ λόγο γιὰ γὰ νποτστρέζει τὸν Σοβιετικὸ ἀντιπρόσωπο, προσπάθησε νὰ ὑπερασπίσει τὸν ΟΗΕ. Εἶπε ὅτι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ καταγγείλει τὸν ΟΗΕ ἐφ' ὅσον πολλὲς Ασιατικὲς καὶ Ἀφρικανικὲς χῶρες ἀντιπροσωπεύνονται σ' αὐτὸν.

Ο Κινέζος, Κορεάτης, Κογκολέζος (Λ) καὶ ἄλλοι ἀντιπρόσωποι, ἐπετέθηκαν δρμπλάτατα ἐναντίον τοῦ ΟΗΕ. Ο Κινέζος ἀντιπρόσωπος ἔξεφρασε τὴν ἀνεπιφύλακτη ἐπιδοκιμασία του γιὰ τὸ Δομινικανὸ σχέδιο ἀπόφασης καὶ τόνισε δι μοδετερώντας τὴν ἀπόφαση γιὰ τὴν «κατάπαυση τοῦ πυρός» στὴ !Δομινικανὴ Δημοκρατία μὲ τὴν κοινὴ Ἀμερικανικὴ ἔγγυότη, δ ΟΗΕ νομιμοποίησε τὴν ἔνοπλη Ἀμερικανικὴ ἐπίθεση σ' αὐτὴ τὴ χώρα. Ο Κορεάτης ἀντιπρόσωπος κατηγόρησε τὶς ΗΠΑ δι χρησιμοποιοῦν τὸν ΟΗΕ σὰν προκάλυψμα γιὰ τὶς ἐπιθέσεις της στὴ χώρα του. Ο Κογκολέζος (Λ) ἀντιπρόσωπος ἐπετέθηκε ἀγανακτισμένα. Τὰ

«'Ηνωμένα 'Εθνη» ἤλθαν στὴ χώρα μας, ἀλλὰ τὶ ἔκαναν γιὰ τὸν Λουμούμπα μας; Τὶ ἔγινε ἡ Δημοκρατία μας στὸ Κογκό; Εἶναι γνωστὰ ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα. Ξέρω πόσο χάρηκε δ ἀντιρρόσωπος τοῦ ΟΗΕ ὅταν δολοφονήθηκε δ Λουμούμπα. «Ολοι ξέρουμε τὶ εἰδους δργανισμὸς εἶναι δ ΟΗΕ».

Πρὸν γίνει ἡ ψηφοφορία, δ ἀντιπρόσωπος τῆς Δομινικανῆς Δημοκρατίας ζήτησε ἀπὸ τὸ Σοβιετικὸ ἀντιπρόσωπο νὰ ἔκαναν γιὰ τὴ θέση του. Ο Σοβιετικὸς ἀντιπρόσωπος ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσει δι συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀποψη ἐνδε ἀλλοι ἀντιπρόσωπον ποὺ πρότεινε κάποια «τροποποίηση» στὴ διατύπωση ἐτοι ὃστε νὰ ἀποφύγουν νὰ ἀποκαλέσουν τὸν ΟΗΕ «Οργανός του ἀποκισμοῦ καὶ νεο-ἀποκισμοῦ». «Οταν τελικὰ τὸ σχέδιο ἀπόφασης τοῦ Δομινικανοῦ ἀντιπρόσωπου τέθησε σὲ ψηφοφορία, δ Σοβιετικὸς ἀντιπρόσωπος ψήφισε ἐναντίον.

Σὲ μὰ ἄλλη συνεδρίαση τῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὰ ἐπειγόντα προβλήματα, δ ἀντιπρόσωπος τοῦ 'Εθνικο-Ἀφρικανικοῦ Συνεδρίου τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς παρουσίασε ἔνα σχέδιο ἀπόφαση γιὰ τὴν Νότιο Ἀφρική. Ζητοῦσε ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῆς Ασίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς νὰ πραγματοποιήσουν ὅλες τὶς ἀποφάσεις τοῦ ΟΗΕ». Αὐτὸς ἔχαγόνωσε ἀκόμα περισσότερο τὸν ἀντιπρόσωπον. Ο κινέζος ἀντιπρόσωπος ρώτησε: «Μήπως αὐτὸς σημαίνει ὅτι θὰ πρέπει δ κινέζικος λαὸς νὰ δεχθεῖ τὴν ἀπόφαση τοῦ ΟΗΕ η δοία στιγματίζει τὴν Κίνα σὰν «εἰσβολέα»; Ο Κογκολέζος (Λ) ἀντιπρόσωπος ζήτησε νὰ μάθει ἀν θὰ ἔπειπε δοκοχλεῖκος λαὸς νὰ προδώσει τὴν ἴδια τὴν πατρίδα. Κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν ἀντιπρόσωπων γιὰ διευκρίνηση, δ ἀντιπρόσωπος τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς συμφώνησε στὴν σύνοδο τῆς ἐπομένης ημέρας νὰ ἀπαλειφθεῖ αὐτὴ η παράγραφος.

Αὐτὴ τὴ στιγμή, ξαφνικὰ δ Σοβιετικὸς ἀντιπρόσωπος ἔγινε τολμηρὸς καὶ ἐπέμενε ὅτι τὸ 'Εθνικο-Ἀφρικανικὸ Συνέδριο εἶναι δ μόνος δργανισμὸς ποὺ διεξάγει παρανόμη δράση στη Νότια Ἀφρική. «Γιαντὸ παρακαλῶ δεχθεῖτε τὴν ἀπόφαση δπως προτάθηκε» εἶπε.. Αὐτὸς δναψε τὸ δυνατὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Βενεζουέλας, τῆς Βοαζιλίας καὶ ἄλλων. Κάτω ἀπὸ τὴν κατακραυγὴ τῆς πλειοψηφίας τῶν ἀντιπρόσωπων, δ ἀντιπρόσωπος τῆς Νότιας Ἀφρικῆς ἀναγκάσθηκε νὰ δηλώσει μιὰ φορὰ ἀκόμα ὅτι αὐτὴ η παράγραφος θὰ ἔπειπε νὰ ἔξαλειφθεῖ. Μόνο τότε ἔκλεισε η συζήτηση.

«Οταν η Πολιτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐτοίμασε τὸ σχέδιο γιὰ τὴν γενικὴ ἀπόφαση, η κινέζικη ἀντιπρόσωπεία τόνισε ἐντονα δι μονὸς δργανισμὸς ποὺ διεξάγει παρανόμη δράση στη Νότια Ἀφρική. «Γιαντὸ παρακαλῶ δεχθεῖτε τὴν ἀπόφαση δπως προτάθηκε» εἶπε.. Αὐτὸς δναψε τὸ δυνατὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Βενεζουέλας, τῆς Βοαζιλίας καὶ ἄλλων. Κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν ἀντιπρόσωπων τῆς Νότιας Ἀφρικῆς ἀναγκάσθηκε νὰ δηλώσει μιὰ φορὰ ἀκόμα ὅτι αὐτὴ η παράγραφος θὰ ἔπειπε νὰ ἔξαλειφθεῖ. Μόνο τότε ἔκλεισε η συζήτηση.

«Ο 'Ινδος ἀντιπρόσωπος πρότεινε μιὰ τροποποίηση σὲ μιὰ προσπάθεια νὰ περισσάπειτε τὸν ΟΗΕ. 'Αλλὰ δὲν μπορεῖτε νὰ πείσεις. Τελικά, η πάρα κάτω παράγραφος ἔνταχθηκε στὴ γενικὴ πολιτικὴ ἀπόφαση: «Η συνδιάσκεψη κατηγορεῖ τὸν ΟΗΕ δι μεταξύ της πραγματεύσεων της στρατιωτικὴς ἐπέμβαση στὴν Ἀφρική, Ασία καὶ Λατινικὴ Ἀμερική. Αὐτὸς δὲ δεῖχνει ὅτι στὴν πραγματικότητα ἔχει μετατραπεῖ δ ὄργανισμος σὲ δργανο τοῦ ἀποκισμοῦ καὶ νεο-ἀποκισμοῦ. Επίσης καταδικάζει τὴν χρησιμοποίηση τοῦ ΟΗΕ ἀπὸ τὶς ΗΠΑ, γιὰ τὴν ἀποτέλεση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας ἀπὸ τὰ νόμιμα δικαιώματα τῆς ΗΠΑ σὲ δργανομό».

Συνθηκολόγα καὶ διασπαστικὴ η φύση τῆς «ένδητας δράσης»

Η μεγάλη πλειοψηφία τῶν ἀντιπρόσωπων διερμήνευσε τὴν ἐπιθυμία τῶν λαῶν τῶν Τριῶν Ηπείρων νὰ ἐνωθῶν ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἔχθροῦ, τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς ΗΠΑ. Ο Βοῦ Σιέν Τσιάν, ἐπικεφαλῆς τῆς Κινέζικης ἀντιπροσωπίας, εἶπε: «Η συνδιάσκεψη κατηγορεῖ τὸν ΟΗΕ δι μεταξύ της πραγματεύσεων της στρατιωτικὴς ἐπέμβασης στὴν Ασία καὶ Λατινικὴ Ἀμερική. Αὐτὸς δὲ δεῖχνει ὅτι στὴν πραγματικότητα ἔχει μετατραπεῖ δ ὄργανος πολιτικὴς του τῆς έπιθεσης ἐναντίον τῶν έθνων κατελευθερωτικῶν κινημάτων καὶ ἐναντίον ἀλλών δως εἶναι τὸ Κογκό, η Κορέα, καὶ δ 'Αγιος Δομίνικος. 'Επίσης καταδικάζει τὴν χρησιμοποίηση τοῦ ΟΗΕ ἀπὸ τὶς ΗΠΑ, γιὰ τὴν ἀποτέλεση τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Κίνας ἀπὸ τὰ νόμιμα δικαιώματα τῆς ΗΠΑ. Ανύθετα, η «ένδητη δράση» ποὺ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τὴν Σο-

βιετική ἀντιρροσωπία στὴν συνεδρίαση εἶναι ἔνα πολὺ διαφορετικὸ πρᾶγμα. Ἐχει σκοπὸ νὰ ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὴν νόμιμη ἐπιβύθια γιὰ ἐνότητα τῶν λαῶν τῶν Τριῶν Ἡπείρου γιὰ νὰ ἐπιβάλουν στὴ διάσκεψη τὴν σοβιετικὴ γραμμῆ τῆς συνεργασίας μὲ τὶς ΗΠΑ γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία κάτω ἀπὸ ὑποκριτικὸ σύνθημα τῆς «ἐνότητας δράσης» καὶ τοῦ «κοινοῦ ἄγωνα. ἐναντίον τοῦ ἔχθροῦ».

Στὴν πορεία τῆς Συνδιάσκεψης, συνέβηκαν πολλὰ πρόγματα ποὺ δέχινουν καθαρὰ ὅτι ὅλες οἱ ἀτέλειωτες συνζητήσεις τῆς Σοβιετικῆς ἀντιπροσωπίας γύρω ἀπὸ τὴν «ἐννότητα και τὸν «συντονισμό» είχαν σὰ σκοπὸν νὰ καλύψουν τὴ δικῆ της συνθηκολόγα γραμμή καὶ τὸ διαπαστισμό της. 'Αλλὰ ἀπέτυχαν παταγώδικα. Ἡ ἀπάίσια φύση τῆς ἀποκαλούμενης «ἐννότητας δράσης» ἀποκαλύφθηκε διοκληρωτικά.

'Η κινέζικη, ή 'Ινδονησιακή, ή 'Ιαπωνική καὶ ἄλλες ἀντι-
προσωπεῖς, ζήτησαν νὰ μάθουν μὲ ποιὸν δέλει ἐνότητα δρά-
σης ή Σοβιετικὴ ἀντιπροσωπία καὶ ἐναγτίον τίνος θὰ κατευ-
θύνεται αὐτὴ ή ἐνότητα δράσης. 'Ο ἐπικεφαλῆς τῆς κινέ-
ζικῆς ἀντιπροσωπείας Βού Σιλέν - Τούλεν ἔθεσε 10 ἑῳχήματα
στὴν δυμίλια του στὴ συνδιάσκεψη. 'Αλλὰ η Σοβιετικὴ ἀντι-
προσωπία δὲν τολμησε νὰ προφέθει οὕτε μὰ μοναδικὴ λέξη
σὲ ἀπάντηση αὐτῶν τῶν δέκα ἐρωτήσεων ἄλλα ἀπάντησε σ'
αὐτὲς μὲ τὰ ἔργα της. 'Ο Δομινικανὸς ἀντιπρόσωπος καὶ δ'
ἀντιπρόσωπος τῆς Καμπότζης, ἀντιτάχθηκαν ἀποφασιστικά
στὴν συνδιάσκεψη πρὸς δουοδήποτε είδος συνεργασίας μὲ
τὸν ἀμερικανικὸν ἱμεριαλισμό. 'Ο ἀντιπρόσωπος τῆς Καμπό-
τζης παρουσίασε ἔνα σχέδιο ἀπόφασης στὴν ἑταροπή γὰρ τὴν
συζήτηση ἐπειγόντων προβλημάτων, ποὺ καλούσε δλεις τὶς
χώρες ποὺ ἀγαποῦν τὴν δικαιούσην καὶ τὴν Ελεόην νὰ ἀρνη-
θῶν τὴν συνεργασία, στὸν πολιτικό, διπλωματικό, οἰκονομι-
κό, καὶ πολιτιστικὸ τομέα, μὲ τὴν ὑπερικανή κυβέρνηση καὶ
μὲ δλεις τὶς ἄλλες κυβερνήσεις που ὑποστηρίζουν ἐνεργὰ τὸν
πολιτικὴ της τῆς ἐπιθεσῆς ἐναντίον τῆς Ινδοκίνας. 'Οταν
ἡ ἀπόφαση τέθηκε σὲ ψηφοφορία, η Σοβιετικὴ στάση ἦταν
χαρακτηριστικὴ.

Τι θέση πέρονει η Σοβιετική άντιπροσωπία, ωστά δ κόδιμος στὸ δξὺ πρόδηλημα τῆς συνεργασίας μὲ τὸν Ἰμπεριαλισμό;
Ἐπίσης στὴν ἐπιτορῇ γιὰ τὴν συζήτηση ἐπειγόντων προβλημάτων, δ, Ἰνδονήσιος ἀντιπρόσωπος πρότεινε ἔνα σχέδιο ἀπόφασης γιὰ τὴν καταδίκη τῶν Ἰνδονήσιων ἀντιδραστικῶν ἀξιωματικῶν, γιὰ τὴν καταπίεση τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων. Ο Σοβιετικὸς ἀντιπρόσωπος ὅχι μόνον ἐπιδοκίμασε αὐτὴν τὴν ἀπόφαση, ἀλλὰ προχώρησε ἀκόμη πιὸ πέρα καὶ ζήτησε νὰ μὴ συμπεριληφθεῖ αὐτὸν τὸ σχέδιο ἀπόφασης στὴν ἡμερομηνία διάταξη τῆς ἐπιτορῆς. Δὲν ἀρκεῖ αὐτὸν γιὰ νὰ ἀποδειχθεῖ ὅτι δ Σοβιετικὸς ἀντιπρόσωπος βρίσκεται μὲ τὸ μέρος τῶν Ἰνδονήσιων δεξιῶν:

Στή συζήτηση τού σχεδίου άπόφασης πού παρουσιάσαε δ ἀντιπόδισμα της Παλαιοτίνης, οἱ ἀντιπόδισμαὶ τῶν Πορτογαλίων καὶ ἀποικιῶν πρότειναν τὴν προσθήκη μᾶς ἔκκλησης γὰ τὸ ἐδιακοπὴ ὥλων τῶν σχέσεων μὲ τὸ Ἰσραὴλ. Αὐτὴ ἡ πρόταση μητοπίχθηκε ἀπὸ τούς περισσότερους ἀντιπόδισμάποντος.¹ Άλλο δὲ Σοβιετικὸς ἀντιπόδισμας ἀντιτάχθηκε στὴ διακοπὴ ὥλων τῶν σχέσεων.

Παρόμοια παραδείγματα είναι πάρα πολλά για νὰ μποροῦν νὰ αναφερθοῦν ένα πρός ένα. Γιαυτὸ δὲν πρέπει νὰ παραξενεύει κανένα γιατὶ μετά τις συζητήσεις τῶν ἐπιτρόπων, ξεναγούς Αφρικανὸς ἀντιπρόσωπος είπε: «Ἄντοτε ποὺ οἱ σοβιετικοὶ ἀντιπρόσωποι έχουν στὸ μναλὸ τοὺς είναι πολὺ καθαρὸ σὲ ὅλους»¹. «Ένας ἀσιάτης ἀντιπρόσωπος είπε: «κάθε φορὰ ποὺ κάποιος ἐπιτίθεται στὶς ΗΠΑ, οἱ σοβιετικοὶ ἀντιπρόσωποι θὰ ἔμφανεισθοῦν νὰ τὶς υπερασπίσουν. Δὲν είναι φανερὸ μὲ ποιὸν θέλουν έντοτα οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ ἐναντίον ποίων κατευθύνονται».

Τὸ σχέδιο γιὰ τὸν ἔλεγχο τῆς Ὀργάνωσης Ἀλ-
ληλεγγύης τῶν Τριῶν Ἡπείρων κατέρρευσε

Τὸ σύνθημα τῶν χρουστσωφικῶν φεδεῖζοντιστῶν γὰρ «ένότητα δράσης» δρῆκε τὴν δραγανωτική του ἔκφραση στὸ αἴτημα γὰρ τὴν δημιουργία ἐνδεῖ νέου Ἀφρικανο-Ἀσιο-Λατινο-Ἀμερικάτην.

νικού 'Οργανισμού πον θὰ ἐλέγχεται από αὐτοὺς τοὺς Ἰδίους τοὺς φεβίζοντες. 'Ο σκοπὸς τοὺς εἶναι νὰ καταργήσουν τὴν 'Αφρικανο-'Ασιατικὴ 'Οργάνωση 'Αλληλεγγύης τῶν λαῶν καὶ νὰ υπονομεύσουν τὴν ὑπόνθεση τῶν 'Αφρικανο-'Ασιατικῶν λαῶν γιὰ ἐνότητα ἐναντίον τοῦ ὑπεριαλισμοῦ. Γιατὶδ ὁ σκοπός, οὐ χρουστωφικοὶ φεβίζοντες κραυγάζουν γιὰ «πλάτεμα» τῆς 'Αφρικανο-'Ασιατικῆς 'Οργάνωσης 'Αλληλεγγύης τῶν λαῶν σὲ μιὰ 'Οργάνωση τῶν τριῶν 'Ηπείρων.

'Αρκετά χρόνια, οι άντιμπεριαλιστικές δργανώσεις στην 'Ασία, την 'Αφρική και την Λατινική 'Αμερική άνταλλαξαν άποψεις πάνω στὸ ζῆτημα τῆς σύγκλισης μιᾶς Συνδιάσκεψης 'Αλληλεγγύης τῶν λαῶν τῶν Τριῶν 'Ηπείρων. Ή 'Εκτελεστική 'Επιτροπὴ στὴ συνεδρίαση τῆς 'Αφρικανο-'Ασιατικῆς 'Οργάνωσης 'Αλληλεγγύης τῶν λαῶν στὴ Γκάνα τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1961, συνέτοξε στοὺς άντιπροσώπους τῶν 'Αφρικανο-'Ασιατικῶν και Λατινοαμερικανικῶν άντιμπεριαλιστικῶν δργανώσεων νὰ προπαρασκευαστοῦν γιὰ τὴν σύγκλιση σᾶς Συνδιάσκεψης τῶν Τριῶν 'Ηπείρων. Ή Τρίτη 'Αφρικανο-'Ασιατικὴ Συνδιάσκεψη ἀλληλεγγύης τῶν λαῶν συνῆλθε στὸ Μοσοὶ τῆς Τανζανίας, τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1963, και ἀποφάσισε τὴν σύγκλιση μιᾶς Συνδιάσκεψης τῶν Τριῶν 'Ηπείρων στὴν 'Αβάνα και δοι-σε μιὰ Προπαρασκευαστικὴ 'Επιτροπὴ ἀπὸ 18 ἔθνη. Ή τε-τάρτη 'Αφρικανο-'Ασιατικὴ Συνδιάσκεψη 'Αλληλεγγύης τῶν λαῶν συνῆλθε στὴ Βινέμπα τῆς Γκάνα, τὸν Μάιο τοῦ 1965, και ἐπιδιώκασε τὴν σύγκλιση τῆς πρώτης 'Αφρικανο-'Ασιατικῆς και Λατινο-'Αμερικάνικης Διάσκεψης ἀλληλεγγύης τῶν λαῶν στὴν 'Αβάνα τὸν 'Ιανουάριο τοῦ 1966.

Γιὰ ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, οἱ χρουστσωφικοὶ φειδιονιστές προσπάθησαν νὰ ἐμποδίσουν τὴν σύγκλιση τῆς Συνδιάσκεψης τῶν Τριῶν Ἡπείρων, γιὰ τοὺς λόγους ποὺ ἔχονται οἱ ίδιοι. Ἀλλὰ πέριου ἁφνικά ἀλλάξαν στάση καὶ ἀκολούθησαν ἄλλη ταχική καὶ ἄλλησαν νὰ πέρνουν ἐνεργοῦ μέρος, νὰ μηκανοραφοῦν καὶ νὰ ἐλέγχουν τὴν προπαρασκευαστική δουλειὰ σὲ μιὰ προσπάθεια ἑξάλειψης τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ χαρακτήρα αὐτῆς τῆς σημαντικῆς διάσκεψης. Ἁγονίζθηκαν σκληρὰ γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν γνήσιων ἀντιμπεριαλιστικῶν δυνάμεων τῶν Τριῶν Ἡπείρων νὰ παρακολουθήσουν αὐτὴ τῇ διάσκεψη. Ἀκόμα ἀφῆσαν ἔξω ἀπὸ τὴν αἰθουσα τοὺς ἐκπροσώπους τῶν γνήσιων ἀντιμπεριαλιστικῶν δργανώσεων ποὺ ἔφθασαν στὴν Ἀβάνα ὑπερηφδώντας τὶς πιὸ διαφορετικὲς δυσκολίες.

Τὴν παραμονὴ τῆς ἔναρξης τῆς Συνδιάσκεψης τῶν Τριῶν Ἡπείρων, δὲ Σοβιετικὸς καὶ δὲ Ἰνδὸς ἀντιπρόσωπος περιφέρονταν πάνω κάτω στὸ Σενοδοχεῖο «Ἐλεύθερη Ἀδάνα» καὶ προσπαθοῦσαν νὰ μαζέψουν ὑπογραφές ζητώντας μὰ ἐκτακτή συνεδρίαση τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀφρικανο-Ασιατικῆς δργάνωσης «Ἀλληλεγγύης τῶν λαῶν στὴν Ἀδάνα». Τοποθητοῦσαν δὲ σκόπευαν νὰ προτείνουν στὴν συνεδρίαση τῆς ἐπιτροπῆς τὸ «πλάτεμα τῆς Ἀφρικανο-Ασιατικῆς Ὁργάνωσης Ἀλληλεγγύης τῶν Λαῶν σὲ μία «Οργάνωση τῶν Τριῶν Ἡπείρων. Μὲ ἄλλα λόγια, ήθελαν νὰ «θάψουν» τὴν Ἀφρικανο-Ασιατικὴ «Οργάνωση Ἀλληλεγγύης τῶν Λαῶν στὴν Ἀδάνας. Ἀλλὰ οὐ ὑπογραφές ἀποδείχτηκαν πολὺ γρήγορα δὲ εἰ-γαί ἀσκοπες.

‘Η κινέζικη άντιπροσωπία σε μιά έπιστολή πρός τα μέλη των χωρῶν τῆς ‘Εκτελεστικῆς ‘Επιτροπῆς τῆς ‘Αφρικανο-Ασιατικῆς ‘Οργάνωσης ‘Αλληλεγγύης τῶν Λαών έξέφρασε τὴν ἀνίδεσην της πρὸς δυοιαδήποτε παράνομη συνεδρίασην τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Συνδιάσκεψης τῶν Τριῶν ‘Ηπείρων. ‘Ετοι μαζί ζητοῦνται τὸ σχέδιο τοῦ Σοβιετικοῦ καὶ ‘Ινδού άντιπροσώπουν.

Μετά τὴν ἔναρξη τῆς Συνδιάσκεψης, δὲ ἐπικεφαλῆς τῆς Σο-
βιετικῆς ἀντιπροσωπίας πήσε τὸ λόγο καὶ πρότεινε μιὰ ἐπίσημη
πρόταση γιὰ τὴν δημιουργία μιᾶς 'Οργάνωσης τῶν Τριῶν 'Η-
πείρων. Στὶς ὑπεριτροπές, συνηγόρησαν ὑπὲρ μιᾶς 'ἰδιακοῦν
συνεργασίας' καὶ τῶν «τετράν σχέσεων» μεταξὺ τῶν διαφόρων
μαζικῶν 'Οργανώσεων τῶν Τριῶν 'Ηπείρων ἀπὸ τὴν μὰ μεριά
καὶ στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο Εἰρήνης καὶ τοὺς ἄλλους διε-
θνεῖς δργανισμούς ποὺ ἐλέγχονται ἀπὸ τοὺς χρουστσωφικούν
ρεβιζιονιστές ἀπὸ τὴν ἄλλη.

"Ἄλλοι ἀντιπρόσωποι, ποὺ δὲν διαπνέονταν ἀπὸ τὴν ἐπι-

θυμία νὰ δυναμώσουν τὴν ἀλληλεγγύην τῶν λαῶν στὶς τρεῖς Ἡπείρους στὸν ἀντιμεραιαλιστικὸ τοὺς ἄγωνα, διέβλεπαν σὰν εὑκαρίστη τὴν δημιουργία μᾶς δργάνωσης τῶν Τριῶν Ἡπείρων. 'Αλλὰ ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία ἡταν ἐναντίον τῆς κατάργησης τῆς 'Αφρικανο-Ασιατικῆς δργάνωσης 'Αλληλεγγύης τῶν λαῶν.

Οι άντιπρόσωποι της Σοβιετικής "Ενωσης, της 'Ινδιας και ένας άλλος μικρός άριθμός, έπειμειναν ότι η Συνδιάσκεψη θὰ ξπρεπε νὰ πάρει μιὰ άπόφαση γιὰ τὸ «πλάτεμα» τῆς 'Αφρικανο-'Ασιατικῆς 'Οργάνωσης 'Αλληλεγγύης τῶν λαῶν. 'Ο Ινδὸς άντιπρόσωπος εἶπε: «Έφ' ὅσον τὸ νερὸ τῶν μικρῶν ποταμῶν χύνθησε σὲ ἔνα μεγάλο ποτάμι, ή ὑπαρξεῖ αὐτῶν τῶν μικρῶν ποταμῶν εἶναι περιττή!» 'Η δημιùα του ἀποφοίωφθηκε ἀπὸ πολλοὺς άλλους άντιπροσώπους 'Ο 'Ινδονήσιος άντιπρόσωπος εἶπε. «Ἄν πρέπει νὰ καταργοῦνται οἱ μικρὲς τοπικὲς δργανώσεις μετὰ τὴν δημιουργία μιᾶς μεγαλύτερης τοπικῆς 'Οργάνωσης, αὐτὸν σημαίνει ότι πρέπει νὰ καταργηθεῖ ὁ 'Αφρικανο-'Σύνδεσμος περὶ τὴν δημιουργία Παν-'Αφρικανικῆς 'Οργάνωσης τῶν Λαῶν. Δὲν θὰ πρέπει νὰ καταργηθεῖ ἡ Παν-'Αφρικανική 'Ενωση Δημοσιογράφων μετὰ τὴν δημιουργία τῆς 'Αφρικανο-'Ασιατικῆς 'Ομοσπονδίας δημοσιογράφων;».

Ο κινέζος ἀντιπρόσωπος τόνισε δια τη σήμερα 'Η 'Αφρικανο-'Ασιατική 'Οργάνωση 'Αλληλεγγύης τῶν Λαῶν ἔχει συνεισφέρει πολλά στὴν ἐθνικο-ἀπελευθερωτικὴ πάλη τῶν λαῶν στὴν 'Ασία καὶ τὴν 'Αφρική. 'Η κατάργηση τῆς 'Αφρικανο-'Ασιατικῆς δργάνωσης 'Αλληλεγγύης τῶν Λαῶν θὰ προκαλοῦσε διάσπαση στὸ 'Αφρικανο-'Ασιατικὸ κίνημα ἀλληλεγγύης καὶ μιὰ μεγάλη ἀπειλὴ στὸ κίνημα ἀλληλεγγύης τῶν Τριῶν 'Ηπείρων.

‘Η Ὁργανωτική Ἐπιτροπή τῆς Συνδιάσκεψης μετὰ ἀπὸ πολλές συζητήσεις ἀπέρριψε δὲ τὶς προτάσεις γιὰ τὴν κατάργηση τῆς Ἀφρικανο-Ἀσιατικῆς Ὁργάνωσης Ἀλληλεγγύης τῶν Λαῶν. Ἔτσι οἱ Σοβιετικοὶ ἀντιπόδωποι ὑπέστησαν μιὰ ἀκόμα ήττα.

Οι σαμπτωταισικές δραστηριότητες τῶν Σοβιετικῶν ἀντιπροσώπων ἐναντίον τῆς 'Αφρικανο-'Ασιατικῆς καὶ Λατινο-'Αμερικανικῆς 'Αλληλεγγύης ξέφθασε στὸ κατακόρυφο τὴν παραμονή (14 Μανούαριον) τοῦ κλεισμάτου τῆς Διάσκεψης. Παραβλέποντας τὴν ἀπόφαση ποὺ ἥδη εἶχε υἱοθετηθεῖ ἐπέμεναν νὰ μποῦν μὲ τὸ ζῷοι στὴν ἐκτελεστικὴ γραμματεία τῆς 'Οργάνωσης τῶν Τριῶν 'Ηειδών. Πρὸιν αὐτὸν οἱ ἀντιπροσωπεῖες ἀπὸ τὶς διάφορες χῶρες εἶχαν ἥδη συνεννόηθεῖ ἔχειωσιά, συμβούλευτηκαν ἡ μᾶτι τὴν ἄλλη καὶ ἀποφάσισαν τὴν σύνθεση τῆς 'Ἐκτελεστικῆς Γραμματείας τῆς 'Οργάνωσης ἀλληλεγγύης τῶν 'Αφρικανο-'Ασιατικῶν καὶ Λατινο-'Αμερικανικῶν λαῶν, ἡ Ἰδωση τῆς δοιάς εἶχε προηγούμενα ἔγκριθεῖ ἀπὸ τὴν Συνδιάσκεψη τῶν Τριῶν 'Ηειδών

Τὰ τέσσερα μέλη τῶν Ἀσιατικῶν χωρῶν ἐπόρκειτο νὰ εἶναι ή Κορέα τὸ Νότιο τμῆμα τοῦ Βιετνάμ ή Συρία καὶ τὸ Πακιστάν. Στὴ συνεδρίαση τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ἀσιατικῶν χωρῶν ποὺ ἔγινε στὶς 14 Ἰανουαρίου η Σοβιετικὴ ἀντιπροσωπία ἔσφινκα κινήθηκε νὰ ἀκρωύσει τὸν κατάλογο τῶν δυνομάτων τῶν Ἀσιατῶν γραμματέων, ποὺ ἔλεξε εἰδὴ ἑγκρίθει ἀπὸ τὸ συμβούλιο. «Ἀκόμα περισσότερο, μὲν ἔδιατροτο τρόπο πρότεινε τὸν ἐντὸ της γιὰ μέλος λέγοντας «ἄν οἱ Ἀσιατικοὶ λαοὶ θέλουν νὰ ἐπωισθεῖ ἡ Σοβιετικὴ Ἔνωση δποιαδῆποτε ὑπευθυνότητα εἶναι πάντοτε πρόθυμη νὰ τὴν ἀναλέσει». Αὐτὴ ή ἐνέργεια τῆς Σοβιετικῆς ἀντιπροσωπίας ἔξαγωσε τὶς ἀντιπροσωπείες τῶν Ἀσιατικῶν χωρῶν. «Ο ἀρχηγὸς τῆς Λαοτινῆς ἀντιπροσωπίας ΒδγκΒñ-χῆτη ρώτησε ἐπανειλημμένα: «Ἐίναι ἔγκυρος ή δικὶ ὁ κατάλογος ποὺ ἔγκριθηκε στὶς 13 Ἰανουαρίου;» ἐπέμεινε δὲ

δό κατάλογος πού ήδη είχε ἔγκριθεῖ νὰ θεωρηθεῖ σῶν ἀπόφαση τῆς Συνδιάσκεψης. 'Ο Ιάπωνας ἀντιπρόσωπος τόνισε δὲ τοιαυταῖς διειπήνης συνδιάσκεψη δὲν ὑπέχει μάρτυρας τοιας διαδικασίας: *Mis* ἀπόφαση νὰ διαστρέφεται ὀμέσω μετὰ τὴν ἔγκρισή της. 'Απὸ τὶς 5 τὸ ἀπόγευμα μέχρι μετὰ τὰ μεσάνυχτα ὁ Σοβιετικὸς ἀντιπρόσωπος παρέμβαλε τὴν μιὰ δυσκολία μετὰ τὴν ἄλλη πάνω στὸ θέμα αὐτὸν. 'Αναγκάστηκε νὰ παραπηδεῖ ἀπὸ τὴν ἀπάίτησή του μόνο δταν εἰδεῖς νὰ καταδικάζεται δύο φωνα ἀπὸ τὶς ἀντιπροσωπείες τῆς Κίνας, τῆς 'Ινδονησίας, τοῦ Νεπάλ, τῆς Καμπότζης τοῦ Λάος τῆς Κορέας καὶ τοῦ Νοτίου Βιετνάμ.

Η έκβαση της πάλης δείχνει ότι χάροι στις κοινές προσπάθειες των άντιποδοσώπων από τις Τρεῖς Ήπειρους, οι χρουτωφικοί ρεβιζιονιστές ύπέστησαν μιά παταγώδη ήττα στήν προσπάθειά τους να περάσουν τη λαθεμένη γραμμή τους στη συνδιάσκεψη και στις μηχανορραφίες τους να σαμποτάρουν το δίκινημα της «Αφοικων-Ασιατικής» αλληλεγγύης καί να θέσουν κάτω από τον έλεγχο τους το κίνημα αλληλεγγύης των Τριῶν Ήπειρων. Τα αληθινά χαρακτηριστικά τους, τοῦ δῆθεν ἀντιμπεριαλιστισμοῦ και τῆς πραγματικῆς συνθηκολόγησης, τῆς δῆθεν ὑποστήριξης και τῆς πραγματικῆς προδοσίας, τῆς δῆθεν ἐνότητας και τῆς πραγματικῆς διάσπασης ξεμασκαρέντηκαν ἐντελῶς γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά και αὐτὸν ήταν ἔνα διδακτικό ἀρνητικό παράδειγμα γιὰ τοὺς λαοὺς τῶν Τριῶν Ήπειρων.

Τὸ κίνημα Ἀλληλεγγύης τῶν λαῶν τῶν Τριῶν Ἡπείρων πέρασε διάφορες δυσκολίες ἀπὸ τὴν ἕδια στιγμὴν ποὺ γεννήθηκε. Ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τῶν λαῶν τῶν Τριῶν Ἡπείρων, τὸ κίνημα προχωρεῖ ἐμπρόδει μὲ ἀκαταμάχητη δρμή, ἔπειρονώντας τῇ μιᾷ δυσκολίᾳ μετά τὴν ἄλλη, καὶ θυμαμβευτικὰ προχωρεῖ πρὸς τῇ πραγματοποίησην· τοῦ καθῆκοντός του ποὺ εἶναι νὰ παλένει ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλιστικού ποὺ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ καὶ γιὰ τὴν ἐθνικὴν ἀπελευθερότοιο.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΚΙΝΑΣ-ΚΟΥΒΑΣ

'Ο πρωθυπουργός Φιντέλ Κάστρο στὸ λόγο του τῆς 2 'Ιανουαρίου στὴν 'Αβάνα μὲ ἐτὴν εὐχαιρία τῆς ἔβδομης ἐπετείου τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Κούβας, μᾶλλον ἀρκετὰ γιὰ τὸ ἐμπόριο ἀνάμεσα στὴ Κίνα καὶ τὴ Κούβα.

Γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς ἀλήθειας, ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου «Χοινχονά» εἶχε εἰδικὴ συνέντευξη ἐπ' αὐτὸν τοῦ θέματος μὲ ἀρμόδιο τοῦ ὑπουργείου 'Εξωτερικοῦ Εμπορίου τῆς Κίνας. 'Η 'Λαϊκὴ Ήμερογία' ἐδημοσίευσε στὶς 10 'Ιανουαρίου τὸ πλῆρες κείμενο τῆς συνέντευξης καὶ τὶς παρατηρήσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ Κάστρο. Παραθέτουμε τὸ πλῆρες κείμενο τῆς συνέντευξης:

'Ε φ ω τ η σ η: Στὸ λόγο του στὶς δύο 'Ιανουαρίου ὁ πρωθυπουργός Κάστρο εἶπε ὅτι δ ὅγκος τοῦ ἐμπορίου ἀνάμεσα στὴν Κίνα καὶ τὴ Κούβα γιὰ τὸ 1966 θὰ ἐλαττωθεῖ νὲ σχέση μὲ τὸ 1965 καὶ ὅτι οἱ κινέζικες ἔξαγωγές πόδες τὴν Κούβα θὰ ἐλαττωθοῦν μέχρι τοῦ σημείου νὰ φθάσουν «ένα ἐπίπεδο κατώτερο καὶ ἀπὸ αὐτὸν τῶν ἐτῶν 1961—1965». Μπορεῖτε νὰ μᾶς πληροφορήσετε γιὰ τὴν ἔξιλη τῶν κινέζοκυβανέζικων διαπραγματεύσεων ποὺ ἀφοροῦν τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς γιὰ τὸ 1966;

'Α π ἄ ν τ η σ η: 'Η ἀντιπροσωπεία τοῦ κουβανέζικου ὑπουργείου 'Εξωτερικοῦ Εμπορίου, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν σύντροφο 'Ισμαέλ Μπέλλο, διευθύντη τοῦ Τμήματος τοῦ ὑπουργείου 'Εξωτερικοῦ Εμπορίου μὲ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες τῆς 'Ασίας, ἔφθασε στὶς 10 Νοεμβρίου 1965 στὸ Πεκίνο γιὰ ν' ἀρχίσει προκαταρκτικὲς διαπραγματεύσεις μὲ ἀντιπροσωπεία τοῦ αὐτὸν ἐπιπέδου τοῦ κινέζικου ὑπουργείου 'Εξωτερικοῦ Εμπορίου γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγές Κίνας—Κούβας γιὰ τὸ 1966. Οἱ διαπραγματεύσεις συνεχίζονται ἀκόμα. Βεβαίως, μετὰ ἀπὸ μιὰ ἔκθεση τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ ὑπουργείου μας, δ ὅγκος τοῦ ἐμπορίου ἀνάμεσα στὴν Κίνα καὶ τὴν Κούβα γιὰ τὸ 1966, γιὰ τὸν ὅποιο εἶναι καὶ' ἀρχὴν σύμφωνες οἱ δύο ἀντιπροσωπεῖς, εἶναι κατώτερος ἀπὸ τὸ 1965, ἀλλὰ εἶναι ἀκόμα ἀνώτερος ἀπὸ τὸ 1962 καὶ 1963 καὶ ἀνταποκρίνεται κατὰ προσέγγιση στὸν δύκο ἐμπορίου τοῦ 1964. 'Ο πρωθυπουργός Κάστρο εἶπε ὅτι οἱ κινέζικες ἔξαγωγές πόδες τὴν Κούβα θὰ ἐλαττωθοῦν μέχρι τοῦ σημείου νὰ φθάσουν «ένα ἐπίπεδο κατώτερο καὶ ἀπὸ αὐτὸν τῶν ἐτῶν 1961—1965». Αὐτὸν δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα. Κάθε χώρα καθορίζει τὸν δύκο τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς σύμφωνα μὲ τὴν κατάσταση τῆς οἰκονομίας τῆς στὴν συγκεκριμένη στιγμῇ. 'Επισής διαπιστώνει κανεὶς συχνὲς μεταβολές αὐτὸν τοῦ δύκου στὸ διεθνὲς ἐμπόριο. Αὐτὸν λογίζει ἐπίσης αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια γιὰ τὸν δύκο τοῦ ἐμπορίου ἀνάμεσα στὴν Κίνα καὶ τὴν Κούβα. Αὐτὸς δ ὅγκος δ ὅποιος ήταν σχετικὰ σημαντικὸς τὸ 1961, ἐλαττώθηκε τὸ 1962 καὶ τὸ 1963, κατόπιν αὖθισθηκε τὸ 1964 καὶ μᾶς φορὰ ἀκόμη τὸ 1965. 'Εὰν δ ὅγκος ἐλαττώθηκε γιὰ τὸ 1966 δὲν ὑπάρχει σ' αὐτὸν τίποτε τὸ ἀνώμαλο.

—Στὸν τομέα τοῦ ἐμπορίου οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες ἀλληλοισθοῦνται καὶ πραγματοποιοῦν ἀμοιβαῖες καὶ συμπληρωματικὲς ἀνταλλαγὲς σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες τους καὶ τὶς ἀμοιβαῖες δυνατότητες. Στὶς διμερεῖς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς συμβαίνει συχνὰ τὸ ένα ἐκ τῶν δύο μερῶν νὰ βρίσκεται σὲ ἀδυναμία νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς ἀνάγκες τοῦ ἀλλού. Τὸ δια-

πιστώνει κανεὶς αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, στὴ διάρκεια τῶν διαπραγματεύσεων ἀνάμεσα στὴν Κίνα καὶ τὴν Κούβα γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγές καὶ τὸ διαπιστώνει ἐπίσης πάλι στὴν πορεία τῶν σημερινῶν διαπραγματεύσεων. Δὲν μπορέσαμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴ ζήτηση γιὰ δριμένα ἐμπορεύματα οὕτε καὶ η Κούβα μπόρεσε νὰ ἀνταποκριθεῖ στὴ δική μας ζήτηση γιὰ δριμένα ἐμπορεύματα. Στὴ διάρκεια τῶν σημερινῶν διαπραγματεύσεων η κουβανέζικη πλευρὰ μᾶς ζήτησε νὰ προμηθεύσουμε στὴν Κούβα 285.000 τόννους ρύζι τὸ 1966, πράγμα ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὸ διπλάσιο τονάζ τῶν ἐτηρίων ἀποστολῶν μας ρύζιοῦ στὴν Κούβα, στὸ διάστημα αἵτων τῶν τελευταίων χρόνων καὶ οἱ ὄποιες κυμαίνονται μεταξὺ 120.000 καὶ 135.000 τόννων τὸ χρόνο. Η συγκομιδὴ μας σι δημητριακά, δὲν καὶ ήταν σχετικά καλή τὸ 1965, δὲν μπορεῖ ἀκόμη γιὰ καλύτερη τὶς δικές μας αἵγειρες στὸν διάφορον τομεῖς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς βοήθειας στὶς ἀλλες χώρες. Στὴ διάρκεια τῶν διαπραγματεύσεων μὲ τὴν ἀντιπροσωπεία τοῦ κουβανέζικου ὑπουργείου 'Εξωτερικοῦ Εμπορίου, η κινέζικη πλευρὰ ἐκδέτοντας εἰλικρινὰ τὶς δυσκολίες μας, κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες καὶ ἐπρότεινε νὰ προμηθεύσει 135.000 τόννους ρύζι στὴν Κούβα γιὰ τὸ 1964. "Όλα αὐτὰ τὰ γνωρίζουν πολὺ καλά οι κουβανέζοι μας.

'Ε φ ω τ η σ η: 'Ο πρωθυπουργός Κάστρο βεβαιώνει δτὶ ἐπρότεινε νὰ ἀνταλλαχθοῦν δύο τόννοι κουβανέζικης ζάχαρης μὲ ἔνα τόντρο κινέζικου ρύζιοῦ καὶ ἐπίστενε δτὶ αὐτὴν ἡ ἀνταλλαγὴ θὰ συνεχιζόταν γιὰ μεγάλο χρονικό διάστημα. Μπορεῖτε νὰ μᾶς πεῖτε μερικὰ λόγια πάνω σ' αὐτὸν τὸ θέμα;

'Α π ἄ ν τ η σ η: Στὴν πρώτη 'Οκτωβρίου 1964, δ πρωθυπουργός Κάστρο ἔκανε μὰ πρόταση στὸν πρεσβευτή μας στὴν Κούβα, τὸ σύντροφο Βάνγκ Γεδόν-Πλινγκ, λέγοντας δτὶ η Κούβα θὰ ηθελει νὰ ἀνταλλάσσει 370.000 τόννους ζάχαρης τὸ χρόνο μὲ 250.000 τόννους κινέζικου ρύζιοῦ. Η προτεινόμενη ἀναλογία ήταν 1,5 τόννος ζάχαρης μὲ 1 τόννο ρύζιοῦ καὶ δχι 2 τόννους ζάχαρης μὲ 1 τόννο ρύζιοῦ δπως τὸ ἐβεβαίωσε δ πρωθυπουργός Κάστρο στὸ λόγο του στὶς 2 'Ιανουαρίου. 'Εκείνη τὴν περίοδο η κινέζικη κυβέρνηση ἐξέτασε ἐπιμελῶς αὐτὴ τὴν πρόταση τοῦ πρωθυπουργοῦ Κάστρο καὶ συμφώνησε νὰ προμηθεύσει στὴν Κούβα 250.000 τόννους ρύζιοῦ μόνο γιὰ τὸ 1965, ἀλλὰ δὲν ὑποσχέθηκε νὰ προμηθεύσει τόσο κάθε χρόνο καὶ δὲν δέχθηκε τὴν ἀναλογία ποὺ πρότεινε δ πρωθυπουργός Κάστρο γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ ζάχαρης μὲ ρύζι. 'Η δχι 250.000 τόννους ρύζιοῦ ποὺ προμήθησε η Κίνα γιὰ τὸ 1965 καθορίστηκε σύμφωνα μὲ τὴν τρέχουσα τιμή, ἐνῶ δη τιμὴ τῆς ζάχαρης παρέμεινε αὐτὴ ποὺ ἀνέφερε δη σύμβαση μεταξὺ τῶν δύο μερῶν. 'Ετσι η ἀναλογία τῆς ἀνταλλαγῆς ήταν ένας τόννος κουβανέζικης ζάχαρης έναντι 1,2 τόννους κινέζικου ρύζιοῦ. Στὶς 24 'Οκτωβρίου 1964 δ πρεσβευτής Βάνγκ-Γεδόν-Πλινγκ ἐπέδωσε στὸ σύντροφο Πελεγκρίν Τορόδης, ἀναπληρωτὴ τοῦ κουβανοῦ πρωθυπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν, πτόμνημα τῆς κινέζικης κυβέρνησης σχετικὰ μὲ τὴν πρόταση τοῦ πρωθυπουργοῦ Κάστρο γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ ζάχαρης μὲ ρύζι, στὸ δποιο ἔκανε γνωστὸ ητῶς δτὶ η Κίνα θὰ προμηθεύσει στὴν Κούβα 250.000 τόννους ρύζιοῦ τὸ 1965, δτὶ αὐτὴν δη παράδοση θὰ περιελαμβανόταν στὸ πρωτόκολλο γιὰ τὶς ἐμπορικὲς κινέζοκυβανέζικες ἀνταλλαγές γιὰ τὸ 1965 καὶ δτὶ

ή τιμή της ζάχαρης θὰ καθοριζόταν σύμφωνα μὲ τὸν δροῦς τῆς σχετικῆς σύμβασης ποὺ ἔλεισαν οἱ δύο κυβερνήσεις καὶ ή τιμὴ τοῦ ωζίου σύμφωνα μὲ τὶς τρέχουσες τιμές τῆς διεθνῆς ἀγορᾶς. Τπάροχον ἔγγραφα μὲ δλα αὐτά. Δὲν ἔγινε ποτὲ καμμιὰ μακροπρόθεσμη σύμφωνία μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων γιὰ τὴν προμήθεια 250.000 τόννων ωζίου κάθε χρόνο ἀπὸ τὴν Κίνα πρὸς τὴν Κούβα. Μετὰ τὴν ἀπάντηση τῆς Κίνας στὴν πρόταση τοῦ πρωθυπουργοῦ Κάστρο, οἱ κουβανέζοι ὑποργοὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορίου, στὶς ἐπαφές τους μὲ τὸν προεσθετὴ τῆς Κίνας στὴν Κούβα, δὲν ξήτησαν ποτὲ ἀπὸ τὴν Κίνα νὰ προμηθεύῃ γιὰ πολὺ μεγάλο χρονικὸ διάστημα 250.000 τόννους τὸ χρόνο ωζί στὴν Κούβα. Ἡ ἐμπορικὴ ἀντιπροσωπεία τῆς κουβανέζικης κυβέρνησης μὲ ἐπικεφαλῆ τὸ σύντροφο Ραούλ Μαλιντονάντο, ὑφυπουργὸ τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου, δὲν ἔθεσε καθόλου τέτοιο ξήτημα δταν ἥδει στὸ Πεκίνο τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1964 γιὰ νὰ διαπραγματεύθει καὶ νὰ ὑπογράψῃ μὲ τὴν κυβέρνηση μας τὴν μακροπρόθεσμη ἐμπορικὴ σύμφωνία γιὰ τὸ 1965—1970 καὶ τὸ πρωτόκολλο γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς τοῦ 1965 ἀνάμεσα στὶς δύο κυβερνήσεις. Εἶναι φανερὸ δτι ἡ ἰδέα τοῦ πρωθυπουργοῦ Κάστρο σύμφωνα μὲ τὴν δποια ή Κίνα θὰ προμήθευε 250.000 τόννους ωζί τὸ χρόνο στὴν Κούβα γιὰ πολὺ μεγάλο διάστημα, δὲν ἔχει καμμιὰ βάση.

Ἐ ο ώ τ η σ η: Στὸ λόγο του δ πρωθυπουργὸς Κάστρο ἀναφέρθηκε στὶς πιστώσεις ποὺ συμφώνησε η Κίνα νὰ δώσει στὴν Κούβα γιὰ τὴν οἰκονομικὴ συνεργασία καὶ τὸ ἐμπόριο. Εἶπε δτι στὴ διάρκεια τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν γιὰ τὸ ἐπόριο τοῦ 1966, ἡ κουβανέζικη πλευρὰ πρότεινε νὰ καλύψει τὸ ἔλειμμα τοῦ ἐμπορίου τῆς μὲ τὴν Κίνα ἀπὸ τὶς πιστώσεις γιὰ τὴν οἰκονομικὴ συνεργασία, ἀλλὰ «ἡ κινέζικη πλευρὰ ἀπάντησε δτι ἡ χορηγμοποίηση τῶν οἰκονομικῶν πιστώσεων δὲν ἀνήκει στὴν ἀρμοδιότητά της καὶ δτι αὐτὸ τὸ ξήτημα ἔπειτα νὰ συζητηθεῖ σὲ ἐπίπεδο κυβερνήσεων. Ποιὰ εἶναι ἡ πραγματικότητα;

Α π ἄ ν τ η σ η: Οι κυβερνήσεις τῆς Κίνας καὶ τῆς Κούβας ὑπέγραψαν στὶς 30 Νοεμβρίου 1960 τὴν σύμφωνία γιὰ τὸ 1960—1965, σύμφωνα μὲ τὸν δροῦς τῆς δποιας ή κινέζικη κυβέρνηση θὰ χορηγοῦνται στὴν κυβέρνηση τῆς Δημοκρατίας τῆς Κούβας πίστωση χωρὶς τόκο, 240 ἑκατομμύριαν παλαιῶν ρουσθίων (60 ἑκατόν. ἀμερικάνικα δολλάρια), χωρὶς κανένα δροῦ στέτη κανένα προνόμιο. Σύμφωνα μὲ τὸν δροῦς τῆς παραπάνω σύμφωνίας αὐτὴ ή πίστωση θὰ δινόταν μὲ τὴ μορφὴ μηχανημάτων καὶ τεχνικῆς βοήθειας γιὰ νὰ βοηθηθεῖ η οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Κούβας.

Αὐτὸν τοῦ εἶδονς ή πίστωση εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ τὰ ἐμπορικὰ δάνεια. 'Εάν η κουβανέζικη πλευρὰ ἐλέχε τὴν ἀνάγκη νὰ διαθέσει αὐτὴ τὴν πίστωση γιὰ δλλη χρήση, τὸ πρόβλημα ζητεῖ νὰ ωθηθεῖ ἀπὸ τὶς πιστώσεις ποὺ είχαν χορηγηθεῖ γιὰ τὴν οἰκονομικὴ συνεργασία (15 ἑκατομμύρια ἀμερικ. δολλάρια) χορηγμοποιήθηκε γιὰ νὰ ἐπιτραπεῖ στὴν Κούβα νὰ καλύψει τὸ ἔλειμμα τοῦ ἐμπορίου τῆς μὲ τὴν Κίνα στὴν περίοδο τοῦ χρόνου αὐτοῦ. Στὴ διάρκεια τῶν προκαταρκτικῶν διαπραγματεύσεων γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς γιὰ τὸ 1966, η κουβανέζικη πλευρὰ πρότεινε νὰ χορηγμοποιήσει ἔνα μέρος τοῦ ὑπολοίπου αὐτῆς τῆς πίστωσης γιὰ νὰ καλύψει τὸ ἔλειμμα τοῦ ἐμπορίου τῆς μὲ τὴν Κίνα τὸ 1966. Αὐτὴ η πρόταση θὰ μποροῦσε νὰ γίνει ἀντικείμενο συζητήσεων, δεδομένου δτι αὐτὸ τὸ ξήτημα ἀφορᾶ τὴν ἐφαρμογὴ τῆς σύμφωνίας γιὰ τὴν οἰκονομικὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ δτι αὐτὸ

ὑπάγεται στὴν ἀρμοδιότητα τῆς κινέζικης ἐπιτροπῆς γιὰ τὶς οἰκονομικὲς σχέσεις μὲ τὶς χῶρες τοῦ Ἐξωτερικοῦ, σύμφωνα μὲ τὸν καταμερισμὸ ἐργασίας τῶν κυβερνητικῶν ὑπηρεσιῶν μας, ἡ ἀντιπροσωπεία μας ἔξεφρασε τὴν ἐλπίδα δτι οἱ ἐνδιαφερόμενες κουβανέζικες ἀρχές θὰ συμφωνοῦσαν μὲ τὴν κινέζικη ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Σχέσεων μὲ τὶς χῶρες τοῦ Ἐξωτερικοῦ. Αὐτὴ ηταν μιὰ ἀπάντηση λογική, ἀλλὰ μέχρι σήμερα η Κούβα δὲν ἥρθε ἀκόμα σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴν παραπάνω 'Ἐπιτροπὴ γ' αὐτὸ τὸ θέμα.

Ομως δ πρωθυπουργὸς Κάστρο ἀνάφερε αὐτὸ τὸ ξήτημα στὸ λόγο του, σὰν νὰ εἰλεῖ ἀρνηθεῖ η Κίνα νὰ συζητήσει τὴν κουβανέζικη πρόταση. Αὐτὸ δὲν ἀνταποχρίνεται στὴν πραγματικότητα.

Ἐ ο ώ τ η σ η: 'Ο πρωθυπουργὸς Κάστρο ἔφερε στὴ δημοσιότητα τὰ δέσματα τῶν προκαταρκτικῶν διαπραγματεύσεων ἀνάμεσα στὴν Κίνα καὶ τὴν Κούβα γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς γιὰ τὸ 1966. Τὶ φρονεῖτε πάνω σ' αὐτό;

Α π ἄ ν τ η σ η: Σύμφωνα μὲ τὸ συνηθισμένο τρόπο τῶν διαπραγματεύσεων ἀνάμεσα στὴν Κίνα καὶ τὴν Κούβα γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς, οἱ προκαταρκτικὲς διαπραγματεύσεις ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν γιὰ τὸ 1966 πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ διεξαχθοῦν στὸ Πεκίνο καὶ κατόπιν νὰ ἀκολουθηθεῖ ἡ ἀποστολὴ ἀπὸ τὴν κινέζικη κυβέρνηση μιᾶς ἀντιπροσωπείας στὴν Αβάνα γιὰ τὴν ἐπίσημη ὑπογραφὴ τοῦ χρονιάτικου πρωτοκόλλου. Ή ἀντιπροσωπεία τοῦ κουβανέζικου πουντρογείου ἐπὶ τὸν Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου βρίσκεται ἀκόμη στὸ Πεκίνο, οἱ προκαταρκτικὲς διαπραγματεύσεις συνεχίζονται καὶ τὸ χρονιάτικο πρωτόκολλο δὲν ὑπογράψηκε τελικὰ ἀκόμη. Εὰν η κουβανέζικη κυβέρνηση είχε διαφορετικὴ γνῶμης νὰ ἔκφρασῃ η αἰτήματα νὰ διατυπώσει, θὰ μποροῦσε πολὺ καλά νὰ θέσει καὶ νὰ συζητήσει μὲ τὴν κινέζικη κυβέρνηση. Αλλὰ δὲν νὰ ἔνεγκησε μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο δ πρωθυπουργὸς Κάστρο κατέφυγε σὲ μιὰ μέθοδο ἀσύνηθιστη πραγματικὰ στὶς κανονικὲς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ κράτη. Στὴ συγκεντρωση ποὺ δργανωθῆκε στὴν Αβάνα μὲ τὴν εθναιρία τῆς ἑδδόμης ἐπετείου τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Κούβας, δ πωθυπουργὸς Κάστρο, μονοπλεύρα καὶ μὲ ἀνακρίβειας, ἔφερε στὴ δημοσιότητα αὐτὰ ποὺ συζητήθηκαν στὶς προκαταρκτικὲς διαπραγματεύσεις γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς ποὺ διεξάγωνται σήμερα ἀπὸ τὶς ἀντιπροσωπείες τῶν ἐνδιαφερούμενων κυβερνήσεων τῶν δυὸ χωρῶν. Γ' αὐτὸ δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ ἔκφρασσομε τὴ λύπη μας.

Κάθε χρόνο γίνονται διαπραγματεύσεις ἀνάμεσα στὴ Κίνα καὶ τὴ Κούβα γιὰ τὶς ἐμπορικὲς ἀνταλλαγὲς καὶ κάθε χρόνο στὴ διάρκεια τῶν διαπραγματεύσεων ἐμφανίζονται, τοῦ ἑνὸς ή τοῦ ἀλλού εἶδον, διαφορετικὴ γνῶμες. Στὸ παρελθόν δ πρωθυπουργὸς Κάστρο δὲν ἔνέγγησε ποτὲ μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο. Γιατὶ ξαφνικὰ κατέφυγε σ' αὐτὴ τὴν ἀσύνηθιστη μέθοδο τὴν παραμονὴ τῆς ἔναρξης τῆς διαδικεψης ἀλληλεγγύης τῶν λαῶν τῶν τριῶν ηπείρων στὴν Αβάνα; Αὐτὸ μᾶς βάζει σὲ σκέψη. Τέλος, δ ἀριδόλιος τοῦ κινέζικου 'Πουνγείου τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου δήλωσε τὰ ἔξης: Οι σχέσεις ἀνάμεσα στὶς Κίνα καὶ τὴ Κούβα ηταν πάντοτε πολὺ φιλικές ἀπὸ τὴ νίκη τῆς κουβανέζικης ἐπανάστασης. Ο κινέζικος λαὸς είχε πάντα μεγάλη ἐκτίμηση στὸν φιούζοκ ἀγώνα τοῦ κουβανέζικου λαοῦ ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου λιμενιαλισμοῦ καὶ τὸν θεωρεῖ σὰν ἐνεργό ὑποστήριξη καὶ γιὰ τὸ δικό του. Πιστεύουμε δτι δ κουβανέζικος λαὸς δὲν καταλάβη καλά τὴ θέση τοῦ κινέζικου λαοῦ καὶ τὸ ἀδελφικὰ του αἰσθήματα πρὸς αὐτόν, καὶ δτι η βαθειὰ φιλία ἀνάμεσα στὸν δυὸ λαούς, σφυρηλατημένη στὸν κοινὸ δγώνα ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου λιμενιαλισμοῦ θὰ συνεχίζει ν' ἀναπτύσσεται καὶ νὰ δυναμώνει παρὰ ὅλα τὰ ἐμπόδια.

K A N E N A S

δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακόγει τὸ ρεῦμα τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀντιϋπεριαισθικοῦ ἄγανα

T Ω N Λ A Ρ N

⑤

*Αρθρο τῆς «Δαικῆς Ημερησίας» τῆς 18/1/1966

‘Η πρώτη Διάσκεψη ‘Αλληλεγγύης τῶν λαῶν, τῆς ‘Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς ‘Αμερικῆς τελείωσε μὲ ἐπιτυχία στις 15)1 στὴν Ἀθάνα. Τοῦδετησ μὰ ἀπόφαση σταθερῆς ὑποστήριξης τῆς ἀντίστασης τοῦ βιετναμέζικον λαὸν στὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας, μὰ γενικὴ ἀπόφαση, μὰ πολιτικὴ ἀπόφαση καὶ ἄλλες ἀποφάσεις καταδίκης τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεοαποικισμοῦ ποὺ ἔχουν ἐπικαλέσει τοὺς τίς ΗΠΑ καὶ ὑποστήριξης τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων ὅλων τῶν χωρῶν. Τὰ ντοκούμεντα ἀντά ἀντανακλοῦν τὴν κοινὴ θέληση καὶ τὴν κοινὴ ἐπιθυμία ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων, ἀσιατῶν, ἀφρικανῶν καὶ λατινοαμερικανῶν γιὰ τὴν πρόσδοτα τῆς ὑπόθεσης τῆς ἀλληλεγγύης ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ.

Τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς σημερινῆς κατάστασης

‘Η Διάσκεψη ἔγινε σὲ μὰ ἐποχὴ δύον οἱ λαοὶ τῶν τριῶν ἡπέρων καὶ ὀλόκληρον τοῦ κόσμου πολεμοῦν μὲ ἐπιμονὴ τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμό. ‘Ο ἀντιμπεριαλιστικὸς ἐπαναστατικὸς ἀγώνας στὶς τρεῖς ἥπειρους κερδίζει σὲ βάθος καὶ ἡ γενικὴ κατάσταση εἶναι ἔξαιρετη. ‘Ο ἡρωϊκὸς βιετναμέζικος λαὸς συνεχίζει ἀδάμαστος τὴν ἀντίσταση τοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης, γιὰ τὴ σωτηρία τῆς χώρας του καὶ κερδίζει ἀκατάπαντα λαμπρὸς νίκες, ἐνθαρρύνοντας καὶ ὑποστηρίζοντας ἔτοι τὸν ἀντιμπεριαλιστικὸν ἀγώνες τῶν ἄλλων λαῶν. ‘Ο ἀγώνας ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεοαποικισμοῦ, ποὺ ἔχει τὶς ΗΠΑ ἐπικεφαλῆς, ἀναπτύσσεται δραμτικὰ στὰ Λάσο, στὴν Καμπότζη, στὴν Ιαπωνία, στὴ Νότια Κορέα, στὸ Κογκό(Λ), στὴ Νότια Ροδεσία, στὴ Δομινικανὴ Δημοκρατία καὶ σ’ ἄλλα μέρη αὐτῶν τῶν τριῶν ἡπείρων. Μιὰ νέα ἀντιμερικάνικη ἐπανάστατης θύελλα προμηνύεται στὴν ‘Ασία, στὴν ‘Αφρικὴ καὶ στὴν Λατινικὴ ‘Αμερικὴ καὶ στὸν κόσμο. ‘Ο ἀντιμπεριαλιστικὸς ἀγώνας τῶν λαῶν γνωρίζει μὰ ἀνοδος χωρὶς προηγούμενο, ἐνῶ δὲ ἴμπεριαλισμὸς ποὺ κατευθύνεται ἀπὸ τὶς ΗΠΑ βρίσκεται στὰ πρόσφυρα τῆς ἔξαφάνωσής του. Σήμερα αὐτὸς εἶναι τὸ κύριο ρεῦμα στὴν ‘Ασία, στὴν ‘Αφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ ‘Αμερικὴ καὶ φυσικά, στὴ Διάσκεψη τῆς ‘Αθάνας δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ἐκφραστεῖ αὐτὸς τὸ χαρακτηριστικὸ τῆς σημερινῆς κατάστασης.

Κύριος στόχος: ‘Ο ἀμερικάνικος-ἴμπεριαλισμὸς

Στὴ Διάσκεψη ἀντήχησαν πολλὲς φωνὲς ἐναντίον τοῦ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ, κύριου στόχου τῆς ἐπίθεσης καὶ τῆς καταγγελίας πολλῶν ἀντιπροσωπειῶν καὶ στὶς συνεδριάσεις τῶν ἐπιτροπῶν δύως καὶ σὲ πολυάριθμες ἀποφάσεις ποὺ νιοθετήθηκαν στὴ διάσκεψη. Οδύσσαστικά, ἡ διάσκεψη ἀποτέλεσε βῆμα καταδίκης τοῦ ἀμερικάνικον ἴμπεριαλισμοῦ καὶ πρόσκληση γιὰ κινητοποίηση τῶν λαῶν τῶν τριῶν ἡπείρων γιὰ τὴν ἔνταση τοῦ ἀντιμερικάνικου ἀγώνα.

‘Αναρίθμητα γεγονότα δείχνουν πῶς δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς εἶναι δὲ ὅπ’ ἀριθ. 1 διεθνῆς ἐκμεταλλευτῆς καὶ τὸ κύριο προνόμιο τοῦ ἀποικισμοῦ. Εἶναι τὸ στήλιγμα ὅλων τῶν ἀντιδραστικῶν δυνάμεων καὶ ἡ κύρια δύναμη ἐπίθεσης καὶ πολέμου. Εἶναι δὲ ποὺ ἀλλαζονικός, δὲ ποὺ αἰμοχαρής, δὲ ποὺ χτηνώδης ἐπιθετιστής ποὺ γνώρισε ποτὲ ἡ ἀνθρωπότητα. Εἶναι ἡ πηγὴ καθὲ δυστυχίας γιὰ τὶς χῶρες τῆς ‘Ασίας, τῆς ‘Αφρικῆς

καὶ τῆς Λατινικῆς ‘Αμερικῆς. Γιὰ νὰ ἀποχτήσουν δὲ νὰ διατηρήσουν τὴν ἀνεξαρτησία καὶ γιὰ νὰ ἀπελευθερωθοῦν, εἶναι ἀπαραίτητο οἱ λαοὶ τῶν τριῶν ἡπείρων νὰ ξεσηκωθοῦν καὶ νὰ πολεμήσουν τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμό. Γιὰ νὰ πραγματοποιήσει τὸν ὑπερφίαλο σκοπὸ του, τὴν κατάκτηση τοῦ κόσμου, δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς συνεχίζει ἀμετάβλητα τὴν πολιτικὴ του τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολεμού στὴν ‘Ασία, στὴν ‘Αφρικὴ καὶ στὴ Λατινική ‘Αμερική, ἐπιδιδέται παντοῦ στὴν ἐπίθεση καὶ στὴν ἐπέμβαση, παραβιάζει καὶ ἀπειλεῖ ἀδύταχτα τὴν ἀνεξαρτησία τῶν ἄλλων. Κατὰ συνέπεια, τὸ ποὺ ἐπεῖγον καθῆκον ποὺ τίθεται στοὺς λαοὺς τῶν τριῶν ἡπείρων εἶναι ἡ ἐνίσχυση τῆς ἀγωνιστικῆς τους ἀλληλεγγύης, δὲ διεύσυνση καὶ ἡ στρέωση στὸν ἀνώτατον δυνατὸ βαθμὸ τοῦ ἐνιαίου διεθνοῦς μετώπου ἐναντίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του καὶ ἡ ὅσο τὸ δυνατὸ μεγαλύτερο ἀπομόνωση τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ. ‘Εστι, πολλὲς ἀντιπροσωπεῖες στὴ Διάσκεψη κατήγγειλαν διαδοχικὰ τὴ φιλοπόλεμη καὶ ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ Δήλωσαν πῶς αὐτὸς εἶναι δὲ κοινὸς ἔχθρος τῶν λαῶν τῶν τριῶν ἡπείρων καὶ ἐπέμειναν στὴν ἀνάγκη νὰ κατευθύνεται τὸ ἐθνικοδημοκρατικὸ κίνημα στὶς τρεῖς ἥπειρους ἐναντίον του. Δήλωσαν πῶς δὲ νίκη τῆς ἐπαναστατικῆς ὑπόθεσης, τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προόδου εἶναι ἔξιω ἀπὸ κάθε συζήτηση δὲ συνεχισθεῖ δὲ ἀγώνας ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ. ‘Η Διάσκεψη ψήφισε στὴ γενικὴ ἀπόφαση τῆς: ‘Οι ἀσιατικοὶ, ἀφρικανικοὶ καὶ λατινοαμερικανικοὶ λαοί, γνώρισαν μὲ τὴ δικὴ τους πεῖρα πῶς δὲ κύρια ἐστία τῆς ἀποικιακῆς καταπλεσῆς καὶ τῆς διεθνοῦς ἀντίδρασης εἶναι δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμός, δὲ ἀμείλιχτος ἔχθρος δὲ λαῶν τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. ‘Η ἀνατροπὴ τῆς κυριαρχίας τοῦ διεθνοῦς ἴμπεριαλισμοῦ εἶναι δὲ βασικὸς δρός γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ μὲ πλήρης καὶ δριστικὴ νίκη στὸν ἀντιμπεριαλιστικὸ ἀγώνα ποὺ διεξάγεται στὶς Τρεῖς ἡπείρους. Στὴν πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ πρέπει νὰ συγχίληνον οἱ προστάθμεις δὲ λαῶν τῶν λαῶν. Αὐτὸς ἀποτελεῖ μὲ δρῆτὴ καταδικοῦ τοῦ ἀμερικάνικου ἴμπεριαλισμοῦ καὶ ἐπίσης μὲ ἐπίσημη ἐκκληση στοὺς λαοὺς τῆς ‘Ασίας, τῆς ‘Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς ‘Αμερικῆς.

Τὸ ποὺ ἐπεῖγον καθῆκον: Νὰ ὑποστηρίξουμε τὸ βιετναμέζικο λαό

‘Ο ἀγώνας τοῦ βιετναμέζικον λαοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας βρίσκεται τὴν παρούσα στιγμὴ στὸ κέντρο τοῦ παγκόσμιου ἀγώνα ἐναγτίον τοῦ ἴμπεριαλισμοῦ. Οἱ λαοὶ τῆς ‘Ασίας, τῆς ‘Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς ‘Αμερικῆς ἀπαίτησαν ἀπὸ τὴ διάσκεψη νὰ θέσει σὰν κεντρικὸ καθῆκον τὴν ὑποστήριξη στὸν ἀγώνα τοῦ βιετναμέζικον λαοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας καὶ τὴν ἀντίθεση στὴν ἀμερικανικὴ ἐπίθεση ἐναντίον τοῦ βιετνάμ. Τὴν στιγμὴν ποὺ δὲ κυβέρνηση Τζόνσον ἔξαπέλισε τὴ μεγάλη τῆς ἀπάτη τῆς «εἰρήνης» καὶ ἐπέκτεινε τὸ πόλεμο τῆς, δὲ Διάσκεψη κατήγγειλε ἐνεργητικὰ τὴν πολιτικὴ τῆς ἐπίθεσης τῶν ἀμερικάνων ἴμπεριαλιστῶν ἐναγτίον τοῦ βιετνάμ. ‘Εξέφρασε τὴν ἀπόφασιτικὴ τῆς ὑποστήριξη τῆς ὑποστήριξης τῆς ἀντιμερικάνικο ἀγώνα ποὺ ἐπιμένει στὸν ἀντιμερικανικὸ ἀγώνα του καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας. Πολλοὶ ἀντιπρόσωποι εξεκέπασαν ἀνελέτητα τὴν ἀπάτη τῶν «ευζητήσεων εἰρήνης» τῆς κυβέρνησης Τζόνσον. ‘Τοπογράμμισαν πῶς τὸ πόδιλημα

τοῦ Βιετνάμ δὲν μπορεῖ νὰ λυθεῖ ἀποφασιστικὰ παρὰ σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιθυμία τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ. Ἀπηρύθηναν ἔκκληση πρὸς τὸν λαὸν τῶν χωρῶν γιὰ νὰ δοθῆσουν ἀποφασιστικὰ τὸ βιετναμέζικο λαὸν γιὰ νὰ συνεχίσει ὡς τὸ τέλος τὸν ἄγνων τοῦ, μέχρι ποὺ νὰ ἡττηθοῦν δλοκληρωτικὰ οἱ ἀμερικανοὶ εἰσοδοῦταις. Ἡ ἀπόφαση γιὰ τὸ Βιετνάμ καταδικάζει ἐνεργητικὰ τὸν συνωμοσία τῶν ἀμερικανῶν ἡμεριαλιστῶν ποὺ ἐντείνουν τὸ προτετασμα καπνοῦ τῶν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης». Στιγματίζει μὲ ἀγανάκτηση τὸν ἀμερικανικὸν ἡμεριαλισμὸν σὰν ἐγκληματία πολέμου. Ἐκφράζει τὴν ἀνεπιφύλαχτη ὑποστήριξη τῆς στὴ Δῆλωση τῶν Πέντε Σημείων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου τοῦ Νότιου Βιετνάμ καὶ στὴν πρόσταση τῶν 4 Σημείων τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ. Τέλος ζητάει τὴν ἁμερικανικὴ ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ τῶν δυνάμεων τῶν ΗΠΑ καὶ τῶν μισθοφόρων τους καὶ τὴν ἀναγνώριση τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου σὰν τοῦ μόνου νόμιμου ἐκπρόσωπου τοῦ νοτιοβιετναμέζικου λαοῦ. «Ολα αὐτὰ ἀντανακλοῦν τὴν κοινὴ ἐπιθυμία τῶν δύο καὶ πάνω δισεκατομμυρίων ἀσιατῶν, ἀφρικανῶν καὶ λατινοαμερικανῶν.

Νὰ ἀντιτάξουμε στὴν ἀντεπαναστατικὴ βίᾳ τὴν ἐπαναστατικὴ βίᾳ

Ἄφοῦ δὲ ἀμερικανικὸς ἡμεριαλισμὸς καὶ οἱ βαλέδες τοῦ καταφεύγοντο πάντοτε ὅλο καὶ ποὺ ἔφεραν στὴν ἀντεπαναστατικὴ βίᾳ γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν τυραννία τους καὶ γιὰ νὰ καταστείλουν μὲ τὰ ὅπλα τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα τῶν καταπιεζομένων ἔθνῶν, οἱ πλατεῖες λαϊκὲς μάζες τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς πείνοντας ὅλο καὶ περισσότερο πῶς δὲ ἔνοπλος ἀγώνας είναι δὲ μόνος δρόδος δρόμος ποὺ ἐπιτρέπει στοὺς καταπιεζομένους λαοὺς καὶ ἔθνη νὰ καταχτῆσουν τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν χειραφέτηση τους. Πιστεύοντας σταθερὰ πῶς δὲ λαϊκὸς πόλεμος εἶναι τὸ ποὺ ἀποτελεσματικὸ μέσο γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν ἀμερικανικὸ ἡμεριαλισμὸ καὶ τὸν λακέδες τον. Πολλὲς ἀντιρρόσωπες ἀπέδειξαν μὲ τὴ δική τους πείρα πῶς είναι ἀναγκαῖο νὰ ἀντιτάξουν στὴν ἀντεπαναστατικὴ βίᾳ τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του, τὴν ἐπαναστατικὴ βίᾳ, πῶς δὲ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ ἐλευθερία δλῶν τῶν λαῶν δὲν μπορεῖ νὰ κατακτηθεῖ καὶ νὰ διατηρηθεῖ παρὰ μὲ τὴν ἔνοπλη δύναμη. Ἡ γενικὴ ἀπόφαση διακηρύξσει καθαρὰ πῶς οἱ λαοὶ δλῶν τῶν χωρῶν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀντιτάξουν τὴν ἐπαναστατικὴ βίᾳ στὴν ἡμεριαλιστικὴ βίᾳ.

Μιὰ σκληρὴ πάλη ἀνάμεσα στὶς δύο γραμμὲς

Μιὰ κοινὴ ἀπαίτηση, ποὺ ἔκφράστηκε ἀπὸ τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ἀντιρρόσωπῶν, ἥταν πῶς δὲ ἀντιμεριαλιστικὸς ἐπαναστατικὸς ἀγώνας δημοσίγραφος μᾶλλον κατάσταση στὴν 'Ασία, στὴν 'Αφρικὴ καὶ στὴν Λατινικὴ 'Αμερική. Ἀλλὰ οἱ χρουστσωφικοὶ οεβιζιονιστὲς, μαζὶ μὲ μὰ διμάδα διπαδῶν τους, προσπάθησαν νὰ παρεμποδίσουν τὴν πορεία τῆς διάσκεψης καὶ νὰ τὴν δηγήσουν σ' ἔνα λαθεμένο δρόμο. Οἱ χρουστσωφικοὶ οεβιζιονιστὲς προσπάθησαν, ἀλλὰ μάταια, νὰ ἐπιβάλουν τὴν συνθηκολόγη καὶ διασπαστικὴ γραμμὴ τους στὴ Διάσκεψη καὶ νὰ θέσουν τὰ ἔθνοις δημοκρατικὰ κινήματα τῆς 'Ασίας τῆς 'Αφρικῆς, καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς στὴν τροχιά τῆς ἀμερικανοσοβετεκῆς συνεργασίας γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου. Κατὰ συνέπεια, μᾶλλον δεξεία πάλη ἔτευλιχθηκε ἀνάμεσα στὶς δύο γραμμὲς σ' ὅλη τὴν διάσκεψη.

Οἱ χρουστσωφικοὶ οεβιζιονιστὲς ἐπεχείρησαν ἀνοιχτὰ νὰ δώσουν τὸν τόνο στὴ διάσκεψη, στὴ βάση τῆς λαθεμένης γραμμῆς τους. Τὴν ἡμέρα ποὺ ἀρχιεῖ ἡ Διάσκεψη, ἡ «Ποδάρδα» ἔγραψε, σ' ἔνα ἀρχότα τοῦ Γραφείου τῆς Σύνταξης, πῶς δὲ ἀγώνας «γιὰ τὴν εἰρηνικὰ συνώναρξη ἀνάμεσα σὲ χωρες μὲ διαφορετικὰ κοινωνικὰ ιστορίματα», «γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῶν πυρηνικῶν ὅπλων καὶ τῶν μέσων μεταφορᾶς τους», καὶ

«γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη», «εὖδομος τὸ κύριο θέμα τῶν συζητήσεων στὴ Διάσκεψη τῆς 'Αβάνας». Μ' αὐτὸ προσπάθησαν νὰ ἐκτρέψουν τὴν προσοχὴ τῆς Διάσκεψης μὲ τὸ κατασκεύασμά τους τῆς «παγκόσμιας εἰρήνης», τοῦ «γενικοῦ καὶ πλήρους ἀφοπλισμοῦ» καὶ τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης». Ἀλλὰ δὲ μεγάλη πλειοψηφία τῶν ἀντιρρόσωπῶν είχαν συνειδητοποιήσει πῶς δὲ ἀμερικανικὸς ἡμεριαλισμὸς είναι ποὺ ἐπιδίδεται στὴν ἔνοπλη ἐπίθεση καὶ ἐπένδυση παντοῦ στὴν 'Ασία, στὴν 'Αφρική καὶ στὴ Λατινική 'Αμερική καὶ γιὰ τὸν λαοὺς τῶν τριῶν αὐτῶν ἡπείρων, τὸ πρωταρχικὸ καθῆκον είναι νὰ πολεμήσουν ἀποφασιστικὰ τὴν ἐπιθετικὴ καὶ φιλοπόλεμη πολιτικὴ τὸν ἀμερικανῶν ἡμεριαλιστῶν καὶ νὰ ἐντείνουν τοὺς ἐπαναστατικὸν τοὺς ἀγώνες ἐναντίον τοὺς καὶ ἐναντίον τῶν λακέδων τους. Στὴν πραγματικότητα, οἱ χρουστσωφικοὶ οεβιζιονιστὲς ἐξυπηρετοῦν τὸν ἀμερικανικὸ ἡμεριαλισμὸ διαδίδοντας τὰ «έμπορεύματά» τους τὴ στιγμὴ αὐτῆς. Ἀλλὰ είναι φανερὸ πῶς τὸ «έμπορεύματά» τους δὲν βρίσκεται ἀπήχηση ἀνάμεσα στὸν ἐπαναστατικὸν λαοὺς τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς. Στὴ Διάσκεψη, οἱ σοβιετικοὶ ἀντιρρόσωποι οεβιζιονιστές είναι εἰδονοῦσι ἐπαίσχυντα μέσα γιὰ νὰ περάσουν τὸ «έμπορεύματά» τους τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης» καὶ ἀλλες ἥλιθιστητες. Αὐτὸ ἐπέτρεψε στὶς πλατείες λαϊκὲς μάζες τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς νὰ δοῦν ἀκόμα ποὺ καθαρὰ τὸ ἀληθινὸν ἀντεπαναστατικὸ πρόσωπο τῶν χρουστσωφικῶν οεβιζιονιστῶν.

Ἡ διπλὴ τακτικὴ τῶν χρουστσωφικῶν φεβιζιονιστῶν

«Οσο οἱ λαοὶ τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς ἀφιπνίζονται κάθε μέρα δύο καὶ περισσότερο στὸν πολιτικὸ τομέα, ἀνεβάζοντας ἔτσι τὸν ἀντιμπεριαλιστικὸ ἐπαναστατικὸ ἀγώνα σ' ἔνα ἐπίπεδο χωρὶς προηγούμενο, τόσο οἱ χρουστσωφικοὶ οεβιζιονιστὲς ὑποχρεώνονται νὰ καταφέγγουν περισσότερο σὲ μᾶλλον τακτικὴ ὑποχρισίας καὶ ἀπάτης· αὐτὸ ἔκαναν καὶ στὴ Διάσκεψη: στὰ λόγια ἀντιμπεριαλισμός, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα συνημπλοκήση, κατὰ συνθήκην ὑποστήριξη ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα προδοσία, ψεύτικα ἐνότητα ἀλλὰ πραγματικὴ διάσπαση. Χρησμοποιήσαν πολὺ πανούργες προφάσεις γιὰ νὰ περάσουν τὴν ἐσφαλμένη τῆς γραμμή.

Ἡ διπλὴ τακτικὴ τῶν χρουστσωφικῶν φεβιζιονιστῶν ἀποδείχθηκε ἰδιαίτερα ἐπίσηντος ἵστορος τοῦ βιετναμέζικο πρόσθλημα. Στὸ λόγο του, δὲ σοβιετικοὶ ἀντιρρόσωποι ἐξέφρασε ὑποκριτικὰ τὴν ὑποστήριξη τῶν ΗΠΑ γιὰ τὴν ἐπίθεση τους ἐναντίον τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης. Ἀλλὰ δὲν τόλμησε νὰ καταδίκασε μὲ σφρόδητητα τὶς ΗΠΑ γιὰ τὴν ἐπίθεση τους ἐναντίον τοῦ βιετναμέζικου. «Αναγκασμένος ἀπὸ τὶς περιστάσεις, ἀνέφερε περεμπτικάτως, πῶς «οἱ ἀμερικανοὶ ἡμεριαλιστὲς μιλάντεν ὑποκριτικὰ γιὰ διαπραγματεύσεις». Παραδέστοντας τὸ λόγο αὐτό, τὸ ΤΑΣ παραλέιψε αὐτὴ τὴ φράση. «Ἐνῶ τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ἡ κυβέντηση Τζόνσον πέπλευσε τὴν ἐπίθεση τῆς «εἰρήνης» σὲ μεγάλη κλίμακα, ἡ σοβιετικὴ ἀντιρρόσωπεις ἐκθέεται συρρώδως «τὴν πραγματοίηση τῆς εἰρήνης στὸ βιετνάμ». Οἱ σοβιετικοὶ καθοδήγητες διαδίδουν δραστήρια τὴν ἀπάτη τὸν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης» πρὸς διφέλος τῶν ΗΠΑ καὶ οἱ ιθύνοντες ἀμερικανικοὶ κύκλοι ἐπλίζουν πῶς οἱ σοβιετικοὶ καθοδήγητες ὑπὸ τὸν διηθύνοντας γιὰ τὴν «πραγματοτοίηση τῆς εἰρήνης» στὸ βιετνάμ. Αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ μυστικὸ γιὰ κανένα.

Πολὺ ποὺ ἐπαίσχυντα ἦταν ἡ στάση τῶν χρουστσωφικῶν φεβιζιονιστῶν, δταν ἀσχοροερδόντας πάνω στὸν νομίμους πόθους τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς γιὰ μᾶλλον δικόμα ποὺ στενὴ ἐνότητα ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, ἔκαναν μεγάλο ύδρον γι' αὐτὸ ποὺ ἀποκαλοῦν «ἀλληλεγγύη», «συνοχὴ» καὶ «ἐνότητα». Είναι ἔξι ἀπὸ κάθε συζητηση, τὴν παρούσα στιγμή, δταν ἔνας στιληρὸς ἀγώνας ἐκτυλίσεται ἀνάμεσα στὸν εἰσθολεῖς καὶ τὰ θύματα, πῶς δὲς οἱ δυνάμεις ποὺ ἀντιτίθενται πραγματικὰ στὸν ἡμεριαλισμὸ δφείλουν νὰ ἐνωθοῦν καὶ νὰ συγχωτήσουν τὸ ποὺ διεθνής ἐνίατο μέτωπο ἐναντίον τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων τους. Ἀλλὰ οἱ χρουστσωφικοὶ φεβιζιονιστὲς δὲν θέλουν ἀναμφισθήτητα μᾶλλα τέτια ἀντιμπερια-

λιστική ένότητα. "Οταν θεωροῦν τὸν κοινὸν ἔχθρον τῶν λαῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς σὰν ἔκεινον μὲ τὸν δποῖον δφείλουν νὰ συνεργασθῶν, δταν προσπαθοῦν νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἐνότητα δράσης μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν γιὰ νὰ κυριαρχίσουν στὸν κόσμο μέσον τῆς σοβιετοαμερικάνικης συνεργασίας καὶ δταν τοποθετοῦνται σὲ μιὰ ἔχθρική θέση γιὰ δτι ἀφορᾶ τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς τῶν χωρῶν, πὼς οἱ πραγματικὰ ἐπαναστατικὲς ἀντιμπεριαλιστικὲς δυνάμεις θὰ μπορέσουν νὰ ἐφαρμόσουν τὴν «ἐνότητα» καὶ νὰ πραγματοποιήσουν μὰ «ἐνότητα δράσης» μαζὶ τους;

·Η ύποτιθέμενη «ένότητα» τῶν χρουστσωφικῶν ρεβιζιονιστῶν

Τὸ εἰδος τῆς «ένότητας» πὸν θέλουν οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστὲς φάνηκε στὴ Διάσκεψη. Παρ' ὅλες τῆς τὸς ἐκκλήσεις γιὰ μὰ «ένότητα δράσης», ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία ἀρνήθηκε νὰ ψηφίσει τὸ σχέδιο ἀπόφασης πὸν πρότεινε ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Καμπότζης πὸν ὑπερασπίζοντας τὴν δικαιοσύνη καὶ τὴν εἰρήνην ἀφονοῦνταν κάθε πολιτική, διπλωματικὴ, οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ συνεργασία μὲ τὶς ΗΠΑ, παρ' ὅλο πὸν ὅλες οἱ ἀλλες ἀντιπροσωπεῖες τὸ ὑπερψήφισαν. Παρ' ὅλες τῆς ἐκκλήσεις τῶν χρουστσωφικῶν ρεβιζιονιστῶν γιὰ «ένότητα δράσης», ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία ἀρνήθηκε νὰ ὑποστηρίξει σὲ ἀντίθεση μὲ πολλὲς ἀντιπροσωπεῖες, τὴν ἀπαίτηση τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Δομινικάνικης Δημοκρατίας γιὰ τὴν καταδίκη τοῦ ΟΗΕ σὰν δραγμα στὴν ὑπηρεσία τῶν συμφερόντων τοῦ ἀποικιοῦ καὶ τοῦ νεοαποικιοῦ. Παρ' ὅλες τῆς ἐκκλήσεις τῶν χρουστσωφικῶν ρεβιζιονιστῶν γιὰ «ένότητα δράσης», ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία ἀντιτάχθηκε, παρὰ τὸ γεγονός δτι ἀλλες ἀντιπροσωπεῖες τὴν ὑποστήριξαν, τὴν ἀπαίτηση τῆς ἀντιπροσωπείας τῶν Πορτογαλικῶν Ἀποικιῶν γιὰ τὴν διακοπὴ δλων τῶν σχέσεων μὲ τὸ Ἰσραὴλ, δραγμα ἐπίθεσης τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ. Τὰ γεγονότα αὐτά, πὸν μιλᾶνε μόνα τους, ἀρκοῦν γιὰ νὰ δείξουν πὼς μιλώντας γιὰ «ένότητα δράσης», οἱ χρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστὲς δὲν ἔχουν καθδύον τὴν πρόθεση νὰ ἐνωθοῦν μὲ τοὺς λαοὺς τῶν χωρῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς γιὰ νὰ ἀντιταχθοῦν στὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν καὶ στοὺς λακέδες τους ἀλλὰ ἔχουν τὴν ἀξιώση δλοὶ οἱ ἄλλοι νὰ τοὺς ἀκολουθοῦν ἀπαρνούμενοι τὴν πάλη ἐναντίον του καὶ νὰ ὑποταχθοῦν σ' αὐτούς. Βέβαια, αὐτὸς εἶναι ἀδύνατο.

Σὲ δλη τὴ διάφορα τῆς Διάσκεψης, οἱ σοβιετικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐπιδίωξαν μὲ δλα τὰ μέσα τὴ συγκρότηση μᾶς νέας δργάνωσης τῶν τριῶν ἡμερών πὸν νὰ ἀντικαταστήσει τὴν Ὁργάνωση Ἀλληλεγγύης τῶν Ἀφρικανοασιατικῶν Λαῶν πὸν ἔχει δηδη ἰστορία ἐννέα χρόνων πάλης ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ. Ἐτερεφαν τὴν ἀφελὴ ἐλπίδα, πὼς μ' αὐτὸς τὸ νέο δργανισμό, θὰ μποροῦσαν νὰ περάσουν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τους λαϊκὲς δργανώσεις τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ τὶς ἀντιμπεριαλιστικές τους δραστηριότητες. Ἡ συνωμοσία αὐτὴ, πὸν ἔξυφανθηκε ἐπίσης στὸ δνομα τῆς «ένότητας δράσης», ἔδειξε πολὺ καθαρὰ πὼς δὲν χρονοστωφικοὶ ρεβιζιονιστὲς ἔργαζονται γιὰ μιὰ ψεύτικη ἐνότητα καὶ γιὰ μιὰ πραγματικὴ δάσπαση.

Μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία

Ἡ Διάσκεψη ἀποτέλεσε μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία, χάρη στὸν ἀσταμάτητο ἀγώνα πὸν διεξήγαγε ἡ πλατειὰ πλειοψηφία τῶν ἀντιρροσώπων πὸν ὑπεράσπισαν τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ δίκιο. Τὸ πραγματικὸ πρόσωπο τῶν χρουστσωφικῶν ρεβιζιονιστῶν, μὲ τὶς μανούθρες τοῦ δῆθεν ἀντιμπεριαλισμοῦ, καὶ τῆς δῆθεν ὑποστήριξης καὶ τῆς ψεύτικης ἐνότητάς τους, ἀποκαλύφτηκαν ἀκόμα περισσότερο, καὶ ἡ συνθηκολόγα καὶ διασπαστική τους γραμμὴ δέχθηκε μιὰ ἐπονεύδιστη ἡττα. Ἀπὸ τὴν ἔξελιξην τῆς Διάσκεψης, ἀποδέιχθηκε πῶς καμιὰ δύναμη στὴ γῇ δὲν μπορεῖ νὰ ἀνακόψει τὸ ρεῦμα πὸν ἐπαναστατικὸν ἀντιμπεριαλιστικὸ ἀγώνα στὴν Ἀσία, στὴν Ἀφρικὴ καὶ στὴν Λατινικὴ Ἀμερικὴ. Ἀποδείχθηκε ἀκόμα πιὸ καθαρὰ πὼς γιὰ νὰ καταπολεμήσουμε τὸν ἡμεριαλισμό, πρέπει νὰ ἀγωνισθοῦμε ταυτόχρονα ἐναντίον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ. Στὴ γενικὴ τῆς διακήρυξη, ἡ Διάσκεψη ὑπογράμμιζε: «Οἱ λαοὶ τῶν τριῶν ἡμερών, πὸν εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ συντρίψουν δλα τὰ ἐμπόδια πὸν δρθώνονται στὴν πορεία τους καὶ νὰ ἀγωνισθοῦν δφοβα γιὰ μιὰ νέα Ἀσία, γιὰ μιὰ νέα Ἀφρικὴ καὶ γιὰ μιὰ νέα Λατινικὴ Ἀμερικὴ, γιὰ νὰ ἀπελευθερωθῶν ἀπ' δλα τὰ δεσμὰ τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ πὸν νεοαποικισμοῦ, θὰ συντονίσουν τὶς προσπάθειές τους, θὰ συσφίξουν τὶς γραμμές τους, καὶ θὰ ἀγωνισθῶν μέχρι πὸν νὰ κατακτήσουν τὴν δρσική καὶ δλοσληρωτική ἡνίκη. Ἀτενίζουν μὲ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη τὸ μέλλον τους».

Ἐπαναστατικοὶ λαοὶ τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, ἐμπρός!

ZΗΤΩ ο ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΛΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

• ΛΙΝ ΠΙΑΟ •

Γ'

Για τη διεθνή σημασία της θεωρίας του σύντροφου Μάο Τσε-τούνγκ για τὸ λαϊκὸ πόλεμο

Ἡ κινέζικη ἐπανάσταση ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς Μεγάλης Ὀχτωβριανῆς Ἐπανάστασης. Ὁ δρόμος τῆς Ὀχτωβριανῆς Ἐπανάστασης εἶναι ὁ κοινὸς δρόμος τῆς ἐπανάστασης δῶν τῶν χωρῶν. Ἀνάμεσα στὴν κινέζικη ἐπανάσταση καὶ στὴν Ὀχτωβριανὴ Ἐπανάσταση ὑπάρχουν τὰ ἀκόλουθα θεμελιώδη κοινὰ σημεῖα: 1) καὶ οὐδόν, κατευθύνονταν ἀπὸ τὴν ἐργατικὴν τάξην ποὺ εἰχε σὰν πυρήνα ἔνα μαρξιστικὸν λενινιστικὸν κόμμα 2) στηρίχθηκαν στὴν συμμαζία τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν 3) κατάλαβαν τὴν ἔξουσία μὲ τὴν ἐπαναστατικὴν βίαν καὶ ἐγκαθίδρωσαν τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου 5) καὶ οἱ δύο ἀποτελοῦν συστατικὰ τημάτα τῆς παγκόσμιας προλεταριακῆς ἐπανάστασης.

Ἡ κινέζικη ἐπανάσταση ἔχει φυσικὰ τὶς ἰδιομορφίες της. Ἡ Ὀχτωβριανὴ Ἐπανάσταση εἶχε γιὰ πλαίσιο τὴν ἡμεριαλιστικὴν Ρωσία, ἐνῶ ἡ κινέζικη ἐπανάσταση ἔχει τὸν ἡμεριαλιστικὸν μὲταλλεύμαντον τὸν ἡμεριαλιστικὸν χώραν. Ἡ πρώτη ἡταν μὲταλλεύμαντον τὸν ἡμεριαλιστικὸν ἐπανάστασην ἐνῶ ἡ δεύτερη μετεξελίχθηκε σὲ σοσιαλιστικὴν ἐπανάστασην μετὰ τὴν πλήρη νίκη τῆς νεοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης. Ἡ πρώτη πραγματοποιήθηκε μέσον μᾶς ἔνοπλης ἐξέγερσης στὶς πόλεις ποὺ ἔχεινθηκε ὑστερα στὶς ἀγροτικὲς περιοχές, ἐνῶ ἡ δεύτερη θριάμβευσε σὲ πανεθνικὴ κλίμακα περικυκλώνοντας καὶ καταλαμβάνοντας τὶς πόλεις, ἀφοῦ ἔκεινης ἀπὸ τὴν ὑπαιθροῦ.

Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ σύντροφου Μάο Τσε-τούνγκ ἔγκειται στὸ γεγονός πὼς συνέδεσε τὴ γενικὴ ἀλήθεια τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ μὲ τὴ συγκεκριμένη πρακτικὴ τῆς κινέζικης ἐπανάστασης καὶ γενίκευε καὶ συνόψισε σὲ ἀνώτερο ἐπίπεδο τὶς καταχήσεις τοῦ μακρόχρονου ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα τοῦ κινέζικου λαοῦ, πλουτίζοντας καὶ ἀναπτύσσοντας ἔτσι τὸ μαρξισμὸν-λενινισμό.

Ἡ θεωρία τοῦ σύντροφου Μάο Τσε-τούνγκ γιὰ τὸ λαϊκὸ πόλεμο δοκιμάστηκε μέσα στὴ μακρόχρονη πρακτικὴ τῆς κινέζικης ἐπανάστασης καὶ ἀπέδειξε πὼς ἀνταποκρίνεται στὸν ἀντικειμενικὸν νομοῦν ἀντὸν τὸν πολέμου, πὼς εἶναι ἀκαταχήσητη. Δὲν ἐφαρμόζεται μονάχα στὴν Κίνα, ἀλλὰ συνιστᾶ ἐπίσης μὲ τεράστια συνεισφορὰ γιὰ τὸν ἐπαναστατικὸν ἀγώνα τῶν καταπιεζούντων λαῶν καὶ ἔθνῶν δῶν τοῦ κόσμου.

Οἱ λαϊκὸι πόλεμοι πὸν κατευθύνονταν ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, δὲ Πόλεμος Ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας καὶ οἱ διάφοροι ἐμφύλιοι ἐπαναστατικοὶ πόλεμοι, διάρκεσαν εἰκοσιδύο διάστημα ἥρθοντας. Οἱ λαϊκοὶ πόλεμοι πὸν κατευθύνονται ἀπὸ τὸ προλεταριάτο στὸ σημερινὸν κόσμο, εἶναι πὺ μακρόχρονοι, πὺ περίπλοκοι καὶ προσφέρουν ἀκόμα πὺ πλούσια πεῖρα.

Ἡ μαρξιστικὴ-λενινιστικὴ θεωρία τῆς προλεταριακῆς ἐπανάστασης εἶναι σὲ τελευταῖα ἀνάλυση, ἡ θεωρία τῆς κατάληψης τῆς ἔξουσίας μὲ τὴν ἐπαναστατικὴν βία, ἡ θεωρία τοῦ λαϊκοῦ πολέμου πὸν ἀντιτάσσεται σὸν ἀντιλαϊκὸ πόλεμο. Ὁ Μάρξ ἔλεγε γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴν βία πὼς εἶναι «ἡ μαρμη-

λάθε παλιᾶς κοινωνίας πὸν βγάζη τὸ νέο ἀπὸ τὰ σπλάχνα της»(1).

Σεκινώντας ἀπὸ τὴν πεῖρα τοῦ λαϊκοῦ πολέμου, στὴν Κίνα, δὲ σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ διατύπωσε, μὲ μιὰ ἔξαιρετικὴ πυχνότητα, τὴν περίφημη θέση «ἡ ἔξουσία βρίσκεται στὴν ἄρκη τοῦ ντουφεκιού»(2).

Ἐχει πεῖ μὲ πολὺ καθαρὸ τρόπο: «Τὸ κεντρικὸ καθῆκον καὶ ἡ ἀνώτερη μαρφὴ τῆς ἐπανάστασης, εἶναι ἡ κατάκτηση τῆς ἔξουσίας μὲ τὸν ἔνοπλο ἀγώνα, δηλαδὴ ἡ ἐπίλυση τοῦ προβλήματος αὐτὸν μὲ τὸν πόλεμο. Αὐτὴ ἡ ἐπαναστατικὴ ἀρχὴ τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ λογίζεται παντοῦ, στὴν Κίνα, διπλῶς καὶ στὶς ἄλλες χῶρες»(3).

Ο πόλεμος εἶναι τὸ προϊὸν τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἐκμετάλλευσης ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο. Ὁ Λένιν ἔλεγε: «Παντοῦ καὶ πάντοτε, τὸν πόλεμο τὸν ἀρχίζουν οἱ ἕδεις τάξεις πὸν ἐκμετάλλευν, κυριαρχῶν καὶ καταπιέζουν»(4). «Οσο πάροχει ἡ ἡμεριαλισμὸς καὶ ἡ ἐκμετάλλευση εἶναι ἀναπόφευκτο οἱ ἡμεριαλιστὲς καὶ οἱ ἐκμετάλλευτες νὰ προσφέρουν στὰ δύπλα γιὰ νὰ διατρῆσσον τὴν κυριαρχία τους, πὸν εἶναι ἀντιδραστικὴ καὶ ἐπιζητοῦν πάντοτε νὰ συντρίψουν τοὺς καταπιεζόμενους λαοὺς καὶ ἔθνη μὲ τὸν πόλεμο. Αὐτὸς εἶναι ἔνας νόμος ἀντικειμενικός, ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴ θέληση τῶν ἀνθρώπων.

Στὸ σημερινὸν κόσμο, οἱ ἡμεριαλιστὲς μὲ τὶς ΗΠΑ ἐπικεφαλῆς τους καὶ οἱ λακέδες τους, δυναμώνουν δῶλους χωρὶς ἔξαιρεση τὸν κρατικὸν τους μηχανισμὸν καὶ εἰδικώτερα τὸν στρατοὸν τους. Οἱ αιγαίκανοί ἡμεριαλιστές, ἴδιαίτερα, ἐπιδίδονται παντοῦ στὴν ἐπίθεση καὶ στὴν καταπίεση μὲ τὰ δπλα.

Τὶ πρέπει νὰ κάνουν οἱ καταπιεζόμενοι λαοὶ καὶ ἔθνη προστάτες στὴν ἔνοπλη ἐπίθεση καὶ καταπίεση τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του; Νὰ ποταχθοῦν καὶ νὰ παραμείνουν γιὰ πάντα στὴν ὑποδύλωση; «Ἡ νὰ ξεσηκωθοῦν, νὰ ἀντισταθοῦν καὶ νὰ πολεμήσουν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους;

Ο σύντροφος Μάο Τσε-τούνγκ ἔδωσε μὰ καθαρὸ ἀπάντηση σ' αὐτὸν τὸ πρόβλημα. Ὁ κινέζικος λαός, εἴπε κατέλληξε ὑστερα ἀπὸ μὲν μακρόχρονον περίοδο μελέτης, πὼς οἱ ἡμεριαλιστὲς καὶ οἱ λακέδες τους «κρατοῦν σπαθὶ στὸ χέρι καὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ σκοτώσουν». Ὁ λαός τὸ κατάλαβε αὐτὸν καὶ ἐνεργεῖ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Αὐτὸς σημαίνει: Νὰ συμπεριφέρεσε δύος σοῦ συμπεριφέρονται.

Τελικὰ ἔχουμε ἀπέναντι στὴν ἐπίθεση καὶ τὴν καταπίεση τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του, τὸ θάρρος νὰ ἀπαντήσουμε στὸ χτύπημα μὲ ἀμεσοῦ χτύπημα, νὰ διεξαγάγουμε λαϊκὸ πόλεμο, ἔχουμε ἡ δὲν ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ τολμήσουμε νὰ κάνουμε τὴν ἐπανάσταση: αὐτὸς εἶναι τὸ ἀσφαλέστερο κριτήριο πὸν ἐπιτέρεπτε νὰ ξεχωρίσουμε τὸν πραγματικὸν μαρξιστὲς-λενινιστὲς καὶ τὸν πραγματικὸν μαρξιστὲς-ψευτολενινιστὲς.

Ἀναφερόμενος στὴ δειλία δρισμένων πὸν φοβοῦνται τὸν

1) ΜΑΡΞ: Τὸ Κεφάλαιο, Τόμος 1.

2) ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΓΚ: «Προβλήματα τοῦ πολέμου καὶ τῆς στρατηγικῆς».

3) Στὸ ίδιο.

4) ΛΕΝΙΝ: «Ο ἐπαναστατικὸς στρατὸς καὶ ἡ ἐπαναστατικὴ κυβερνηση». «Ἐ ο γ α, Τόμος 8ος.

ιμπεριαλισμό και την άντιδραση, σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ διατύπωσε την περίφημη θέση του: «Οἱ ἡμεριαλισμὸς καὶ ὅλοι οἱ ἀντιδραστικοὶ εἰναι χάρτινες τίγρεις». «Οἱ οἱ ἀντιδραστικοὶ, εἰναι τίγρεις ἀπὸ χαρτί. Φαινομενικά, εἰναι τρομεροί, ἀλλὰ σήμερα πραγματικότητα, δὲν εἰναι τόσο ἰσχυροί. Ἀντιμετωπίζοντας τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀποψῆ τοῦ μέλλοντος, δὲν ἰσχυρὸς εἰναι ὁ λαὸς καὶ δῆμος οἱ ἀντιδραστικοί»(1).

Η ιστορία τοῦ λαϊκοῦ πολέμου στὴν Κίνα καὶ σὲ ἄλλες χῶρες δείχνει μὲ καθαρὸ τρόπο πῶς ὁ μεταρρυθμικὸς τῶν λαϊκῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων, ἀπὸ ἀδύνατες καὶ δηλιγάριθμες σὲ ἰσχυρὲς καὶ πολυάριθμες εἰναι ὁ γενικὸς νόμος ἀνάπτυξης τῆς ταξικῆς πάλης, ὁ γενικὸς νόμος ἀνάπτυξης τοῦ λαϊκοῦ πολέμου. Οἱ λαϊκὸς πόλεμος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποφύγει δυσκολίες, ἐναλλαγὲς καὶ ἀποτυχίες, στὴ διάρκεια τῆς ἔξελνής του, ἀλλὰ καμμὰ δύναμη στὸν κόσμο δὲν εἰναι ἴκανη νὰ τὸν κάνει νὰ παρεκλίνει στὴ γενικὴ πορεία του πρὸς τὸ νίκη.

Ο σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ ἔχει πεῖ πῶς πρέπει νὰ περιφρονοῦμε τὸν ἔχθρο στὸ στρατηγικὸ πεδίο καὶ νὰ τὸν ὑπολογίζουμε σοβαρὰ στὸ τακτικὸ πεδίο.

Η περιφρόνηση τοῦ ἔχθρου στὸ στρατηγικὸ πεδίο εἰναι η στάση ποὺ ταριάζει σ' ἔνα ἐπαναστάτη. Χωρὶς τὸ ὑδρός αὐτῶν ποὺ περιφρονοῦν τὸν ἔχθρο δὲν μπορεῖ νὰ γίνει λόγος γιὰ ἐπαναστάση, δὲν μπορεῖ νὰ γίνει λόγος γιὰ λαϊκὸ πόλεμο καὶ πολὺ περισσότερο γιὰ κατάκτηση τῆς νίκης.

Σὲ συνέχεια, ἔχει πολὺ μεγάλη σημασία γιὰ ἔνα ἐπαναστάτη νὰ ὑπολογίζει σοβαρὰ τὸν ἔχθρο στὸ τακτικὸ πεδίο. Οἱ λαϊκὸς πόλεμος δὲν μπορεῖ νὰ εἰναι νικηφόρος. Ἄν δὲν παίρνεται στὰ σοβαρὰ ὁ ἔχθρος στὸ τακτικὸ πεδίο, Ἄν δὲν παίρνονται στὰ σοβαρὰ σημαντικές συνθήκες, δὲν οἱ ἐπαναστάτες δὲν ἐνεργοῦν συνετά, Ἄν δὲν προσπαθοῦν νὰ κατακτήσουν τὴν πολεμικὴ τέχνη, Ἄν δὲν υιοθετοῦν κατάλληλες μορφές ἀγώνα στὴ συγκεκριμένη πρακτικὴ τῆς ἐπαναστάσης τῆς χώρας, σὲ κάθε συγκεκριμένο πρόβλημα τοῦ ἀγώνα.

Ο διαλεκτικὸς ύλισμὸς καὶ ὁ ιστορικὸς ύλισμὸς μᾶς διδάσκουν πῶς αὐτὸς ἔχει σημασία ποὺ ἀ' ὅλα, δὲν εἰναι αὐτὸς ποὺ φαίνεται σταθερὸς γιὰ μᾶς δεδομένη στιγμή, γιατὶ αὐτὸς δρίσκεται ήδη στὸ δόμο τῆς φυσοφαῖς. αὐτὸς ποὺ ἔχει σημασία ποὺ ἀ' ὅλα, εἰναι αὐτὸς ποὺ γεννιέται καὶ ἀναπτύσσεται, ἔστω καὶ ἀν γιὰ μᾶς δεδομένη στιγμὴ φαίνεται αὐτοθέτης, γιατὶ μόνο αὐτὸς ποὺ γεννιέται καὶ ἀναπτύσσεται εἶναι ἀκατανίκητο.

Γιατὶ οἱ δυνάμεις ποὺ γεννιοῦνται ποὺ φαίνονται ἀδύνατες νικᾶνε πάντοτε τὶς παρακμασμένες, φαινομενικά ἰσχυρές, δυνάμεις; Γιατὶ ἔχουν τὴν ἀλήθεια μὲ τὸ μέρος τους, γιατὶ οἱ λαϊκὲς μᾶζες εἰναι πάντοτε μαζὶ τους καὶ οἱ τελευταῖς ἔκαθαρίζουν πάντοτε τὸν λογαριασμὸν τους μὲ τὶς ἀντιδραστικὲς τάξεις ποὺ στέκονται ἐχθρικὰ ἀπέναντι τους.

Η νικηφόρα κινέζικη ἐπανάσταση ἐπικύρωσε καὶ τὴν ίστορία ὅλων τῶν ἐπαναστάσεων, ὅλης τῆς ταξικῆς πάλης.

Τὴν θεωρία: «Οἱ ἡμεριαλισμὸς καὶ δῶλοι οἱ ἀντιδραστικοὶ εἶναι χάρτινες τίγρεις τοῦ σύντροφου Μάο Τσέ-τούνγκ, οἱ ἡμεριαλιστὲς τὴ φοβοῦντα δύος τὴ φωτιὰ καὶ οἱ φεβυζιοντὲς τρέφουν γ' αὐτὸς ἔνα δύσβεστο μῆσος. Καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτεροι τὴν καταπολεμοῦν μὲ τὰς τρόπος. Ορισμένοι στενόμυναλοι ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν, προσπαθοῦν—νὰ τὴ γελοιοτοΐσουν, ἀλλὰ δύο καὶ νὰ κάνουν τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ μειώσει τὴν ἀξία της. «Οπως τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ ἀλλάξει τὸν ἥλιο, ἔτοι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ σκεπάσει τὴν ἀλήθεια.

Η θεωρία τοῦ σύντροφου Μάο Τσέ-Τούνγκ γιὰ τὸ λαϊκὸ πόλεμο ἀπαντάει στὰ προβλήματα ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν ἀπαραίτητη τόλμη γιὰ νὰ ἀναληφθεῖ ἔνας λαϊκὸς πόλεμος δύος ἐπίσης καὶ στὰ προβλήματα ποὺ σχετίζονται μὲ τὸν τρόπο ποὺ πρέπει νὰ διεξαχθεῖ.

1) ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΤΝΙΚ: «Συνομιλία μὲ τὴν ἀμερικανὴ δημοσιογράφῳ "Αννα Λούτζ Στρόνγκ. 'Ε κ λ ο γ η Ε γ ω ν, Τόμος 4ος.

. Μεγάλη στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴ φυσιογνωμία δ σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ διέπρεψε στὴν τέχνη τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου μὲ βάση τοὺς νόμους ποὺ ἀνακάλυψε ὁ Ἰδιος. Καθοδηγούμενος ἀπὸ τὴ γραμμή, τὰ πολιτικὰ μέτρα, τὴ στρατηγικὴ καὶ τακτικὴ τοῦ λαϊκοῦ πολέμου ποὺ ἐπεξεργάσθηκε δ σύντροφος Μάο Τσέ-τούνγκ, δικινέζικος λαὸς ἔφερε τὸ πλοίο του μέσα ἀπὸ δύσκολες καταστάσεις στὴν ἀκτὴ τῆς νίκης, παρ', ὅλους τοὺς ὑφάλους.

Πρότεροι νὰ ὑπογραμίσουμε ἐντελῶς ίδιαίτερα τὸ πρακτικό, τυπικό, γενικὸ χαρακτῆρα τῆς θεωρίας τοῦ σύντροφου Μάο Τσέ-Τούνγκ σχετικὰ μὲ τὴν ἐγκαθίδρυση ἐπαναστατικῶν βάσεων στὶς ἀγορικὲς περιοχὲς καὶ τὴν περικύλωση τῶν πόλεων ἔξεινων ταῖς ἀπανταστικὸ ἀγῶνα τῶν καταπιεζούμενων λαῶν καὶ ἔθνων καὶ εἰδικώτεροι τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν καταπιεζούμενων λαῶν καὶ ἔθνων τῆς 'Ασίας, τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς ἐναντίον τοῦ λιπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του.

Πολλὲς χῶρες καὶ λαοὶ τῶν τοιῶν τοῖντων αὐτῶν ἡπείρων ὑφίστανται σήμερα τὴν ἐπίθεση καὶ τὴν καταπλεσή τῶν λιπεριαλιστῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς ΗΠΑ, καὶ τῶν λακέδων του. Η πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάσταση στὶς περισσότεροις ἀπὸ τὶς χῶρες αὐτὲς ἔχει τὶς πολλὲς ἀναλογίες μὲ τὴν κατάσταση στὴν δοπία βρίσκονταν προηγούμενα ἡ Κίνα. Σ' αὐτές, δύος στὴν Κίνα, τὸ ἀγροτικὸ πρόβλημα ἔχει μία ἔξαιρετὴ σημασία. Οἱ ἀγρότες εἰναι η κύρια δύναμη τῆς ἐθνικοδημοκρατικῆς ἐπανάστασης ποὺ κατευθύνεται ἐναντίον τοῦ λιπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του. Εἰσόβαλλοντας στὶς χῶρες αὐτές, οἱ λιπεριαλιστὲς κατέχουν πρὸν ἀπὸ δύο τὶς μεγάλες πόλεις καὶ τὶς σπουδαιότερες συγκοινωνιακὲς ἀρτηρίες καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἔχουν διολιθρωτικὰ κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τοὺς τὶς πλατείες ἀγροτικὲς περιοχές. Μόνο η ὑπαίθρος εἰναι ἔνας κόσμος χωρὶς τέλος δόπου οἱ ἐπαναστάτες μποροῦν νὰ ἐνεργοῦν μὲ κάθε ἐλευθερία. Μόνο η ὑπαίθρος εἰναι η ἐπαναστατικὴ βάση ἀπὸ τὴν δοπία μποροῦν νὰ ἔχουν σούν οἱ ἐπαναστάτες γιὰ νὰ κατευθύνουν τὰ βημάτα τους πρὸς τὴν τελικὴ νίκη. Επίσης καὶ η θεωρία τοῦ σύντροφου Μάο Τσέ Τούνγκ συγειτικὰ μὲ τὴν ἐγκαθίδρυση ἐπαναστατικῶν βάσεων στὴν ὑπαίθρο καὶ γιὰ τὴν περικύλωση τῶν πόλεων ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο προσελκύει δύο καὶ περισσότερο τὴν προσοχὴ τῶν λαῶν τῶν ἡπείρων αὐτῶν.

"Αἱ πάροις τὸν κόσμο στὸ σύνολό του, η Βόρεια 'Αμερικὴ καὶ η Δυτικὴ Εὐδρόπη μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν σὰν η 'πόλη' καὶ η 'Ασία, η 'Αφρική καὶ η 'Λατινικὴ 'Αμερικὴ σὰν η 'ύπαιθρος'. Τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τοῦ προλεταριάτου τῶν καπιταλιστῶν χωρῶν τῆς Βόρειας 'Αμερικῆς καὶ τῆς Δυτικῆς Εὐδρόπης συγκράτησε προσωρινὰ τὰ βημάτα του γιὰ διάφορους λόγους, ὕστερα ἀπὸ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ἐνῶ τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς ἀναπτύσσεται δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας, τῆς 'Αφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς 'Αμερικῆς δύοτερα δομητικά. Καὶ μὲ τὴν ἔννοια αὐτῆς, η παγκόσμια ἐπανάσταση γνωρίζει σήμερα μὰ καταστάση ποὺ τὸ χαρακτηριστικό της εἰναι δύο οἱ πόλεις περικυλώθηκαν ἀπὸ τὴν ὑπαίθρο. Τελικά, ἀπὸ τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα τῶν λαῶν τῆς 'Ασίας

άστική καπιταλιστική έπανάσταη, άλλα άποτελούν συστατικό τημήμα της νέας παγκόσμιας έπανάστασης, δηλαδή, της παγκόσμιας προλεταριακής σοσιαλιστικής έπανάστασης.

Ο σύντροφος Μάρο Τσέ-Τούνγκ διατύπωσε τη θεωρία του της νεοδημοκρατικής έπανάστασης σε ένα δόλοκληρωμένο σύνολο. "Εδειξε πώς ή έπανάσταση αντή δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ είναι και πρέπει νὰ είναι ωλαί έπανάσταση τῶν λαϊκῶν μαζῶν, ποὺ κατευθύνεται ἀπὸ τὸ προλεταριάτο ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ, τοῦ φεούδαρχικοῦ καὶ τοῦ γραφειοκρατικοῦ καπιταλισμοῦ.

Αντὸ σημαίνει πώς ή έπανάσταση αντή δὲν μπορεῖ και δὲν πρέπει νὰ καθοδηγεῖται ἀπὸ καμιὰ δλλή τάξη καὶ ἀπὸ κανένα δλλό κόμμα, παρὰ ἀπὸ τὸ προλεταριάτο καὶ ἀπὸ ἔνα κόμμα πραγματικὸ έπαναστατικό, ἔξοπλισμένο μὲ τὸ μαρξισμὸ-λενισμό.

Αντὸ σημαίνει πώς στὴν έπανάσταση αντή, συμμετέχουν δχι μόνο οἱ ἑργάτες, οἱ ἀγρότες, οἱ μικροαστική τάξη τῶν πόλεων, άλλα ἐπίσης ή έθνική ἀστική τάξη καὶ δλα τὰ δλλα ἀντιμεριαλιστικά καὶ πατριωτικά στοιχεῖα.

Καὶ τέλος αντὸ σημαίνει ἐπίσης πώς ή έπανάσταση ἔχει γὰ στόχῳ τὸν ἡμεριαλισμό, τὸ φεούδαρχισμό, καὶ τὸ γραφειοκρατικὸ καπιταλισμό.

"Η νεοδημοκρατική έπανάσταση ἔχει σὰ μέλλον, τὸ σοσιαλισμὸ καὶ δχι τὸν καπιταλισμό.

Η θεωρία τοῦ σύντροφου Μάρο Τσέ-τούνγκ γιὰ τὴ νεοδημοκρατική έπανάσταση συμπεριλαμβάνει καὶ τὴ μαρξιστικὴ-λενιστικὴ θεωρία τῶν σταδίων τῆς έπανάστασης καὶ τὴν μαρξιστικὴ-λενιστικὴ θεωρία τῆς ἀδιάκοπης έπανάστασης.

Ο σύντροφος Μάρο Τσέ-τούνγκ ἔκανε μὲ δρῦ δρόπο μιὰ διάκριση ἀνάμεσα στὰ δύο στάδια τῆς έπανάστασης, σὲ αὐτὸ τῆς έθνικοδημοκρατικῆς έπανάστασης καὶ σὲ ἐκείνο τῆς σοσιαλιστικῆς έπανάστασης, συνδέοντας τὰ στενά. "Η έθνικοδημοκρατικὴ έπανάσταση είναι δὲ παρατίτητος πρόδολογος στὴ σοσιαλιστική έπανάσταση, πρὸς τὴν δούλα κατευθύνεται στὴ διάρκεια τῆς ἀνάπτυξης τῆς. Δὲν ὑπάρχει σὲ καμιὰ περίπτωση «σινικὸ» τείχος ἀνάμεσα σ' αὐτὰ τὰ δύο στάδια τῆς έπανάστασης. "Άλλα, μονάχα μετὰ τὴν δολοκλήρωση τῆς έθνικοδημοκρατικῆς έπανάστασης μπορεῖ νὰ τεθῇ ζήτημα σοσιαλιστικῆς έπανάστασης. Καὶ δσο πὐδειαὶ πραγματοποιηθεῖ ή πρώτη, τόσο καλλίτερα θὰ είναι οἱ ἀναγκαῖοι δροὶ γιὰ τὴ δεύτερη έπανάσταση.

Η πεῖρα τῆς κινέζικης έπανάστασης ὑποδείχνει πώς ή ἐκπλήρωση τῶν καθηγόντων τῆς έθνικοδημοκρατικῆς έπανάστασης δπαιτεῖ μαρχόρχονος καὶ ἐπανειλημμένους ἀγῶνες. Στὸ στάδιο αὐτό, δὲ μεριαλισμὸς καὶ οἱ βαλέδες του είναι οἱ κυριώτεροι ἔχθοι τῆς έπανάστασης. Καὶ στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τους, πρέπει νὰ πραγματοποιηθεῖ ή πὐδειαὶ ἐνότητα δλων τῶν ἀντιμεριαλιστικῶν καὶ πατριωτικῶν δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς έθνικῆς ἀστικῆς τάξης καὶ δλων τῶν δλλων πατριωτικῶν στοιχείων. "Ολοὶ οἱ πατριῶτες ποὺ ἀνήκουν στὴν ἀστική τάξη καὶ στὶς δλλες ἐκμεταλλεύτοις τάξεις καὶ πὸν συμμετέχουν στὸν ἀντιμεριαλιστικὸ ἀγῶνα παίκιον ἰστορικὰ ἔνα προσδευτικὸ ρόλο, γ' αὐτὸ δὲ μεριαλισμὸς τοὺς ἀπορρίπτει, ἐνῶ τὸ προλεταριάτο τοὺς δέχεται.

Θὰ ἔξημίνωε ἀφάνταστα τὴν ὑπόθεση, τὸ μπλέξιμο τῶν δύο σταδίων, τῆς έθνικοδημοκρατικῆς έπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς έπανάστασης. "Ο σύντροφος Μάρο Τσέ-Τούνγκ κριτικάρισε τὴν ἐσφαλμένη ἐντίληψη, σύμφωνα μὲ τὴν δούλα «τὰ καθήκοντα πρέπει νὰ ἐκπληρώνονται στὴ διάρκεια ἐνὸς σταδίου», λέγοντας πώς αὐτὸ ἀποτελεῖ αὐταπάτη, πώς αὐτὸ δὲν κάνει τίποτε δλλό παρὰ νὰ ἔξασθενίζει τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του, ἀγῶνα ποὺ ἀποτελεῖ τὸ πὐδειγόν καθῆκον τῆς ἐποχῆς. Στὴ διάρκεια τοῦ πόλεμοῦ 'Αντίστασης, οἱ κονομινταγχικοὶ ἀντιδραστικοὶ καὶ οἱ τροτσικοὶ μισθωφόροι τους μπέρδεναν κατάφωρα τὰ δύο στάδια τῆς κινέζικης έπανάστασης, ἔκθειάζοντας τὴν θεωρία τῆς ἀποκαλούμενης «ενιαίας έπανάστασης» καὶ τὴν πρόδεση τους νὰ πραγματοποιήσουν τὸ «σοσιαλισμὸς χωρὶς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα. Μὲ τὴ δοκίμεια παρόμοιων ἀνοησιῶν ἐπιχειρούσαν νὰ διαλύσουν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, νὰ καταπνί-

ξουν οιζικὰ κάθε έπαναστατικὴ κίνηση νὰ παρεμποδίσουν τὶς προσδόους τῆς έθνικοδημοκρατικῆς έπανάστασης καὶ δλα αὐτὰ γιὰ νὰ ἔχουν τὸ πρόσχημα νὰ ἀποχρούν τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ ἡμεριαλισμοῦ καὶ γιὰ νὰ συνθηκολογήσουν υπροστά του. "Εχει περάσει δρεκτὸς καιρὸς ποὺ ή ἴστορια τῆς κινέζικης έπανάστασης ἀπέρριψε αὐτὲς τὶς ἀντιδραστικὲς θέσεις.

Σήμερα, οἱ χρονιστωφικοὶ ρεβιζιονιστὲς ἔκθειάζουν τὴν ἀνοησία σύμφωνα μὲ τὴν δούλα, δ σοσιαλισμὸς μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ χωρὶς τὸ προλεταριάτο, χωρὶς έπαναστατικὸ κόμμα ἔξοπλισμένο μὲ τὶς πρωτοπόρους ἰδέες τοῦ προλεταριάτου, ποὺ νὰ είναι πραγματικὰ έπαναστατικό, ἀπορρίπτοντας ἵστο τὶς θεμελιώδεις ἀρχὲς τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ. Αὐτὸ ποὺ ἐπιζητοῦν μὲ τὸν Ισχυρισμὸν αὐτὸς είναι νὰ ἀποτρέψουν τὰ καταπείσμενα έθνη ἀπὸ τὸν ἀντιμεριαλιστικὸ ἀγῶνα, νὰ ὑπονοήσουν τὴν έθνικοδημοκρατικὴ έπανάσταση, νὰ ἔξυπηρετήσουν τὸν μεριαλισμό.

Η κινέζικη έπανάσταση πρόσφερε τὴν πεῖρα ἐνὸς παραδείγματος έθνικοδημοκρατικῆς έπανάστασης ποὺ διεισήχθηκε καὶ πραγματοποιήθηκε ωζικὰ κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ προλεταριάτου, ἐνὸς παραδείγματος ἐπιτυχοῦς περάσματος, στὴν κατάλληλη στιγμή, κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ προλεταριάτου, τῆς έθνικοδημοκρατικῆς έπανάστασης στὴ σοσιαλιστικὴ έπανάσταση.

Γιὰ τὴν κινέζικη έπανάσταση, η σκέψη τοῦ σύντροφου Μάρο Τσέ-τούνγκ, είναι δὲ μπούσουλας ποὺ δδήγησε πρὸς τὴν νίκη. "Η σκέψη τοῦ Μάρο Τσέ-Τούνγκ, είναι μὰ σκέψη ποὺ συνέδεσε τὴ γενικὴ ἀλήθεια τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ μὲ τὴ συγκεκριμένη ἱστοκτικὴ τῆς κινέζικης έπανάστασης, ἀνέτυξε μὲ δημιουργικὸ τρόπο τὸ μαρξισμοῦ-λενινισμό, πλούτιος τὸ θησαυρούλακι τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τὸ πρόσφερε νέα δπλα.

Η ἐποχὴ μας είναι ἐποχὴ ποὺ δὲ καπιταλισμὸς καὶ δὲ μεριαλισμὸς βαδίζουν πρὸς τὸ θάνατό τους σὲ παγκόσμια κλίμακα, ἐνῶ δὲ σοσιαλισμὸς καὶ δ κομμουνισμὸς βαδίζουν πρὸς τὴ νίκη.

Η θεωρία τοῦ σύντροφου Μάρο Τσέ-τούνγκ, προϊὸν τῆς κινέζικης έπανάστασης σχετικὰ μὲ τὸ λαϊκὸ πόλεμο φέροντες ἐπίσης τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐποχῆς. Καὶ αὐτὸ ποὺ οἱ λαοὶ δλων τῶν χωρῶν συσσώρευαν στὴ διάρκεια τῶν έπαναστατικῶν τους ἀγῶνων μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η νέα τους πεῖρα, έδειξε πὼς η σκέψη τοῦ Μάρο Τσέ-Τούνγκ, είναι ένας κοινὸς θησαυρὸς γιὰ δλους τὸν έπαναστατικὸν λαοὺς τοῦ κόσμου. Αὕτη είναι η τεράστια σημασία τῆς σκέψης τοῦ Μάρο Τσέ-τούνγκ.

Θὰ κατανικήθει ὁ ἀμερικανικὸς μεριαλισμὸς καὶ οἱ λακέδες τοῦ μὲ τὸ λαϊκὸ πόλεμο

Ο ἀμερικανικὸς μεριαλισμὸς παίρνοντας τὴ θέση τοῦ γερμανο-ἰαπωνο-ἰταλικοῦ φασισμοῦ μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ἐπιχείρησε νὰ συγκροτήσει μία μεγάλη αὐτοκρατορία, νὰ θέσει δλόληρο τὸν κόσμο κάτω ἀπὸ τὸ ζυγὸ του καὶ τὸν Ελεγχὸ του. Προχωρώσε στὴν ἀναγέννηση τοῦ ἱππωνικοῦ μιλιταρισμοῦ καὶ τὸν δυτικογερμανικὸ μιλιταρισμοῦ γιὰ νὰ τὸν ἔχει σὰν τὸν κυριώτερος συνένοχους στὴν περίπτωση ἐξαπόλυτης ἐνὸς παγκόσμιου πολέμου. Θηριώδης δπως δ λύκος ταπεινώνει τὸν λαοὺς καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν δποτεξέει, λεηλατεῖ τὸν πλούτο τους, παραδίζει τὴν κυριαρχία δλων χωρῶν καὶ ἐπειβαίνει στὶς ἐσωτερικές τους δποθέσεις, Είναι δ πὐδειαὶ ξεδιάτροπος ἀπὸ δλους τοὺς δπιθετιστές ποὺ γνώρισε η ἀνθρωπότητα, δ πὐδειερὸς κοινὸς δχρόδος δλων τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Καὶ οἱ λαοὶ καὶ οἱ χῶρες ποὺ θέλουν τὴν έπανασταση, τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν εἰρήνη είναι δποθέσεις νὰ κατευθύνουν τὴν κύρια αἰχμὴ τῆς πάλης τους ἐναντίον του.

"Όπως η πολιτικὴ τῆς δποδούλωσης τῆς Κίνας ποὺ ἐφάρμοζε δ λαπωνικὸς μεριαλισμὸς ἐπέτρεψε στὸν κινέζικο λαὸ συγκροτήσει τὸ πὐδειαὶ δπιθετιστές ποὺ γιὰ νὰ τὸν πολεμήσει, έτσι καὶ η πολιτικὴ τῆς παγκόσμιας ηγεσίας ποὺ

έφαρμόζει ίδιος αμερικανικός ιμπεριαλισμός παρέχει στον λαούς δύο τούς κόσμους την εδυκαιών νάντη όπως την ένοτητα δύον των δυνάμεων πού μπορούν νάντη όπως την ένωσην και νάντη συγκροτήσουν το πού πλατύν ένιαστο μέτωπο γιά νάντη τον κατευθύνουν στην έπιθεση έναντίον του άμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Οι πλατείες περιοχές της Ασίας, της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής είναι τα θέτατα όπου οι λαοί αντιτάσσονται βίαια στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό και στον λακέδες του. Έκει ή καταπίεση τον ιμπεριαλισμό είναι πού τρωτή και ή ιμπεριαλιστική κυριαρχία πού αδύνατη, σε σχέση με τὸν υπόλοιπο κόσμο. Οι έπαναστατικές θνετλές πού έξεπασαν μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και πού κερδίζουν ακατάπαυστα σε ένταση, έγιναν ή κυριώτερη δύναμη πού σημειώνει, καταφέρει άμεσα πλήγματα στον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Η άντιθεση άναμεσα στον έπαναστατικό λαούς της Ασίας, της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής και στον ιμπεριαλιστή πού έχουν της ΗΠΑ έπικαφαλής τους, είναι ή κυριώτερη άντιθεση τον σημερινού κόσμου. Η άναπτυξή της είναι δικινητήριας της πάλης των λαών έναντίον του αμερικανικού ιμπεριαλισμού και των λακέδων του.

Ο λαϊκός πόλεμος αποδείγνεται όλο και περισσότερο τη δύναμη του μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο στην Ασία, την Αφρική και τη Λατινική Αμερική. Οι λαοί της Κίνας, της Κορέας, του Βιετνάμ, του Λάσο, της Κούβας, της Ινδονησίας, της Αλγερίας και άλλων χωρών έπετυχαν λαμπρές νίκες με τον λαϊκόν τους πολέμους έναντίον των ιμπεριαλιστών και των λακέδων τους. Καθοδηγούμενοι από διάφορες τάξεις, οι πόλεμοι αντού διαφέρουν μεταξύ τους όσον αφορά το πλάτος και το βαθμό κινητοποίησης των μαζών, την έκταση της νίκης, άλλα έχοντας έξασθενίσεις και άκινητοποίησεις της ιμπεριαλιστικής δυνάμεως σε ένα μεγάλο βαθμό, και έχοντας παρεμποδίσει το σχέδιο της έξαπλωσης έντος παγκοσμίου πολέμου δικαιώθηκαν σαν τέτιες, με τη νίκη τους και αποτέλεσαν Ισχυρούς παράγοντες γιά την έπερση της παγκόσμιας εἰρήνης.

Ο λαϊκός πόλεμος έναντίον του άμερικανικού ιμπεριαλισμού και των λακέδων του, από τον έπαναστατικό λαούς της Ασίας, της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής, διαδέται σήμερα πολύ πιο ενοικής συνθήκες σε σχέση με το παρελθόν.

Οι λαοί δύον των χωρών άνεβασαν τη συνείδησή τους και το βαθμό διογκώσή του κατά σημαντικό τρόπο σε όλη τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και των χωρών έπαναστατικής άνόδου πού άκολούθησαν. Οι δυνατότητες πού διαδέτουν γιά νάντη άλληλο ποστησούχοθησαν ανέξηθηκαν σημαντικά. Το σύνολο του καπιταλιστικού ιμπεριαλιστικού συστήματος έχει έξασθενήσει σημαντικά. Τραντάζεται και αποσυντίθεται όλο και περισσότερο. "Αν μετά τὸν Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο τοὺς ήταν άδυνατο νάντη καταστούσαν τὸ σοσιαλιστικὸ κράτος πού μόλις είχε γεννηθεῖ, τὴ Σοβιετικὴ "Ενωση, οἱ ιμπεριαλιστές μπορούσαν δύος άκουα νάντη καταστείλουν τὰ έπαναστατικὰ κινήματα τῶν λαών δριψμένων χωρών, έκει δύον κυριαρχούσαν και νάντη έξασφαλίσουν μια σύντομη περίοδο σχετικής σταθεροποίησης βοήσονται άντιθετα μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, διγιόνο σε άδυναμία νάντη έμποδίσουν πολλές χώρες νάντη προχωρήσουν στὸ δοδιο τὸν σοσιαλισμοῦ, άλλα βοήσονται έπισης σε άδυναμία νάντη άναχατίσουν τὸ άνερχούσεν κύμα τῶν λαϊκῶν έπαναστατικῶν κινημάτων στὶς περιοχές πού είναι κάτω από τὴν κυριαρχία τους.

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός είναι δι πού Ισχυρός και ταυτόχρονα δι πού τρωτός από διονοδήποτε άλλο ιμπεριαλισμὸ τοῦ παρελθόντος. Βρίσκεται σε μια θέση πού τὸν κάνει αισπρό σε δύον τοὺς λαούς, μαζὶ και στὸν αμερικανικὸ λαό. Τὸ ξυψυχο, στρατιωτικὸ όντικο και οίκονομικὸ τὸν δυναμικὸ είναι άνεπαρκὲς σε σχέση με τὸ διειράστο τὸν γιά παγκόσμια ήγεμονία. Έξασθενίζει όλο και περισσότερο, γιατὶ κατέχει τόσα δέσμων στὸ κόσμο, άφον έχει άπλωσει τόσο μαζούν τὰ χέρια του, άφον τὰ δάχτυλά του είναι τόσο απομεμαρχούμενα και άφον οἱ συγκοινωνιακὲς του γραμμές είναι τόσο έκτεταμένες. "Οπως έχει πει δι σύντροφος Μάο Τσε-Τούνγκ "εσε κάνθε νέα είσ-

βολή περνάει μια νέα θηλειά στὸ λαϊμό, βρίσκεται άπὸ παντὸν περικυλωμένος άπὸ τὸν λαούς τοῦ κόσμου". (1)

Περνώντας σὲ έπιθεση, δι αμερικανικὸ ιμπεριαλισμὸ δὲν μπορεῖ νάντη στέλνει στὶς διάφορες χώρες πού έπιτιθεται, γιά νάντη διεξαγάγει έναν άδικο πόλεμο, παρὰ ένα μέρος άπὸ τὶς δυνάμεις του, πού κάθε άλλο παρὰ είναι άρκετές, τὸ ήδικό τους πολὺ χαμηλό και πού βοήσονται έκτεθεμένες σὲ άναριθμητες δυσκολίες. Δὲ βρίσκονται στὴν Οὐάσιγκτων ἢ στὴ Νέα Τόρκη, οὗτοι στὴ Χονολούλου ἢ στὴ Φλορίδα οἱ λαοὶ - δύματα τῆς έπιθεσης πού ξεσηκώνονται γιά νάντη τὸν άντιμετωπίσουν, άλλα στὶς δικό τους έδαφος και άποδύνονται σ' ένα άγωνα γιά τὴν άνεξαρτησία τους και τὴν έλευθερία τους. "Οταν κινητοποιηθοῦν πλατειά, δὲν μποροῦν παρὰ νάντη μιὰ άκατανίκητη δύναμη. Καὶ δταν αἱ ΗΠΑ δὲν θὰ διαθέτουν πιὰ τὴν άπεροχή, θὰ τὴν άποχτήσουν οἱ λαοὶ θύματα τῆς έπιθεσης τους. 'Άδυνατο φαινούμενος οἱ λαοί, έπερτερούν ούπιστικα σὲ σχέση μὲ τὸν άμερικανικὸ ιμπεριαλισμό.

Οι άγωνες πού διεξάγονται σὲ λαοὶ έναντίον τοῦ άμερικανικοῦ ιμπεριαλισμοῦ υποστηρίζονται φυσικὰ άμοιβαῖα, συνεννώνονται και γίνονται, σὲ παγκόσμια άλματα ένας άνερχόμενος χέιμαρος στὴν έπιθεση τοῦ άμερικανικοῦ ιμπεριαλισμοῦ. "Οσο πού δρμητικὰ άναπτυνσεται δι λαϊκὸ πόλεμος σὲ μιὰ χώρα, τόσο οἱ δυνάμεις τοῦ άμερικανικοῦ ιμπεριαλισμοῦ άκινητοποιοῦνται και έξασθενίζονται. Καὶ αντὸ έπιτρεπει στὸν θάλασσας λαοὺς νάντη συνεχίσουν, σὲ συνθήκες πού ενοικέζει, τὸν άγωνα τους έναντίον τοῦ άμερικανικοῦ ιμπεριαλισμοῦ και τῶν λακέδων του.

"Ολα στὸν κόσμο αντό, μποροῦν νάντη χωρίσθιον. 'Ο άμερικανικὸ ιμπεριαλισμός, δι κολοσσὸς αντός, δὲν άποτελεῖ έξαισθεση. Μποροῦμε νάντη τὸν χωρίσουμε γιά νάντη τὸν νικήσουμε. Οι λαοὶ της Ασίας, της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής και οἱ άλλες στὴ βάση και έται νάντη τὸν θυματίσουν, συντρίβονται ένα τοι τυμηα, μετὰ τὸ άλλο. Γι' αντὸ δι λαϊκανικὸ ιμπεριαλισμοῦ φοβάται στὸν ύπερτατο βαθμὸ τὸν λαϊκοὺς πολέμους, ίδιατερα έκείνους της Ασίας, της Αφρικής και της Λατινικής Αμερικής και τοὺς θεωρεῖ σὰν ένα διανάσιο κίνδυνο.

Σὲ οἵτις άφορᾶ τὰ μέσα έκφοβισμοῦ, διαθέτει τὰ πυρινὰ ὄπλα και τίποτα πάρα πάνω, άλλα αντὸ δὲν μποροῦν νάντη τὸ τόχη πού τὸν περιμένει. Τὰ πυρηνικὰ ὄπλα δὲν μποροῦν νάντη χοησιμοποιηθοῦν μὲ έλαφροτητα. "Ερίξε δύο άτομικὲς βόμβες στὴν Ιαπωνία και τὸ τερατῶδες αντὸ έγκλημα καταδικάζεται άκομα και σήμερα απὸ δύον τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου. "Αν καταφύγει έκανα στὰ πυρηνικὰ ὄπλα, δὲν πέσει στὴν πο μεγάλη άπουδόντα. "Επιπλέον, τὸ πυρηνικό τοῦ μονοπάλιο έχει σπάσει απὸ πολὺν καιρό. διαθέτουν ὄπλα τὸν είδους αντὸν και άλλες χώρες, και σὲ λίγο θὰ μεγαλώσει δι άριθμὸς τῶν χωρῶν αντῶν. 'Έκείνος πού τὰ χοησιμοποιεῖ γιά νάντη έκφοβισθεῖ τοὺς άλλους, ένεργώνται έται, θέτει τὴ δική του χώρα κάτω απὸ τὴν άπειλὴ αντὴν τῶν δύλων. "Έτσι, θὰ προσκρούσει άναπτυρεκτα στὴ βίαιη άντιθεση δύον τῶν λαών και τοὺς λαοὺς της δικῆς του χώρας. "Αν, παρ' οὐλαϊκές θεωρεῖται τὸν λαούς, πού είναι άκατανίκητο.

Τὰ ὄπλα και δι σύγχρονος τεχνικὸς έξοπλισμοῦ άναπτυνσονται έξαιρετικά, οἱ σύγχρονες πολεμικὲς μέθοδες γίνονται δύον και ποδίπλοκες, "Ωστόσο, αντό, ποὺ σὲ τελευταία άναλυση άποφασίζει γιά τὴν τύχη τοῦ πολέμου, είναι οἱ άδιακοπες συγκρούσεις άναμεσα στὶς χερσαῖς δυνάμεις, οἱ έπιχειρήσεις πού γίνονται στὸ πεδίο τῆς μάχης, η πολιτικὴ συνείδηση τῶν άνθρωπων, τὸ θάρρος τοὺς και η αντατάρνηση τοὺς. Τὰ δύον τὰ ούπιστικα τοῦ άμερικανικοῦ ιμπεριαλισμοῦ έμφανίζονται μὲ τὴν πο μεγάλη ένταση στὸν τομέα αντὸ και η άνωτεροτητα τοῦ άπαντητικοῦ λαοῦ έκδηλώνται στὸν

(1) Δήλωση τοῦ Προέδρου Μάο Τσε-Τούνγκ γιά τὴν ύποστηριξη τοῦ λαοῦ τοῦ Κογκό-Λεοπολντβίλ έναντίον τῆς άμερικανικῆς έπιθεσης, 24 Νοεμβρίου 1964.

τομέα αντό, στὸν ἀνώτατο δυνατὸν βαθμό. Εἶναι ἔξω ἀπὸ κάθε συζήτηση ὅτι οἱ ἀντιδραστικὲς δυνάμεις τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ δὲν διαθέτουν οὕτε μποροῦν νὰ διαθέσουν τὸ δάρδος καὶ τὴν ἀνταράγησην ποὺ εἶναι σύμφυτες στὸν ἐπαναστατικὸν λαό. Τὸ ἥδηκό δῆλο ὑπερέχει σὲ ἀσύγχρονο βαθμὸν σὲ σχέση μὲ τὴν ἀτομικὴν θύμβαν καὶ μὲ ὄποιοδήποτε ἀλλοὶ δῆλοι.

Τὸ Βιετνάμ παρέχει σήμερα τὸ πὺ πειστικὸν παράδειγμα γιὰ τὸ πῶς ἔνας λαὸς ποὺ ὑφίσταται τὴν ἐπίθεσην εἶναι ἵκανος νὰ πολεμήσῃ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν μὲ τὸ λαϊκὸν πόλεμο. Γιὰ τὶς ΗΠΑ, τὸ Νότιο Βιετνάμ εἶναι τὸ πεδίο δοκιμῆς γιὰ τὴν κατάπνιξην τῶν λαϊκῶν πολέμων. Οἱ δοκιμῆς τοὺς διαρκοῦν ἑδῶ καὶ ἀρκετὰ χρόνια καὶ εἶναι σήμερα γνωστὸν σὲ δύον πῶς οἱ ἀμερικάνοι ἐπιθετιστὲς δὲν βρίσκουν τίποτα γιὰ νὰ ἀντιτάξουν στὸ λαϊκὸν πόλεμο, ὅταν στὸν πόλεμο ποὺ διεξάγει ὁ βιετναμέζικος λαὸς ἐναντίον τοὺς ἀναπτυγνωτοὺς στὸν ἀνώτατο δυνατὸ βαθμὸν τὰ πανίσχυρα ὅπλα ποὺ διαθέτει τὸ λαϊκὸν πόλεμο. Οἱ ἀμερικάνοι ἐπιθετιστὲς κινδυνεύουν νὰ βουλιάζουν κάτω ἀπὸ τὰ πλήγματα τοῦ λαϊκοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ. Φοβοῦνται πῶς ή ἡτταὶ τοὺς στήνει περιοχὴ ἀντὴν ὃ δὲ ἔχει σὰ συνέπεια τὴν ἐξαπόλυτην μᾶς ἀλυσιδωτῆς ἀντίδρασης. 'Ἐπεκτείνουν τὸν πόλεμο ἐπιχειρώντας νὰ ἀλλάξουν τὴν τύχη τοὺς. 'Αλλὰ δύο διευρύνουν τὸν πόλεμο, τόσο πὺ μεγάλη ὡς εἶναι ἡ ἀλυσιδωτὴ ἀντίδρασης ή ἡ 'ελιμάκωση' τοὺς θὰ ἐντείνεται, τόσο διαιώτερη ὡς εἶναι ἡ πτώση τοὺς καὶ τόσο πὺ ἀξιοθόρητη ὡς εἶναι ἡ ἡτταὶ τοὺς. Οὐ λαὸς τῶν ἄλλων περιοχῶν τοῦ κόσμου θὰ δοῦν ἀνόμα πὺ καθαρότερα πῶς δὲ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς μπορεῖ νὰ καταπολεμῇ καὶ συντριπτικὸν παράδειγμα γι' αὐτὸν ἀποτελεῖ ὁ ἀγώνας τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ.'

'Η ἴστορία ἔδειξε καὶ ὅτι συνεχίσει νὰ δείχνει πῶς δὲ λαϊκὸς πόλεμος εἶναι τὸ πὺ ἀποτελεματικὸν δῆλο γιὰ νὰ ἀντιταχθεῖ στὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν καὶ στὸν λακέδες τοῦ. Οἱ ἀναπτυγνωτοὶ λαοὶ σ' ὃ λαϊκὸν κόσμο μαθαίνουν ὅλο καὶ καλλιτερὰ πῶς νὰ τὸν καταπολεμῶν μὲ τὸ λαϊκὸν πόλεμο. 'Ἄρχαννον τὰ δῆλα καὶ μαθαίνουν νὰ διεξάγουν τὸν ἀγώνα, ὅταν δὲν τὸν ἔχουν κάνει ἀκόμα μελετοῦν τὴν τέχνην τοῦ λαϊκοῦ πολέμου, ὅταν δὲν τὴν ἔχουν καταχθεῖ ἀκόμα. 'Οπως τὸ ἀγιοθόνιβαλο δόματει στὰ τέσσερα σημεῖα τοῦ φλεγμένου δάσους, ἔτσι καὶ ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς καίγεται ἀπὸ τὶς φλόγες τοῦ λαϊκοῦ πολέμου ποὺ τὶς ἀναφέ αὐτὸς δὲν ιδιος.

·Η προδοσία τοῦ λαϊκοῦ πολέμου ἀπὸ τοὺς χρουστσωφικοὺς ορεβιζιονιστὲς

Τὴν στιγμὴν ποὺ δὲ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς τρέμει ὅλο καὶ πειστότερο τὸ λαϊκὸν πόλεμο καὶ βρίσκεται σὲ ἀδυναμία νὰ τὸν ἀντιμετωπίσει, οἱ χρουστσωφικοὶ ορεβιζιονιστὲς κάνονται ὅτι μποροῦν γιὰ νὰ τὸν διενοκλάνουν. Προσπαθοῦν σὲ στενὴ συνεργασία μαζὶ τοῦ, νὰ διαδέουν κάθε εἰδους «έχειριματα» ἐναντίον τοῦ λαϊκοῦ πολέμου καὶ παντοῦ δύον μποροῦν, ἀνοιχτὰ ἢ συγκεκαλυμμένα ἐπιχειροῦν νὰ τὸν ὑπονοέσσουν.

'Ο βασικὸς λόγος ποὺ τὸν κάνει νὰ ἀντιτίθεται στὸ λαϊκὸν πόλεμο, εἶναι πῶς δὲν ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὶς λαϊκὲς μᾶζες, πῶς δὲ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμός, δὲ πόλεμος καὶ ἡ ἐπανάσταση τοὺς προκενοῦν δέος. 'Οπως καὶ ὁλοὶ ὀπορτουνιστές, δὲν θέλουν νὰ δοῦν καθόλου στὴ δύναμη τῶν λαϊκῶν μᾶζῶν καὶ δὲν πιστεύουν πῶς οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ μποροῦν νὰ νικήσουν τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμὸν. Γονατίζοντας μπροστά στὸν πυρηνικὸν ἐκβιασμὸν τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, φοβοῦνται πὼς δὲ λαϊκὸς πόλεμος τῶν καταπιεζομένων λαῶν καὶ ἐθνῶν ἢ ἢ ἀπάντηση τῶν λαῶν τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν στὴν ἐπίθεση τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ δὲ ἐξαγριώσει τὸν τελευταῖο καὶ αὐτὸν δὲ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα νὰ τοὺς μπλέξει στὴν ὑπόθεση, πρᾶγμα ποὺ δὲ καταστρέψει τὸ ὀραῖο τοὺς δινειρό τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας μέσο τῆς σοβιετοαμερικάνικης συνεργασίας.

'Απὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Μεγάλης 'Οκτωβριανῆς 'Επανάστασης ποὺ καθοδήγησε ὁ Λένιν, ἡ πεῖρα ἀναρίθμητων ἐπαναστατικῶν πολέμων δὲν πάνε νὰ ἐπιβεβαιώνει αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν: οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ ποὺ βρίσκονται ἀρχικὰ χωρὶς κα-

νένα δῆλο, κατανικοῦντες στὸ τέλος τὴν κυρίαρχη τάξην ποὺ εἶναι ἔξοπλοισμένα ὡς τὸ δόντια. Αὐτοὶ ποὺ ἔχουν κατώτερο ἔξοπλισμό νικᾶντες ἐκείνοντας ποὺ εἶναι καλλίτερα ἔξοπλισμένοι. Οἱ λαϊκὲς μᾶζες ποὺ δὲν διαθέτουν παρὰ πρωτόγονα καὶ ἀπλούστατα ὅπλα, σπαθιά, λόγχες, ντουφέκια, ξιφόλογχες, συντρίβουν τὶς ἡμεριαλιστικὲς δυνάμεις ποὺ διαθέτουν μοντέρνα ὅπλα, ἀεροπλάνα, ἀρματα μάχης, κανόνια καὶ ἀτομικὲς βόμβες. Τὰ παρτιζάνικα ἀποσμάτα νικοῦντα τελικά τὸν τακτικὸν στρατό. Οἱ «χωριάτες» ποὺ δὲν είχαν πάει σὲ κανένα σχολείο νικοῦντα τελικά τὴν «ἀφρόκρεμα» τῶν στρατιωτικῶν ἀκαδημιῶν κατεύθυντα.

Οἱ χρουστσωφικοὶ ορεβιζιονιστὲς ὑποστηρίζουν πὼς μιὰ χώρα ποὺ δὲν διαθέτει πυρηνικὰ ὅπλα δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει ἔναν ἀντίπαλο ποὺ δὲν διαθέτει τέτια ὅπλα, δημοσιότητα πορφύρα καὶ πάροντας οἱ ἐπιχειρήσεις ποὺ θὰ διεξαχθοῦν. Αὐτὸν σημαίνει μὲ δῆλα λόγια πῶς χωρὶς πυρηνικά ὅπλα, αὐτὸν ποὺ περιμένει τὴν χώραν αὐτὴν εἶναι ἡ ταπείνωση, ἡ ἐξολόθρευση, ἡ ἡτταὶ καὶ πῶς κατὰ συνέπεια αὐτὸν ποὺ ἀπομένει σ' αὐτὴν εἶναι νὰ συνθηκολογήσει μπροστά στὸν πυρηνικὸν ἔξοπλισμὸν ἢ νὰ τεθεῖ κάτω ἀπὸ τὴν «προστασίαν μιᾶς πυρηνικῆς δυνάμεως καὶ νὰ τὴς παραδοθεῖ καὶ νὰ γίνει ἔξαρτημά της. Αὐτὸν δὲν σημαίνει κήρυξη τοῦ νόμου τῆς ζούγκλας σὲ δῆλη τοῦ τὴν αἰσχρότητα; Αὐτὸν δὲν ἀποτελεῖ διοικητὴ ἀπαγόρευση στοὺς ἄλλους νὰ ἀκολουθήσουν τὸ δόρυ τῆς ἐπανάστασης;

Οἱ χρουστσωφικοὶ ορεβιζιονιστὲς ὑποστηρίζουν πὼς οἱ μονάδες ποὺ διαθέτουν πυρηνικὰ ὅπλα καὶ πυραύλους ἔχουν ἀδιαμφισθήτην πυροσφορὴ καὶ πῶς οἱ δυνάμεις ποὺ διαθέτουν συνθατικὸν ἔξοπλισμὸν δὲν ἔχουν καμάτα σημασία καὶ πῶς η Λαϊκὴ Πολιτοφυλακὴ δὲν εἶναι τίποτ' ἀλλοὶ παρὰ ἔνα πακέτο κρέας. Αὐτὸν τὸ ἀνόητο ἐπιχείρημα τοὺς ἐξυπηρετεῖ γιὰ ν' ἀντιτάσσονται στὴν κινητοποίηση τῶν λαϊκῶν μᾶζῶν στὶς σοσιαλιστικὲς χωρὲς καὶ στὴ στήριξη πάνω τοὺς γιὰ νὰ προετοιμαστοῦν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν ἡμεριαλιστικὴν ἐπίθεση μὲ τὸ λαϊκὸν πόλεμο. Στηριζόμενοι διολκητωτικά στὸ πυρηνικὸν δῆλο σὲ δῆτι ἀφορὰ τὴν τύχη τῆς χώρας τοὺς, ἐπιδίδονται στὸ πυρηνικὸν παιχνίδι καὶ παζαρεύουν ποὺ περιμένουν πολιτικὰ μὲ τὸν ἀμερικανικὸν ἡμεριαλισμὸν. 'Η ίδεα ποὺ κυριαρχεῖ στὴν πολεμικὴ στρατηγικὴ τοὺς στηρίζεται στὴν παντοδυναμία τοῦ πυρηνικοῦ δῆλου. 'Η καθοδηγητικὴ γραμμὴ τῆς ολοκλόμησης τοῦ στρατοῦ τοὺς εἶναι μιὰ διστικὴ γραμμὴ, ποὺ παίζουν ὑπόγοντα, ἀγνοεῖ τὸν ἀνθρώπινο παράγοντα, τὸν ἀνθρώπινο παράγοντα, στηρίζεται ἀποκλειστικὰ στὴν τεχνικὴ καὶ ἀπορρίπτει ἐντελῶς τὴν πολιτι-

κή. 'Τροποστηρίζουν πὼς δὲ παραμικότερος σπινθήρας στὴ γῆ ταστρέψει τὴν ἀνθρωπότητα. 'Ο πλανήτης μας δὲ εἴλε καταταστρέψει τὴν ἀνθρωπότητα. 'Ο πλανήτης μας δὲ εἴλε καταστραφεὶ πολλὲς φορὲς ἀν τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸν εἴλε καποία ἀξία. Οἱ ἐθνικοπατελευθερωτικοὶ πόλεμοι ποὺ διαδέχονται δὲν εἶναι τὸν ἄλλον στὴν διάρκεια τῶν εἶκοσι χρόνων ποὺ πέρασαν μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο προκάλεσαν παγκόσμια σύγκρουσην; Οἱ ἐθνικοπατελευθερωτικοὶ πόλεμοι στὴν Ασία, στὴν Αφρικὴ καὶ στὴ Λατινικὴ 'Αμερικὴ δὲν ἀναστάτωσαν τὰ σχέδια γιὰ ἔνα παγκόσμιο πόλεμο τοῦ ἀμερικανικοῦ ἡμεριαλισμοῦ; 'Ένω ἀντοὶ ποὺ ἐπιζητοῦν μὲ δῆλα τὰ μέσα σὲ σθένουν τοὺς δινειρό τῆς παγκόσμιας κυριαρχίας μέσο τῆς σοβιετοαμερικάνικης συνεργασίας.

Οἱ χρουστσωφικοὶ ορεβιζιονιστὲς ὑποστηρίζουν πὼς η ἐφαρμογὴ τῆς γενικῆς τοὺς γραμμῆς τῆς «εἰληνικῆς συνύπαρξης, εἰρηνικού περάσματος καὶ εἰρηνικῆς ἀμιλλας», δόδηγει στὴν ἀπελευθερωση τῶν καταπιεζομένων, στὴν δημιουργία ἐνδος κόσμου χωρὶς δῆλα, χωρὶς στρατοὺς καὶ χωρὶς πολέμους. 'Ωστόσο, τὰ γεγονότα εἶναι ἀμείλικτα καὶ δείχνουν πὼς οἱ ἡμεριαλιστές καὶ οἱ ἀντιδραστικοὶ, ποὺ ἔχουν εἰς ΗΠΑ ἐπικεφαλῆς τοὺς, ἐνισχύουν ἀκατάπαυστα τὸν πολεμικὸν τοὺς μηχανισμὸν καὶ καταπιέζουν κάθε μέρος μὲ αἰματηρὸν τρόπο τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαούς, διενεργοῦν ἔνοπλες εἰσβολές καὶ ἀπειλοῦν τὶς ἀνεξάρτητες χωρὲς. Οἱ μαγγανεῖς τῶν χρουστσω-

φικῶν φεβίζοστῶν ἔχουν ήδη στοιχίσει πολλές ἀνθρώπινες ζωές σε ώραιμένες χώρες. Αντά τὰ πικρὰ καὶ αἰματηρὰ μαθήματα δὲν εἶναι καὶ λίγα. Οὐσιαστικά, ή γενική γραμμὴ τῶν χρουστσωφικῶν φεβίζονταν ἀποκοπῆ ἀποκλειστικά στὸ νὰ ἔξαναγκάσει τοὺς καταπιεζούμενους λαοὺς καὶ θηνη, δπως καὶ τίς ἀνεξάρτητες χώρες, νὰ καταβέσουν τὰ δόπλα, νὰ ἀφεθῶνται στὴ διάθεση τῶν λιπεριαλιστῶν καὶ τῶν λακέδων τους ποὺ βρίσκονται ἐπὶ ποδὸς πολέμου.

Οἱ ἐνέργειες τῶν λιπεριαλιστῶν καὶ τῶν ἀντιδραστικῶν κατευθύνονται ἀπὸ τὴ σκέψη πῶς γι' αὐτοὺς «ἔπιτελέπεται νὰ ἀνάσσουν τὴ φωτὰ ὅπως καὶ δόπι τοὺς ἀρέπει, ἀπαγορεύοντας στὸ λαὸν νὰ ἀνάψει μᾶς σπίδα». Καὶ οἱ χρουστσωφικοὶ φεβίζοντες υιοθέτησαν αὐτὴ τὴν λιπεριαλιστικὴ φιλοσοφία. Στὸν κινέζικο λαὸν ποὺ βρίσκεται στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς πάλης γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, λένε: «Εἴσατε φιλοπόλεμοι». Μάλιστα, κύριοι. Αντὸν εἶναι βροσιά, ἀλλὰ μᾶς τιμάει. Οἱ «φιλοπόλεμοι», αὐτὸν ποὺ κάνουν εἶναι δτὶ ἐμποδίζουν τὸν λιπεριαλιστὸ νὰ ἔξαπλουσει ἵνα παγκόσμιο πόλεμο. Καὶ τὸ «φιλοπόλεμο» ἔνδις λαοῦ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ μᾶς ἄμμυνα, ἐνῶ πραγματικοὶ φιλοπόλεμοι εἶναι οἱ λιπεριαλιστὲς καὶ οἱ ἀντιδραστικοί, αὐτὸν εἶναι ἔκεινο ποὺ τὸν τρέφει. Εἶναι ἐπαναστατικὸ τὸ «φιλοπόλεμο» ποὺ μᾶς ἀντιπαρασέται στὸ ἀντεπαναστατικὸ τοὺς «φιλοπόλεμο» πνεῦμα. Θὰ ἔπειτε νὰ γίνει πραδεχτὸ πῶς οἱ λιπεριαλιστὲς καὶ οἱ ἀντιδραστικοὶ ἔχουν κάθε δικαίωμα νὰ σφάξουν κατὰ τὸ κέφι τους καὶ οἱ λαοὶ νὰ μὴν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαντήσουν, περνώντας στὴ νόμιμη ἄμμυνα, καὶ νὰ ὑποστηριχθοῦν ἀμοιβαῖα; Οἱ χρουστσωφικοὶ φεβίζοντες ἀποκαλοῦν τοὺς λιπεριαλιστοὺς ἀλλὰ Κέννεντον καὶ ἀλλὰ Τζόνσον «συνετούς» καὶ χαρακτηρίζουν ἔμπας «φιλοπόλεμους», ἔμπας καὶ δῆλους αὐτὸν ποὺ ἔχουν τὸ δάρδος νὰ πάρουν τὰ δόπλα ἐναντίον τῆς λιπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης. «Ἐτσι, ἀποκαλύπτονται πῶς εἶναι διλοκληρωτικὰ συνένοχοι τῶν λιπεριαλιστῶν γκάγκστεροι.

Ξέρουμε πῶς δὲ πόλεμος σημαίνει γιὰ τὸ λαὸ κατατροφή, θυσίες καὶ ὠδύνες. Ωστόσο, τὰ βάσανα τῶν λαῶν δὲν ἔταν ἀκόμα μεγαλύτερα ἀν ὑποτάσσονταν καὶ ὑποδουλώνονταν ἀντὶ νὰ ἀντισταθοῦν στὴν ἔνοπλὴ λιπεριαλιστικὴ ἐπίθεση. Στὸν ἐπαναστατικὸ πολέμους, η θυσία ἔνδις ἀριθμὸν ἀνθρώπων ἔχει σὰν ἀνταπόδοση τὴν ἀσφάλεια γιὰ τὸ λαό, γιὰ δόλκηλη τὴ χώρα καὶ γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ προσωρινὲς ὠδύνες ἔχουν σὰν ἀνταπόδοση μᾶς διαιρῆται εἰρήνη, μᾶς διαιρῆται εὐημερία. Οἱ πόλεμος διαιρεῖται τὸν λαούς, ἐπισπεύδει τὴν πορεία τῆς ἴστορίας. Εἶναι ἔνα μεγάλο σχόλειο.

Μιλώντας γιὰ τὸν Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο, δὲ Λένιν ἔλεγε: «.... αὐτὸς (δὲ πόλεμος) καταδίκασε σὲ ζωὴ πείνας τὶς ποὺ προηγμένες, τὶς ποὺ πολιτισμένες χώρες. 'Απὸ τὴν ἄλλη ὥμως πλευρά, δὲ πόλεμος, σὰν τεράστιο ἴστορικὸ προτέστη, ἐπιτάχνει κατὰ τρόπο πρωτοφανῆ τὴν κοινωνικὴ ἔξελην.» Καὶ πρόσθετε: «1. 'Ο πόλεμος, μὲ τὴ φύκη του καὶ τὶς ἀνήκουστες ὠδύνες, ἀφύπνισε καὶ ἔστηκασε τὶς μάζες. 'Ο πόλεμος ἀναμφισθῆτα ἐπιτάχνει τὴν πορεία τῆς ἴστορίας ποὺ τρέχει ἀπὸ δῶ καὶ' ἐμπρὸς μὲ τὴν ταχύτητα μᾶς ἀτμομηχανῆς. Τί νομίζουν οἱ χρουστσωφικοὶ φεβίζοντες; 'Ο Λένιν δὲν ἔταν δὲ ποὺ μεγάλος «φιλοπόλεμος»;

'Αντίθετα ἀπὸ τοὺς χρουστσωφικοὺς φεβίζοντες, οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς καὶ οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ δὲν ἀντιτεωπίζουν ποτὲ τὸν πόλεμο κάτιο ἀπὸ ἔνα αἰσθητικὸ πρῆμα. 'Η στάση μας ἀπένταντι στὸν ἀπιθετικὸν λιπεριαλιστικὸ πολέμους εἶναι πάντοτε ἀπλὴ καὶ καθαρή. Πρώτο, εἴμαστε ἐνατίον τους καὶ δεύτερο, δὲν τοὺς φοβόμαστε. "Οσον ἀφορᾶ τὸν ἐπαναστατικὸ πολέμους τῶν καταπιεζούμενων λαῶν καὶ ἔθνων ἐμεῖς δὲν ἀντιτασσούμεστο σ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ πλέον ἔχουν πάντοτε τὴν ποὺ σταθερὴ ὑποστήριξή μας καὶ τὴν ποὺ ἐνεργητικὴ βοήθεια μας. Αντὸν ἴσχνει γιὰ σῆμερα, αὐτὸν ἴσχνει καὶ χθὲς καὶ στὸ μέλλον αὐτὴ η ὑποστήριξή καὶ αὐτὴ η βοήθεια

(1) ΛΕΝΙΝ: «Γιὰ τὸ φωμὶ καὶ γιὰ τὴν εἰρήνη». "Εργα, Τόμος 26ος.

(2) ΛΕΝΙΝ: «Τὸ κύριο καθῆκον τῆς στιγμῆς. »"Εργα, Τόμος 27ος.

θὰ γίνεται ποὺ σημαντική, ὅσον ἰσχυροποιούμαστε σὰν χώρα. Αντὴν εἶναι η ἀπάντησή μας ο' αὐτὸς ποὺ διειρεύονται καὶ ἐπινοοῦν πῶς μὲ τὸ θριαμβὸ τῆς ἐπανάστασης μας, τὶς προόδους τῆς ἔθνικῆς μας οἰκοδόμησης, τὴν αὔξηση τοῦ ἔθνικου μας πλούτου, τὴν βελτίωση τῶν συνθηκῶν ζωῆς, θὰ χάναμε τὴν ἐπαναστατικὴ μαχητικότητά μας, θὰ ἐγκαταλείπαμε τὴν παγκόσμια ἐπαναστατικὴ ὑπόθεση καὶ θὰ ἀπορρίπταμε τὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμό. Κάθε ἐπανάσταση γίνεται φυσικὰ σύμφωνα μὲ τὶς ἀπατήσεις τοῦ κάθε λαοῦ καὶ μόνο μετὰ τὴ συνειδητοποίησή του, τὴν κινητοποίησή του, τὴν δράμαση του καὶ τὸν ἔξταλμό του μπορεῖ νὰ ἀνατρέψει τὴν ἀντιδραστικὴ κυριαρχία τοῦ λιπεριαλισμοῦ μὲ τὴν πάλη δὲν μπορεῖ κανένας ἀπὸ τὸ ἔξωτερικὸ νὰ ἀναλάβει τὴ δέση του.

'Η ἐπανάσταση δὲν ἔξαγεται. 'Αλλὰ αὐτὸν δὲν ἀποκλείει τὴν ὑποστήριξη καὶ τὴ δούνθεια ἀνάμεσα στὸν ἐπαναστατικὸν λαοὺς δὲν τοῦ κόσμου. Καὶ η ὑποστήριξη ποὺ προσφέρουμε ἔμεις βοηθεῖα τοὺς λαοὺς ἀκριβῶς γιὰ νὰ διεξάγουν τὸν ἄγνωμα μὲ τὶς δικές τους δυνάμεις.

'Η προπαγάνδα ποὺ διεξάγουν οἱ χρουστσωφικοὶ φεβίζοντες - οἱ χρουστσωφικοὶ φεβίζοντες - ἀποτελείει τὴν ὑποστήριξη καὶ τὴ δούνθεια ἀνάμεσα στὸν ἐπαναστατικὸν λαοὺς δὲν τοῦ κόσμου. Καὶ η ὑποστήριξη ποὺ προσφέρουμε μὲ τὸν προσφέροντας τὸν μιὰ μεγάλη διηρεοίσια. Καὶ αὐτὸν ἀποτελεῖ καθολοκήρησίαν μὰ ἀνθράρρυνση στὸν φιλοπόλεμο τυχοδιωκτισμὸ ποὺ τὸν κατέχει. 'Απέρριψαν δόλκη-λενινιστικὴ θεωρία, γιὰ τὸν πόλεμο, προδίδοντας ἔτσι τὸ λαϊκὸ πόλεμο.

'Ἐπισης εἶναι ἀναγκαῖο οἱ μαρξιστὲς - λενινιστὲς καὶ οἱ ἐπαναστατικοί λαοὶ σὲ δὸ διο τὸν κόσμο νὰ καταπολεμοῦν ἀποφασιστικὰ τὸ χρουστσωφικὸ φεβίζοντες, δὲν δέλουν νὰ ἀγωνισθοῦν δοθᾶ ἔναντίον τοῦ ἀμερικάνικου λιπεριαλισμοῦ καὶ νὰ κάνουν νὰ θριαμβεύσουν στὸ λαϊκὸ πόλεμο.

'Ο χρουστσωφικὸς φεβίζοντες καθημερινά, ἀπομονώνται δὸ καὶ περισσότερο ἀνάμεσα στὸν ἐπαναστατικὸν λαοὺς παντοῦ. 'Έκει δὲν οἱ λιπεριαλιστὲς καὶ οἱ λακέδες τους περνῶντες στὴν ἔνοπλη ἐπίθεση καὶ στὴν καταπίση, οἱ λαοὶ τοὺς ἀντιτεωπίζουν μὲ τὸ λαϊκὸ πόλεμο. Καὶ καθημερινά οἱ πόλεμοι αὐτοὶ ἀναπτύσσονται δομητικὰ. Αντὸς εἶναι ἔνας ἀντικειμενικὸς νόμος, ποὺ δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ δέληση τῶν ἀμερικάνων λιπεριαλιστῶν, οὗτος ἀπὸ ἔκεινη τῶν χρουστσωφικῶν φεβίζοντες. Οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ παντοῦ στὸν κόσμο σαράντων ἀπὸ ἐμπρὸς τους κάθε ἐμπόδιο. 'Ο Χρονοτόπως ἔπειτε. Οι κληρονόμοι τοὺς χρουστσωφικοὺς φεβίζοντες δὲν θὰ γνωρίσουν καλλίτερη τύχη. "Ολοὶ αὐτοὶ ποὺ ἀντιτίθενται στὸ λαϊκὸ πόλεμο, λιπεριαλιστὲς, ἀντιδραστικοί, χρουστσωφικοὶ φεβίζοντες, θὰ πεταχθῶν ἀπὸ τὴ σκηνὴ τῆς ἴστορίας ἀπὸ τὶς δυνάμεις τοῦ ἐπαναστατικοῦ λαοῦ.

* *

Μεγάλες ἀλλαγὲς ἐπῆλθαν στὴν Κίνα καὶ στὸν κόσμο στὴ διάρκεια τῶν εἰνοὶς χρόνων ποὺ πέρασαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ Πολέμου 'Αντίστασης ἔναντίον τῆς 'Ιαπωνίας καὶ οἱ ἀλλαγὲς αὐτὲς βάρυναν ἀκόμα στὸν προσδότηρο στὸ συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων πρὸς δοφελοὺς τοῦ ἐπαναστατικοῦ λαοῦ καὶ εἰς βάρος τοῦ λιπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του.

"Οταν δὲ πόλεμος τοῦ ἐπαναστατικοῦ λιπεριαλισμοῦ ἔξαπέλυσε τὸν ἐπιθετικὸ τοῦ πόλεμο ἔναντίον τῆς Κίνας, δὲ κινέζικος λαός δὲν διέθετε παρὰ ἔνα διλγάριθμο λαϊκὸ στρατό, μιὰ πολὺ μικρὴ ἐπαναστατικὴ βάση καὶ βρέθηκε ἀντιτεωπώποτες στὴ πρώτη στρατιωτικὴ δύναμη τῆς 'Ανατολῆς. 'Ο σύντροφος Μάο Τσετούγκης δήλωσε ὡστόσο, τὴ στιγμὴ ἔκεινη, πῶς η Κίνα μποροῦσε νὰ θριαμβεύσει στὸ λαϊκὸ της πόλεμο, πῶς μποροῦσε δὲ λαϊκωνίδιος λιπεριαλισμὸς νὰ ηττηθεῖ. Σήμερα, οἱ ἐπαναστατικὲς βάσεις τῶν λαῶν δόλκηληρους τὸν κόσμον ἔχουν ἔνα πλήρος χωρὶς προηγούμενο, η ἀνοδος ποὺ γνωρίζει τὸ ἐπαναστατικὸ τοὺς κίνημα εἶναι πρωτόφανη, ἐνῶ δὲ λιπεριαλισμὸς εἶναι πολὺ ἀδύνατος σὲ σχέση μὲ τὸ παρελθόν, καὶ δὲ μικρικάνικος λιπεριαλισμός, δὲ ἀσχημής τοῦ παγκόσμιου λιπεριαλισμοῦ, γνωρίζει τὴ μιὰ ήττα μετὰ τὴν δόλη. Μποροῦμε

λοιπὸν νὰ ποῦμε μὲ κάθες βεβαιότητα πῶς δ λαϊκὸς πόλεμος θὰ νικήσει σὲ δλεῖς τίς χῶρες καὶ δ ἀμερικανικὸς ἴμπεριαλισμὸς θὰ ἡτηθεῖ.

Οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου διαδέτουν τὴν πεῖρα τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπανίστασης, τοῦ ἀντιφασιστικοῦ πολέμου, τοῦ Πολέμου Ἀντίστασης τοῦ κινέζικου λαοῦ ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας καὶ τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ τοῦ Πολέμου, τοῦ ἀντιστασιακοῦ πολέμου τοῦ Κορεάτικου λαοῦ ἐναντίον τῶν ΗΠΑ, τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου τοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἀντιστασιακοῦ τοῦ πολέμου ἐναντίον τῶν ΗΠΑ δπῶς καὶ τῶν ἔνοπλων ἐπαναστατικῶν ἀγώνων πολλῶν δλλων λαῶν. Ἡ μελέτη τῆς πείρας αὐτῆς καὶ ἡ ἑφαδομῆτη τῆς μὲ δημηιούργικὸ τρόπο σητὴ συγκεκριμένη πρακτικὴ τῆς ἐπανάστασης τῆς χώρας θὰ δδηγήσουν τὸν ἐπαναστατικὸ λαὸν νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπικὰ κατορθώματα χωρὶς προηγούμενα στὸ δέατρο τοῦ λαϊκοῦ πολέμου καὶ νὰ θάψει μιὰ γιὰ πάντα τὸν ἀμερικανικὸ ἴμπεριαλισμὸ, τὸν κοινὸν ἔχθρο δλων τῶν λαῶν καὶ τὸν λακέδες τοῦ.

Οἱ ἀγώνας τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας βρίσκεται τὴν παροῦσα στιγμὴ στὸ κέντρο τοῦ ἀντιμπεριαλιστικοῦ ἀγώνα τῶν λαῶν δλου τοῦ κόσμου. Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδίσει τὸν κινέζικο λαὸν νὰ σταθεῖ στὸ πλευρὸ του. Ὁ ποιαδήποτε ἔκταση κι' ἀν δώσουν οἱ ἀμερικανοὶ ἴμπεριαλιστὲς στὸν πολεμικὸ τοὺς τυχοδικωτισμὸ, δ κινέζικος λαὸς θὰ κάνει τὸ κάθε τὶ γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὸ διετναμέζικο λαό δῶς τὴ στιγμὴ ποὺ δὲν θὰ ὑπάρχει οὔτε ἔνας ἀμερικανὸς εἰσβολέας στὸ Βιετνάμ.

Οἱ ἀμερικανικοὶ ἴμπεριαλισμὸς ὁρίζεται σὲ δλους τὸνς τὸνς γιὰ μιὰ νέα δυναμικὴ ἀναμέτρηση μὲ τὸν κινέζικο λαό, γιὰ ἔνα νέο χερσαῖο πόλεμο μεγάλης ἔκτασης στὴν ἀσιατικὴ ἥπειρο. Εἶναι ἐλεύθερος νὸ διάδοσει στὰ ἵχνη τῶν λατόνων εἰσβολέων, ἀν τὸ ἐπιθυμεῖ! Ὁ κινέζικος λαὸς διαθέτει τὰ μέσα γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει ἔνα τέτοιο ἐπιθυμητὸ πόλεμο. Καὶ τὰ μέσα αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν μυστικὸ γιὰ κανένα. Τὸ πὺ σημαντικὸ μέσο παραμένει αὐτὸ ποὺ εἶναι γνωστό: ἡ κινητοποίηση τοῦ λαοῦ, ἡ στήριξη στὸ λαό, δ ἔξοπλισμὸ δλου τοῦ λαοῦ καὶ δ λαϊκὸς πόλεμος.

Θὰ δέλαμε νὰ ποῦμε γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα στὸνς ἀμερικανοὺς ἴμπεριαλιστὲς πῶς δ ἀπέραντος ὀλεανδὸς ποὺ ἀποτελοῦν οἱ ἔκατοντάδες ἔκατομνοια κινέζοι, μὲ τὸ δῆλο στὸ χέρι, εἶναι ἀρκετοὶ γιὰ νὰ πνίξουν τὶς δεκάδες χιλιάδες τῶν ἐπιθετικῶν τοὺς δυνάμεις. Ἄν τὸ θράσος τὸν σηράξῃ νὰ μᾶς ἐπιβάλουν ἔνα πόλεμο, ἐμεῖς ἀποχτοῦμε τότε τὸ δικαιώμα νὰ ἐνεργήσουμε δπῶς νομίζουμε. "Οσον ἀφορᾶ τὸν τρόπο διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου, ιστὸ δὲν ἀνήκει σὲ δλλους νὰ τὸν ἀποφασίσουν. Θὰ ἔκμηδενίσουμε τὸν ἔχθρο ἔκει καὶ δπῶς νομίσουμε ὅτι πρέπει νὰ τὸ κάνουμε. Ὁ κινέζικος λαὸς ἔχει νικήσει τοὺς λαπωνες εἰσβολεῖς ἔδω καὶ εἴκοσι χρόνια καὶ εἶναι παραπάνω ἀπὸ δέσμοις πῶς θὰ μπορέσει νὰ καταφέρει θανάσιμα πλήγματα στὸνς ἀμερικάνους ἐπιθετιστές. Δὲν θὰ πτοηθεῖ οὔτε ἀπὸ τὴν ἀεροναυτικὴ ὑπεροχὴ τὴν δποία ἐπιδείχνει δ ἀμερικανικὸς ἴμπεριαλισμὸς οὔτε ἀπὸ τὴν ἀπομικὴ δόμβα ποὺ κινάει ἀπειλητικά. Ἄν δέλει νὰ στείλει δυνάμεις ἐναντίον μας, ἀς τὸ κάνει! "Οσο γηγορότερα τόσο τὸ καλλιτερο. Ὁ ποιαδήποτε κι' ἀν εἶναι δ ἀριθμός τους, ἐμεῖς θὰ τὶς ἔκμηδενίσουμε. Ὁ κινέζικος λαὸς εἶναι θαρραλέος. Ἔχει

τὴν τόλμη νὰ σηκώσει τὸ βαρὸν βορτίο τῆς καταπολέμησης τοῦ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ νὰ συνεισφέρει στὸν ἄγώνα γιὰ τὴν τελικὴ νίκη τοῦ χειρότερου ἔχθρον τῶν λαῶν δλου τοῦ κόσμου.

Τρεπενθυμίζουμε πῶς ἡ Ταϊβάν εἶχε ἀποδοθεῖ στὴν Κίνα μετὰ τὸ νικηφόρο τέλος τοῦ Πολέμου Ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας. Ὁ ἀμερικανικὸς ἴμπεριαλισμὸς δὲν μπορεῖ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κατοχὴ τοῦ στὴν ἐπαρχία Ταϊβάν, ποὺ εἶναι ἀναπόσπαστο τμῆμα τοῦ κινέζικου ἔδαφους. Θὰ ἔκουμπτεστε ἀπὸ ἔκει! Ὁ κινέζικος λαὸς εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ἀπελευθερώσει τὴν Ταϊβάν.

Θεωροῦμε ἀπαραίτητο νὰ δηλώσουμε ἐπίσημα μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 20ης ἐπετείου τοῦ νικηφόρου τέλους τοῦ Πολέμου Ἀντίστασης ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας, πῶς δὲν οἱ λάπωνες μιλιταριστές, ποὺ πνοστορίζει δ ἀμερικανικὸς ἴμπεριαλισμός, προσπαθήσουν, πειραφρόντως τὴν ἀποφασιστικὴ ἀντίθεση τοῦ λαπωνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀλλων ἀσιατικῶν λαῶν, νὰ πραγματοποιήσουν τὰ παλιά τους δνειρα καὶ νὰ περάσουν σὲ ἐπίθεση στὴν Ἀσία, μιὰ ἀκόμα πιὸ αδυτηρὴ τιμωρία τοὺς περιμένει ἀναπόφευκτα.

Οἱ ἀμερικανικοὶ ἴμπεριαλισμὸς προετοιμάζεται γιὰ ἔνα παγκόσμιο πόλεμο. Θὰ μπορέσει μ' αὐτὸ τὸν τρόπο νὰ ἀποφύγει τὴν μοῖρα του; Μετὰ τὸν Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο γεννήθηκε ἡ Σοβιετικὴ, σοσιαλιστικὴ, Ἐνωση. Μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο. Πόλεμο ἐμφανίσθηκαν μιὰ σειρὰ σοσιαλιστικὰ κράτη καὶ πολλὲς χώρες ἐπέκτησαν τὴν ἐθνικὴ τους ἀνεξαρτησία. Ἄν δ ἀμερικανικὸς ἴμπεριαλισμὸς ἐπιμείνει νὰ θέλει νὰ δικαιολύνει τὸν τρίτο παγκόσμιο πόλεμο, εἶναι δέναιρο καὶ δοσμένο πὼς ἔκατοντάδες ἔκατομνοια ἄνθρωποι θὰ διαστρέψουν στὸ σοσιαλισμό καὶ τὸ σπουδαιότερο δὲν θὰ παραμείνουν πολλὰ πράγματα γιὰ τὸν ἴμπεριαλισμὸ στὸν κόσμο. Μπορεῖ ἀκόμα νὰ γκρεμισθεῖ δλόκληρο τὸ ἴμπεριαλιστικὸ σύστημα.

Ατενίζουμε μὲ αἰσιοδοξία τὸ μέλλον τοῦ κόσμου. Ξέρουμε πῶς δ λαὸς μὲ τὸ χέρια τοῦ θὰ βάλει τέλος στὸν πολεμικὸ κύκλο τῆς ἀνθρώπινης Κοινωνίας. Ἔχει περάσει πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε ποὺ δ σύντροφος Μάο Τσε τούγκη ὑπογράψμιε πῶς δ πόλεμος, αὐτὸ τὸ τέρας «θὰ ἔξαλειφθεῖ μὲ τὴν ἀναπτυξὴ τῆς ἀνθρώπινης Κοινωνίας, καὶ αὐτὸ δὲν γίνει σ' ἔνα μέλλον δχι καὶ πολὺ μακρυνό. Ἄλλα, γιὰ νὰ ἔξαλειφθούμε τὸν πόλεμο, δὲν ὑπάρχει παρὰ ἔνα μονάχα μέσο: νὰ ἀντιτάξουμε στὸν πόλεμο τὸν πόλεμο, νὰ ἀντιτάξουμε στὸν ἀντεπαναστατικὸ πόλεμο»(1).

Ἄς ένωθοῦν δλοι οι λαοὶ ποὺ θὰ σταθεῖαν τὴν ἐπίθεση τὴν καταπίεση καὶ τὴ ληστεία τοῦ ἀμερικανικοῦ ἴμπεριαλισμοῦ καὶ κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τῆς δικαιοσύνης, κάτω ἀπὸ τὴ σημαία τοῦ λαϊκοῦ πολέμου, δς ἀγωνισθοῦν γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη, τὴν ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση, τὴ λαϊκὴ δημοκρατία καὶ τὸ σοσιαλισμό! Ἡ νίκη περιμένει δλους τὸνς τὸνς λαούς!

Ζήτω δ νικηφόρος λαϊκὸς πόλεμος!

1) ΜΑΟ ΤΣΕ - ΤΟΤΝΓΚ: «Στρατηγικὰ προβλήματα τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου», 'Ε κ λ ο γ η Σ τ ρ α τ ι ω τ ι κ ω ν "Ε ζ γ ω ν

Β. ΛΕΝΙΝ

Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

ΓΡΑΦΤΗΚΕ ΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΗ ΤΟΥ 1916

Τηράχει ζραγε σχέση άνάμεσα στὸν ίμπεριαλισμὸν καὶ τὴν τερατώδικα ἀποτόπαιη νίκη ποὺ κατήγαγε ὁ διπορτουνισμὸς (μὲ τὴ μορφὴ τοῦ σοσιαλσωβινισμοῦ) ἐνάντια στὸ ἑργατικὸν κίνημα τῆς Εὐρώπης;

Ἄντὸν εἶναι τὸ βασικὸν ζητῆμα τοῦ σύγχρονου σοσιαλισμοῦ. Καὶ ἀφοῦ στὴν κομματικὴ μας φιλολογία διαπιστώσαμε πιὰ πέρα γιὰ πέρα πρῶτο τὸν ίμπεριαλιστικὸν χαρακτήρα τῆς ἐποχῆς μας καὶ τὸν δομένου πολέμου καὶ δεύτερο τὴν ίδιαρρηχτὴ λιστορικὴ σύνδεση ἀνάμεσα στὸ σοσιαλσωβινισμὸν καὶ τὸν διπορτουνισμόν, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ταντότητα τοῦ ιδεολογικοπολιτικοῦ τους περιεχομένου, μποροῦμε καὶ πρέπει νὰ περάσουμε στὴν ἔξεταση τοῦ βασικοῦ αὐτοῦ ζητήματος.

Θὰ χρειασθεῖ νὰ ἀρχίσουμε μ' ἔνα δο τὸ δυνατὸ πὺ ἀκριβῆ καὶ πὺ πλήρη δριμὺ τοῦ ίμπεριαλισμοῦ. 'Ο ίμπεριαλισμὸς εἶναι ἔνα ίδιομορφο ἰστορικὸ στάδιο τοῦ καπιταλισμοῦ. 'Η ίδιομορφία τοῦ εἶναι τριτή: ὁ ίμπεριαλισμὸς εἶναι 1) μονοπωλιακὸς καπιταλισμὸς, 2) παρασιτικὸς καπιταλισμὸς ἡ καπιταλισμὸς πὸν σαπίζει 3) καπιταλισμὸς πὸν πεθαίνειν. 'Η ἀντικατάσταση τοῦ ἐλεύθερου συναγωνισμοῦ ἀπὸ τὸ μονοπώλιο εἶναι τὸ θεμελιακὸ οἰκονομικὸ γνώρισμα, ἡ ο ὃ σ ᴵ α τοῦ ίμπεριαλισμοῦ. 'Ο μονοπωλισμὸς ἐκδηλώνεται σὲ 5 κύριες μορφές: 1) τὰ καρτελ, τὰ συνδικάτα καὶ τὰ τράστ. ἡ συγκέντρωση τῆς παραγωγῆς ἔφτασε σὲ τέτια βαθμὸν πὸν γέννηση τῆς μονοπωλιακὲς αὐτῆς ἐνδείσεις τῶν καπιταλιστῶν. 2) τὴ μονοπωλιακὴ θέση τῶν μεγάλων τραπεζῶν: 3—5 γιγάντιες τράπεζες διευθύνονται ὅλη τὴν οἰκονομικὴν ζωὴ τῆς Αμερικῆς, τῆς Γαλλίας, τῆς Γερμανίας. 3) τὴν ἀρταγὴν τῶν πηγῶν π ὃ τ ὠν ἀπὸ τὰ τράστ καὶ τὴ κομματιστικὴ διλιγαρχία (τὸ χρηματιστικὸ κεφάλαιο εἶναι τὸ μονοπωλιακὸ βιομηχανικὸ κεφάλαιο πὸν ἔχει συγχωνευθεῖ μὲ τὸ τραπεζικὸ κεφάλαιο). 4) μοίρασμα (οἰκονομικὸ) τοῦ κόσμου ἀπὸ τὰ διεθνῆ καρτελ ἀρχεῖον σὲ τὸν καπιταλισμὸν σ' ὃ δ ὁ κ λ ἡ ὃ η τὴν παγκόσμια ἀγορὰ καὶ τὴ μοιράζονται «φι ἱ λ κ ἄ» —ῶστον νὰ τὴν ξαναμοιράσει ὁ πόλεμος — ὑπολογίζονται κιόλας πάνω ἀπὸ ἑ κ α τ δ! 'Η ἔξαγωγὴ κεφαλαίων σάντα ίδιατερο χαρακτηριστικὸ φαινόμενο σὲ διάχρονη ἀπὸ τὴν ἔξαγωγὴ ἐμπορευμάτων στὸ μὴ μονοπωλιακὸ καπιταλισμὸν δρίσκεται σὲ στενὴ σύνδεση μὲ τὸ οἰκονομικὸ καὶ πολιτικο-ἔδαφικὸ μοίρασμα τοῦ κόσμου (ἀποκλείες) τελείωσε. 5) Τὸ ἔδαφικὸ μοίρασμα τοῦ κόσμου (ἀποκλείες) τελείωσε.

'Ο ίμπεριαλισμός, σὰν ἀνώτατο στάδιο τοῦ καπιταλισμοῦ τῆς Αμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης, καὶ ύστερα καὶ τῆς Ασίας, διαμορφώθηκε διολκηρωτικὰ στὰ 1898—1914. 'Ο ίσπανοαμερικανικὸς πόλεμος (1898), διπόλεμος τῶν ἄγγλων μὲ τὸν μπόερς

(1899—1902), ὁ φωσοϊαπωνικὸς πόλεμος (1904—1905) καὶ ἡ οἰκονομικὴ κρίση τοῦ 1900 στὴν Εὐρώπη — νὰ ποιὰ εἶναι τὰ κύρια ιστορικὰ δόσημα τῆς νέας ἐποχῆς τῆς παγκόσμιας ιστορίας.

Τὸ διτὸ διπορτουνισμὸς εἶναι παρασιτικὸς καπιταλισμὸς ἡ καπιταλισμὸς πὸν σαπίζει ἐκδηλώνεται, πρωτ' ἀρ' ὅλα, στὴν τάση γιὰ σάπισμα πὸν διακρίνει καὶ ἡ θεοῦ μονοπώλιο στὶς συνθῆκες τῆς ἀτομικῆς ίδιοχεισίας τῶν μέσων παραγωγῆς. 'Η διαφορὰ ἀνάμεσα στὴ φιλελεύθερη - δημοκρατικὴ καὶ τὴ μοναρχιαντιδραστικὴ ίμπεριαλιστικὴ ἀστικὴ τάξη ἔξαλειφεται ἀκριβῶς ἐπειδὴ καὶ ἡ μιὰ καὶ ἡ ἄλλη σαπίζουν ζωντανές (πράγμα πὸν δὲν ἀναφεύει καθόλου τὴν καπιταλιστικὴ γοργὴ ἀνάπτυξη τοῦ καπιταλισμοῦ σὲ δριμένους κλάδους τῆς βιομηχανίας, σὲ δριμένες χῶρες, σὲ δριμένες περιόδους). Δεύτερο, τὸ σάπισμα τοῦ καπιταλισμοῦ ἐκδηλώνεται μὲ τὴ δημιουργία ἐνὸς τεραστίου στρώματος ἐν τὸ σ ο δ η μ α τ ὥν, καπιταλιστῶν πὸν ζῶν «ἄπὸ τὸ κόψιμο τῶν κουπονιῶν». Σὲ τέσσερες προηγμένες ίμπεριαλιστικὲς χῶρες, 'Αγγλία, Βόρεια Αμερική, Γαλλία καὶ Γερμανία, τὸ κεφάλαιο καθεμιᾶς σὲ τίτλους ἔξιν εἶναι 100—150 δισεκατομμύρια μὲ τὴ δημιουργία, πράγμα πὸν σημαίνει ἐτήσιο ελσόδημα δχι λιγότερο ἀπὸ 5—8 δισεκατομμύρια φράγκα κατὰ χώρα. Τρίτο, ἡ ἔξαγωγὴ κεφαλαίων εἶναι παρασιτισμὸς σὲ τετράγωνο. Τέταρτο «τὸ χρηματιστικὸ κεφάλαιο τείνει πρὸς τὴν κυριαρχία, καὶ δχι πὸς τὴν ἐλευθερία». 'Η πολιτικὴ ἀντίδραση σὲ δ λ η τὴ γραμμὴ εἶναι ίδιοτητα τοῦ ίμπεριαλισμοῦ. Δωροδοκίες, ἔξαγορά σὲ γιγάντιες διαστάσεις, παναμάδες δλων τῶν εἰδῶν. Πέμπτο, ἡ ἔκμετάλλευση τῶν καπατιεζόμενων ἔθνων πὸν συνδέεται ἀδιάρροχτα μὲ τὶς προσαρτήσεις καὶ ίδιαίτερα ἡ ἔκμετάλλευση τῶν ἀποικιῶν ἀπὸ μιὰ χούφτα «εμεγάλεις». Δυνάμεις μετατρέπει δλοένα καὶ περισσότερο τὸν «πολιτισμόν» κόδρο σὲ παράσιτο στὸ σῶμα ἔκατοντάδων ἔκατονμυριών μὴ πολιτισμένων λαῶν. 'Ο φωμαῖος προλετάριος ζῶσε σὲ βάρος τῆς κοινωνίας. 'Η τωρινὴ κοινωνία ζεῖ σὲ βάρος τοῦ σημερινοῦ προλετάριου. Αὐτὴ τὴ βαθὺα παρατήρηση τοῦ Σισμοντὶ δ Μάρξ τὴν ψηφογράμμιζε ίδιαίτερα. 'Ο ίμπεριαλισμὸς ἀλλάζει κάπως τὸ πρᾶγμα. 'Τὸ προνομούσχο στρώμα τοῦ προλεταριάτου τῶν ίμπεριαλιστικῶν δυνάμεων ζεῖ ἐνύμερο σὲ βάρος τῶν ἔκατοντάδων ἔκατονμυριών τῶν μὴ πολιτισμένων λαῶν.

Εἶναι εὐνόητο γιατὶ διπορτουνισμὸς εἶναι καπιταλισμὸς πὸν π ε θ α ἵ ν ε ι, καπιταλισμὸς μ ε τ α δ α τ ι κ δ σ πρὸς τὸ σοσιαλισμὸν: τὸ μονοπώλιο πὸν ἔπειτα ἀρ π δ τὸν καπιταλισμό, σημαίνει καὶ ὁ λ α σ ἀπονέκρωση τοῦ καπιταλισμοῦ, ἀρχὴ τοῦ περάσματος του στὸ σοσιαλισμό. Τὸ ίδιο

έπισης σημαίνει και ή γιγάντια κοινωνία πολιτική - σημαίνει ότι της έργασίας από τὸν ιμπεριαλισμό (αντὸ ποὺ οἱ ἀπολογητὲς - οἱ ἀστοὶ οἰκονομολόγοι δυναμέζουν «σύμπλεξη»).

Παρουσιάζοντας αὐτὸν τὸν δρισμὸν τοῦ ιμπεριαλισμοῦ, ἐρχόμαστε σὲ ὀλοκληρωτικὴ ἀντίθεση μὲ τὸν Κ. Κάουτσκυ ποὺ δὲ θέλει νὰ δεῖ στὸν ιμπεριαλισμὸν μᾶλλον «φάση τοῦ καπιταλισμοῦ» καὶ δούλει τὸν ιμπεριαλισμὸν σάν μᾶλλον πολιτικὸν κεφάλαιο, σάν τάση τῶν «εθνικανικῶν» χῶρων νὰ προσαρτοῦν «ἀγροτικές χώρες» (*). Οἱ δρισμοὶ αὐτὸς τοῦ Κάουτσκυ θεωρητικὰ εἶναι δλοκληρωτικὰ λαθεμένος. Ή ίδιωμορφία τοῦ ιμπεριαλισμοῦ εἶναι ἀκριβῶς ή κνοιαρχία ὡς καὶ τοῦ βιομηχανικοῦ, ἀλλὰ τοῦ χρηματιστικοῦ κεφαλαίου, εἶναι ἀκριβῶς ή τάση γιὰ προσαρτήσεις ὡς καὶ μόνο ἀγροτικῶν ἀλλὰ καὶ ὡς λογιστικῆς χωρῶν. Οἱ Κάουτσκυ αὐτὸς τοῦ Κάουτσκυ θεωρητικὰ εἶναι δλοκληρωτικὰ λαθεμένος. Ή ίδιωμορφία τοῦ ιμπεριαλισμοῦ εἶναι ἀκριβῶς ή κνοιαρχία ὡς καὶ τοῦ βιομηχανικοῦ, ἀλλὰ τοῦ χρηματιστικοῦ κεφαλαίου, εἶναι ἀκριβῶς ή τάση γιὰ προσαρτήσεις ὡς καὶ μόνο ἀγροτικῶν ἀλλὰ καὶ ὡς λογιστικῆς χωρῶν. Οἱ δρισμοὶ αὐτὸς τοῦ Κάουτσκυ αὐτὸς τοῦ Πολιτικοῦ τοῦ ιμπεριαλισμοῦ ἀπὸ τὴν οἰκονομία τοῦ, ἀπόσπα τὸ μονοπωλισμὸν στὴν πολιτικὴ ἀπὸ τὸ μονοπωλισμὸν στὴν οἰκονομία, γιὰ νὰ ἀνοίξει τὸ δρόμο στὸ χθναῖο ἀστικὸ φερομισμὸν τοῦ σὰν τὸν «ἀφοπλισμό», «ὑπεριμπεριαλισμὸν» καὶ ἄλλες παρόμοιες ἀνοησίες. Τὸ νόμημα καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς θεωρητικῆς καλπᾶς δὲν εἶναι ἀλλος ἀπὸ τὴν ἀπόκρυψη τῶν πιθανῶν τὸ διάδοχον τὸν Σπεκτάτορ, χωρὶς νὰ ἔξαιρεται δὲ Μάρτωφ καὶ σὲ σημαντικὸ βαθμὸν τὸ Τρότσκυ προτίμησαν νὰ παρασωπήσουν τὸ ζήτημα τοῦ καυτοκισμοῦ, σὰν κατεύθυνσης. Φοβήθηκαν νὰ υπερασπίσουν αὐτὰ ποὺ ἔγραψε δὲ Κάουτσκυ στὴν διάρκεια τοῦ πολέμου, προσπαθώντας νὰ ἔξπλεξουν εἴτε μὲν ἀπλὸ ἐγκωμιασμὸν τοῦ Κάουτσκυ («Ἄξελροντ στὴ γερμανικὴ τοῦ μπροσσόνα ποὺ ή ΟΕΝ ποστοὶ ποστοὶ σὲ τὴν ἔκδοση στὰ ρωτικὰ» εἴτε μὲν ἰδιωτικὰ γράμματα τοῦ Κάουτσκυ (Σπεκτάτορ) ξινοὺς αὐτὸς διαβεβαίωνται διάνήκει στὴν ἀντιπολίτευση καὶ προσπαθεῖ ἱστοντικά νὰ μειώσῃ στὸ μηδὲν τὴ σημασία τῶν σωβινιστῶν τοῦ δηλώσεων.

Καὶ στὸ «Σοσιαλδημοκράτη» καὶ στὸν «Κομμουνιστὴ» ἔχουμε κιόλας σταθεῖ ἀρκετὰ σ' αὐτὴ τῇ ὥρῃ τοῦ Κάουτσκυ μὲ τὸ μαρξισμό. Οἱ δικοὶ μας καυτοκιστὲς τῆς Ρωσίας, οἱ «εὐκοστές» μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν «Ἄξελροντ τὸν Σπεκτάτορ, χωρὶς νὰ ἔξαιρεται δὲ Μάρτωφ καὶ σὲ σημαντικὸ βαθμὸν τὸ Τρότσκυ προτίμησαν νὰ παρασωπήσουν τὸ ζήτημα τοῦ καυτοκισμοῦ, σὰν κατεύθυνσης. Φοβήθηκαν νὰ υπερασπίσουν αὐτὰ ποὺ ἔγραψε δὲ Κάουτσκυ στὴν διάρκεια τοῦ πολέμου, προσπαθώντας νὰ ἔξπλεξουν εἴτε μὲν ἀπλὸ ἐγκωμιασμὸν τοῦ Κάουτσκυ («Ἄξελροντ στὴ γερμανικὴ τοῦ μπροσσόνα ποὺ ή ΟΕΝ ποστοὶ ποστοὶ σὲ τὴν ἔκδοση στὰ ρωτικὰ» εἴτε μὲν ἰδιωτικὰ γράμματα τοῦ Κάουτσκυ (Σπεκτάτορ) ξινοὺς αὐτὸς διαβεβαίωνται διάνήκει στὴν ἀντιπολίτευση καὶ προσπαθεῖ ἱστοντικά νὰ μειώσῃ στὸ μηδὲν τὴ σημασία τῶν σωβινιστῶν τοῦ δηλώσεων.

«Ἄσ σημειώσουμε διὰ στὴ δική του «ἀντίληψη» γιὰ τὸν ιμπεριαλισμὸν - ποὺ ίσοδυναμεῖ μὲ ὀδιοποίησή τον - δὲ Κάουτσκυ πηγαίνει πίσω δχι μόνο σὲ σύγκριση μὲ τὸ «Χρηματιστικὸ κεφάλαιο τοῦ Χίλιεροντιγκ τοῦ Κάουτσκυ καὶ τὴν «έννοτητα» μὲ τὸν σοσιαλσωβινιστές!), ἀλλὰ καὶ σὲ σύγκριση μὲ τὸ σοσιαλδημοκράτη Λαούντσ. «Οἱ Έγγγλοι αὐτὸς οἰκονομολόγοι, ποὺ δὲν διεκδύκει καθδόλου τὸν τίτλον μαρξιστῶν, δούλει μὲ πολὺ περισσότερη βαθητήτα τὸν ιμπεριαλισμὸν καὶ ἀποκαλύπτει τὶς ἀντιφάσεις του σ' ἔνα ξέργο τοῦ τοῦ 1902(**). Νὰ τὶ ξέραφε δὲ συγγραφέας αὐτὸς (ποὺ στὰ γραφόμενά του μπορεῖ κανεὶς νὰ δρεῖ δλες σχεδὸν τὶς πασιφιστικές καὶ «συμβιβαστικές» κοινωνιόποιες τοῦ Κάουτσκυ) πάνω στὸ ἔξαιρετα σπουδαῖο ἕγκτημα τοῦ παρασιτικοῦ χαρακτήρα τοῦ ιμπεριαλισμοῦ:

Δύο λογιῶν παράγοντες ἔξασθενται, κατὰ τὴν γνώμη τοῦ Χόμπσον, τὴ δύναμη τῶν παλιῶν αὐτοκρατορῶν: 1) «ὁ οἰκονομικὸς παρασιτισμὸς» καὶ 2) «ἡ συγκρότηση τοῦ στρατοῦ ἀπὸ ἔξαρτημένους λαούς. «Οἱ πρῶτοι παράγοντας εἶναι ή συνήθεια τοῦ οἰκονομικοῦ παρασιτισμοῦ σύμφωνα μὲ τὴν δοπία τὸ χρηματοχοράτος χρηματοποιεῖ τὶς ἐπαρχίες του, τὶς ἀποικίες καὶ τὶς ἔξαρτημένες χῶρες γιὰ τὸν πλούτισμὸν τῆς λιθονύσας τάξης του καὶ γιὰ τὴν ἔξαγορὰ τῶν κατώτεων

(*) «Οἱ ιμπεριαλισμὸς εἶναι προϊὸν τοῦ πολὺ ἀναπτυγμένου βιομηχανικοῦ καπιταλισμοῦ. Συνίσταται στὴν τάση κάθε βιομηχανικοῦ καπιταλιστικοῦ ἔθνους νὰ ὑποτάσσει καὶ νὰ προσαρτᾶ δλοένα καὶ περισσότερες ἀγοραὶ τοῦ περιοχές, ἀσχετοῦ ἀπὸ ποιὸ δῆνος κατοικοῦντα». (Κάουτσκυ στὴ «NEUE ZEIT», τῆς 11) IX 1914).

(**) J. A. Hobson: Imperialism, London, 1902.

τάξεων του ἔτοι ποὺ νὰ παραμένουν ήσυχες». Σχετικὰ μὲ τὸ δεύτερο παράγοντα δὲ Χόμπσον γράφει:

«Ἐνα ἀπὸ τὰ πιὸ παράξενα συμπτώματα τῆς τύφλωσης τοῦ ιμπεριαλισμοῦ» (στὸ στόμα τοῦ σοσιαλφιλεύθερου Χόμπσον αὐτὸν τὸ τροπάριο τῆς «τύφλωσης» τῶν ιμπεριαλιστῶν ταιριάζει περισσότερο παρὰ στὸ στόμα τοῦ «μαρξιστῆ» Κάουτσκυ) «εἶναι ἡ ἐλαφρότητα μὲ τὴν δύοις ή Μεγάλη Βρετανία, ή Γαλλία καὶ τὰ ἄλλα ιμπεριαλιστικά ἔθνη παίρνουν αὐτὸν τὸ δρόμο. Η Μεγάλη Βρετανία τραβήξει μακρύτερα ἀπ' λόγους. Τις περισσότερες μάχες μὲ τὶς δύοις καταχθάσαμε τὴν ἴνδικη μας αὐτοκρατορία τὶς διεξήγαγαν στρατεύματά μας ποὺ ἀποτελούνταν ἀπὸ ἴθαγενεῖς στὶς Ἰνδίες, διποτενταῖ καὶ στὴν Αἴγυπτο, μεγάλες μονάδες ταχικοῦ στρατοῦ βρίσκονται κάτω ἀπ' τὴ διοικηση τραβανῶν σχεδὸν δοιοὶ οἱ πόλεμοι γιὰ τὴν ὑποδύνλωση τῆς Ἀφρικῆς ἀπὸ μέρους μας, μὲ ἔξαρση τὸ νότιο τημῆμα τῆς, ἔχοντα διεξαχθεῖ γιὰ λογαριασμὸ μας ἀπὸ ἴθαγενεῖς.

Ο Χόμπσον ἔδινε τὴν παρακάτω οἰκονομικὴ ἔκτιμηση μὲ τὴν προσπικὴ διανομῆς τῆς Κίνας: «Ἐνα μεγάλο μέρος τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης θὰ μποροῦσε τότε νὰ πάρει τὴν δύνη καὶ τὸ χαρακτήρα ποὺ ἔχουν σήμερα δύοις μέροις αὐτῶν τῶν χωρῶν: ή Νότια Αἴγυπτος, ή Ριβιέρα, τὰ πιὸ συχναζόμενα ἀπὸ περιηγητὲς καὶ πυκνοκατοικημένα ἀπὸ πλούσιους μέρους τῆς Ιταλίας καὶ τῆς Ελλεβείας, δηλαδὴ ἀπὸ μιὰ χουφτίστα πλούσιους ἀριστοκράτες, ποὺ εἰσπράττουν μερίσματα καὶ προσδόουν ἀπὸ τὴν Α΄ Ανατολή μὲ μιὰ μεγαλύτερη δύμαδα ἔξεπαγγέλματος ὑπαλλήλους καὶ ἐμπόρους καὶ μὲ ἔνα μεγαλύτερο ἀριθμὸν ὑπηρέτες καὶ ἔργατες ποὺ δουλεύουν στὶς μεταφορὲς καὶ στὴ βιομηχανία τελικῆς ἔπειρος γασίας ἡμίκατεργασμένων προϊόντων. Οἱ κύριοι κλάδοι τῆς βιομηχανίας θὰ ἔξαφανίζονται καὶ τὰ προϊόντα διατροφῆς καὶ τὰ ημικατεργασμένα προϊόντα μιακινῆς κατανάλωσης θὰ εἰσρέαν σὰν φόρον ὑποτελείας ἀπὸ τὴν Α΄ Ασία καὶ τὴν Α΄ Αφρική». εΝα ποιὲς δυνατότητες ἔχονται μπροστά μας μὲ πλατεία διάνωση τῶν δυτικῶν κρατῶν, μὲ εὐρωπαϊκὴ δύμαστονίας προϊόντων, ἀλλὰ καὶ στὴν Φράγκο τὸν παγκόσμιον, ἀλλὰ καὶ στὴν προστάση τῶν δυτικῶν δυνάμεων προϊόντων, ἀντὶ δχι μόνο δὲ στὰ πρωστοῦσε τὸ ξέργο τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ στὴ μποροῦσε νὰ σημαίνει ἔναν τεράστιο κίνδυνο δυτικοῦ παρασιτισμοῦ: νὰ ἔχωριση μιὰ δύμαδα προηγμένων βιομηχανικῶν ἔθνων ποὺ οἱ ἀνάτερες τὰξεις τους παίρνουν τεράστιο φόρο ὑποτελείας ἀπὸ τὴν Α΄ Ασία καὶ τὴν Α΄ Αφρική καὶ μὲ τὴ βοήθεια αὐτοῦ τοῦ φόρου ὑποτελείας συντηροῦν μεγάλες μάχες δυτικῶν καὶ ὑπηρετοῦν ὑποχειρίες, ποὺ δὲν ἀπασχολοῦνται πιὰ στὴ μιακινή παραγωγὴ γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων, ἀλλὰ στὴν ἀτομικὴ ἔξυπηρότητη ἡ οἵη δευτερεύουσα βιομηχανικὴ ἔργασία κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς νέας χρηματιστικῆς ἀριστοκρατίας. «Οσοι εἶναι ἔτοιμοι νὰ γυρίσουν τὶς πλατεῖς τους σὲ μιὰ τέτια θεωρίας (θὰ ἔπρεπε νὰ πεῖ: προοπτική) «οὖν θεωρία ποὺ δὲν ἔξιζει νὰ ἔξεταστε, διὰ ἀναλογιστοῦν τὶς οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς συνθήκες ἔκεινων τῶν περιφερειῶν τῆς συμερινῆς Νότιας Αγγλίας ποὺ ἔχουν περιέλθει σὲ τέτια κατάσταση». «Ἄς σκεφτούν σὲ τὶ τεράστιο βαθμὸν θὰ μποροῦσε νὰ ἐπεχταῖ αὐτὸν τὸ σύστημα, διὸ η Κίνα είλει ὑπαχθεῖ στὸν οἰκονομικὸ ἔλεγχο παρόμοιον δύαδων χρηματιστῶν, «τοποτηρητῶν κεφαλαίων» (εἰσοδηματῶν), τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμποροβιομηχανικῶν τους δυτικῶν, ποὺ ἀντιλούνει κέρδη ἀπὸ τὸ πλὺ μεγάλο δυνατικὸ δύοθεμα ποὺ γνωρίσει ποτὲ ὁ κόσμος, μὲ σκοπὸ νὰ καταναλώσουν δύλα αὐτὰ τὰ κέρδη στὴν Εὐρώπη. «Ἐννοεῖται διὰ η κατάσταση εἶναι ἔξαιρετα πολύπολη, τὸ παιχνίδι τῶν παγκόσμιων δυνάμεων πάρα πολὺ δύσκολα ὑπόκειται σὲ ὑπολογισμό, γιὰ νὰ δύση κανεὶς αὐτὴ ἡ ἔκεινη τὴν ἔμμηνεια τοῦ μέλλοντος πρὸς μιὰ μόνο κατεύθυνση. Οἱ ἐπιδράσεις δύμως ἔκεινες, ποὺ κατευθύνουν σημερα τὸν ιμπεριαλισμὸ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, κινοῦνται πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση καὶ διὸ δὲν παρεκλίνουν πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνση μιᾶς τέτιας δολοκληρωσης τοῦ προτούσ.

Ο σοσιαλφιλεύθερος Χόμπσον δὲ βλέπει διὰ τὴν «ἀντίδραση» αὐτὴν προετοῦ νὰ τὴν παρουσιάσει μὲ δὲ τὸ ἐπαναστατικὸ προλεταριάτο καὶ μὲ δὲ τὴ μορφὴ κοινωνικῆς ἐπανάστασης. Γι' αὐτὸν δὰ εἶναι καὶ σοσιαλφιλεύ-

θερος! Ήστάσσοντας στην πλατεία της Αθήνας με την απόκριτη πλευρά της, ο Καραϊσκάκης διέταξε στον γραμματέα του να συγκεντώσει την επιστολή της Επιτροπής στην Βενετία και να την αποστέλλει στην Αθήνα. Ο γραμματέας ήταν ο Ιωάννης Καραϊσκάκης, ο οποίος ήταν ο πιο γνωστός και ιδιαίτερος φίλος του Καραϊσκάκη. Το μεταξύ των δύο άτομων υπήρχε μια σημαντική φιλία, η οποία θα συνεχιστεί μετά την έφοδο της Επιτροπής στην Αθήνα.

Αντή την οίκουνομική, τη βαθύτατη, σύνδεση της λιμενο-
αλιστικής ακριβώς αστικής τάξης με τὸν δπορτουνισμό ποὺ
έχει νικήσει σήμερα (για πολὺν καιό δραγε;) τὸ ἐγατικὸν
κίνημα, τὴν τονισμένη ἐπανειλημμένα, δχι μόνο σὲ ἀρδα,
ἄλλα καὶ στὶς ἀποφάσεις τοῦ κόμματος μας. 'Απὸ δῶ διείς
συμπεράνωμε, ἀνάμεσα σ' ἄλλα, τὸ ἀναπόφευκτὸ τῆς διά-
στασης μὲ τὸ σοσιαλωβινισμό. Οἱ καυτοκιστές μας προ-
τίμους νὰ παρακάμψουν τὸ ζήτημα! 'Ο Μάροφ λ.χ. τὶς
εἰσηγήσεις τοῦ ἀκόμα θέντε σὲ κυκλοφορία ἔνα σόφιμα ποὺ
στὴν «Ισθετία Ζαγρανίστονο Σεκτεραρίου ΟΚ» (λέπι
φύλλου 4 στὶς 10 Ἀπριλίου 1916) ἔχει διατυπωθεῖ ώς ἔξι:

.... «Η υπόθεση της έπαναστατικής σοσιαλδημοκρατίας θὰ πήγαινε πολὺ ἀσχῆμα καὶ μάλιστα ἀπέλπιστικά, ἂν οἱ διμάδες τῶν ἐργατῶν, οἱ πιὸ ποντινὲς πρὸς τὴν «διανόησην ὡς πρὸς τὴν πνευματική τους ἀνάπτυξην, καὶ οἱ πιὸ εἰδικευμένες, ἀποχωροῦσαν ἀπ' αὐτὴν μοιραῖα καὶ περνοῦσαν στὸν ὄπιο-τουνισμό»...

Με τη διαδικασία της κουτούτσικης λεξιούλας «μουράπα» και μάς κάποιας «νονθειούλας» παρακάμψαμε ότι η κερατίδη είναι σχετικά γρήγορη σε αυτόν τον μέρος της διπλοποίησης. Επίσης, με την παραπάνω λέξη, οι σημερινοί Έλληνες αποτελούνται από μεγάλη ποσότητα απότομης απότικης τάξης! Καὶ οἱ σοφιστὲς τῆς ΟΕ αὐτὸν ἀχριθῶς χρειάζονταν νῦν παρακάμψαμε την παραγγελία αἰσιοδοξίας ποὺ ἐπιδείχνει σήμερα καὶ δικαιούεται την παραγγελία της Χλιδεροποίησης καὶ πολλοὶ ἄλλοι: οἱ ἀντικειμενικὲς συνθῆκες, λέει, ἔγγυῶνται τὴν ἐνότητα τοῦ προλεταριάτου καὶ τὴν νίκη τοῦ πανανατοκικοῦ θεώματος. «Ἐμεῖς, λέει, εἴμαστε «αἰσιοδόξοι» σχετικά μὲ τὸ προλεταριάτο!

Στὴν πραγματικότητα ὅμως ὅλοι αὗτοι οἱ καουτσικιστές, δὲ Χίλιφερντιγκ, οἱ ὀκυτές, δὲ Μάρτωφ καὶ Σία εἰναι αἱ - σι οἱ δὲ οἱ εἱ δον ἀφορᾶ τὸν δὲ πορτούνισμ. Σὲ αὐτὸν βρίσκεται ἡ οὐδία!

Τὸ προλεταριάτο εἶναι δημιούργημα τοῦ καπιταλισμοῦ τοῦ παγκόσμιου, κι' δὴ μόνο τοῦ ἐνώπαικοῦ, κι' δὴ μόνο τοῦ λιμενιαλιστικοῦ. Σὲ παγκόσμια κλίμακα, 50 χρόνια νωρίτερα ἡ 50 χρόνια ἀργότερα —ἀπὸ τὴν ἀποψή αὐτῆς τῆς κλίμακας εἶναι ἔξτημα μερικό — τὸ «προλεταριάτο εἰναι», ἔβαινα, ἐνιαῖο, καὶ μέσα σ' αὐτῷ θὰ νικήσῃ «ἀναπόφευχτα» ἡ ἐπαναστατικὴ σοσιαλδημοκρατία. Τὸ ἔξτημα δὲ βρίσκεται σ' αὐτό, κ.κ. καυστοκιστές, ἀλλὰ στὸ ὅτι ἐσεῖς σήμερα, στὶς λιμενιαλιτικὲς χῶρες τῆς Εὐρώπης, ὑπὲν λίνεστες, εἰναι εἰναι ἐν οἱ πρόδο τὸ προλεταριάτο, σὰν τάξη, ποὺ εἰναι ὑπῆρχες, πράχτορες, διοχετευτὲς τῆς ἐπικρατοῦσῆς τῆς ἀστικῆς τάξης, καὶ ποὺ χωρὶς τὴν ἀλλαγὴν τοῦ ταξικοῦ παραμένει ἀστικὸς ἐργατικὸς κίνημα παραμένει σας γιὰ «ἐνότητα» μὲ τοὺς διπορτουνιστές, μὲ τοὺς Λέγκειν καὶ Ντάβιν, μὲ τοὺς Πλεχάνωφ καὶ τοὺς Τσοχενέκι καὶ τοὺς Ποτρέσωφ κλπ. σημαίνει ἀντικεμενικά, ὑπεράσπιση τῆς ὑπόδοσης ὁλωστῆς τῶν ἐργατῶν ἀπὸ τὴν λιμενιαλιστικὴ τάξη διαμέσου τῶν καλύτερων πρακτόρων της στὸ ἐργατικὸ κίνημα. Ή νίκη τῆς ἐπαναστατικῆς σοσιαλδημοκρατίας σὲ παγκόσμια κλίμακα εἶναι ἀπόλυτα ἀναπόφευχτη ὥστεσσο ἔχεται καὶ θὰ ζηθεῖ, συντελεῖται καὶ θὰ συντελεῖται μόνο ἐν ἀγριαῖς σεῖσαι, θὰ εἶναι νίκη ἐνάντια σας.

Οί δύο ἐκεῖνες τάσεις καὶ μάλιστα τὰ δύο κόδματα στὸ σύγχρονο ἐργατικὸ κίνημα ποὺ ἔξεχώρισαν τόσο καθαρὰ σ' ώρα τὸν κόδμο τὸ 1914-1916, είχαν παραγόντα λογικό οὐθὲν διαφορετικόν τους από τοὺς πατέρας των γενετικῶν τους. Εν γένεσι καὶ αἰτίᾳ τὸν Μάρκο ξεστήνειν τὸν Αἴγαγρον ήταν η διάρκεια σειρᾶς δεκαετιών, περίπου έπειτα τὸ 1858 ώς τὸ 1892.

Ούτε δέ οι Μάρκος ούτε δέ ο "Εγγκελς δὲν ἔξησαν ὡς τὴν ἡμεραιλιστικὴν ἐποχὴν τοῦ παγκόσμιου καπιταλισμοῦ, ποὺ ἀρχίζει δχι των ωρίτερα ἀπὸ τὰ 1898—1900. Η ἴδιωμοφρία δύμας τῆς 'Αγγλίας ἀπὸ τὰ μέσα κιόλας του 1900 αἰώνων ἦταν διτε εἰκόναλάχιστο δύο ο πολὺ μεγάλα διαιρετικά γνωρίσματα τοῦ ἡμεραιλισμοῦ: 1) ἀπέραντες ἀποικίες καὶ 2) μονοπωλιακά κέρδη (σάντι ἀποτέλεσμα τῆς μονοπωλιακῆς θέσης στὴν παγκόσμια ἀγορά). Καὶ ἀπὸ τίς δύο ἀπόφεις ή 'Αγγλία ἀποτελούσε τότε ἔξαιρεσην ἀνάμεσα στις φεραλιουρατικὲς χῶρες, καὶ δέ "Εγγκελς μὲ τὸ Μάρκος, αιλανόντας αὐτὴ τὴν ἔξαιρεσην, ἔδειξαν τείλεις καθαρὰ καὶ συγκεκριμένα τὴ σύνδεση σή της μὲ τὴ νίκη (προσωρινή) τοῦ ὀππορτουνισμοῦ στὸ ἀγγλικὸν ἐργατικὸν κίνημα.

Στὸ γράμμα τοῦ πρὸς τὸν Μάρκη τῆς 7 Ὁχτώβηρ 1858 δὲ Ἐγκελᾶς ἔγραψε: «Τὸ ἀγγεικὸ προλεταιριάτο στὴν πραγματικότητα ἀστικοποίεται διόνεα καὶ περισσότερο, ἔτοι ποὺ αὐτὸ τὸ πιὸ ἀστικὸ ἀπ' ὅλα τὰ ἔθνη θέλει, κατὰ τὰ φαινομένα, νὰ δηδηγηται τελικὰ τὰ πράγματα ὡς τὸ σημεῖο ποὺ νὰ ἔχει μιὰ ἀστικὴ ἀριστοκρατία καὶ ἔνα ἀστικὸ προλεταιριάτο δὶ π λα στὴν ἀστικὴ τάξην. Ἐννοεῖται πῶς ἀπὸ τὴν μιὰ μέριὰ ἐνὸς τέτιου ἔθνους, ποὺ ἐκμεταλλεύεται δόλο τὸν κόσμο, αὐτὸ εἶναι θεμετὸ ὡς ἔνα δρισμένο βαθμό». Στὸ γράμμα τοῦ πρὸς τὸ Ζόργκε τῆς 21 Σεπτέμβρη 1872 δὲ Ἐγκελᾶς ἀνακοινώνει διτὶ ὃ Χέιλς δημιουργοῦν διηγάλο σκάνδαλο στὸ δόμοπονδιακὸ συμβούλιο τῆς Διεθνοῦς καὶ κατάφερε νὸ δοθῆ ψήφος μομφῆς στὸν Μάρκη γιὰ τὰ λόγια του διτὶ «οἱ ἄλλοι ἐργατικοὶ ἥγετες πουλήθηκαν». Οἱ Μάρκη γράφει στὸ Ζόργκε στὶς 4 Αὐγούστου 1874: «Οσο γιὰ τοὺς Ἕγγατες τῶν πόλεων ἐδῶ (στὴν Ἀγγλία) πρέπει νὰ λαπούμαστε ποὺ δὲν μπῆκε στὸ κοινοβούλιο δῆλη η συμμορία τῶν ἥγετῶν. Αὐτὸ θὰ ἤταν δὲ ἀφαλέστερος δρόμος γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ της ἀπ' αὐτὰ τὰ καθάριματα». Στὸ γράμμα τοῦ πρὸς τὸν Μάρκη τῆς 11 Αὐγούστου 1881 δὲ Ἐγκελᾶς μιλάει γιὰ «τὰ πανάθλια ἀγγειακὰ τρεῖντ-γιούνιους ποὺ ἐπιτέρπουν νὰ τὰ καιθοδηγοῦν δύνθωσται ἔξαγορασμένοι ἀπὸ τὴν ἀστικὴ τάξη η πουλάχιστα πληρωνόμενοι ἀπ' αὐτῆν». Στὸ γράμμα τοῦ πρὸς τὸν Κάσσουτο τῆς 12 Σεπτέμβρη 1882 δὲ Ἐγκελᾶς ἔγραψε: «Μὲ ωτᾶτε, τὶ σκέφτονται οἱ ἄλλοι ἐργάτες γιὰ τὴν ἀποικιακὴ πολιτική; Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ποὺ σκέφτονται καὶ γιὰ τὴν πολιτικὴ γενικά. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει ἐργατικὸ κόμισμα, ὑπάρχουν μόνο συντηρητικοὶ καὶ φιλελεύθεροι φιζοπάτερες, καὶ οἱ ἐργάτες ἀπολαβάνονται μακαριότατα μαζὶ μ' αὐτῶν τὸ ἀποικιακὸ μονοπάλιο τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸ μονοπάλιό της στὴν παγκόσμια ἀγορά.

Στις 7 Δεκέμβρη 1889 δ. "Ενγκελς γράφει στὸ Ζόργκε: «Τὸ πὸ ἀρδιαστικὸ ἐδῶ (στὴν 'Αγγλία) εἶναι δὲ σεβασμὸς» ποὺς καθετὶ τὸ ἀστικὸ ποὺν ἔχει μπεῖ στὴ σάρκα καὶ στὸ αἷμα τῶν ἐργατῶν... ἀκόντια καὶ δὲ Τῷδε Μάν, ποὺν τὸν θεωρῶν καλύτερο ἀπ' ὅλους, μιλᾶσε μὲν ἐνδιαφορῆσθη γιὰ τὸ δῖτι θὰ προγευματίσει· μὲν τὸ λόρδο-δῆμαρχο. «Οταν συγκρίνεις μ' αὐτὴ τοὺς γάλλους, βλέπεις τὶ σημαίνει ἐπανάσταση». Στὸ γράμμα τῆς 19 Ἀπρίλη 1890: «τὸ κίνημα (τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς 'Αγγλίας) προχωρεῖ καὶ ἀ τὸ ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια, ἀγκαλιάζει δὲ λόεντα καὶ πὸ πλατιὰ στρώματα καὶ μάλιστα ὡς ἐπὶ τὸ πλειστὸν ἀπὸ τὴν καὶ α τὸ ὡς τα τη μάζα (ἡ ὑπογοράμψιον εἶναι τοῦ "Ἐνγκελς") ποὺν ὡς τὰ τώρα ἔμενε ἀκίνητη, καὶ δὲν εἶναι πιὰ μακριὰ ἡ μέρα ποὺν ἀπῆτη ἡ μάζα· οὐτὸν ἀ τὸ ὁ εἰ τὸ τὸ γένει α ντὸ της, ὅταν θὰ τῆς γίνει φανερό, οὐτὶ αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἴδια εἶναι κολοσσιαῖα κινούμενη μᾶζα». Στις 4 Μάρτη 1891: «ἀποτυχίᾳ τῆς ἐννωσῆς τῶν λιμενεργατῶν ποὺν διαιλύθηκε, τὰ "επαλία" συντηρητικὰ τρεῖντ-γιουνίους, πλούσια καὶ γι' αὐτὸν ἀκριβῶς δειλιά, μένουν κύρια τὸ πεδίον τῆς μάχης». Στις 14 Σεπτέμβρη 1891: στὸ συνέδριο τῶν τρεῖντ-γιουνίους στὸ Νιούκαστλ νικήθηκαν οἱ παλιοὶ γιουνιονιστὲς, ἀντίταποι τοῦ δρχτάωρου, «καὶ οἱ ἀστικὲς ἐφημερόδες ἀναγνωρίζουν τὴν ήττα τοῦ

ά σ τ ι κ ο ũ ἐ ο γ α τ ι κ ο ũ κ ó μ μ α τ ο ũ» (παντού οι ύπογγραμμίσεις είναι τοῦ "Ἐνγκελς")...

Τὸ δι οι σκέψεις αὐτὲς τοῦ "Ἐνγκελς", ποὺ ἐπαναλαμβάνονταν στὴ διάρκεια δεκαετιῶν, ἐκφράζονταν ἀπὸ τὸν ἔδιο καὶ δημόσια, στὸν τῦπο, ἀποδείχνεται ἀπὸ τὸν πρόλογό του στὴ δεύτερη ἔκδοση τῆς «Κατάστασης τῆς ἐργατικῆς τάξης στὴν Ἀγγλία» τοῦ 1892. Ἐκεῖ γίνεται λόγος γιὰ «ἀριστοκρατία στὴν ἐργατικὴν τάξην», γιὰ «προνομιούχα μειοψηφία ἐργατῶν» σὲ ἀντίθεση μὲ «τὴν πλατειὰ μᾶξα τῶν ἐργατῶν». Μόνο «μιὰ μικρή, προνομιούχα, προστατευόμενη μειοψηφία» τῆς ἐργατικῆς τάξης εἰλεῖ «τελεονεκτήματα μακρᾶς διάρκειας» λόγῳ τῆς προνομιακῆς θέσης τῆς Ἀγγλίας απὸ 1848—1868, «ἡ πλατειὰ μᾶξα στὴν παλύτερη περίπτωση ἀπολάβανε βελτίωση σύντομης διάρκειας...». «Μὲ τὴν κατάρρευση τοῦ βιομηχανικοῦ μονοπώλιον τῆς Ἀγγλίας ἡ ἀγγλικὴ ἐργατικὴ τάξη θὰ χάσει τὴν προνομιακὴν της θέσην... Τὰ μέλη τῶν «νέων» γιονύμιον, τῶν συνδικάτων τῶν ἀνειδίκευτων ἐργατῶν «έχουν ἔνα ἀννυπόλιγμο τελονέχτημα, ἢ νοοτροπία τους εἶναι ἀκόμα παρθένο ἔδαφος, διλτέλα ἀπαλλαγμένο ἀπὸ τὶς κληρονομημένες, «εσβατεῖς ἀστικὲς προλήφτεις ποὺ ζαλίζουν τὰ κεφάλια τῶν πιὸ εὐκατάστατων «παλιῶν γιονυμιοτῶν»... «Λεγόμενοι ἐργατικοὶ ἐκπρόσωποι» ἀποκαλούνται στὴν Ἀγγλία οἱ «ἄνθρωποι ποὺ τοὺς συγχωρῶν τὸ δι τὸ ἀνήκουν στὴν ἐργατικὴν τάξην, ἐπειδὴ οἱ ἔδιοι εἶναι ἔπιοι νὰ τνίξουν αὐτὴ τὴν ἰδιότητά τους στὸν ὄκεανό τοῦ φιλέλευθερισμοῦ τους»....

Παραδέσαμε ἐπίτηδες ἀρκετὰ λεπτομεριακές περιοπές ἀπὸ τὶς σαφεῖς δηλώσεις τοῦ Μάρκ καὶ τοῦ "Ἐνγκελς" γιὰ νὰ μποροῦν οἱ ἀναγνῶστες νὰ τὶς μελετήσουν σ τ δ σ υ ν ο λ ὁ τους. Καὶ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ τὶς μελετήσουν κανεῖς, ἀξίζει νὰ ἐνδιατρίψῃ κανεὶς προσεχτικὰ σ' αὐτές. Γιατὶ αὐτοῦ διοίκηται ἡ ο σ ί α τῆς ταχικῆς στὸν ἐργατικὸν κίνημα ποὺ ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὶς ἀντικειμενικὲς συνθῆκες τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐποχῆς.

Ο Κάουτσκυ ἀποπειράθηκε κι' ἐδῶ νὰ «θολώσει τὰ νερά» καὶ νὰ ὑποκαταστήσει τὸ μαρξισμὸν μ' ἔνα μελιστάλαχτο συμφιλιωτικὸν μὲ τοὺς διπορτονιστές. Στὴν πολεμικὴν τὸν ἐνάντια στοὺς ἀνοιχτοὺς καὶ ἀπλοϊκοὺς σοσιαλμπεριαλιστές (τύπου Λέντς) γιὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ μονοπώλιον τῆς Ἀγγλίας δ Κάουτσκυ «διορθώνει» αὐτὴ τὴν ἐξώφθαλμη καλπιά μὲ μιὰ ἀλλή ἔξισον ἐξώφθαλμη καλπιά. Στὴ θέση τῆς κυνικῆς καλπιᾶς βάζει μιὰ μελιστάλαχτη καλπιά! Τὸ δι ο μ η χ α ν ι κ ὁ μονοπώλιο τῆς Ἀγγλίας ἔχει τοσακιτεῖ, λέει, ἀπὸ καιρὸ, ἔχει καταστραφεῖ ἀπὸ καιρὸ, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ καταστρέψεις καὶ δὲν ἔχεις τί νὰ καταστρέψεις.

Ποὺ διοίκηται ἡ καλπιά αὐτοῦ τοῦ ἐπιχειρήματος; Πρῶτο, στὸ δι τὸ παρακάμπτεται τὸ ἀ π ο ι κ ι α κ δ μονοπώλιο τῆς Ἀγγλίας. Κι' ὅμως δ "Ἐνγκελς", διώς εἰδαμε ἀπὸ τὸ 1882 κιόλας, ἐδῶ καὶ 34 χρόνια, τὸ τόνισε αὐτὸν πολὺ καθαρά! "Αν τὸ βιομηχανικὸν μονοπώλιο τῆς Ἀγγλίας ἔχει καταστραφεῖ, τὸ ἀποικιακὸν δχι μόνο ἔχει μείνει, ἀλλ καὶ ἔχει διευθύνθει ἐξαιρετικά, ἐπειδὴ δῆλη ἡ ὑδρόγειος ἔχει πὰ μοιραστεῖ! Μὲ τὴν μελιστάλαχτη ψευτιά του δ Κάουτσκυ προσπαθεῖ νὰ μπάστε λαθραῖα τὴν ἀστικοπασιφιστικὴν καὶ διπορτονιστικὴν-μικροαστικὴν ἰδεούλα, δι τὸ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ διεξάγεται πόλεμος". Απεναντίας γὰ ταῦς κ α π ι τ α - λι ι σ τ ἐ ξ ο σ ομηρεο δχι μόνο ὑπάρχει λόγος νὰ πολεμήσουν, ἀλλ καὶ δὲν ἐ ν μ π ο ο σ ν ν ἐ ν ν ἀ μ ἡ ν πολεμήσουν, ἀλλ καὶ δὲν ἐ ν μ π ο ο σ ον ν διατηροῦν τὸν καπιταλισμό, ἐπειδὴ κωρίς βίαιη ἀναδιανομὴ τῶν ἀποικιῶν οἱ ν ἐ ε σ ἱμπεριαλιστικὲς χῶρες δὲν μποροῦν νὰ ἀποχήσουν τὰ προνόμια ποὺ ἀπολαβαίνουν οἱ πιὸ παλιὲς (κ α ι λ ι γ ὁ τ ε ο ο l σ κ υ ο ἐ σ) ἱμπεριαλιστικές Δυνάμεις.

Δεύτερο. Γιατὶ τὸ μονοπώλιο τῆς Ἀγγλίας ἐξηγεῖ τὴ νίκη τοῦ διπορτονισμοῦ (προσωρινὰ) στὴν Ἀγγλία; Ἐπειδὴ τὸ μονοπώλιο δίνει ὑ π ε ο κ ἐ ο δ ο σ , δηλαδὴ πρόσθετο κέρδος πάνω ἀπὸ τὸ κανονικό, ἀπὸ τὸ συνηθισμένο σ' δῆλο τὸ κόσμο καπιταλιστικὸν κέρδος. 'Απ' αὐτὸν τὸ διπερχέδος οἱ Καπιταλιστές μ π ο ο σ ν ν ἐ ν ν ὀλέσουν ἔνα κομματάκι (καὶ μάλιστα δχι μικρὸ) γιὰ νὰ ἐξαγοράσουν τοὺς ἐργάτες τους, γιὰ νὰ δημιουργήσουν κάτι σὰν συμμαχία (δημιηθεῖτε τὶς περιβόητες «συμμαχίες» τῶν ἀγγλικῶν τρέιν-γιονύμιον μὲ τὰ

ἀφεντικά τους, ποὺ τὶς ἔχουν περιγράψει οἱ Οὐδέμπ) — συμμαχία τῶν ἐργατῶν τοῦ δοσμένου ἔθνους μὲ τοὺς δικούς τους καπιταλιστές ἐ ν ἀ ν τ ι α στις ἄλλες χῶρες. Τὸ βιομηχανικὸν μονοπώλιο τῆς Ἀγγλίας ἔχει καταστραφεῖ ἀπὸ τὰ τέλη ἀκόμα τοῦ 19ου αἰώνα. Αὐτὸν είναι ἀδιαμφισθήτητο. Ή ὡς ὅμως συντελέστηκε αὐτὴ ἡ καταστροφή; "Ἐτσι ἄφαγε ποὺ νὰ ἔχει ἐξαλειφθεῖ κ α δ θ ε μονοπώλιο.

"Αν αὐτὸν ἥταν ἔτοι, τότε ἡ συμφιλιωτικὴ (ἀπέναντι στὸν διπορτονισμὸν) «θεωρία» τοῦ Κάουτσκυ θὰ ἔθρισκε μιὰ δορισμένη δικαιολόγηση. Μὰ ἐδῶ ἀκριβῶς διοίκηται ὃ ονδύσια, δι τὸ αὐτὸν δ ἐ ν ε ἐ ν ν α ι ε τοι. Ο ἱμπεριαλισμὸς ε ἐ ν ν α ι μονοπώλιος καπιταλισμός. Κάθε καρτέλ, τράστ, συνδιάτο, κάθε γιγάντια μεγάλη τράπεζα ε ἐ ν ν α ι μονοπώλιο. Τὸ διπερχέδος δὲν ἔξαφανίστηκε, ἀλλὰ ἔμεινε. Ἡ ἐκμετάλλευση ἀπὸ μιὰ προνομιούχα, οίκονομικὰ πλούσια, χώρα δ λ ω τῶν ὑπόλοιπων χωρῶν ἔχει μείνει καὶ ἔχει ἐνταδεῖ. Μιὰ χούφτα πλούσιες χῶρες — εἶναι δηλ-δηλ τέσσερες, δι πρόκειται νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸν ἀνεξάρτητο καὶ πραγματικὰ γιγάντια μεγάλο «σύγχρονο» πλούσιο. Ἀγγλία, Γαλλία, ΗΠΑ καὶ Γερμανία — αὐτὲς οἱ χῶρες ἔχουν ἀναπτύξει τὰ μονοπώλια σὲ πελώριες διαστάσεις βγάζουν ὃ π ε ο δ ο σ ἐκατοντάδες ἐκατομμύρια, δι δχι δισεκατομμύρια, «πάνε κ α δ α λ α» στὴ ράχη ἐκατοντάδων καὶ ἐκατοντάδων ἐκατομμυριών πληθυσμοῦ τῶν ἄλλων χωρῶν, παλαίσουν ἀνάμεσα τους γιὰ τὴ διανομὴ μιᾶς ἐξαιρετικὰ πλουσιοπάροχης, ἐξαιρετικὰ παχειάς, ἐξαιρετικὰ βολικῆς λείας.

Σ' αὐτὸν ἀκριβῶς διοίκηται ἡ οίκονομικὴ καὶ πολιτικὴ οὐσία τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, ποὺ τὶς βαθύτατες ἀντιθέσεις του δ Κάουτσκυ δὲν τὶς ἀποκαλύπτει ἀλλὰ τὶς καλύπτει.

"Η ἀστικὴ τάξη μιᾶς «μεγάλης» ἱμπεριαλιστικῆς Δύναμης ο ἐ ν ν ο μ ι κ ἀ μ π ο ρ ε ε τ ὃ ν ὑ π ορέα στρώματα τῶν ἐργατῶν « τ η η σ » φίχοντας γι' αὐτὸν τὸ σκοπὸ καγα-δυόντος ἐκατοντάδες ἐκατομμύρια φράγκα τὸ χρόνο, ἐπειδὴ τὸ ὑ π ε ο δ ο σ της φτάνει, πιθανόν, τὸ ἔνα περίπου δισεκατομμύριο. Καὶ τὸ ζήτημα τοῦ πῶς μοιράζεται η μικρὴ αὐτὴ διελημμούνη ἀνάμεσα στὸν ἐργάτες-ύπονοργούς, στὸν «έργατες-βούλευτές» (θυμηθεῖτε τὴν διπορχη ἀνάλυση αὐτῆς τῆς ἔννοιας ποὺ έκανε δ "Ἐνγκελς"), στὸν «έργατες-μέλη τῶν ἐπιτροπῶν πολεμικῆς βιομηχανίας, στὸν «έργατες-ύπαλλήλους, στὸν «έργατες ποὺ εἶναι δηγανωμένοι σὲ στενά συντεχνιακὰ σωματεῖα, στὸν «ύπαλλήλους κλπ. τὸ ζήτημα αὐτὸν εἶναι πιὰ δευτερεύον.

Τὸ 1848-1868 καὶ ἐν μέρει ἀργότερα μόνο η Ἀγγλία εἶχε μονοπώλιο γι' α ν τ δ λ δ γ ο δ διπορτονισμὸς σ' αὐτὴν νὰ κυριαρχεῖ ἐπὶ δεκαετίες. ἄλλες χῶρες ποὺ νὰ ἔχουν πλουσιότερες ἀποικίες η βιομηχανικὸν μονοπώλιο δ ἐ ν ν π η ρ α ν.

Τὸ τελευταῖο τρίτο τοῦ 19ου αἰώνα ἀποτέλεσε ἔνα πέρασμα στὴ νέα, τὴν ἱμπεριαλιστικὴν ἐποχήν. Τὸ μονοπώλιο τὸ ἀπολαβάνει τὸ χομηματικὸν κεφάλαιο δ χ ι μᾶς μόνο, ἀλλα μερικῶν, πολὺ λίγων, Μεγάλων Δυνάμεων. (Στὴν Ιαπωνία, καὶ τὴ Ρωσία τὸ μονοπώλιο τῆς στρατιωτικῆς δύναμης τοῦ ἀπέραντον δέδφονος δηλ τῶν ἰδιαίτερα βολικῶν συνθηκῶν καταλήστευσης τῶν ἀλλογενῶν, τῆς Κίνας κλπ. ἐγνέοει συμπληρώνει, καὶ ἐγμέρει ἀντικαθιστᾶ τὸ μονοπώλιο τοῦ σύγχρονου, νεότατου χομηματικοῦ κεφαλαιού). 'Απὸ τὴ διαφορὰ αὐτῆς προσκύνεται δηλ τὸ μονοπώλιο τῆς Ἀγγλίας μ π δ ο ε σ ν δέντει ἐπὶ δεκαετίες ἀ δ i α φ i λ o n i c e t o s . Τὸ μονοπώλιο τοῦ σύγχρονου κρηματιστικοῦ κεφαλαιού διαφορικεῖται λυσσαλέα, ἀρχισε δηλ τὸν ἱμπεριαλιστικῶν πολέμων. Τότε ἥταν δυνατὸ νὰ ἔξαφανίστηκε δηλ τὸ μονοπώλιο τῆς Ἀγγλίας μ π δ ο ε σ ν δέντει ἐπὶ δεκαετίες. Τώρα αὐτὸν εἶναι ἀπίθανο, ίσως μάλιστα καὶ ἀδύνατο, μὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά μπορεῖ νὰ ἔξαγοράσει μ i x ο δ τ ε ο a (ἀπ' στὴν Ἀγγλία τοῦ 1848-1868) στρώματα «έργατες-άροστοκρατίας» καὶ τὰ ἔξαγοράσει κ α δ θ ε μεγάλη τοῦ ζήτημα. Τότε «ἀστικὸν ἐργατικὸν κόμμα», σύμφωνα μὲ τὴν ἀξιοθαύμαστη βαθυτόχαστη ἐκφραση τοῦ "Ἐνγκελς", μποροῦσε νὰ σχηματιστεῖ μόνο σὲ μιὰ χώρα, γιατὶ μόνο μιὰ χώρα κατεῖχε τὸ μονοπώλιο, μὰ γιὰ πολὺν καιρό. Τώρα ένα «ἀ σ τ ι κ δ ἐ ο γ γ α τ ι κ δ ο μ μ α» ε ἐ ν ν α i ἀ ν α π δ φ ε ν χ τ ο δ γιὰ δ λ ε s τὶς ἱμπερια-

λιστικές χώρες, ώστόσο, λόγω του ἀπεγνωσμένου ἄγώνα τους γιὰ τὴ διανοὴ τῆς λείας, εἶναι ἀπίθανο νὰ μπορέσει ἔνα τέτιο κόμμα νὰ νικήσει γιὰ πολὺν καιῷ σὲ μιὰ σειρὰ χῶρες. Ἐπειδὴ τὰ τραστ., ἡ χορηματιστικὴ διλιγαρχία, ἡ ἀρχίβεια κλπ. ἐνῶ ἐ πι τὸ οὐ νὴ τὴν ἑξαγορὰ μιᾶς χούφτας κορυφῶν-πιέζουν, καταπέζουν, οημάζουν, τυφαννοῦν ὅλοντα καὶ περισσότερο τὴ μάζα τὸ προλεταριάτου καὶ τὸ μισοπρολεταριάτου.

Ἄπο τὴ μιὰ μεριά, τάση τῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τῶν ὀποτονιστῶν νὰ μετατρέψουν μιὰ χούφτα πλουσιότατα, προνομιούχα ἔθνη σὲ «αἰώνια παράσιτα στὸ σῶμα τῆς ὑπόλοιπης ἀνθρωπότητας, «νὰ ἀναταυθῶν στὶς δάφνες» τῆς ἐκμετάλλευσης τῶν νέγρων, τῶν ἵνδων κλπ. κρατώντας τους σὲ ὑπόταξην μὲ τὴ βοήθεια τοῦ νεότερου μιλιταρισμοῦ, τοῦ ἐφοδιασμένου μὲ μιὰ τέλεια τεχνικὴ ἑξόντωσης. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά τάση τὸ μὲ τὸν καταπέζουνται περισσότερο ἀπὸ πρὸν καὶ ὑποφέρουν ὅλα τὰ βάσανα τῶν ἱμεριαλιστικῶν πολέμων, νὰ ἀποτινάζουν αὐτὸν τὸ Ἑγγύδ., νὰ ἀνατρέψουν τὴν ἀστικὴ τάξην. Στὴν πάλη ἀνάμεσα σ' αὐτὲς τὶς δύο τάσεις ὁ ἀναπτύσσεται ἀναπόφευχτα τῶρα ἡ ἴστορία τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος. Ἐπειδὴ ἡ πρώτη τάση δὲν εἶναι τυχαία, ἀλλὰ «θεμελιωμένη» οἰκονομικά. Ἡ ἀστικὴ τάξη ἔχει κιώλας γεννήσει, γαλούχησει καὶ ἔξασφαλίσει γιὰ τὸν ἀειτό τῆς ἀστικὰ ἐργατικὰ κόμματα» σοσιαλωβινιστῶν σὲ ὅλες τὶς χώρες. Οἱ διαφορές ἀνάμεσα στὸ διαιροφωμένο κόμμα λ.χ. τοῦ Μποσσολάτι στὴν Ἰταλία, κόμμα ὀλότελα σοσιαλιμπεριαλιστικό, καὶ, ἀς ποῦμε, στὸ μισοδιαμορφωμένο σχέδιο κόμμα τῶν Ποτρέσωφ, Γκεύζντεφ, Μπούλιν, Τσχέιτζε, Σκόμπελεφ καὶ Σία — οἱ διαφορές αὐτὲς εἶναι ἐπουσιώδεις. Τὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι οἰκονομικὰ ἡ μετάσταση τοῦ στρώματος τῆς ἐργατικῆς ἀριστοκρατίας πρὸς τὴν ἀστικὴ τάξη ὡρίμασε καὶ ἐπιτελέστηκε, καὶ τὸ οἰκονομικὸ αὐτό, γεγονός, ἡ ἀνακατάταξη στὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὶς τάξεις, θὰ δεῖ τὴν πολιτικὴ του μορφή, στὴ μιὰ ἡ τὴν ἄλλη, χωρὶς ἰδιαίτερη «δυσκολία».

Πάνω στὴν οἰκονομικὴ βάση ποὺ ἀναφέραμε οἱ πολιτικοὶ θεσμοὶ τοῦ νεότατον καπιταλισμοῦ — τῦπος, κοινοβούλιο, ἔνσεις, συνέδρια κλπ.— ἔχουν δημιουργήσει γιὰ τὸν σεβόμενος τὰ καθιερωμένα, τὸν φρόνιμον ψεφοδιμοῦς καὶ πατριώτες ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτες πολιτικὴ προνόμια καὶ ψυχία ποὺ ἀντιστοιχοῦν στὰ οἰκονομικὰ προνόμια καὶ ψυχία. Προσοδοφόρες καὶ ζεστὲς θεσύνδεις στὰ ὑπονογεῖα ἡ στὴν ἐπιτροπὴ πολεμικῆς βιομηχανίας, στὸ κοινοβούλιο καὶ στὶς διάφορες ἐπιτροπές, στὶς συντάξεις τῶν «σοσαρῶν» νόμιμων ἐφημερίδων ἡ στὶς διοικήσεις τῶν δχι λιγύτερο σοβαρῶν καὶ «ἀστικὰ-πειθήνιων» ἐργατικῶν συνδικάτων — νὰ μὲ τὶ προσελκύει καὶ ἀμείβει ἡ ἱμεριαλιστικὴ ἀστικὴ τάξη τὸν ἐκπροσώπους καὶ ὀπαδὸν τῶν «ἀστικῶν ἐργατικῶν κομμάτων».

Οἱ μηχανισμὸς τῆς πολιτικῆς δημοκρατίας δρᾶ πρὸς τὴν ἄλλα κατεύθυνση. Στὸν αἰδόνα μας χωρὶς ἐκλογές δὲν γίνεται· χωρὶς τὶς μᾶζες δὲν μπορεῖς νὰ κάνεις, καὶ στὴν ἐποχὴ τῆς τυπογραφίας καὶ τὸν κοινοβούλευτισμοῦ δὲν ἐν μὲ τὸ οὐετὸς νὰ πάρεις μαζί σὺν τὶς μᾶζες χωρὶς ἔνα πλατιὰ διαλαδισμένο θυστήματικὴ θεραμούζινο καὶ γερὸ σύστημα κολακείας, ψευτιᾶς, ἀπάτης, ταχυδάκτυλου φύγιας, μὲ λαοφιλεῖς λεξούλες τῆς μόδας, μὲ ὑποχέσεις πρὸς τὰ δεξιά καὶ πρὸς τὰ ἀριστερά γιὰ κάθε λογῆς μεταρρυθμίσεις καὶ κάθε λογῆς ενεργετήματα γιὰ τὸν ἐργάτης — φτάνει μόνο νὰ παραιτηθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπαναστατικὴ πάλη γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς ἀστικῆς τάξης. Θὰ ὀνομάξει τὸ σύστημα αὐτὸν ἀλλδ-τζωτισμό, ἀπὸ τὸ δόνομα τὸν δγγλον ὑπονογοῦ Λόδδη Τζώρτ, ἐνῶς ἀπὸ τὸν πιὸ ἐπιφανεῖς καὶ ἐπιδέξιος ἐκπροσώπους αὐτοῦ τὸν συστήματος στὴν πλαστικὴ χώρα τοῦ «ἀστικοῦ ἐργατικοῦ κόμματος». Ἀστὸς ἐπιχειρηματίας καὶ πολιτικοὺς τυχοδιώχτης πρότης τάξεως, δημοφιλῆς οήτορας ποὺ ξέρει νὰ βγάζει μπροστὰ στὸ ἐργατικὸ ἀρχοαστήριο, διὰ τὸν δέλτετε ἀκόμα καὶ ὑπερεπαναστατικός, ἵκανδος νὰ παρέχει σημαντικές ἐλεγμοσύνες στὸν πειθήνιος ἐργάτης μὲ μορφὴ κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων (ἀσφαλίσεις κλπ.), δὲ Λόδδη Τζώρτς ἔξυπηρτεῖ λαμπρὰ τὴν ἀστικὴ τάξη (*) καὶ τὴν

(*) Τελευταῖα σ' ἔνα ἀγγλικὸ περιοδικὸ θρῆκα ἔνα ἀρθρό

ἔξυπηρτεῖ ἀκριβῶς ἀνάμεσα στὸν Λόδδη Τζώρτς καὶ στὸν Σάιντεμαν, Λένγκιεν, Χέντερσον καὶ Χατντεμαν, Πλεχάνωφ, Ρενοντὲς καὶ Σία; θὰ μᾶς ἀντιτείνουν ὅτι ἀπὸ τὸν τελευταῖον μερικοὶ θὰ ἔναντι γρίσονται στὸν ἐπαναστατικὸ σοσιαλιστικὸ τοῦ Μάρξ. Αὐτὸς εἶναι πιθανός, δῆμος αὐτὸς εἶναι μιὰ μηδαμηνὴ διαφορὰ βαθύμου, ἀν δοῦμε τὸ ζήτημα σὲ πολιτική, δηλαδὴ σὲ μαζικὴ κλίμακα. Μέμονωμένα πρόσωπα ἀπὸ τὸν σημερινὸν σοσιαλωβινιστὲς ἥγετες μποροῦν νὰ ἔναντι γρίσονται στὸ προλεταριάτο. Μὰ τὸ σοσιαλωβινιστικὸ σὲ ὑμαὶ καὶ ἡ (πρᾶγμα ποὺ εἶναι τὸ ίδιο) τὸ διπορτονιστικὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχαφαντεῖσε οὔτε «νὰ ἔναντι γρίσονται στὸν ἐπαναστατικὸ προλεταριάτο». «Οποὺ δὲ μαρξισμὸς εἶναι δημοφιλῆς ἀνάμεσα στὸν ἐργάτης, ἔκει αὐτὸν τὸ πολιτικὸ ρεῦμα, αὐτὸν τὸ «ἀστικὸ ἐργατικὸ κόμμα» στὸν ἐργάτης, ἔκει αὐτὸν τὸ πολιτικὸ ρεῦμα, αὐτὸν τὸ «ἀστικὸ ἐργατικὸ κόμμα» θὰ δύμνει καὶ θὰ δριζεται στὸ δόνομο τοῦ Μάρξ. Αὐτὸν δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ τὸ ἀπαγορεύει κανεὶς, δῶς μπορεῖ νὰ ἀπαγορεύει σ' ένα ἐμπορικὰ οἴκο τὴ χρησιμοποίηση διποιασδήποτε ἐτικέτας, διποιασδήποτε ταμπέλας, διποιασδήποτε διαφήμησης. Στὴν ἴστορία συνέβαινε πάντα τὰ δύματα τῶν ἐπαναστατῶν ἥγετων, τῶν δημοφιλῶν ἀνάμεσα στὶς καταπιεζόμενες τάξεις, μετὰ τὸ δάνατό τους νὰ προσπαθοῦν οἱ ἔχθροι τους νὰ τὰ οἰκειοποιηθοῦν γιὰ νὰ ἔχαπατήσουν τὶς καταπιεζόμενες τάξεις.

Τὸ γεγονός εἶναι ὅτι «ἀστικὰ ἐργατικὰ κόμματα», σὰν πολιτικὸ φαινόμενο, ἔχουν πιὰ δημιουργηθεῖ σ' ὅ λε στὶς προηγμένες καπιταλιστικὲς χώρες, ὅτι χωρὶς ἀποφασιστικό, ἀνέλεπτο ἀγώνα σ' ὅλη τὴ γραμμὴ ἐνάντια σ' αὐτὰ τὰ κόμματα — ἦ, πρᾶγμα ποὺ εἶναι τὸ ίδιο, δημάρες, ρεῦματα κλπ.— δὲν μπορεῖ νὰ γίνεται κἄν λόγος οὔτε γιὰ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἱμεριαλισμὸ, οὔτε γιὰ μαρξισμό, οὔτε γιὰ σοσιαλιστικὸ ἐργατικὸ κίνημα. Ή δημάρα τοῦ Τσχέιτζε, τὸ «Νάσε Ντιέλλο», ἡ «Γκόλος Τρουντά» στὴ Ρωσία καὶ οὐ «δικιστές» σὲ ἔξωτερο κόμμα δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ μιὰ παραλαγὴ ἐνῶς ἀπὸ τὰ κόμματα. Δὲν ἔχουμε κανένα ἀπολύτως λόγο νὰ πιστεύουμε ὅτι τὰ κόμματα αὐτὰ μποροῦν νὰ ἔχαφαντεῖσον ποὺ οὐ νὰ ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ ἐπανάσταση. Ἀντίθετα δύο ποὺ κοντὰ θὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ἐπανάσταση, δύο ποὺ ισχυρὸ δὲν εἶναι τὸ φύοντωμά της, δύο ποὺ ποτέ θα πορεύονται τὰ περιόδατα καὶ τὰ περιόδατα καὶ τὰ περιόδατα στὸ προτέρες της, δύο μεγαλύτερο ρόλο δὲν παίζει στὸ ἐργατικὸ κίνημα δὲ ἀγώνας τοῦ ἐπαναστατικοῦ μαζικοῦ χείμαρον ἐνάντια σὲ καθετὶ τὸ διπορτονιστικό μικροαστικό. Οἱ καυτούσιμοι δὲν αποτελεῖ κανένος εἰδούς αὐτοτελὲς ρεῦμα, γιατὶ δὲν ἔχει οἵζες οὔτε στὶς μᾶζες οὔτε στὸ προνομιούσον στῶμα ποὺ ἔχει περάσει μὲ τὸ μέρος τῆς ἀστικῆς τάξης. Όστόσο δὲ κίνδυνος τοῦ καυτούσιμοῦ βρίσκεται στὸ διτι, χρησιμοποιῶντας τὴν ἰδεολογία τοῦ παρελθόντος, δέσμευτος τὸν δύνατα τοῦ συμφιλιώσει τὸ προλεταριάτο μὲ τὸ «ἀστικὸ ἐργατικὸ κόμμα», νὰ ὑπερεστίσῃ τὴν ἐνότητα του μὲ αὐτό, ν' αὐτεβάσει ἔτσι τὸ κύρος αὐτὸν τὸ κόμματος. Οἱ μᾶζες δὲν ἀπολογοῦν πιὰ τὸν δύνατον τὸν δέσμευτον σοσιαλωβινιστὲς: δὲ Λόδδη Τζώρτς γιουχαίστηκε στὴν Ἀγγλία στὶς ἐργατικὲς συγκεντρώσεις, δὲ Χάιντεμαν ἀποχωρήσεις ἀπὸ τὸ κόμμα, τοὺς Ρενοντὲλ καὶ τὸν Σάιντεμαν, τοὺς Ποτρέσωφ καὶ τοὺς Γκεύζντεφ τοὺς ὑπερασπίζεις ἡ ἀστικομία. Ή σκεπασμένη ὑπεράσπιση τῶν σοσιαλωβινιστῶν ἀπὸ τοὺς καυτούσιμοτες εἶναι τὸ πιὸ ἐπικίνδυνο πρᾶγμα.

Ἐναὶ ἀπὸ τὰ πιὸ διαδομένα σοφίσματα τοῦ καυτούσιμοῦ εἶναι η ἐπίκληση τῶν «μαζῶν» ἀπὸ μέρους του. Ἐμεῖς, μαθές, δὲν θέλουμε νὰ ξεκοποῦμε ἀπὸ τὶς μᾶζες καὶ τὶς μα-

ένδος τόρου πολιτικοῦ ἀντιπάλου τοῦ Λόδδη Τζώρτς: «Ο Λόδδη Τζώρτς ἀπὸ τὴ σκαπά τῶν τόρου». Ο πόλεμος ἀνοίξει τὰ μάτια αὐτοῦ τὸν ἀντιπάλου καὶ τὸν δεῖειξε τὸ θαυμασίος ἐντολοδόχος τῆς ἀστικῆς τάξης εἶναι αὐτὸς δὲ Λόδδη Τζώρτς! Οι τόρου συμφιλιώδηκαν μᾶζες του!

ζικές δργανώσεις! 'Αλλά καλοσκεφτείτε τὴν τοποθέτηση αὐτοῦ τοῦ ζητήματος ἀπὸ τὸν Ἐνγκελ. «Οἱ μαζικὲς δργανώσεις» τῶν ἀγγλικῶν Τρεῖντ-γιούντος ἡταν τὸ 19ο αἰώνα μὲ τὸ μέρος τοῦ ἀστικοῦ ἐργατικοῦ κόμματος. 'Ο Μάρξ καὶ δὲ Ἐνγκελ μὲ βάση αὐτὸν τὸ δεδομένον δὲ συμβιβάζονταν μὲ αὐτὴν τὴν θέσην, ἀλλὰ τὴν ξεσκέπαξαν. Δὲν ξεχνοῦσαν διὰ τοὺς δργανώσεις τῶν τρεῖντ-γιούνιους ἀγκαλιάζουν ἀμεσατὶ μὲ ιψὶ ψιφίᾳ τὸν ωραῖον λέπιον τοῦ φιλοσόφου.

Καὶ στὴν Ἀγγλία τότε καὶ στὴ Γερμανία σημέρα στὶς δργανώσεις δὲν μετέχει περισσότερο ἀπὸ τὸ 15 τοῦ προλεταριάτου. Δὲν μπορεῖ νὰ πιστεύει κανεὶς στὰ σοσαρά διὰ τὸν καπιταλισμὸν εἶναι δυνατὸν νὰ μπεῖ στὶς δργανώσεις ἡ πλειοψηφία τῆς προλεταρίας. Δεύτερο — καὶ αὐτὸν εἶναι τὸ βασικὸν — τὸ ζῆτημα δὲ βρίσκεται τόσο στὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς δργανώσης, δοῦ στὴν πραγματική, τὴν ἀντικειμενική σημασία τῆς πολιτικῆς της: ἐκπροσωπεῖ ἡ πολιτικὴ αὐτῆς τὶς μάζες, ἔξυπηρτεῖ τὶς μάζες, δηλ. τὴν ἀπελευθέρωση τῶν μαζῶν ἀπὸ τὸν καπιταλισμό, ἡ ἐκπροσωπεῖ τὰ συμφέροντα τῆς μειοψηφίας, τῇ συμφίλωση τῆς μὲ τὸν καπιταλισμό; Τὸ τελευταῖο ἀκριβῶς ἴσχυε γιὰ τὴν Ἀγγλία τοῦ 19ου αἰώνα — καὶ ίσχυει σήμερα γιὰ τὴν Γερμανία κλπ.

'Απὸ τὸ «ἀστικὸν ἐργατικὸν κόμμα» τῶν παλιῶν τρεῖντ-γιούνιους, ἀπὸ τὴν προνομούχα μειοψηφία δὲ Ἐνγκελ ξεχωρίζει τὴν «κατώτερη μάζα», τὴν πραγματικὰ πλειοψηφία, κάνει ἔκκληση σ' αὐτήν, ποὺ δὲν εἶναι μολυσμένη ἀπὸ τὸ «εσβασμὸν πρὸς καθετὴν τὸν ἀστικό». Νὰ ποιά εἶναι ἡ οδός τῆς μαρξιτικῆς τακτικῆς!

Ἐμεῖς δὲν μποροῦμε — καὶ κανένας δὲν μπορεῖ — νὰ καθορίσουμε ἀκριβῶς ποιά μερίδα συγκεκριμένα τοῦ προλεταριάτου δύολουθεῖ καὶ διὰ δύολουθῆς τοὺς σοσιαλσωβινιστὲς καὶ

τοὺς διπορτουνιστές. Αὐτὸν διὰ τὸ δεῖξει μόνον ἡ πάλη, αὐτὸν διὰ τὸ κρίνει δριστικὰ μόνον ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση. 'Ωστόσο ξέρουμε μὲ βεβαιότητα διὰ οἱ «ὑπερασπιστὲς» τῆς πατριόδας στὸν ἡμεριαλιστικὸν πόλεμο ἐκ προσφέροντας στὸν διπορτουνισμὸν καὶ διὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς τῆς πάλης. Σεοκεπάζοντας τὸν διπορτουνιστὲς καὶ τὸν σοσιαλσωβινιστὲς καὶ δείχνοντας διὰ στὴν πράξη προδίνουν καὶ ξεπούλοντα τὰ συμφέροντα τῆς μάζας, διὰ ὑπερασπιζούντα προσωρινὰ προνόμια μιᾶς μειοψηφίας ἐργατῶν, διὰ διοχετένουν τὶς ἀστικὲς ἰδέες καὶ τὴν ἀστικὴν ἐπιφρόνη, διὰ στὴν πράξη εἶναι σύμψακον καὶ πράχτορες τῆς ἀστικῆς τάξης — διδάσκουμε ἔτσι τὶς μάζες νὰ γνωρίζουν τὰ πραγματικὰ πολιτικὰ συμφέροντά τους καὶ νὰ παλαιύουν γιὰ τὸ σοσιαλισμὸν καὶ γιὰ τὴν ἐπανάσταση μέσα ἀπὸ διες τὶς μακρόχρονα καὶ βασανιστικὲς περιπέτειες τῶν ἡμεριαλιστικῶν πολέμων καὶ τῶν ἡμεριαλιστικῶν ἀνακωχῶν.

Νὰ ξέγηγοῦμε στὶς μάζες τὸ ἀναπόφευκτο καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς διάσπασης μὲ τὸν ἀπορτουνισμό, νὰ τὶς διαπαιδαγωγοῦμε γιὰ τὴν ἐπανάσταση μὲ τὸν ἀνελέτο ἀγώνα ἐνάντια σ' αὐτόν, νὰ χρησιμοποιοῦμε τὴν πεῖρα τοῦ πολέμου γιὰ τὴν ἀποκάλυψη κάθε ἀχρειότητας τῆς ἐθνικοφιλελεύθερης ἐργατικῆς πολιτικῆς, καὶ διὰ γιὰ τὴν συγκάλυψη τῆς, νὰ ἡ μοναδικὴ μαρξιτικὴ γραμμὴ στὸ ἐργατικὸν κίνημα τοῦ κόσμου.

Στὸ ἐπόμενο ἀρθρό διὰ προσπαθήσουμε νὰ συνοψίσουμε τὰ κύρια διακριτικὰ γνωρίσματα αὐτῆς τῆς γραμμῆς σὲ ἀντιστάθμισμα τοῦ καυτσικισμοῦ.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ΚΑΙ Η ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΥ ΤΗΣ

(Ἡ συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 11)

ἡταν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ πανδημοκρατικοῦ κινήματος ἔξαλλον ἡ ἐκμετάλλευση τῆς διαιράχης αὐτῆς. 'Αλλὰ μὲ ποιά ἔννοια; 'Αναμφισβήτητα μὲ τὴν ἔννοια τοῦ ξεσκεπάσματος τοῦ χαρακτήρα αὐτῆς τῆς διαιράχης ποὺ στὸ ἔνα τῆς σκέλος ὑπάρχει ἡ τάση γιὰ «ἀνανεώση» καὶ «ἀναπροσαρμογὴ» τῆς χρεωκοπιμένης Δεξιᾶς, τὸ λουστράρισμά της, ἡ «ἀγακαίνιση» τῆς μάζης μὲ τὴν ἐπίσειση τοῦ μπαμπούλα Καραμανλῆ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ ἀπροκάλυπτη προσπάθεια γιὰ τὴν δημιουργία «κλίματος» γιὰ τὴν ἐπιδολὴν ἀγορικῶν στρατοκρατικῶν-δικτατορικῶν λύσεων. Καὶ φυσικὰ αὐτὸν ποὺ ἔχει σημασία ἀπὸ πολιτικὴ ἀποψή εἶναι ἡ σφυρηλάτηση τοῦ ἐνιαίου ἀντικυπεριαλιστικοῦ μετώπου, ἡ ισχυροποίησή του, γιὰ τὸ κέρδισμα τῶν μαζῶν ποὺ ἐπηρεάζονται ἔτσι ἡ ἀλλιώς ἀπὸ τὴν Δεξιά. 'Αλλὰ αὐτὰ οἱ διπορτουνιστές ἥγετες τάχουν ἀπορρίψει ἀπὸ καιρὸν καὶ δὲ μοναδικός τους προσανατολισμὸς εἶναι τὸ παιχνίδι τῶν παρασκηνίων καὶ οἱ ἔξω ἀπὸ ἀρχές «έλιγμοί» μὲ τὴ δοήθεια κάθε εἶδους ἐπιγοήσεων. 'Αφοῦ προτιμούμενα ἀπάλλαξαν τὴν ἥγεσία τῆς ΕΚ ἀπὸ κάθε εἶδους ἡμε-

ριαλιστικὴ ἔξαρτηση, τώρα ἀπαλλάσσουν καὶ τὴν ἥγεσία τῆς ΕΡΕ...

Ἡ ΕΡΕ, ἡ Δεξιά γενικά, ἔχειται λευομένη τὴν ἀντικυμουνιστικὴ γραμμὴ τῆς ἥγεσίας τῆς Ε.Κ. καὶ τὴν ἀντιλαϊκὴ πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης Παπανδρέου, διποσις σ' αὐτήν, πέτυχε νὰ κερδίσει μιὰ σειρά θέσεις καὶ σήμερα προβάλλει γιὰ ἄλλη μιὰ φορά ἀπειλητικὰ στὸ προστήγιο... Μπορεῖ ἡ διπορτουνιστικὴ ἥγεσία τῆς ΕΔΑ γὰρ καμαρώγει: Στὸ δημοτικό τῆς καταπολέμησης τῆς Δεξιᾶς ἐνίσχυσε τὴν Δεξιά. Σήμερα στὸ δημοτικό τῆς καταπολέμησης τῆς «συνταγματικῆς ἐκτροπῆς» ἔωραΐζει τὴν Δεξιά, ἀγορίγοντάς ἔτσι τὸ δρόμο καὶ σ' αὐτή καὶ στὴν ἥγεσία τῆς Ε.Κ. γιὰ κάθε εἶδους συναλλαγῆς σὲ δάραος τοῦ λαοῦ, διευκολύνοντας ἔτσι τὴ δραστηριότητα τῶν φασιστικῶν στοιχείων, ἀφοπλίζοντας πολιτικὰ τὶς λαϊκές μάζες ἀποπροσαγαπούντας τὶς προδευτικές δυνάμεις.

'Αλλὰ δὲ κατήφορος ποὺ ἔχουν πάρει οἱ διπορτουνιστές δὲν ἔχει τέλος...

* ΟΙ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΕΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Σ.Ε. ΠΡΟΔΩΣΑΝ ΤΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΗΛΩΣΗ

★ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΤΗΣ "ΛΑΪΚΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ,, ΤΗΣ 1.1.66

Οι νέοι καθοδηγητές τού ΚΚΣΕ, ξεσήκωσαν, γιὰ τὴν 5η ἐπέτειο τῆς Δήλωσης τοῦ 1960, μὰ μέτρια ἀντικινεῖκη φάρσα, μὲ τὴ δοήθεια μιᾶς σειρᾶς ἄφθονων.

'Ανάμεσα στὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχὲς τῆς Διακήρυξης τοῦ 1957 καὶ τῆς Δήλωσης τοῦ 1960 καὶ στὸ χρονοτσωφικὸ φεβίζιονισμό, ὑπάρχει τόσο μεγάλη ἀντίθεση, δῆση ἀνάμεσα στὸ νερὸ καὶ στὴ φωτιά. Καὶ δοῦ σὶ πιστὸν διασῶτες τοῦ χρονοτσωφικοῦ φεβίζιονισμοῦ προσπαθοῦν νὰ ἔξαπατήσουν τὸν ἀνθρώπους καλυπτόμενον κάτω ἀπὸ τὴ σημαῖα τῆς Διακήρυξης καὶ τῆς Δήλωσης δὲν πετυχαίνουν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἀποκαλύπτουν ἀκόμα περισσότερο πόσο γελοῖο εἶναι αὐτὸν ποὺ κάνονταν.

Οι μαρξιστὲς-λενινιστὲς πολέμησαν τὸν χρονοτσωφικὸ φεβίζιονιστὲς ἐπίμονα κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπεξεργασίας τῆς Δήλωσης καὶ τῆς Διακήρυξης.

Οι ἐπαναστατικὲς ἀρχὲς τῆς Διακήρυξης τοῦ 1957 ἀντιτίθενται στὴ φεβίζιονιστικὴ γραμμὴ ποὺ προβλήθηκε ἀπὸ τὸ Χρονοτσώφ στὸ 20ο συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. Τὸ 20ο συνέδριο τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. δημιούργησε σοβαρὴ σύγχυση στοὺς κόλπους τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κυνήγματος. Μαζὶ μὲ τὸ ἀδελφά κόμματα, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας, διείγηγαε, στὴ Διάσκεψη τῆς Μόσχας, μὰ πάλι ἀρχῶν ἀναντίον τῆς Χρονοτσερφικῆς φεβίζιονιστικῆς γραμμῆς.

'Εναντίον ἀκόμα τοῦ χρονοτσωφικοῦ φεβίζιονισμοῦ, ή Δήλωση τοῦ 1960 καθιέρωσε τὶς ἐπαναστατικὲς τῆς ἀρχές. 'Ο Χρονοτσώφ ἀνέτρεψε διοκλητωτικὰ τὸν ὁδούντα ἀνάμεσα σὲ ἔχθρούς καὶ φίλους, συνεργάστηκε ἀνοιχτὰ μὲ τὸν ἀμερικάνικο λιπεριαλισμό, ὑπονόμευε ὑδοκλητωτικὰ τὰ κριτήρια ποὺ καθορίζουν τὶς σχέσεις ἀνάμεσα σὲ ἀδελφὰ κόμματα καὶ σὲ ἀδελφές χῶρες καὶ διέσπασε τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας καὶ τὰ ἄλλα μαρξιστικὰ-λενινιστικὰ κόμματα διείγηγαν ἔνα ἀγώνα ἀπαντώντας στὸ χτύπημα μὲ ἀμεσοῦ χτύπημα ἀναντίον τῆς χρονοτσωφικῆς φεβίζιονιστικῆς κλίκας καὶ ὑπεράσπισε τὴν καθαρότητα τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ:

Βέβαια, ή διατύπωση δρισμένων ζητημάτων ποὺ ἀναφέονται στὴ Διακήρυξη καὶ στὴ Δήλωση εἶναι συχνὰ ἀσαφῆς καὶ ἐπιπλέον ἐλλειπτῆς ή λαθεμένη. 'Αλλὰ δύως οἱ καθοδηγητές τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. είλαν ζητήσει σὲ πολλὲς περιπτώσεις δύος ή διατύπωση ποὺ θὰ υιοθετήθη νὰ ἀντιστοιχεῖ σὲ ἔκεινη τὸν 20ον συνεδρίουν καὶ ἐμεῖς παίροντας ὑπόψη μας τὶς δυσκολίες τους, κάναμε δρισμένους συμβίσαμούς γιὰ νὰ καταλήξουμε σὲ μὰ συμφωνία. Σχετικά μ' αὐτό, ἔχουμε δηλώσει ἐπανειλημένα πῶς δημοσίευτην κριτική, θὰ τὴν ἀποδεχθαίστε εὐχαρίστως. 'Εντούτοις, ή Διακήρυξη καὶ ή

Δήλωση περιεῖχαν μιὰ σειρὰ ἐπαναστατικὲς ἀρχὲς ποὺ ὅλα τὰ μαρξιστικὰ-λενινιστικὰ κόμματα ὀφείλουν νὰ τηροῦν.

'Οστόσο, γὰ τὸν χρονοτσωφικὸ φεβίζιονιστές, ή Διακήρυξη καὶ ή Δήλωση δὲν ἦταν τίποτα ἄλλο παρὰ ἔνα κομματικὸ χαρτί. Τὴν ἰδιαὶ μέρα τῆς ὑπογραφῆς της, τὴν ἔσοχισαν. Ξεσήκωσαν μιὰ ἐκστρατεία μεγάλης ἔκτασης ἐναντίον τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τῆς Διακήρυξης καὶ τῆς Δήλωσης. Καὶ στὸ 22ο Συνέδριο διατύπωσαν τὸ φεβίζιονιστικὸ πρόγραμμα τοῦ ΚΚΣΕ, διασκορπίζοντας σὲ ὅλους τοὺς ἀνέμους τὴν βασικὴ θεωρία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχὲς τῆς Διακήρυξης καὶ τῆς Δήλωσης.

'Ας δοῦμε λοιπὸν τὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχὲς τῆς Διακήρυξης καὶ τῆς Δήλωσης μὲ τὴ γραμμὴ ποὺ χαράχτηκε στὸ 20 καὶ στὸ 22ο συνέδριο καὶ στὸ Πρόγραμμα τοῦ ΚΚΣΕ, γραμμὴ ποὺ ή νέα καθοδηγήσῃ τοῦ ΚΚΣΕ ἐφαρμόζει ἐπίμονα.

'Η Διακήρυξη καὶ ή Δήλωση χαράζουν μιὰ ἐπαναστατικὴ γραμμὴ, ἐνῶ οἱ χρονοτσωφικοὶ φεβίζιονιστὲς ἐφαρμόζουν μιὰ ἀντεπαναστατικὴ γραμμὴ τῆς λεγομένης «εἰρηνικῆς συντάρξης», τῆς «εἰρηνικῆς ἄμιλλας» καὶ τοῦ «εἰρηνικοῦ περάσματος». 'Δεν θέλουν τὴν ἐπανάσταση καὶ ἀπαγορεύουν στοὺς ἄλλους νὰ τὴν κάνουν. 'Αντιτίθενται στὸν ἔνοπλο ἐπαναστατικὸ ἀγώνα τῶν καταπιεζόμενων ἔθνων καὶ ἀπαγορεύουν στοὺς ἄλλους νὰ τὸν ὑποστηρίζουν.

'Η Διακήρυξη καὶ ή Δήλωση ὑπογραμμίζουν πῶς δὲ ἀμερικάνικος λιπεριαλισμὸς εἶναι δὲ κοινὸς ἔχθρος δὲλων τῶν λαῶν καὶ πῶς οἱ λαοὶ ὀφείλουν νὰ συγχροτήσουν τὸ πλατύ ἔνιαδο μέτωπο γιὰ νὰ καταπολεμήσουν τὴν φιλοπόλεμην καὶ ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τοῦ ἀμερικάνικου λιπεριαλισμοῦ, ἐνῶ «οἱ χρονοτσωφικοὶ φεβίζιονιστὲς συμμαχοῦν μὲ τοὺς ἀμερικάνους λιπεριαλιστὲς γιὰ νὰ ἀντιταχθοῦν στοὺς λαοὺς καὶ ἐφαρμόζουν τὴν πολιτικὴ τῆς σοβιετοαμερικάνικης συνεργασίας γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου».

'Η Διακήρυξη καὶ ή Δήλωση ὑποδείχνουν πῶς οἱ σοσιαλιστικὲς χῶρες διφείλουν νὰ διατηρήσουν τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, νὰ πραγματοποιήσουν τὴ σοσιαλιστικὴ ἐπανάσταση καὶ τὴν ολοκόδημη τοῦ σοσιαλισμοῦ, ἐνῶ οἱ χρονοτσωφικοὶ φεβίζιονιστὲς ἔκθειάζουν τὶς ἀνοησίες τοῦ «εκράτους δὲλου τοῦ λαοῦ» καὶ τοῦ «κεκόμματος δὲλου τοῦ λαοῦ», καταργοῦν τὴ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου στὴν ΕΣΣΔ, καὶ ἀφαίρεσαν τὸν προλεταριακὸ πρωτοπορειακὸ χαρακτήρα ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Σοβιετικῆς «Ἐνωσης». 'Η δικτατορία ποὺ ἐφαρμόζουν εἶναι ἔκεινη τὸν ἀστοποιημένου προνομιούχου στρώματος καὶ προχωροῦν στὸ δρόμο τῆς παλινόρθωσης τοῦ καπιταλισμοῦ.

'Η Διακήρυξη καὶ ή Δήλωση ὑπογραμμίζουν πῶς ή ἐνό-

τητα τῶν κομμουνιστικῶν καὶ τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν πρέπει νὰ στηρίξεται στὸ μαρξισμό-λενινισμὸν καὶ στὸν προληταριακὸ διεθνισμό, πὼς τὰ ἀδελφά κομματα καὶ χῶρες διφείλουν νὰ διφείλουν νὰ τροοῦν, στὶς σχέσεις ἀνάμεσά τους, τὶς ἀρχές τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς ἴστρητας, τῆς ἀμοιβαίας ὑποστήριξης καὶ τῆς ὁμοφωνίας μέσο συζητήσεων, ἐνῶ ἡ πρακτικὴ τῶν χρουστσώφικῶν φεβίζονταν εἶναι πρακτικὴ σωβινισμὸν μεγάλης δύναμης, ἔθνικον ἔγωγες καὶ τοῦ διασπασισμοῦ, πὼς κονυνὲ τὴν μπαγκέτα τοῦ ἀρχηγοῦ, ἐπεμβαίνουν σύμφωνα μὲ τὸ κέφι τους στὶς ἑστερικὲς ὑπόθεσεις τῶν ἀδελφῶν κομμάτων καὶ χωρῶν, ἐπιζητοῦν νὰ τὰ θέσουν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τους ἐπιδίδονται σὲ ὑπονομευτικὴ καὶ ἀνατρεπτικὴ δραστηριότητα ἐναντίον τους καὶ διέσπασαν τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα καὶ τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο.

Ἡ Διακήρυξη καὶ ἡ Δήλωση ὑπόδειξιν τὸν πὼς ὅλα τὰ κομμουνιστικὰ κομματα διφείλουν νὰ καταπολεμοῦν τὸ φεβίζοντα καὶ τὸ δογματισμὸν καὶ ἰδιαίτερα τὸ φεβίζοντα, κυριότερο κίνδυνο τοῦ σημερινοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος ἡ Δήλωση τοῦ 1960 καταδικάζει καθαρὰ τὴν αἴλικα. Τίτο σὰν κλίκα ἀποστατῶν ἐνῶ ὅλη τὸν φρουριό τόπο, ἀποκατέστησαν τὴν πὺ στενὴ οἰκείότητα μαζὶ τῆς καὶ ἐπιχειροῦ ἀνοικτὰ νὰ ἀκυρώσουν τὴν καταδικαστικὴ γιὰ τὴν προδοτικὴ αὐτὴ κλίκα θέση τῆς Δήλωσης. Συγκεντρώνουν γύρω τους, τοὺς κάθε εἰδονός φεβίζοντες ὅλου τοῦ κόσμου γιὰ νὰ πολεμίσουν τὸν μαρξιστὲς-λενινιστὲς καὶ ὅλους τὸν ἐπαναστατικὸ λαούς.

Ἡ μεγάλη πολεμικὴ πὺν ξετυλίγεται ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα ἀποτελεῖ οὐδιαστικὰ μὰ μεγάλη σύγχρονη ὅπου ἀντιαριστήτεται ἡ ὑπεράσπιση τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ μὲ τὴν προδοσία του, ἡ διατήρηση τῶν ἐπαναστατικῶν ἀρχῶν τῆς Διακήρυξης καὶ τῆς Δήλωσης μὲ τὴν ἔγκατάλειψή τους.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας συνόψισε, στὶς «Προτάσεις» του, «σχετικὰ μὲ τὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος ποὺ ἔκανε στὶς 14 'Ιουνίου' 1963, τὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχές τῆς Διακήρυξης καὶ τῆς Δήλωσης καὶ σὲ μὰ σειρὰ θεμελιώδη ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐπανάσταση τῆς ἐποχῆς μας, ὑπεράσπισε τὶς θέσεις τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ ἀντέκρουσε τὸ χρουστσώφικὸ φεβίζοντα.

Στὸν ἀγώνα τους ἐναντίον τῶν χρουστσώφικῶν φεβίζοντῶν, οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς είχαν τὸ πρῶτα, ἀλλὰ σπουδαῖα ἀποτελέσματα. Οἱ νέοι καθοδήγητες τοῦ ΚΚΣΕ δὲν ἀρέσκονται νὰ ἐπεκτείνονται πάρα πολὺ στὴ «γραμμὴ» τους πὺν «ἐπικυρώθηκε ἀπὸ τὴ ζώη»; 'Ανοίξετα τὰ μάτια καὶ κυττᾶτε, τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἐπικυρώσης ἀπὸ τὴ ζώη πόσο καθαρὰ είναι. Μπροστὰ στὸν ἀποφασιστικὸ ἀγώνα τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν παντοῦ, μαζὶ καὶ τοῦ μεγάλου σοβιετικοῦ λαοῦ, ὁ χρουστσώφικὸ φεβίζοντας κρεωκότησε, καὶ δὲ θεμελιωτῆς του ἔξαφανίσθηκε ἀπὸ τὴ σκηνὴ τῆς θεοφίας. Αὐτοὶ είναι μὰ μεγάλη νίκη τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ, μὰ μεγάλη νίκη τῆς πάλις γιὰ τὴ διατήρηση τῶν ἐπαναστατικῶν ἀρχῶν τῆς Διακήρυξης καὶ τῆς Δήλωσης.

Ἡ νέα καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ δήλωσε στὴν Ἀρχή τῆς «Π ο ἄ δ α» πὼς τὸ ΚΚΣΕ ήταν, εἶναι καὶ θὰ παραμείνει πιστὸ στὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος. "Ἄξ δοῦμε λοιπὸν αὐτὸ ποὺ ήταν, αὐτὸ ποὺ είναι καὶ αὐτὸ ποὺ θὰ γίνουν οἱ νέοι καθοδήγητες τοῦ ΚΚΣΕ.

Τὶ ήτανε στὸ παρελθόν; Πιστοὶ σύντροφοι «έν οπλοις» τοῦ Χρουστσώφικοῦ φεβίζοντα. "Ήταν πιστοὶ στὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ χρουστσώφικοῦ φεβίζοντα. "Έβαλαν κατὰ μέρος τὴν εἰκόνα τοῦ Χρουστσώφικοῦ σεβαστοῦ πατριάρχου καὶ δάσκαλον ποὺ «ἀνέτυξε τὸ μαρξισμό-λενινισμὸν μὲ δημιουργικὸ τόπο», γιατὶ ἀπλούστατα είχε γίνει πολὺ ἀνυπόληπτος, γιατὶ ήταν πολὺ περιορισμένης ἀντίληψης, γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ συγκρατηθεῖ, γιατὶ είχε γίνει ἐμπόδιο στὸ χρουστσώφικὸ φεβίζοντα.

Δὲν ὑπῆρχε παρὰ ἔνας τρόπος γιὰ νὰ διατηρηθεῖ ἡ κυριαρχία τῆς χρουστσώφικῆς φεβίζοντας στὴ θέση τῆς, καὶ αὐτὸς ήταν ν' ἀλλάξει ἀλογο.

Τὶ εἶναι σήμερα; Οἱ παλιοὶ διερμηνεῖς τῆς χρουστσώφικῆς φεβίζοντας καθοδήγητες κλίκας. Παραμένουν πιστοὶ στὴ γενικὴ γραμμὴ τοῦ χρουστσώφικοῦ φεβίζοντα.

Διακηρύσουν ἀκατάπαντα πὼς ἡ γενικὴ γραμμὴ πὸν ἐπεξεργάστηκαν στὴ διάφορα τοῦ 20ου καὶ τοῦ 22ου Συνεδρίου τοῦ ΚΚΣΕ, κάτω ἀπὸ τὴν προστασία τοῦ Χρουστσώφικοῦ, εἶναι «ἡ μονάδικὴ καὶ ἀμετάβλητη γραμμὴ διλόγητης τῆς ἑστερικῆς καὶ ἔξωτερης πολιτικῆς». Δίνουν μερικὲς φορὲς τὴν ἐντύπωση πὼς είναι ἐναντίον τῶν ΗΠΑ, ἀλλὰ τὸ σύνολο τῆς πολιτικῆς τους κατευθύνεται πρὸς τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου μέσο τῆς σοβιετομερικανικῆς συνεργασίας. "Έχουν διαθεσθεῖ σὲ ἀναριθμητές περιπτώσεις πὼς «ἡ σοβιετικὴ πολιτικὴ πὸν ἀποσκοτεῖ στὴν ἔγκαθδρηση μᾶς πλήρους συνεργασίας μὲ τὶς ΗΠΑ παραμένει ἀνάλογοτη». Καὶ διατυπωνίζοντας πὼς ολοκομούν τὸν «κομμουνισμὸν» στὴ Σοβιετικὴ «Ἐνωση, ἐπιταχύνουν τὸ ωνόμα τῆς παλιόρροώσης τοῦ καπιταλισμοῦ. 'Εξαπολύνοντας ὅρθυσθο γιὰ τὴν ἐνότητα δράσης», συγχάλεσαν τὴ διασπασικὴ σύνοδο τοῦ Μαρτίου Μόσχας γιὰ νὰ ἐντείνουν τὴ διασπασικὴ τους δραστηριότητα, καὶ ἔχουφαν τὸν τόρο μὰ πατελεῖ συνωμοσία πὸν κατευθύνεται πρὸς μὰ γενικὴ ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Κίνας καὶ σὲ μὰ γενικὴ διάσταση στοὺς κόλπους τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος καὶ τὸν σοσιαλιστικὸ στρατόπεδον. Βούλιαζον δὲ καὶ περισσότερο στὸ βούρκο τοῦ χρουστσώφικοῦ φεβίζοντα.

Καὶ τὶ θὰ γίνουν; Εἶναι δυνατὸ γιὰ ξαναγράσουν στὸ δόρμο τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν ἀρχῶν τῆς Διακήρυξης καὶ τῆς Δήλωσης; Θὰ ἔπειτε πρὸς ἄπ' ὅλα νὰ ἀπαρνηθοῦν τὴ φεβίζοντας γραμμὴ τοῦ 20 καὶ 22 συνεδρίους καὶ τὸν Προγράμματος τοῦ ΚΚΣΕ. "Οσο δὲν τὴν ἀπαρνοῦνται διλοκληρωτικά, ὅλα τὰ τεχνάσματα καὶ τὰ «μπαλόματα» στὰ δοπιά προφορῶν νὰ καταφεύγονται δὲν θὰ κάνουν τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ ἐπιβεβαιώνουν τὸ χρουστσώφικὸ φεβίζοντας διαρκεῖαντος χωρὶς τὸ Χρουστσώφικο. Καὶ οἱ μαρξιστές-λενινιστὲς παντοῦ, δὲ μεγάλος σοβιετικὸς λαὸς καὶ οἱ ἐπαναστατικοὶ λαοὶ δὲν διοροῦν παρὰ νὰ συνεχίζουν νὰ τὸν κόσμου δὲν μποροῦν παρὰ νὰ συνεχίζουν νὰ τὸν καταγγέλλουν καὶ νὰ τὸν καταπολεμοῦν ώς τὸ τέλος.

Οἱ νέοι καθοδήγητες τοῦ ΚΚΣΕ φωνάζουν μὲ δῆλη τους τὴ δύναμη γιὰ «έννότητα δράσης». Καὶ θορυβοῦν προπαντὸς σὲ δῖτι ἀφορᾶ τὸ πρόδολημα τοῦ Βιετνάμ. 'Αλλὰ ἀκριβῶς σ' αὐτὸ τὸ πρόδολημα, ποὺ είναι στὸ κέντρο τοῦ σημερινοῦ διεθνοῦς ἀγώνα, η ἀντεπαναστατικὴ τους θέση ἐμφανίζεται κάτω ἀπὸ τὴν πολυτυπωμένη τους μορφή. Δὲν πιστεύουν στὴ νικηφόρα ἔκβαση τοῦ λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαὸς ἐναντίον τῆς ἀμερικανικῆς ἐπίθεσης ἀντίθετα, πιστεύουν πὼς αὐτὸς δὲν πόλεμος δὲν θὰ δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σὲ τελευταία τὸν λαϊκού πολέμου πὸν διεξάγει δὲ βιετναμέζικος λαός δὲν δηγήσει παρὰ σὲ μὰ «καταστροφὴ» καὶ πὼς δὲν κάνει τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ τὸν δρώντων ἐμπόδια στὴ συνεργασία τους μὲ τὸν ἀμερικανικὸ λιμπεραλισμό. 'Οποιεσδήποτε κι' ἀν είναι οἱ κινήσεις ποὺ κάνουν, δῆλες οἱ δραστηριότητες τους ἀποκοπῶν, σ

οιαλιστές σὲ τυχοδιωκτισμούς». Αντὸ δποτελεῖ ἀνατροπὴ τῶν οόλων. Δὲν είναι ἡ πολιτικὴ τῆς συνθηκολόγησης, ἡ πολιτικὴ τοῦ κατευνασμοῦ τῆς ρεβιζιονιστικῆς καθοδηγητικῆς κλίκας τοῦ ΚΚΣΕ, ἡ γραμμὴ της, τῆς σοβιετοῦ - ἀμερικάνικης συνεργασίας γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου, ποὺ βοηθάει τὴν ἐπιθετικὴν ἀλαζονείαν τοῦ ἀμερικάνικου λιπεριαλισμοῦ νὰ ἀναπτύσσεται; Εἶναι φανερὸ πῶς ἔκεινος ποὺ «ένθαρρνει τοὺς λιπεριαλιστές σὲ τυχοδιωκτισμούς» είναι ἡ νέα καθοδηγηση τοῦ ΚΚΣΕ καὶ κανένας ἀλλος.

Τρέμουν πρὸ πάντων δταν διέπουν τοὺς μαρξιστὲς-λενινιστὲς νὰ χαράζουν μιὰ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσά τους καὶ στοὺς νέους καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ. «Οπως ἔχει πεῖ δ Λένιν, ετὸ μεγάλο καθῆκον ποὺ είναι ἡ ἐνότητα καὶ ἡ στρεόωση τῆς μαχητικῆς στρατιᾶς τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάου δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιληφθεῖ μὲ ἐπιτυχίᾳ δὲν δὲν χαραχθεῖ μιὰ καθαρὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ καὶ δὲν δὲν ἐξαπολύθει ξνας ἀνελέπτος ἀγώνας ἔναντιον αὐτῶν ποὺ ἐπεκτείνουν τὴν ἐπιφορὴ τῆς ἀστικῆς τάξης στοὺς κόλπους τοῦ προλεταριάτου»⁽¹⁾.

Μπλεγμένοι στὸ ρεβιζιονισμὸ τοὺς καὶ στὸ διασπαστισμὸ τοὺς, οἱ νέοι καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ ἔχουν τοποθετηθεῖ σὲ μιὰ θέση διαμετρικὰ ἀντίθετη μὲ ἐκείνη τῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν. Καὶ, στὶς συνθήκες αὐτές, μπορεῖ νὰ περιμένουν ἀπὸ τοὺς μαρξιστὲς-λενινιστὲς πῶς δὲν θὰ χαράξουν μιὰ διαχωριστικὴ γραμμὴ, τόσο στὸ πολιτικὸ δόσο καὶ στὸ πεδίο τῆς διγάνωσης, ἀνάμεσά τους καὶ στοὺς νέους καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ;

«Αν ἔμεις δὲν χαράζαμε μιὰ καθαρὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα σὲ μᾶς καὶ στοὺς χρονοστασικοὺς ρεβιζιονιστές, στὸ πολιτικὸ καὶ δργανωτικὸ πεδίο:

Αντὸ δὲ θὰ ἐσήμαινε πῶς συνεργαζόμαστε μαζὶ τοὺς στὴν προδοσία τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν ἀρχῶν τῆς Διακήρου Ξῆς καὶ τῆς Δήλωσης καὶ πῶς μεταβαλλόμαστε ἐπίσης σὲ ρεβιζιονιστές;

Αντὸ δὲ θὰ ἐσήμαινε πῶς εὐθυγραμμίζόμαστε μαζὶ τοὺς στὴν συνεργασία μὲ τὸν ἀμερικάνικο λιπεριαλισμὸ καὶ πῶς γινόμαστε συνένοχοι τοῦ τελευταίου;

Αντὸ δὲν θὰ ἐσήμαινε πῶς ἔνωνόμαστε μαζὶ τοὺς γιὰ τὴν διπόνδυνην τῆς ἐπανάστασης τοῦ ἀδελφοῦ διετναμέζικου λαοῦ,

(1) ΛΕΝΙΝ: «'Απόφαση ποὺ υιοθετήθηκε ἀπὸ τὴ Δεύτερη Όμαδα τοῦ Παρισιοῦ τοῦ Ρ.Σ.Δ.Ε.Κ. σχετικὰ μὲ τὴν κατάσταση στὸ Κόμμα», "Ε ο γ α , Τόμος 17ος.

γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῆς ἐπιθετικῆς πολιτικῆς στὸ Βιετνάμ καὶ τὴν ἐπέτειαση τοῦ πολέμου ποὺ ἐφαρμόζει ὁ ἀμερικάνικος λιπεριαλισμός;

Αντὸ δὲ θὰ ἐσήμαινε πῶς θὰ τοὺς διεωδούσαμε σὰν τὸ «κόμμα-πατέρα», πὼς θὰ χρησιμένομε σὰν πιόνια του, κάτω ἀπὸ τὸ οραβό τοῦ ἀρχηγοῦ, πὼς θὰ ἀνεγνωρίζουμε τὴν προνομιούχα θέση σὰν μεγάλης δύναμης καὶ θὰ γινόμαστε ἔνα ἐξάρτημα τους;

Αντὸ δὲ θὰ ἐσήμαινε πῶς θὰ τοὺς ἀκολουθούσαμε στὴν παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ στὸ ἐσωτερικὸ καὶ στὴν ἐπαναφορὰ τοῦ ουστήματος τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ τῆς καταπίεσης τῶν πλατειῶν μαζῶν τῶν ἐργαζομένων;

Αντὸ δὲ θὰ ἐσήμαινε πῶς θὰ τοὺς ἀκολουθούσαμε ἀντιτασόμενοι στὸ δικό μας λαὸ καὶ σ' ὅλους τους λαοὺς τοῦ κόσμου καὶ θὰ βαδίζαμε ἔτοι σ' ἔνα δρόμο μὲ ἄνθιτα κατάληξη διό το πέλος θὰ ἥταν ἀναπόφευκτη ἡ τιμωρία τῆς Ιστορίας;

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας είναι ἔνα σοβαρὸ μαρξιστὲς-λενινιστικὸ κόμμα καὶ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀπαντήσει κατηγοριατικὰ πῶς δὲν θὰ ἔνεγγήσει σύμφωνα μὲ τὸν τρόπο αὐτό, οὗτε τώρα οὕτε ποτέ.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας είναι πάντοτε προστηλωμένο στὴν ἐνότητα τοῦ διεθνοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος καὶ τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου. «Ἡ μοναδικὴ πραγματικὴ ἐνότητα είναι ἐκείνη ποὺ στηρίζεται στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ, στὸν προλεταριακὸ διεθνισμὸ, στὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχὲς τῆς Διακήρου Ξῆς καὶ τῆς Δήλωσης. Αντὸ ποὺ ἐννοοῦν δὲν νέοι καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ μὲ τὴν «ἐνότητας είναι τέχνασμα. «Ἡ προδοσία τους τὸν μαρξισμὸ-λενινισμοῦ, τὸν προλεταριακὸν διεθνισμὸ, τῶν ἐπαναστατικῶν ἀρχῶν τῆς Διακήρου Ξῆς καὶ τῆς Δήλωσης δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ δηγήσει στὴ διάσπαση. Εἴμαστε ὑπέρ μιᾶς πραγματικῆς ἐνότητας καὶ ἀντιτασόδυμαστε ἀποφασιστικὰ σὲ κάθε ψεύτικη ἐνότητα. Καὶ ἀκριβῶς πρὸς τὸ σκοπὸ τῆς πραγματοποίησης μιᾶς πραγματικῆς ἐνότητας τοῦ διεθνοῦ προλεταριάτου καταπολεμοῦμε τὸ χρονοστασικὸ ρεβιζιονισμὸ. «Οπως πάντοτε, μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς μαρξιστές-λενινιστές καὶ τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου, οἱ κινέζοι κομμουνιστὲς θὰ κρατήσουν ψηφὰ τὴ σημαία τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ, θὰ τηρήσουν τὶς ἐπαναστατικὲς ἀρχὲς τῆς Διακήρου Ξῆς καὶ τῆς Δήλωσης καὶ θὰ ἀγωνισθῶν ὡς τὸ τέλος ἔναντιον τοῦ χρονοστασικοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

Ο κόσμος προχωρεῖ. Καὶ ἔρουμε πῶς στὸν ἀγώνα τους ἔναντιον τοῦ λιπεριαλισμοῦ, τῆς ἀντίδρασης καὶ τοῦ σύγχρονον ρεβιζιονισμοῦ, γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη, τὴν ἐθνικὴν ἀτελευθέρωση, τὴν λαϊκὴν δημοκρατία καὶ τὸ σοσιαλισμό, οἱ λαοὶ ὅλου τοῦ κόσμου θὰ συνεχίσουν νὰ κερδίζουν λαμπρὲς νίκες.

Η ΚΙΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΗ ΝΑ ΑΠΟΔΕΧΘΕΙ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ!

Παραδέτουμε άποσπάσματα από τὸ λόγο ποὺ ἐκφώνησε διπωθυπουργὸς Τσοὺ "Ἐν-λάι", κατὰ τὴ δεξίωση ποὺ ἔδωσε στὶς 20 Δεκεμβρίου. ὁ Τράν Φάν Θάν, ἀρχηγὸς τῆς Μόνυμος 'Αντιπροσωπείας τοῦ 'Ἐθνικοῦ 'Απελευθερωτικοῦ Μετώπου τοῦ Νότιου Βιετνάμ, στὴν Κίνα, μὲ τὴν εὐχαιρία τῆς δῆς ἐπετείου τῆς Ἰδρυσῆς τοῦ 'Ἐθνικοῦ 'Απελευθ. Μετώπου.

«Σήμερα, δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς βούσκεται βυθισμένος βαθεῖα στὸν ἐπιθετικὸν πόλεμο στὸ Βιετνάμ. Ὁσο περισσότερο ἐπεκτείνει τὸν πόλεμο, τόσο ποὺ καταστρεπτικὴ θὰ εἰναι ἡ ήττα του καὶ τόσο ποὺ μεγάλες θὰ εἰναι οἱ δυσκολίες ποὺ θὰ ἀντιμετωπίζει ἡ κυβέρνηση Τζόνσον τόσο στὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας δυο καὶ στὸ ἐξωτερικό. Ὡστόσο, δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς δὲν θὰ πάψει τὸν πόλεμο, θὰ συνεχίσει νὰ ἐπιδίδεται σὲ τυχοδιωκτισμὸν καὶ νὰ συνεχίζει τὸν πυρηνικὸν ἐκβιασμὸν μὲ σκοπὸν νὰ ὅγη ἀπὸ τὸ ἐδιέξοδο.

»Τελευταῖα, δὲ ἀμερικάνος 'Τπουργὸς τῆς 'Αμυνας, Μᾶκ Ναμάρα, ἐπισκευόφθηκε γιὰ ἔδδομη φρῷρα τὸ Νότιο Βιετνάμ. ἀνώτατοι στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ παράγοντες συνεδρίζουν συνεχῶς στὶς ΗΠΑ καὶ ταξιδεύουν παντοῦ μηχανοφραφώντας μιὰ νέα ἐπέκταση τοῦ πολέμου. Πρὸιν ἀπ' δύο, οἱ ΗΠΑ συνεχίζουν τὴν ἀποστολὴν ἐνισχύσεων στὸ Νότιο Βιετνάμ τὴ κατασκευὴ στρατιωτικῶν ἀεροδρομίων καὶ στρατιωτικῶν λιμανιῶν καὶ ἐνισχύουν τὴ στρατιωτικὴ τους δύναμη στὴ θάλασσα.

Ταυτόχρονα, προετοιμάζονται νὰ ἐντείνουν τὴ δραστηριότητα τους καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ. βομβαρδίζουν τὸ Βόρειο Βιετνάμ, καὶ τὸ Χαϊφούνγκ καὶ τὸ 'Ανόι, γιὰ νὰ παραλόσουν τὴ μαχητικὴ θέληση τοῦ βορειοβιετναμέζικου λαοῦ ποὺ ὑπερασπίζει τὴν πατρίδα καὶ ὑποστρέψει τους συμπατριώτες του τοῦ Νότου ἀποκλείοντας τὸν Κόλπο τοῦ Μπάκ Μπό (Τονκίνου) καὶ διεξάγουν ἔκει πειρατικὴ δραστηριότητα πρὸς τὸ σκοπὸν νὰ χτυπήσουν τὶς θαλάσσιες συγκοινωνίες τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ. βομβαρδίζουν τὴν κεντρικὴ καὶ νότιο περιοχὴ τοῦ-Άσος, ποὺ ἔχει ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὸ Νέο Λάο Χασάτ καὶ προετοιμάζονται νὰ στείλουν ἀμερικάνικες καὶ ταΐλανδικὲς δυνάμεις γιὰ νὰ ἐνωθοῦν μὲ ἔκεινες τῆς λαοτιανῆς δεξιᾶς ποὺ κατέχουν τὶς περιοχὲς αὐτὲς γιὰ νὰ τὶς συνδέσουν μὲ τὴν Ταΐλανδη καὶ τὸ Νότιο Βιετνάμ. βομβαρδίζουν καὶ διενεργοῦν ἐπιθέσεις στὴν περιοχὴ τοῦ Χιάγκι Κουάνγκ, στὸ Λάος μὲ τὸ σκοπὸν νὰ χτυπήσουν τὸν κόριον δρόμον ποὺ συνδέουν τὴ Λ.Δ. Βιετνάμ καὶ τὸ Λάος. σπρώχνουν τὶς κλίκες ἀνδρεικέλων στὴν Ταΐλανδη καὶ στὸ Νότιο Βιετνάμ νὰ πολλαπλασιάσουν τὴν ἐπιθετικὴ καὶ ὑπονομευτικὴ τους δραστηριότητα ἐναντίον τῆς Καμπότζης μὲ τὸ σκοπὸν νὰ μπλοκάρουν τὴ μεθόριο ποὺ χωρίζει τὴν Καμπότζη καὶ τὸ Νότιο Βιετνάμ. Προφανῶς, οἱ ΗΠΑ/ ἐπιχήτον ἔτοι νὰ ἀποκλείσουν τὸ Νότιο Βιετνάμ ἀπὸ δύες τὶς πλευρὲς καὶ νὰ ἀπομονώσουν διολκηρωτικὰ τὸ νοτιοβιετναμέζικο λαό στὸ δίκαιο ἀγώνα του ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρί-

δας, νὰ ἀποφύγουν τὴν τελικὴ τους ήττα στὸ Νότιο Βιετνάμ. "Αν δὲν μπορέσουν νὰ ἐπιτύχουν τὸ σκοπὸν αὐτό —καὶ δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχουν ποτέ— νὰ μεταφέρουν τὸν ἐπιθετικὸν τους πόλεμο σὲ διολκηρή τὴν Ἰνδονησία καὶ ἀκόμα μέχρι τὴν Κίνα, δὲν μᾶς διδάσκει δὲ ἀντικειμενικὸς νόμος ποὺ καθορίζει τὴν ἔξελιξη τῶν ἐπιθετικῶν πολέμων. Γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τὸ ἐνδεχόμενο αὐτό, δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς παῖδες τὰ κατάλληλα μέτρα.

»Γιὰ νὰ κρύψει τὴν ἀλήθεια σχετικὰ μὲ τὴν ἐπέκταση τοῦ ἐπιθετικοῦ τοῦ πολέμου καὶ γιὰ νὰ κερδίσει χρόνο γιὰ νὰ διολκηρώσει τὶς κατάλληλες προετοιμασίες, σύμφωνα μὲ τὸ τερατώδες στρατιωτικὸν σχέδιο, δὲ ἀμερικάνικος ἴμπεριαλισμὸς ἔναντιχνει τὴ στιγμὴ αὐτῇ τὶς «διαπραγματεύσεις εἰρήνης». Ή κυβέρνηση Τζόνσον ἐπαναλαμβάνει σὲ κάθε στιγμὴ πῶς οἱ ΗΠΑ «είναι ἔτοιμες νὰ διεξαγάγουν διαπραγματεύσεις, χωρὶς δρους». Καὶ γ' αὐτό, προβάλλει πάλι τὴν ἀπάτη τῆς «ἀναστολῆς τῶν βομβαρδισμῶν», ὑπογραμμίζοντας πῶς «δὲν ἀποκλείεται η δυνατότητα μᾶς νέας ἀναστολῆς τῶν βομβαρδισμῶν καὶ νὰ γίνει έτοι ξένα βῆμα πρὸς τὴν εἰρήνη». Σ' αὐτὴ τὴν κρίσιμη στιγμή, αὐτοὶ ποὺ ἐργάζονται μὲ τόσο ζῆτο τὸν κρίσιμη στιγμή τὸν ἀμερικάνικο ἴμπεριαλισμὸν καταβάλλονταν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ γίνει πιστεύτη πῶς ἀλλαξει δὲ η φύση τῆς κυβέρνησης Τζόνσον καὶ πῶς θέλει πραγματικὰ νὰ γάλει τὸ μαχαίρι ἀπὸ τὸ στόμα καὶ νὰ ἀπαρνηθεῖ τὴν ἐπίθεση στὸ βιετναμέζικο ποδόλημα.

»Άλλα, υπογράμμισε δὲ κινέζος πρωθυπουργός, δὲ καθένας έρει πόσο μεγάλη είναι αὐτὴ η ἀπάτη τῆς κυβέρνησης Τζόνσον. Στὸ χρόνο αὐτὸν, κάθε φορὰ ποὺ στέλνει ἐνισχύσεις στὸ Νότιο Βιετνάμ καὶ κλημακώνει σὲ δύο καὶ μεγαλύτερο βαθμὸ τὸν ἐπιθετικὸν τὸν πόλεμο στὸ Βιετνάμ, χρησιμοποιεῖ τὰ προσχήματα τῶν «διαπραγματεύσεων εἰρήνης». Οἱ «διαπραγματεύσεις χωρὶς δρους» ἀποτελοῦν ξένα συνδυασμὸ δρῶν, γιὰ τὸ πῶς δὲ νοτιοβιετναμέζικος λαός θὰ πρέπει νὰ καταθέσει τὰ δύλα, νὰ σταματήσει τὴν ἀντίστασή του καὶ γιὰ τὸ πῶς δὲ βορειοβιετναμέζικος λαός πρέπει νὰ ἀπαρνηθεῖ κάθε ὑποστήσιη στοὺς συμπατριῶτες του τοῦ Νότου. Εδῶ καὶ πολὺν καιρὸν ἔχει ἀποδειχθεῖ πῶς η «εκατάπαυση τῶν βομβαρδισμῶν» ποὺ σαρώθηκε τὸν τελευταῖο Μάιο ἀποτελεῖ ξένα ἀδέξιο πολεμικὸν ἐκβιασμό.

Εἶναι γνωστὸ σὲ ὅλους πῶς η κυβέρνηση Τζόνσον καταφέύγει σὲ μιὰ διπλὴ τακτικὴ ἐνῶ δὲ σκοπὸς της παραμένει ἀμετάβλητος: νὰ κρατάει τὸ Νότιο Βιετνάμ, νὰ διατηρήσει τὸ Βιετνάμ καὶ νὰ κάνει τὸ Νότιο Βιετνάμ μιὰ ἀποικία καὶ μιὰ βάση γιὰ τὴν ἐπίθεση της. Γιὰ νὰ φθάσει

στὸ σκοπὸν αὐτὸν δὲ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμός ἔξαπέλυσε τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμον καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν ἐπεκτείνει γιὰ νὰ τὸν ἐπιτύχει αὐτὸν μιλάει κάνοντας θόρυβο γιὰ «διαπραγματεύσεις χωρὶς δόρους» καὶ προετοιμάζεται νὰ φέξει πάλι τὴν φάρσα τῆς «ἀναστολῆς τῶν βομβαρδισμῶν». Ἡ τακτικὴ αὐτὴ, δοῦσα καὶ ὅτι ποικίλει κατευθύνεται στὸν ἴδιο σκοπὸν. Ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς δὲν θὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὶς παραφρονες ἐνέργειες τοῦ δοῦσα δὲν θὰ ἔχει ὑποστεῖ μιὰ διοκληρωτικὴ ήττα. Οἱ «διαπραγματεύσεις χωρὶς δόρους» καὶ ἡ «ἀναστολὴ τῶν βομβαρδισμῶν» ποὺ ἔχειαζεις ἡ κυβέρνηση Τζόνσον δὲν ἀποτελοῦν παρὰ μιὰ εἰσαγωγὴ γιὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ πολέμου τῆς καὶ ἔνα προπέτασμα ποδὸς τὸ σκοπὸν αὐτὸν.

»Ἐλναι πολὺ καθαρό, πώς δὲ ἐπιθετιστὴς δέν εἶναι δὲ ὁ βιετναμέζικος λαός, ἀλλὰ οἱ ΗΠΑ. Ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς εἶναι ἔκεινος ποὺ ἔξαπέλυσε Ἐνα ἐπιθετικὸν πόλεμον ἐναντίον τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ. Κατὰ συνέπεια, ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ Νότιου Βιετνάμ καὶ μετέπειτα ἡ πραγματοποίηση τῆς εἰρηνικῆς ἐνοποίησης τοῦ Βιετνάμ δὲν μποροῦν καθόλου νὰ στηριχθῶν στοὺς δοῦσα ποὺ θέλεις δὲ ἐπιτιθέμενος, ἀλλὰ μονάχα στὴν πρόταση ἀπὸ τέσσερα σημεία τῆς 8' Απριλίου, τῆς κυβέρνησης τῆς Α.Δ.Βιετνάμ καὶ στὴ Δήλωση τῆς 22 Μαρτίου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Μετώπου τοῦ Νότιου Βιετνάμ πρᾶγμα ποὺ σημαίνει: ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς νὰ σταματήσει τὴν ἐπίθεση τοῦ ἐναντίον τοῦ Βιετνάμ, νὰ ἀποσύρει διοκληρωτικὰ τίς δυνάμεις τον καὶ τὸ πολεμικό τον ὄντικὸ ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ καὶ νὰ ἀφεθεῖ δὲ βιετναμέζικος λαός νὰ διακανονίσει μόνος τὶς ὑποθέσεις του. Μὲ δυον λόγια, δὲ εἰσβολέας πρέπει νὰ φύγει ἀπὸ τὸ Βιετνάμ.

»Σήμερα, ὁ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς δχι μόνο ἀποκρούει τὶς δίκαιες αὐτές προτάσεις ποὺ προβάλλει δὲ βιετναμέζικος λαός, ἀλλὰ ἀντίθετα, ἐπεκτείνει τὸν ἐπιθετικὸν πόλεμον στὸ Βιετνάμ ἐφαρμόζαντας τὴν «κλιμάκωση». Στὶς συνθῆκες αὐτές, δὲν ἀπομένει στὸ βιετναμέζικο λαό παρὰ νὰ συνεχίσει μὲ σταθερότητα τὴν πάλη τον καὶ νὰ συνεχίσει νὰ χτυπάει τὸν ἀμερικάνικο ἐπιθετιστὴν μέχρι ποὺ νὰ τὸν πετάξῃ ἔξω ἀπὸ τὸ Βιετνάμ. «Ολοὶ οἱ φιλειρηνικοὶ λαοὶ καὶ χῶρες ἔχουν τὴν ὑποχρέωση νὰ ὑποστηρίξουν ἀποφασιστικὰ τὸ βιετναμέζικο λαό γιὰ νὰ συντρίψει διοκληρωτικὸ τὸν ἀμερικάνικο ἐπιθετιστὴν. Ἡ ἀνεπιφύλακτη ὑποτήριει τοῦ ἀδελφοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ἀποτελεῖ ἔνα διεθνιστικὸ καθῆκον ποὺ ἐπιβάλλεται σὲ κάθε σοσιαλιστικὴ χώρα. Κατὰ συνέπεια, ἡ ἀποφασιστικὴ ὑποστηρίξῃ δχι μόνο τῆς δρθῆς θέσης τῆς Λ.Δ. Βιετνάμ καὶ τοῦ Ε.Α.Μ. τοῦ Νότιου Βιετνάμ ποὺ ἀγωνίζονται ἐναντίον τους ἀμερικάνικης ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας, τὸ συνεχεῖς ἔσοκέπασμα καὶ ἡ καταδίκη δχι μόνο τῆς συνομωσίας γιὰ διαπραγματεύσεις εἰρήνης ποὺ ἔχουνται δὲ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς, ἡ παροχὴ δχι ἡ μὴ παροχὴ μιᾶς πραγματικῆς καὶ στὸν κατάλληλο χρόνο, ἀποτελεσματικῆς, ὑλικῆς βοήθειας, αὐτὸν ἀποτελεῖ ἔνα σπουδαῖο

κριτήριο ποὺ ἐπιτρέπει νὰ ἔκειθαιρίσουμε δὲν μία σοσιαλιστικὴ χώρα ἀντιτίθεται πραγματικὰ καὶ μὲ ἀποτελεσματικὸ τρόπο στὸν ἡμεριαλισμό, δὲν βοηθάει πραγματικὰ καὶ μὲ ἀποτελεσματικὸ τρόπο τὸ βιετναμέζικο λαό. Ἡν προσφέρει ἐπιφανειακὰ μιὰ διοιδήποτε ὑποστήριξη στὸ βιετναμέζικο λαό, ἐνώ συνεννοεῖται μυστικὰ μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό, δὲν φωνάζει μερικὰ συνθῆκα σεναρίον τῆς ἀμερικάνικης ἡμεριαλιστικῆς ἐπίθεσης στὸ Βιετνάμ, ἐνώ ἔξυπηρετεῖ στὴν πραγματικότητα τὴν συνωμοσία τῶν διαπραγματεύσεων εἰρήνης τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, δὲν μιλάει διαρκῶς γιὰ ἀντιμεριαλιστικὴ ἐνότητα τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν ἐνώ σπέρνει τὴν διχόνια γιὰ νὰ ὑπονομεύσει τὴν ἀντιμερικάνικη ἐνότητα τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ καὶ τὴν ἀντιμερικάνικη ἐνότητα ἀνάμεσα στὸν βιετναμέζικο καὶ στὸν κινέζικο λαό, τότε δὲν βοηθάει καθόλου τὸ βιετναμέζικο λαό, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ κάνει τὴν ἐπαναστατικὴν ὑδάθεση τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ἔνα διαπραγματευτικὸ έπολο γιὰ λογαριασμὸ τους στὶς βωμοεδὲς συναλλαγὲς μὲ τὶς ΗΠΑ καὶ γιὰ νὰ ἐπιχειρήσει ἐπίσης τὴν πραγματοποίηση τῶν ἀναμοιδόγητων σκοπῶν της κάτω ἀπὸ τὸ κάλυμμα αὐτῆς τῆς ἀποκαλούμενης «θοήθειας». Ὁ τέτιος τρόπος ἐνέργειας ἀποτελεῖ μιὰ ἐπαίσχυντη προδοσία ἐπέναντι στὸ βιετναμέζικο λαό, ἀπέναντι στοὺς λαοὺς δὲ λωρῶν τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν, ἀπέναντι σὲ δλους τοὺς λαούς τοῦ κόσμου.

»Τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ φοβίσει, οὔτε νὰ ἔξαπατήσει τὸν ἀνδρεῖο βιετναμέζικο λαό. Μὲ τὴ δικῆ του πεῖρα, γνωρίζει πολὺ καλά πῶς εἶναι ἀναγκαῖο καὶ ἐπιπλέον δυνατὸ νὰ νικήσει τὸν ἀμερικάνικο ἡμεριαλισμό. «Οσο φοβερός καὶ δὲν εἶναι δὲ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς καὶ δχι μόνο πραγματοποιεῖ τὴν κλιμάκωση, δὲ βιετναμέζικος λαὸς εἶναι βέβαιος πῶς θὰ νικήσει στὸν λερὸ ἀγώνα του γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Νότου, γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ Βορρᾶ καὶ γιὰ τὴν ἐνοποίηση σὲ συνέχεια τῆς πατρίδας του. Σὰν γείτονες καὶ ἀδελφοί, στέρεα δεμένοι μὲ τὸ βιετναμέζικο λαό, δὲ κυβέρνηση τῆς Κίνας καὶ τὰ 650 ἑκατομμύρια κινέζων ὑποστηρίζοντα σταθερὸ τὸ βιετναμέζικο λαό στὸ δίκαιο ἀγώνα του ἐναντίον τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης καὶ γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας, διπλαὶς καὶ τὶς προτάσεις ἀπὸ τέσσερα Σημεῖα τῆς Λ.Δ. Βιετνάμ καὶ τὴ Δήλωση ἀπὸ 5 σημεῖα τοῦ Ε.Α.Μ. τοῦ Νότιου Βιετνάμ. Ὁ κινέζικος λαὸς ἔχει πάρει πάρει ἥδη τὰ μέτρα του. »Ἄν δὲ ἀμερικάνικος ἡμεριαλισμὸς ἀποφασίσει νὰ προσθήσει πιὸ μακρὰ τὴν ἐπέκταση τοῦ πολέμου του καὶ θελήσει νὰ ἀναμετοθῇ ἀκόμα μιὰ φορὰ μὲ τὸν κινέζικο λαό, δὲ τελευταῖς θὰ ἀποδεχθεῖ τὴν πρόκληση καὶ θὰ τὸν πολεμήσει ώς τὸ τέλος. «Οιδήποτε καὶ δὲν σύμβει, δὲ κινέζικος λαὸς θὰ παραμείνει ἀμετάβλητα στὸ πλευρὸ τοῦ ὀδελφοῦ λαοῦ τοῦ Βιετνάμ καὶ θὰ συνεισφέρει μὲ δλες τοὺς τὶς δυνάμεις γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ ἀμερικάνικου ἡμεριαλισμοῦ, μέχρι τὴν τελικὴ νίκη.»

★ Σχόλιο για την αντιπινέζιο αρδρο της «Πράθδα»

Στὸ φῦλο της τῆς 21 Δεκεμβρίου, ἡ «Λαϊκὴ Ἡμερησία» ἀναδημοσίευσε σὲ πλήρες κείμενο τὸ ἀντικινέζικὸ ἄρθρο ποὺ δημοσίευσε στὶς 28 Νοεμβρίου ἡ Σύνταξη τῆς «Πράθδα». Ἡ «Λαϊκὴ Ἡμερησία» μαζὶ μὲ τὸ ἄρθρο δημοσίευσε κι' ἔνα σχόλιο τῆς Σύνταξης. Παραδέτουμε τὸ κείμενο τοῦ Σχολίου.

Τὸ ἄρθρο Σχετικὰ μὲ τὴν «ἐνότητα δράσης» τῆς νέας καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ, τῆς Σύνταξης τῆς «Λαϊκῆς Ἡμερησίας» καὶ τῆς «Κόκκινης Σημαίας», ξεσκέπαξε τὴ μεγάλη ἀπάτη τῆς νέας καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ καὶ προκάλεσε ζωηρὴν αἰσθησην. «Τοτεφα ἀπ' αὐτῷ, ἡ νέα καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ δημοσίευσε σὲ σοβιετικὸ τύπῳ μιὰ σειρὰ ἄρθρων μὲ ἐπιθετικὸ περιεχόμενο γιὰ τὸ Κομμονιστικὸ Κόμμα Κίνας. Τὸ ἀντικινέζικὸ ἄρθρο δημοσίευθηκε στὶς 16 Νοεμβρίου στὴν «Πράθδα» δραγανὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΚΚΣΕ καὶ ἀναδημοσίευθηκε σὲ πλήρες κείμενο στὶς 20)11 στὴν ἐφημερίδα μας. Γιὰ ἐννιμέωση τῶν ἀναγνωστῶν μας, παραδέτουμε ἐπίσης σὲ πλήρες κείμενο, τὸ ἀντικινέζικὸ ἄρθρο ποὺ δημοσίευσε στὶς 28 Νοεμβρίου ἡ Σύνταξη τῆς «Πράθδα».

Μὲ τὸ ἄρθρο αὐτῷ, μπορεῖ νὰ δεῖ κανεὶς πῶς οἱ νέοι καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ παραμένουν σὲ πολὺ χαμηλὸ ἐπίπεδο, θέλοντας νὰ διεξαγάγουν δημόσια πολεμικὴ γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴ ρεβιζιονιστικὴ καὶ διασπαστικὴ τους γραμμῆς, πασαμένουν ἐντούτους ἀνίκανοι νὰ φτιάξουν διτίηποτε ποὺ νὰ ἔχει κάποια ἀξία. Δὲν προσφέρουν οὐτε γεγονότα οὐτε συλλογισμούς. Τὸ ἄρθρο οὐτὸ τῆς «Πράθδα» παραβλέπει δλὰ τὰ κυνιώτερα γεγονότα καὶ ἐπιχειρήματα ποὺ προβάλλονται σὲ τὸ ἄρθρο μας «Σχετικὰ μὲ τὴν «ἐνότητα δράσης» τῆς νέας καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ» καὶ ἀποφεύγουν νὰ δώσουν τὴν παραμιχρότερη οὐδιστικὴ ἀπάντησην. Δὲν κάνουν τίποτε ἀλλο παρὰ νὰ καταφεύγουν σὲ υδρεῖς καὶ νὰ μᾶς κολλᾶνε τὴ μιὰ μετὰ τὴν ἀλλὴ «έτικέττες» τοῦ εἰδούς: «σχισματικὲς θέσεις», «ἀντεπαναστατικὸ προσωπεῖο», «ἀντικομμουνισμός», «ἀντισοβιετισμός», «ἀντιλευκινισμός», «εδιάδοση τῶν συνοφαντικῶν ἐπινόησεων τῆς ίδεολογίας τοῦ ἴμπειραλισμοῦ», «διασπαστισμός», «συνειδητὴ ἔξασθνηση τοῦ ἀναπαστατικοῦ μετώπου» «παρεμπόδιση τῆς πάλης τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ», «βοήθεια στοὺς ἐπιθετιστὲς» κλπ... «Ολες αὐτὲς οἱ «έτικέττες» ὑπήρχαν στὸ σκοπιδοτενὲκ τοῦ Χρουστσόφ, τῶρα μούχλιασαν καὶ δρώμωσαν ἀκόμα περισσότερο.

Σύντροφοι τῆς νέας καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ, δὲν θέλετε νὰ εἰσθε ἔτσιως, τῆς ἀντικινέζικῆς ἀπάτρατειας; Τότε, γιατὶ εἴσαστε τόσο ἀνανδροὶ καὶ δὲν τολμάτε νὰ δημοσίευστε σὲ πλήρες κείμενο τὸ ἄρθρο μας, οὐτε δίνετε ἀπαντήσεις σὲ διλόγιην σειρὰ ὀδιστικῶν προβλημάτων ποὺ θίγονται σ' αὐτό; Σύνφωνα μὲ τὴν ἀποψή σας στὸ ἄρθρο αὐτὸ «δὲν ἔγετε τίποτα νὰ πεῖτε» καὶ ἡ γραμμὴ σας ἀπολαμβάνει τὴν «δύσφωνη ἐπιδοκιμασία» καὶ τὴν «ἀνεπιφύλακτη ὑποστήσις» δλῶν τῶν κοινωνικῶν στοιχιῶν τῆς Σοβιετικῆς «Ἐνωσης. Τότε γιατὶ δὲν τολμάτε νὰ διεξαγάγετε ἔντιμα τὴν πολεμικὴ μὲ μᾶς στηριγμένοι σὲ γεγονότα καὶ συλλογισμούς;

Τὸ ποστηρίζουμε πῶς ἀκολουθεῖτε τὴ ρεβιζιονιστικὴ γραμμὴ τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης», τοῦ «εἰρηνικοῦ περάσματος», τῆς «εἰρηνικῆς ἀμιλλᾶς», τοῦ «παλλαϊκοῦ κράτους» καὶ τοῦ «παλλαϊκοῦ κόμματος», πῶς ἐφαρμόζετε τὸ χρονιστωφίσμὸ χωρὶς τὸ Χρουστσόφ καὶ πῶς αὐτὸς ὑπονοεύει διοκληθωτικὰ τὴν κοινὴ δάση τῆς ἐνότητας ἀνάμεσα στὰ κομμουνιστικὰ κόμματα. Γιατὶ ἀφήνετε ἀναπάντητα δλὰ αὐτά;

Τὸ ποστηρίζουμε πῶς ἐπιμένετε στὴ γενικὴ γραμμὴ τῆς σοβιετομερικάνηκης συνεργασίας γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου. Ἡ αναφέρουμε μιὰ σειρὰ ἀπὸ γεγονότα ποὺ δείγνουν πῶς δινόντετε τὸν Τζόνσον μέχρι τὴ θρόνων, συνωμοτεῖτε μὲ τὶς ΗΠΑ γιὰ τὴν ἐγκαθίδρωση μᾶς διαρκοῦς ἀντεπαναστατικῆς δύναμης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, χρησιμοποιεῖτε αὐτὰ τὰ ἔδια τὰ Ἡνωμένα «Ἐδηνη» σὰν ἔνα πολιτικὸ χρηματιστήριο γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κόσμου ἀπὸ τὶς δύο μεγάλες δυνάμεις, τὴ Σοβιετικὴ «Ἐνωση» τὶς ΗΠΑ, πῶς συνεργάζεσθε μὲ τὸν ἀμερικανικὸ ἴμπειραλισμὸ καὶ τὴν ὑποστήσιη τῶν ἵνδων ἀντιδραστικῶν ἐναντίων τῆς σοσιαλιστικῆς Κίνας, πῶς ἐνεργεῖτε ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὶς ΗΠΑ σχετικὰ μὲ τὴν ἵνδο-

πακιστανικὴ σύγκρουση γιὰ τὴν ὑποστήσιη τῆς ἵνδικης ἐπίθεσης ἐναντίον τοῦ Πακιστάν καὶ πῶς διεξάγετε μὲ τὶς ΗΠΑ καινούργια παζαρέματα ἀναφορικὰ μὲ τὴν «ἀποτροπὴ τῆς διαστορᾶς τῶν πυρηνικῶν ὕβλων», μὲ τὸν ἀποτλημὸ καὶ γιὰ τὸ πρόβλημα τῆς Γερμανίας. Γιατὶ δὲν τολμάτε νὰ ἀπαντήσετε σὲ καμμιὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς κατηγορίες;

Τὸ ποστηρίζουμε πῶς ὁ ἡρωισμὸς καὶ ἀδάμαστος βιετναμέζικος λαὸς βρίσκεται στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἀμερικανικοῦ ἴμπειραλισμοῦ καὶ πῶς προσφέρει ἔτσι μιὰ μεγάλη συνεισφορὰ στὴν ὑπόθεση τῆς ἐπανάστασης τῶν λαῶν διλόγιου τοῦ κόσμου. Καὶ πῶς προσπαθεῖτε, ἀλλὰ μάταια, νὰ σύγχετε τὴν ἐπανάσταση τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ καὶ νὰ ἔνταξετε τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα στὴν τροχιὰ τῆς σοβιετομερικάνηκης συνεργασίας. Ἡ αναφέρουμε μιὰ σειρὰ ἀπὸ γεγονότα ποὺ ἀποδείχνουν πῶς διαβιβάσατε στὴν κυβέρνηση τῆς Λαοκρατικῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ τὸν παράφρονες δόνυς τῆς κυβέρνησης τῶν ΗΠΑ ποὺ ἀποσκοπούν στὸ δὲν ἔχαναγκάσουν τὸ βιετναμέζικο λαὸν νὰ ἔγκαταλειψει τὸν ἀντιαμερικανικὸ ἀγώνα του· σὲ συνεργασία μὲ τὶς ΗΠΑ, σκαρώσατε τὴν ἀπάτη τῶν «εδιαπραγματεύσεων» χωρὶς δρους· ἐφαρμόζετε μιὰ πολιτικὴ «παρουσίας» καὶ προσπαθεῖτε ἔτσι νὰ ἔχασφαλίσετε τὴν ἀνώτερη διεύθυνση, νὰ ἔχετε γνώμη καὶ δικαιώματα στὴν ἐκπροσώπηση στὸ βιετναμέζικο πρόβλημα. Ἡ επιχειρεῖτε νὰ δέσετε τὶς ἀδελφές χῶρες στὸ κάρρο τῆς σοβιετομερικάνηκης συνεργασίας γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία· καὶ ἐπιτίθεστε στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας καὶ δλὰ τὰ δλὰλλα ἀδελφὰ κόμματα ποὺ εἶναι πιστὰ στὸ μαρξισμό-λενινισμό. Γιατὶ προσπερνάτε καὶ ἀποφεύγετε τὰ προβλήματα;

Τὸ ποστηρίζουμε πῶς ἡ ἔκκληση σας γιὰ «ἐνότητα δράσης» είναι ἥναν νέμα καὶ πῶς ἡ πρακτικὴ σας τοῦ σωβινισμοῦ μεγάλης δύναμης καὶ τοῦ διασπαστισμοῦ είναι μιὰ πραγματικότητα. Ἡ αναφέρουμε μιὰ σειρὰ ἀπὸ γεγονότα ποὺ δείχνουν πῶς συγκαλέσατε τὴ σύνοδο τοῦ Μάρτη τῆς Μόσχας γιὰ νὰ διασπάσετε τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα· καταφεύγετε στὸ ψέμα, στὴ δυσφήμηση, στὸ σαυτοτάξ καὶ στὴν ὑπονομευτικὴ δραστηριότητα ἐναντίον τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας, τοῦ Κόμματος «Ἐγγαίας Αλβανίας», τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ιαπωνίας, τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ινδονησίας, τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Νέας Ζηλανδίας καὶ δλὰλλων ἀδελφῶν κομμάτων· ἐφαρμόζετε μιὰ συνηθολόγηγα καὶ διασπαστικὴ γραμμὴ στὶς διεθνεῖς μαζίκες δραγανώσεις καὶ ἔχαναγκάσετε πολλὰ κομμουνιστικὰ καὶ ἐργατικὰ κόμματα νὰ ἀκολουθοῦν τὴν παγκέττα σας. Γιατὶ δὲν τολμάτε νὰ ἀπαντήσετε μὲ μιὰ λέξη σὲ δλες αὐτὲς τὶς κατηγορίες;

Τὸ ποστηρίζουμε πῶς ἔνας ἀπὸ τὸν σκοποὺς ποὺ δεῖχτε, κάνοντας μεγάλο θύρων γύρω ἀπὸ τὴν «ἐνότητα δράσης», είναι νὰ δέξετε τὸ σοβιετικὸ λαό. Ἡ αναφέρουμε μιὰ σειρὰ ἀπὸ γεγονότα ποὺ δείχνουν πῶς δεῖχνετε προχωρήση πολὺ μαρτυρεῖτε ἀπὸ τὸ Χρουστσόφ στὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν μετώπων ποὺ ἀποσκοπούν στὴν παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ. Γιατὶ δὲν τολμάτε νὰ ἀπαντήσετε;

Ἄγαπητοι σύντροφοι, ἀν δεῖχτετε τὸ! Ἡ προφεύγετε νὰ δώσετε ἀπάντηση στὰ δσα τῆς δράσης, είναι νὰ δέξετε τὸ σοβιετικὸ λαό. Ἡ αναφέρουμε μιὰ σειρὰ ἀπὸ γεγονότα ποὺ δείχνουν πῶς δεῖχτετε προχωρήση πολὺ μαρτυρεῖτε ἀπὸ τὸ Χρουστσόφ στὴν ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν μετώπων ποὺ ἀποσκοπούν στὴν παλινόρθωση τοῦ καπιταλισμοῦ.

Φαίνεται πῶς δεῖχτετε ἀποχτήση τὴν κοινὴ ἀρρώστεια δλων τῶν οεβίζιονιστῶν —τὸ φαχτισμὸ φοβόσαστε τὰ γεγονότα, τὴν ἀλήθεια, τὶς μᾶζες. Ἄλλα τὶ δγαίνει μὲ τὸ φόβο; «Οσο δὲν καταγγέλλετε τὸ δλοκληθωτικὰ λάθη τοῦ 20ου καὶ 22ου συνεδρίου τοῦ ΚΚΣΕ καὶ τοῦ Προγράμματος τοῦ ΚΚΣΕ δσο δὲν ἐγκαταλείπετε δλοκληθωτικὰ τὴ γραμμὴ τῆς Σοβιετικῆς συνεργασίας γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία —γραμμὴ ποὺ προδίνει τὸν λαοὺς δλου τοῦ κόσμου— δλοὶ οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς τοῦ κόσμου δὲν μποροῦν παρὰ νὰ σᾶς κριτικάσουν καὶ νὰ σᾶς πολεμήσουν ὡς τὸ τέλος.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 27 (141) Τηλ. 634-070

Oι έκδόσεις μας

Δρχ.	Δρχ.
—'Ιστορία τῆς σύγχρονης κινέζικης ἐπανάστασης Μάο Τσέτούνγκ	180 «Λαϊκής 'Ημερησίας» «Κόκκινης Σημαίας»
—'Εκλογὴ ἔργων (4ος τόμος)	—Γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης
—Γιὰ τὴν πράξη — Γιὰ τὶς ἀντιθέσεις — Γιὰ τὴν δρῦθη λύση τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσα στὸ λαὸν	130 —'Η προλεταιακὴ ἐπανάσταση καὶ ὁ χρονοτεφικὸς φεβιζιονισμὸς
—'Η σημερινὴ κατάσταση καὶ τὰ καθήκοντά μας	25 —'Ο χρονοτεφικὸς ψευδοκομμουνισμὸς καὶ τὰ ιστορικὰ διδάγματα ποὺ δίνει στὸν κόσμο
—'Έκλογὴ Στρατιωτικῶν Ἐργων	25 —'Εναντίον τοῦ σύγχρονου φεβιζιονισμοῦ (ντοκουμέντα διαφόρων κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ μαρξιστικῶν διμάδων)
—Γιὰ τὴν Τέχνη καὶ τὴν Λογοτεχνία	100 —Σχόλιο σχετικὰ μὲ τὴ σύνοδο τοῦ Μάρτη τῆς Μόσχας
—'Η Κινέζικη Ἐπανάσταση καὶ τὸ Κ.Κ.Κίνας	25 5 Βιετναμέζικη Ντοκούνιντα
—'Η Νέα Δημοκρατία	30 —"Ορκος τῶν 30 έκατομμυρίων βιετναμέζων
—'Η δημοκρατικὴ δικτατορία τοῦ λαοῦ	15 —Κινέζικα ντοκούνιντα
—Μιὰ σπίθα μπροστὶν ἀνάψει φωτιὰ σ' ὅλο τὸν κάμπο	25 —'Τποστήριξη στὸ λαὸν Βιετνάμ
—Νὰ βελτιώσουμε τὸν τρόπο τῆς μελέτης μας	5 Λούο Ζούο Τσίνγκ καὶ «Λαϊκής 'Ημερησίας»
—'Ο προσανατολισμὸς τοῦ κινήματος τῆς νεολαίας	5 —'Η ιστορικὴ πεῖρα τοῦ ἀντιφασιστικοῦ πολέμου
—Νὰ βελτιώσουμε τὸ στῦλο δουλειᾶς τοῦ κόμματος	5 Τάο Τσούν
—Μεερικὰ ζητήματα σχετικὰ μὲ τὶς μέθοδες καθοδήγησης	5 —Οἱ λαϊκὲς κοινότητες προχωροῦν πρὸς τὰ ἐμπόδια
—Νὰ βελτιώσουμε τὶς συνθῆκες ξωῆς τοῦ λαοῦ καὶ νὰ προσέξουμε τὸν τρόπο δουλειᾶς	5 «Λαϊκής 'Ημερησίας»
—'Ο φόλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας στὸν έθνικὸ πόλεμο	5 —Γιατὶ ἔπεισε ὁ Χρουστσόφ;
—Γιὰ τὴν πολιτικὴ	5 —'Η ἀλλήτεια γὰρ τὴ συμμαχία τῆς καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ μὲ τὴν 'Ινδία ἐναντίον τῆς Κίνας
—'Ανάλυση τῶν τάξεων τῆς κινέζικης κοινωνίας	15 Πούτιν - π.δ καὶ Λιάο Λού - γένεν
—Σημαντικὲς συνομιλίες μὲ προσκεκλημένους ἀπὸ τὴν 'Ασία, τὴν 'Αφρικὴ καὶ τὴν Λατινικὴ 'Αμερικὴ	30 —'Η σοσιαλιστικὴ ἐκβιομηχανίση καὶ ἡ κολλεκτιβοπόίηση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας στὴν Κίνα
—'Ο ἰμπεριαλισμὸς καὶ ὅλοι οἱ ἀντιδραστικοὶ εἶναι χάρτινες τίγρεις	30 ΚΚΚίνας — ΚΚΣΕ
«Λαϊκής 'Ημερησίας» «Κόκκινης Σημαίας»	15 —11 ἐπιστολές
—Κινέζικες 'Απόψεις α'	5 —'Η ιστορικὴ πεῖρα τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου
—Κινέζικες 'Απόψεις β'	
—Οἱ διαφορὲς ἀνάμεσα στὴν ἡγεσία τοῦ ΚΚΣΕ καὶ στὸ ΚΚΚίνας	
Τσέον Γιάνγκ	
—Τὰ ἀγωνιστικὰ καθήκοντα τῶν ἐργατῶν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν	
—'Η Λαϊκὴ Κίνα γιὰ τὸ Κυπριακὸ	

«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΤΣ 27 (141) ΤΗΛ. 634-070

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 10